TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi ● Haziran 2021 ● Sayı 199

UEFA EURO2020

Yolunuz açık olsun...

A STAR ALLIANCE MEMBER
TK
EXTRA
CARE
DR. OZ
EKSTRA ÖNLEM, EKSTRA HİJYEN
Birlikte çıkacağımız her yolculukta, rahatınız yerinde ve sağlığınız güvende.
TURKISH AIRLINES
Seyahat standartlarımız ve diğer detaylar için turkishairlines.com'u ziyaret edebilirsiniz.
Hijyen standartlarımız, SimpliFlying'in desteklediği APEX Health Safety tarafından Diamond Statüsü ile ödüllendirildi.

BAŞARIYLA ÖLÇÜLMEZ BU SEVDA
TARAFTARIN ARKANDA

YANINDA Coca-Cola®

TamSaha

Türkiye Futbol Federasyonu Adına Sahibi
Nihat Özdemir

Sorumlu Yazışleri Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Rasim Artagan
Görkem Demir
Görkem Kırgız
Derya Oruçoğlu

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletişim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

6

Zafer peşindeyiz

Şampiyonlar ve kral

32

Rakipleri tanıyalım

Onur Erdem Avrupa Şampiyo
Farklı Bir Perspektifle

En muhteşem 10 r
En güzel 25 gol
En büyük sürprizl
Şampiyonların en i
Finalistlerin en iy

134

Beşiktaş çifte şampiyon

Her dakikanın kıy
bilerek oynuyorur

Haziran içindekiler

lar 10

Güzel başladık, güzel bitirdik 20

onası Tarihini
e Yazdı

naç 58
68
er 78
yi 11'i 88
yi 11'i 100

Türkiye–Azerbaycan
Bizim çocuklar dörtlü sever 112

Türkiye–Gine
Gine de kaybetmemek güzel 120

Berkan Kutlu

metini
n 150

UEFA Şampiyonlar Ligi
Avrupa'nın patronu Chelsea 168

Lille mucizesi 190

Zafer peşindeyiz

Açılış maçında rakibimiz İtalya

A Millî Takımımızın da katılımcıları arasında olduğu 16. UEFA Avrupa Futbol Şampiyonası, pandemi sebebiyle 1 yıllık gecikmeyle 11 Haziran'da başlıyor. Tarihinde beşinci defa Avrupa Şampiyonası finallerine katılacak olan Şenol Güneş yönetimindeki ay-yıldızlılar, 24 takımın altı grupta dörderli olarak eşleştiği grup aşamasında A Grubu'nda yer alıp, İtalya, İsviçre ve Galler'e rakip oldu. Millî Takımımız, EURO 2020'nin açılış maçında 11 Haziran'da Roma'da İtalya ile karşı karşıya gelecek. Ay-yıldızlılar Azerbaycan'ın başkenti Bakü'nün Olimpiyat Stadı'nda oynayacakları diğer iki maçlarında ise 16 Haziran'da Galler, 20 Haziran'da ise İsviçre ile puan mücadelesi yapacak.

24 takım, 11 farklı şehir

24 takımın mücadele edeceği turnuva 11 Haziran'da Roma'da başlayıp, 11 Temmuz'da İngiltere'nin başkenti Londra'daki Wembley Stadyumu'nda oynanacak final müsabakası ile sona erecek. Altı grupta start alacak mücadelede, gruplarında ilk iki sırayı elde eden 12 takımın yanı sıra en iyi dört üçüncü de son 16 takım arasına kalacak. 11 farklı ülkede 11 şehrin ev sahipliği yapacağı turnuvada son 16 turu, çeyrek final, yarı final ve final maçları tek maç eleme usulüne göre oynanacak. Takımların Covid-19 nedeniyle kadro sıkıntısı yaşamamaları için UEFA'ya gönderecekleri oyuncu listelerinde yer verebilecekleri futbolcu sayısı istisnai olarak 23'ten 26'ya çıkarıldı. Ancak, müsabaka isim listesine yazılacak oyuncu sayısı 23 ile sınırlı tutuldu.

Bir bakışta

Avrupa Şampiyonası Finalleri

Tarih	Yer	Final	Skor
1960	Fransa	S. Birliği–Yugoslavya	2–1 (uz.)
1964	İspanya	İspanya–S. Birliği	2–1
1968	İtalya	İtalya–Yugoslavya	2–0
1972	Belçika	B. Almanya–S. Birliği	3–0
1976	Yugoslavya	Çek. Cum–B. Almanya	2–2 (5–3 pen.)
1980	İtalya	B. Almanya–Belçika	2–1
1984	Fransa	Fransa–İspanya	2–0
1988	B. Almanya	Hollanda–S. Birliği	2–0
1992	İsveç	Danimarka–Almanya	2–0
1996	İngiltere	Almanya–Çek Cum.	2–1
2000	Hollanda–Belçika	Fransa–İtalya	2–1
2004	Portekiz	Yunanistan–Portekiz	1–0
2008	İsviçre–Avusturya	İspanya–Almanya	1–0
2012	Ukrayna–Polonya	İspanya–İtalya	4–0
2016	Fransa	Portekiz–Fransa	1–0 (uz.)

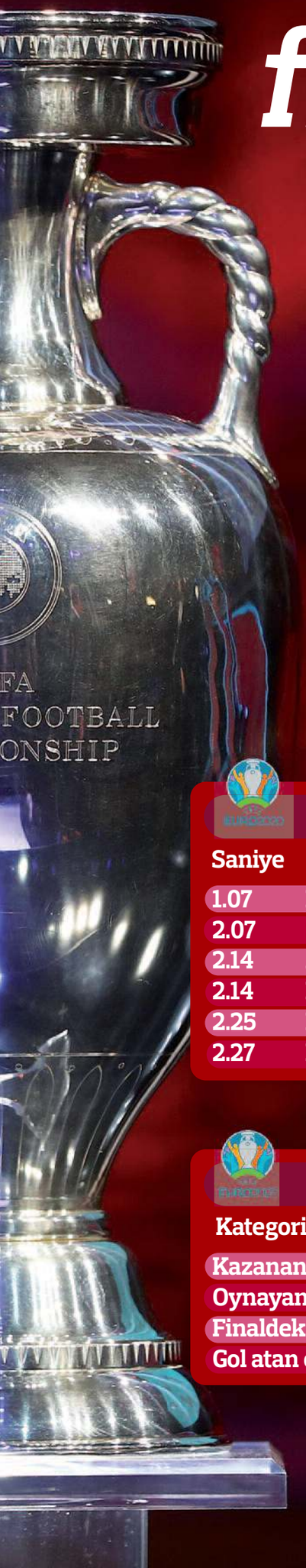
Kim kaç kere kazandı?

Takım	Sayı
Almanya	3
İspanya	3
Fransa	2
Çekoslovakya	1
Danimarka	1
Yunanistan	1
İtalya	1
Hollanda	1
SSCB	1
Portekiz	1

En fazla forma giyenler

Oyuncu	Takım	Maç
Cristiano Ronaldo	Portekiz	21
Bastian Sweinsteiger	Almanya	18
Gianluigi Buffon	İtalya	17
Cesc Fabregas	İspanya	16
Lilian Thuram	Fransa	16
Edwin van der Sar	Hollanda	16
Andres Iniesta	İspanya	16

finaller

En golcü oyuncular

Oyuncu	Takım	Gol
Cristiano Ronaldo	Portekiz	9
Michel Platini	Fransa	9
Alan Shearer	İngiltere	7
Antoine Griezmann	Fransa	6
Thierry Henry	Fransa	6
Patrick Kluivert	Hollanda	6
Nuno Gomes	Portekiz	6
Ruud van Nistelrooy	Hollanda	6
Zlatan Ibrahimovic	İsveç	6
Wayne Rooney	İngiltere	6

En hızlı goller

Saniye	Oyuncu	Takım	Maç	Skor	Turnuva
1.07	Dmitri Kirichenko	Rusya	Rusya-Yunanistan	2-1	EURO 2004
2.07	Sergei Aleinikov	S. Birliği	İngiltere-S. Birliği	1-3	EURO 1988
2.14	Alan Shearer	İngiltere	Almanya-İngiltere	1-1	EURO 1996
2.14	Petr Jiracek	Çek Cum.	Yunanistan-Çek Cum.	1-2	EURO 2012
2.25	Michael Owen	İngiltere	Portekiz-İngiltere	2-2	EURO 2004
2.27	Hristo Stoichkov	Bulgaristan	Bulgaristan-Romanya	1-0	EURO 1996

İhtiyar delikanlılar

Kategori	Oyuncu	Yaş	Takım	Turnuva
Kazanan en yaşlı oyuncu	Arnold Mühren	37 yıl, 23 gün	Hollanda	Euro 1988
Oynayan en yaşlı oyuncu	Lothar Matthaus	39 yıl, 91 gün	Almanya	Euro 2000
Finaldeki en yaşlı oyuncu	Jens Lehmann	38 yıl, 232 gün	Almanya	Euro 2008
Gol atan en yaşlı oyuncu	Ivica Vastic	38 yıl, 257 gün	Avusturya	Euro 2008

Şampiyonlar

1960 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Fransa
Şampiyon: Sovyetler Birliği (SSCB)
Gol Kralları: Milan Galic-Drazan Jerkovic (Yugoslavya),
François Heutte (Fransa), Valentin Ivanov-Viktor Ponedelnik (SSCB) (2 gol)

1964 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: İspanya
Şampiyon: İspanya
Gol Kralları: Ferenc Bene, Dezso Novak (Macaristan),
Jesus Maria Peredda (İspanya) (2 gol)

ve krallar

1968 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: İtalya
Şampiyon: İtalya
Gol Kralı: Drazan Dzajic (Yugoslavya) (2 gol)

1972 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Belçika
Şampiyon: Federal Almanya
Gol Kralı: Gerd Müller (Batı Almanya) (4 gol)

1976 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Yugoslavya
Şampiyon: Çekoslovakya
Gol Kralı: Dieter Müller (Federal Almanya) (4 gol)

1980 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: İtalya
Şampiyon: Federal Almanya
Gol Kralı: Klaus Allofs (Federal Almanya) (3 gol)

1984 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Fransa
Şampiyon: Fransa
Gol Kralı: Michel Platini (Fransa) (9 gol)

1988 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Federal Almanya
Şampiyon: Hollanda
Gol Kralı: Marco van Basten (Hollanda) (5 gol)

1992 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: İsveç
Şampiyon: Danimarka
Gol Kralları: Dennis Bergkamp (Hollanda), Tomas Brolin (İsveç), Henrik Larsen (Danimarka), Karl-Heinz Riedle (Batı Almanya) (3 gol)

1996 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: İngiltere
Şampiyon: Almanya
Gol Kralı: Alan Shearer (İngiltere) (5 gol)

2000 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülkeler: Hollanda–Belçika
Şampiyon: Fransa
Gol Kralları: Patrick Kluivert (Hollanda), Savo Milosevic (Yugoslavya) (5 gol)

2004 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Portekiz
Şampiyon: Yunanistan
Gol Kralı: Milan Baros (Çek Cumhuriyeti) (5 gol)

2008 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülkeler: Avusturya–Belçika
Şampiyon: İspanya
Gol Kralı: David Villa (İspanya) (4 gol)

2012 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülkeler: Polonya–Ukrayna
Şampiyon: İspanya
Gol Kralları: Mario Balotelli (İtalya), Alan Dzagoev (Rusya), Mario Gomez (Almanya), Mario Mandzukic (Hırvatistan), Cristiano Ronaldo (Portekiz), Fernando Torres (İspanya) (3 gol)

2016 Avrupa Şampiyonası

Düzenlendiği Ülke: Fransa
Şampiyon: Portekiz
Gol Kralı: Antoine Griezmann (Fransa) (6 gol)

MAÇ TA

Grup Aşaması

1. Maçlar

Cuma 11.06	Cumartesi 12.06	Pazar 13.06	Pazartesi 14.06	Salı 15.06
ROMA Olimpiyat Stadı 68.000				
1 A Grubu Türkiye İtalya 22.00				
BAKU Olimpiyat Stadı 69.000				
	2 A Grubu Galler İsviçre 16.00			
ST. PETERSBURG St. Petersburg Stadı 61.000				
	4 B Grubu Belçika Rusya 22.00		10 E Grubu Polonya Slovakya 19.00	
KOPENHAG Parken Stadı 38.000				
	3 B Grubu Danimarka Finlandiya 19.00			
AMSTERDAM Johan Cruyff Stadı 54.000				
		5 C Grubu Hollanda Ukrayna 22.00		
BÜKREŞ National Arena 54.000				
		6 C Grubu Avusturya K. Makedonya 19.00		
LONDRA Wembley Stadı 90.000				
		7 D Grubu İngiltere Hırvatistan 16.00		
GLASGOW Hampden Park 51.000				
			8 D Grubu İskoçya Çekya 16.00	
SEVİLLA La Cartuja Stadı 53.000				
			9 E Grubu İspanya İsveç 22.00	
MÜNİH Münih Arena 70.000				
				12 F Grubu Fransa Almanya 22.00
BUDAPEŞTE Puşkaş Arena 68.000				
				11 F Grubu Macaristan Portekiz 19.00

2. Maçlar

Çarşamba 16.06	Perşembe 17.06	Cuma 18.06	Cumartesi 19.06
14 A Grubu İtalya İsviçre 22.00			
13 A Grubu Türkiye Galler 19.00			
15 B Grubu Finlandiya Rusya 16.00		21 E Grubu İsveç Slovakya 16.00	
	16 B Grubu Danimarka Belçika 19.00		
	17 C Grubu Hollanda Avusturya 22.00		
	18 C Grubu Ukrayna K. Makedonya 16.00		
		20 D Grubu İngiltere İskoçya 22.00	
		19 D Grubu Hırvatistan Çekya 19.00	
			22 E Grubu İspanya Polonya 22.00
			24 F Grubu Portekiz Almanya 19.00
			23 F Grubu Macaristan Fransa 16.00

3. Maçlar

Pazar 20.06	Pazartesi 21.06	Salı 22.06	Çarşa 23.0
26 A Grubu İtalya Galler 19.00			
25 A Grubu İsviçre Türkiye 19.00			
	28 B Grubu Finlandiya Belçika 22.00		34 E Gru İsve Polon 19.0
	27 B Grubu Rusya Danimarka 22.00		
	29 C Grubu K. Makedonya Hollanda 19.00		
	30 C Grubu Ukrayna Avusturya 19.00		
		32 D Grubu Çekya İngiltere 22.00	
		32 D Grubu Hırvatistan İskoçya 22.00	
			33 E Gru Slova İspan 19.0
			36 F Gru Alman Macari 22.0
			35 F Gru Porte Fran 22.0

AKVİMİ

Eleme Aşaması

	24.05 25.06	Son 16 Turu Cumartesi 26.06	Son 16 Turu Pazar 27.06	Son 16 Turu Pazartesi 28.06	Son 16 Turu Salı 29.06	30.06 01.07	Çeyrek Final Cuma 02.07	Çeyrek Final Cumartesi 03.07	04.07 05.07	Yarı Final Salı 06.07	Yarı Final Çarşamba 07.07	08.07 09.07 10.07	Final Pazar 11.07
	BOŞ GÜN	38 2A 2B 19.00		42 2D 2E 19.00		BOŞ GÜN	45 41G 42G 19.00	48 43G 44G 22.00 47 40G 38G 19.00	BOŞ GÜN			BOŞ GÜN	
				41 1F 3A/B/C 22.00									
		37 1A 2C 22.00			44 1D 2F 19.00 43 1E 3A/B/C/D 22.00					49 45G 36G 22.00	50 48G 47G 22.00		51 49G 50G 22.00
			39 1B 3A/D/E/F 22.00				46 39G 37G 22.00						
			40 1C 3D/E/F 19.00										

A Grubu
- A1 Türkiye
- A2 İtalya
- A3 Galler
- A4 İsviçre

B Grubu
- B1 Danimarka
- B2 Finlandiya
- B3 Belçika
- B4 Rusya

C Grubu
- C1 Hollanda
- C2 Ukrayna
- C3 Avusturya
- C4 K. Makedonya

D Grubu
- D1 İngiltere
- D2 Hırvatistan
- D3 İskoçya
- D4 Çekya

E Grubu
- E1 İspanya
- E2 İsveç
- E3 Polonya
- E4 Slovakya

F Grubu
- F1 Macaristan
- F2 Portekiz
- F3 Fransa
- F4 Almanya

Güzel başladı, güz

Millî Takımımız, Fransa, İzlanda, Arnavutluk, Moldova ve Andorra'nın yer aldığı grupta ilk defa son maçlara kalmadan finallere katılma hakkını elde etti. Gruptaki son Dünya Kupası şampiyonu Fransa'yı yenebilen tek takım olan ay-yıldızlılar, sadece tek yenilgiyle 23 puan topladı ve Horozlarla birlikte finalist olmayı başardı. Millîlerimiz eleme gruplarında Belçika ile birlikte en az gol yiyen takım unvanının da sahibi oldu.

EURO 2016'ya katıldıktan sonra 2018 Dünya Kupası finallerini ıskalayan, UEFA Uluslar B Ligi'nde İsveç ve Rusya'nın arkasında kalan Millî Takımımız, yeniden ayağa kalkarak 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası finallerinde mutlaka yer almak istiyordu ve bu amaçla çıktığı yolda da yeni kaptanıyla hedefine ulaşmayı başardı. Ay-yıldızlı ekibimizde EURO 2020 elemeleri öncesinde önemli bir değişiklik yaşanmış, teknik direktör Mircea Lucescu ile yollar ayrılırken, 15 yıl aradan sonra Şenol Güneş görevi devralmıştı. Geçmişte Millî Takımımızı 48 yıl aradan sonra 2002 Dünya Kupası finallerine taşıyan Şenol Güneş, Japonya-Güney Kore ortak yapımı şampiyonada ay-yıldızlıları dünya üçüncülüğü kürsüsüne çıkarmakla kalmamış, ertesi yıl Fransa'da düzenlenen Konfederasyonlar Kupası'nda yine bir üçüncülükle başarıyı pekiştirmişti. 18 Şubat 2004'te Danimarka ile oynanan özel maçla Millî Takım'a veda eden Şenol Güneş'le 1 Haziran 2019 tarihinden geçerli olmak üzere yeniden sözleşme imzalanmış, başarılı teknik adam, sözleşmenin yürürlüğe gireceği tarihten önce oynanacak Arnavutluk ve Moldova maçları için

zel bitti

de göreve davet edilmişti.
Fransa, İzlanda, Arnavutluk, Moldova ve Andorra ile mücadele edeceğimiz H Grubu'nda ilk iki sırayı alacak takımlar, finallere katılma hakkını elde edecekti ve ilk sınavımız da 22 Mart günü Arnavutluk deplasmanındaydı. Hem bize ters gelen bir rakip olan hem de son dönemde yakaladığı çıkışla EURO 2016 finallerine katılmayı başaran Arnavutluk'la İşkodra'da oynadığı maçta efektif bir futbol sergileyen ay-yıldızlılar, Burak Yılmaz'ın 21, Hakan Çalhanoğlu'nun da 55'inci dakikadaki golleriyle kalite farkını konuşturarak elemelere harika bir başlangıç yaptı. Millîlerimiz üç gün sonra Eskişehir'de ağırladıkları Moldova'yı da Cenk Tosun'un iki, Hasan Ali Kaldırım ve Kaan Ayhan'ın da birer golüyle 4-0 mağlup ederek Fransa gibi ikide iki yaptı. Asıl zorlu maçlar ise Haziran ayındaydı ve Millî Takımımız son Dünya Kupası'nın sahibi Fransa'nın ardından büyük turnuvalara üst üste katılmayı başaran İzlanda ile oynayacaktı. Ay-yıldızlılar 8 Haziran 2019 günü Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu'nda oynadıkları Fransa maçında tarihlerine bir destan ekledi. Takımımız oyuna akılcı ve çalışılmış bir planla başlıyor, Şenol Güneş'in basın toplantısında sözünü ettiği "daha çok dikkat, daha çok kon-

Grup Maçlarımız

22.03.2019			
Arnavutluk	0-2	Türkiye	
(Burak Yılmaz '21, Hakan Çalhanoğlu '55)			
25.03.2019			
Türkiye	4-0	Moldova	
(Hasan Ali Kaldırım '24, Cenk Tosun '26 ve 53, Kaan Ayhan '70)			
08.06.2019			
Türkiye	2-0	Fransa	
(Kaan Ayhan '30, Cengiz Ünder '40)			
11.06.2019			
İzlanda	2-1	Türkiye	
(Ragnar Sigurdsson '21 ve '32 – Dorukhan Toköz '40)			
07.09.2019			
Türkiye	1-0	Andorra	
(Ozan Tufan '89)			
10.09.2019			
Moldova	0-4	Türkiye	
(Cenk Tosun '37 ve '79, Deniz Türüç '57, Yusuf Yazıcı '88)			
11.10.2019			
Türkiye	1-0	Arnavutluk	
(Cenk Tosun '90)			
14.10.2019			
Fransa	1-1	Türkiye	
(Oliver Giroud '76 – Kaan Ayhan '82)			
14.11.2019			
Türkiye	0-0	İzlanda	
17.11.2019			
Andorra	0-2	Türkiye	
(Enes Ünal '17 ve '21)			

santrasyon, daha çok motivasyon ve sürdürülebilir bir sabırla sonuna kadar maçın içinde olma isteği''ni daha ilk anlardan itibaren rakibine hissettiriyor ve Kaan Ayhan'ın 30, Cengiz Ünder'in de 40'ıncı dakikalarda attığı gollerle 2-0 galip gelerek üçte üçle grubun liderliğini ele geçiriyordu.

Ancak bu müthiş gidişat İzlanda'da sekteye uğrayacak ve Millî Takımımız, Fransa zaferinden üç gün sonra çıktığı Reykjavik'teki maçta rakibine 2-1 yenilecekti. Ay-yıldızlılar, İzlanda'nın stoperlerinden Ragnar Sigurdsson'ın 21 ve 32'nci dakikalarda attığı iki gole sadece 40'ıncı dakikada Dorukhan Toköz ile cevap verebilince gruptaki tek yenilgisine uğrayacak ve liderliği averajla Fransa'ya devredecekti.

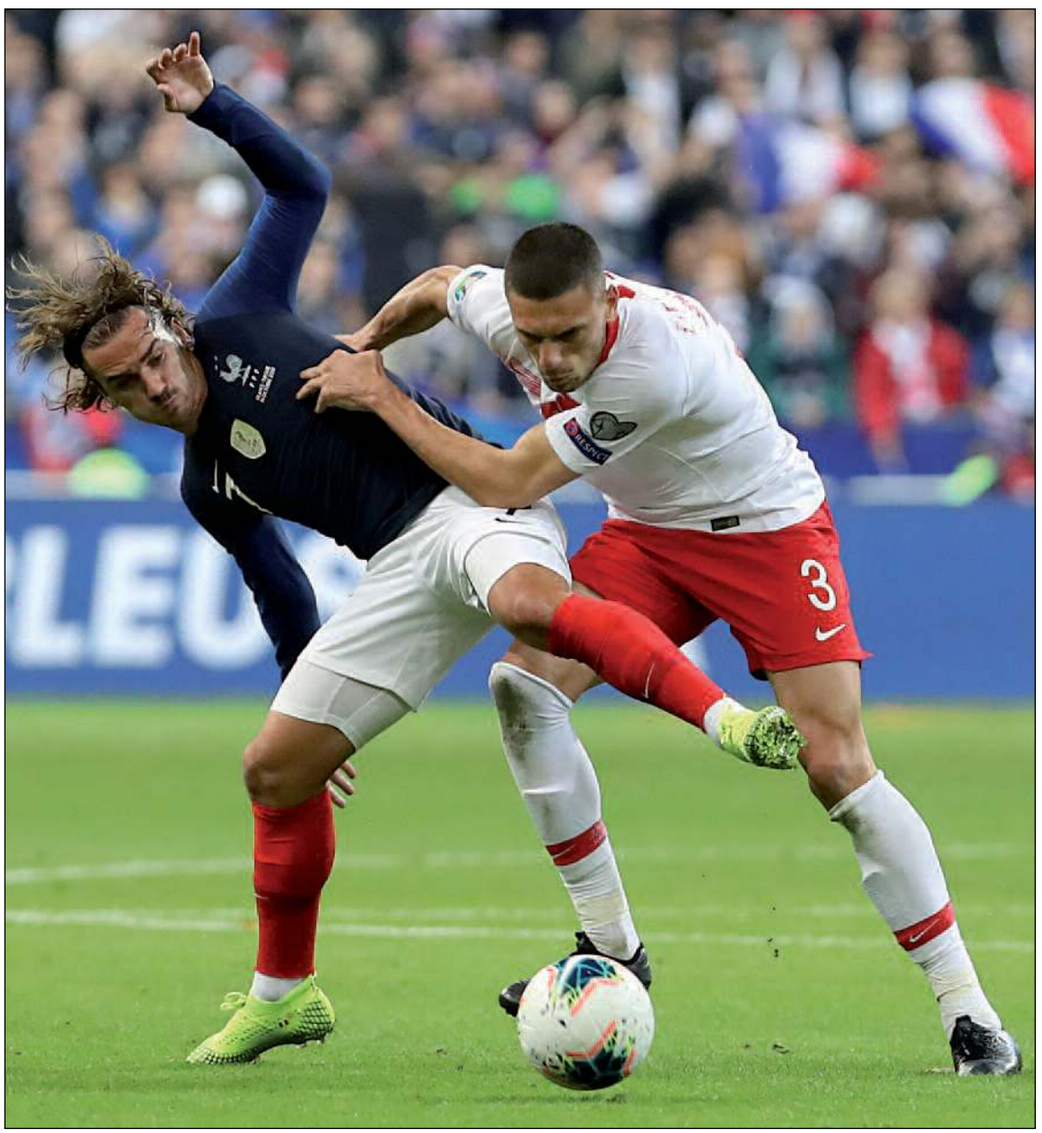
Millî Takımımızın Eylül mesaisi kolay görünüyordu. İstanbul'da Andorra, Kişinev'de de Moldova ile oynanacak maçlar grubun iki zayıf halkası ile olduğu için 6 puan çantada keklik gibi duruyordu. Ancak 7 Eylül'de Beşiktaş Park'ta ağırladığımız Andorra, kalesinin önüne ördüğü duvarla millîlerimize kök söktürecek, bu duvarı yıkmaksa 89'uncu dakikada Ozan Tufan'a düşecekti. Son anlarda gelen golle 1-0 kazanılan Andorra maçının ardından 10 Eylül'de Moldova'da elde edilen 4-0'lık galibiyet ise Millî Takımımızın hâlâ istim üzerinde olduğunu ispatıydı. Ay-yıldızlılar, Moldova'yı Cenk Tosun'un iki, Deniz Türüç ve Yusuf Yazıcı'nın da birer golüyle mağlup etmiş ve Fransa ile puan puana yarışını devam ettirmişti. İzlanda'nın Arnavutluk deplasmanında uğradığı 4-2'lik yenilgi de ekmeğimize yağ sürmüştü.

Ekim ayındaki iki maç Millî Takımımız açısından zorlu geçmeye adaydı. Deplasmanda 2-0 yendiğimiz Arnavutluk o gün oynadığı futbolla gücünü göstermişti ve 11 Ekim'de Şükrü Saracoğlu'nda da son ana kadar direnip millîlerimize büyük güçlük çıkartacaktı. Ancak tıpkı Andorra maçında olduğu gibi son ana kadar savaşmaktan ve galibiyet kovalamaktan vazgeçmeyen ay-yıldızlılar 90'ıncı dakikada Cenk Tosun'un attığı golle 10 kazanarak EURO 2020 finallerini ne kadar çok istediklerini bir kez daha ortaya koyacaktı.

14 Ekim günü Stade de France'da oynanacak Fransa maçı, finaller yolunda en kritik virajlardan birisiydi. O gün yine çok akılcı bir oyun sergileyen ve rakibini uzun süre kilitlemeyi başaran ay-yıldızlılar, 76'da Oliver Giroud'dan yedikleri golle geriye düşsü de ayağa kalkmayı bilecek ve ''Fransa sever'' Kaan Ayhan'ın 82'nci dakikadaki golüyle 1-1'lik beraberliğe ulaşarak Saint Denis'den altın değerinde bir puan çıkartacaktı.

Fransa'dan getirilen puan millîlerimize 14 Kasım'da İzlanda ile Türk Telekom Stadı'nda oynayacağı maçta finalleri garantileyebilme fırsatını da getirmişti. Bu maçtan elde edilecek bir beraberlik, takımımıza finallerin kapısını açacaktı. Nitekim ay-yıldızlılar o maçı golsüz beraberliğe bağlıyor ve bu sayede grup müsabakaları tamamlanmadan finalleri garantileyerek bir ilki gerçekleştiriyordu.

Artık formalite haline gelen deplasmandaki Andorra maçını da Enes Ünal'ın 17 ve 21'inci dakikada attığı gollerle 2-0 kazanan Millî Takımımız, iki maçta bir kez yenip, bir kez de berabere kaldığı Fransa'nın ardından ikinci sırayı alarak hedefine ulaşıyordu. Ay-yıldızlılar, sadece bir maç kaybettikleri ve sadece üç gol yedikleri elemelerde, Belçika ile birlikte en az gol yiyen iki takımdan birisi olmayı da başarmıştı.

BİZİ SİZİ
KONUŞURUZ
TURKSPORU
#bisizikonuşuruz

Finallerde

EURO 1996 – İngiltere

Eleme Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	8	5	2	1	15	7	17
Türkiye	8	4	3	1	16	8	15
İsveç	8	2	3	3	9	10	9
Macaristan	8	2	2	4	7	13	8
İzlanda	8	1	2	5	3	12	5

Maçlar

7 Eylül 1994	Macaristan–Türkiye	2–2
12 Ekim 1994	Türkiye–İzlanda	5–0
14 Aralık 1994	Türkiye–İsviçre	1–2
26 Mart 1995	Türkiye–İsveç	2–1
26 Nisan 1995	İsviçre–Türkiye	1–2
6 Eylül 1995	Türkiye–Macaristan	2–0
11 Ekim 1995	İzlanda–Türkiye	0–0
15 Kasım 1995	İsveç–Türkiye	2–2

Türkiye

Final Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Portekiz	3	2	1	0	5	1	7
Hırvatistan	3	2	0	1	4	3	6
Danimarka	3	1	1	1	4	4	4
Türkiye	3	0	0	3	0	5	0

Grup Maçları

11 Haziran 1996	Türkiye–Hırvatistan	0–1
14 Haziran 1996	Portekiz–Türkiye	1–0
19 Haziran 1996	Türkiye–Danimarka	0–3

Teknik Direktör: Fatih Terim

EURO 2000 Hollanda–Belçika

Eleme Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	8	6	1	1	20	4	19
Türkiye	8	5	2	1	15	6	17
Finlandiya	8	3	1	4	13	13	10
K. İrlanda	8	1	2	5	4	19	5
Moldova	8	0	4	4	7	17	4

Maçlar

5 Eylül 1998	Türkiye–Kuzey İrlanda	3–0
10 Ekim 1998	Türkiye–Almanya	1–0
14 Ekim 1998	Türkiye–Finlandiya	1–3
27 Mart 1999	Türkiye–Moldova	2–0
5 Haziran 1999	Finlandiya–Türkiye	2–4
4 Eylül 1999	Kuzey İrlanda–Türkiye	0–3
8 Eylül 1999	Moldova–Türkiye	1–1
9 Ekim 1999	Almanya–Türkiye	0–0

Final Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	3	3	0	0	6	2	9
Türkiye	3	1	1	1	3	2	4
Belçika	3	1	0	2	2	5	3
İsveç	3	0	1	2	2	4	1

Grup Maçları

11 Haziran 2000	Türkiye–İtalya	1–2
15 Haziran 2000	İsveç–Türkiye	0–0
19 Haziran 2000	Türkiye–Belçika	2–0

Çeyrek Final

24 Haziran 2000	Türkiye–Portekiz	0–2

Teknik Direktör: Mustafa Denizli

EURO 2008 Avusturya–İsviçre

Eleme Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Yunanistan	12	10	1	1	23	8	31
Türkiye	12	7	3	2	25	11	24
Norveç	12	7	2	3	27	11	23
Bosna-Hersek	12	4	1	6	15	21	13
Moldova	12	3	3	6	12	19	12
Macaristan	12	4	0	7	10	20	12
Malta	12	1	2	8	13	28	5

Maçlar

6 Eylül 2006	Türkiye–Malta	2–0
7 Ekim 2006	Macaristan–Türkiye	0–1
11 Ekim 2006	Türkiye–Moldova	5–0
24.03.2007	Yunanistan–Türkiye	1–4
28.03.2007	Türkiye–Norveç	2–2
02.06.2007	Bosna–Hersek–Türkiye	3–2
08.09.2007	Malta–Türkiye	2–2
12.09.2007	Türkiye–Macaristan	3–0
13.10.2007	Moldova–Türkiye	1–1
17.10.2007	Türkiye–Yunanistan	0–1
17.11.2007	Norveç–Türkiye	1–2
21.11.2007	Türkiye–Bosna–Hersek	1–0

Final Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Portekiz	3	2	0	1	5	3	6
Türkiye	3	2	0	1	5	5	6
Çekya	3	1	0	2	4	6	3
İsviçre	3	1	0	2	3	3	3

Grup Maçları

7 Haziran 2008	Portekiz–Türkiye	2–0
11 Haziran 2008	İsviçre–Türkiye	1–2
15 Haziran 2008	Türkiye–Çekya	3–2 (Uz.)

Çeyrek Final

20 Haziran 2008	Hırvatistan–Türkiye	1–1 (1–3 pen.)

Yarı Final

25 Haziran 2008	Almanya–Türkiye	3–2

Teknik Direktör: Fatih Terim

EURO 2016 Fransa

Eleme Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Çekya	10	7	1	2	19	14	22
İzlanda	10	6	2	2	17	6	20
Türkiye	10	5	3	2	14	9	18
Hollanda	10	4	1	5	17	14	13
Kazakistan	10	1	2	7	7	18	5
Letonya	10	0	5	5	6	19	5

Maçlar

9 Eylül 2014	İzlanda–Türkiye	3–0
10 Ekim 2014	Türkiye–Çekya	1–2
13 Ekim 2014	Letonya–Türkiye	1–1
16 Kasım 2014	Türkiye–Kazakistan	3–1
28 Mart 2015	Hollanda–Türkiye	1–1
12 Haziran 2015	Kazakistan–Türkiye	0–1
3 Eylül 2015	Türkiye–Letonya	1–1
6 Eylül 2015	Türkiye–Hollanda	3–0
10 Ekim 2015	Çekya–Türkiye	0–2
13 Ekim 2015	Türkiye–İzlanda	1–0

Final Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	3	2	1	0	5	3	7
İspanya	3	2	0	1	5	2	6
Türkiye	3	1	0	2	2	4	3
Çekya	3	0	1	2	2	5	1

Grup Maçları

12 Haziran 2016	Türkiye–Hırvatistan	0–1
17 Haziran 2016	İspanya–Türkiye	3–0
21 Haziran 2016	Çekya–Türkiye	0–2

Teknik Direktör: Fatih Terim

Şampiyonluk adayı

Dünya Kupalarında altı kez final oynayıp dört kez şampiyon olan, Avrupa Şampiyonalarında ise üç kez final oynayıp bir kez zafer kazanan İtalyanlar, EURO 2020'nin de favori takımlarından birisi. Dünya sıralamasında 7'nci basamakta yer alan İtalya, EURO 2020 elemelerinde oynadığı 10 maçı da kazanırken, 2022 Dünya Kupası elemelerine de ikide iki yaparak başladı.

Millî Takımımızın gruptaki en önemli rakibi İtalya, futbol dünyasının en önemli markalarından birisi. 1934, 1938, 1982 ve 2006'da dört dünya şampiyonluğu bulunan İtalya, 1970 ve 1994'te de final onamayı başarmıştı. İtalyanların bir de 1968 yılında elde ettikleri Avrupa şampiyonluğu bulunuyor.
Gök mavililer, Avrupa Şampiyonalarında 2000 ve 2012'de iki kez final oynamıştı.
FIFA dünya sıralamasında 7'nci basamakta yer alan İtalya'yı, bir dönem Galatasaray'da da görev alan 1964 doğumlu Roberto Mancini çalıştırıyor. İtalyanlar, Avrupa Şampiyonası elemelerinde Finlandiya, Yunanistan, Bosna-Hersek, Ermenistan ve Liechtenstein'la mücadele ettiği J Grubu'ndaki 10 maçını da kazanırken, 37 gol atıp kalesinde sadece dört gol gördü.
Elemelerde en skorer oyuncusu beş golle Andrea Belotti olurken, Jorginho, Nicolò Barella, Lorenzo Insigne ve Ciro Immobile ise üçer gole imza attı. Leonardo Bonucci 10 maçın tümünde forma giydi. Jorginho 9, Nicolò Barella ve Federico Bernardeschi de 8 maçta oynadı.
İtalya Millî Takımı, 2020 Dünya Kupası elemelerinde ise İsviçre, Kuzey İrlanda, Bulgaristan ve Litvanya ile mücadele ettiği C Grubu'nda oynadığı iki maçı da kazandı. Gök Mavililer 25 Mart 2021'de Parma'da ağırladıkları Kuzey İrlanda'yı 14'üncü dakikada Domenica Berardi ve 38'inci dakikada Ciro Immobile'nin attığı gollerle 2-0 yendi.
İtalya, 31 Mart'ta Vilnius'ta oynadığı Litvanya maçını da 48'inci dakikada Stefano Sensi ve 90+4'te penaltıdan Ciro Immobile'nin golleriyle yine 2-0 kazandı.
Teknik direktör Roberto Mancini,

İtalya Millî Takımı'nı 4-3-3 formatında oynatıyor. İtalyan teknik adam, Dünya Kupası elemelerinde sadece beş oyuncusuna iki maçta da ilk on birde yer verip diğer altı oyuncusunu değiştirdi. Kalede her iki maçta da Milan'ın 22 yaşındaki file bekçisi Gianluigi Donnarumma görev yaparken, sol bekte 26 yaşındaki Chelsea'li Emerson, orta sahadaki üçlüden ikisinde 23 yaşındaki Sassuolo'lu Manuel Locatelli ve 24 yaşındaki Romalı Lorenzo Pellegrini forma giydi. Santrfor olarak da iki maçta da 31 yaşındaki Laziolu Ciro Immobile oynadı.

Mancini, Kuzey İrlanda maçında savunmanın sağında 30 yaşındaki PSG'li Alessandor Florenzi, ortasında da iki Juventuslu 34 yaşındaki Leonardo Bonucci ile 36 yaşındaki Giorgio Chiellini'ye görev verdi. Litvanya karşılaşmasında ise savunmanın sağında 30 yaşındaki Atalantalı Rafael Tolói, tandemde ise 25 yaşındaki Romalı Gianluca Mancini ile 22 yaşındaki Interli Alessandro Bastoni şans buldu. Mancini orta alandaki kalan formayı Kuzey İrlanda maçında 28 yaşındaki PSG'li Marco Verratti'ye, Litvanya maçında ise 24 yaşındaki Atalantalı Matteo Pessina'ya giydirdi.

Forvetin kanatlarında Kuzey İrlanda maçında 26 yaşındaki Sassuolo'lu Domenico Berardi ile 29 yaşındaki Napolili Lorenzo Insigne görev alırken, Litvanya maçında 27 yaşındaki Juventuslu Federico Bernardeschi ile 28 yaşındaki Romalı Stephan El Shaarawy oynadı.

Takımın en tecrübeli oyuncuları savunmanın göbeğinde görev alan ve 101 maçta 7 gol atan Leonardo Bonucci ile 106 maçta 8 gol kaydeden Giorgio Chiellini. En golcü oyuncular ise 45 maçta 12 golü bulunan Ciro Immobile ile 32 maçta 11 gol atan Torinolu Andrea Belotti. Dünya Kupası maçlarının kadrosunda yer almasa da Chelsea'nin 29 yaşındaki orta saha oyuncusu Jorginho da İtalya'nın önemli kozlarından birisi.

36 yaşındaki kaptan Giorgio Chiellini 106 kez millî oldu

Ciro Immobile İtalya'nın en golcü oyuncusu

İtalya'yı hiç yenemedik

Tarih	Maç	Skor	Statü
20.05.1949	İtalya-Türkiye	3-2	Akdeniz Oyunları
11.12.1953	Türkiye-İtalya	0-1	Akdeniz Oyunları
26.06.1955	İtalya-Türkiye	1-1	Akdeniz Oyunları
02.12.1962	İtalya-Türkiye	6-0	EURO 1964 Grup Eleme
27.03.1963	Türkiye-İtalya	0-1	EURO 1964 Grup Eleme
13.01.1973	İtalya-Türkiye	0-0	1974 DK Grup Eleme
25.02.1973	Türkiye-İtalya	0-1	1974 DK Grup Eleme
23.09.1978	İtalya-Türkiye	1-0	Özel Maç
03.03.1984	Türkiye-İtalya	1-2	Özel Maç
21.12.1994	İtalya-Türkiye	3-1	Özel Maç
11.06.2000	Türkiye-İtalya	1-2	EURO 2000 Finalleri
20.11.2002	İtalya-Türkiye	1-1	Özel Maç
15.11.2006	İtalya-Türkiye	1-1	Özel Maç

Finallerin gediklisi

Millî Takımımızın rakiplerinden İsviçre, 2004'ten bu yana düzenlenen dört Avrupa Şampiyonası ve dört Dünya Kupası finallerinden sadece EURO 2012'yi kaçırdı. Dünya Kupası finallerinde 11, Avrupa Şampiyonası finallerinde de beş kez boy gösterdiler. Dünya klasmanında 13'üncü sırada bulunan İsviçre, Premier Lig ve Bundesliga'da forma giyen değerli oyunculara sahip.

Bir dönem Samsunspor'da görev yapan Vladimir Petković'in çalıştırdığı İsviçre'nin Avrupa Şampiyonası finallerinde bugüne kadarki en iyi derecesi 2016'daki ikinci tur oldu. Ancak İsviçre finallere katılma alışkanlığı olan bir takım. 2004'ten bu yana düzenlenen dört Avrupa Şampiyonası ve dört Dünya Kupası finallerinden sadece EURO 2012'yi kaçırdılar. Dünya Kupası finallerinde 11, Avrupa Şampiyonası finallerinde de beş kez boy gösterdiler.

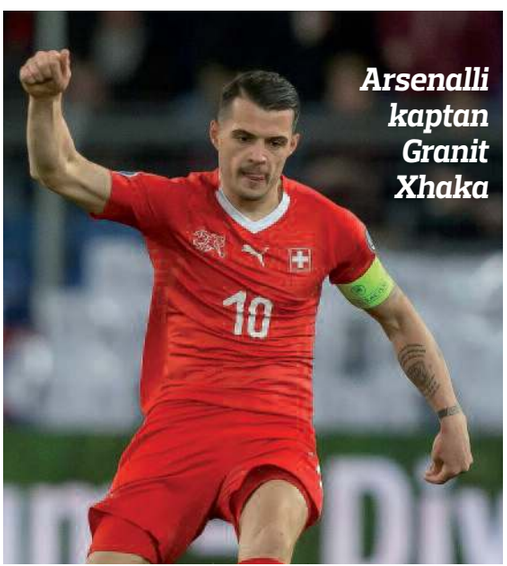
İsviçre, EURO 2020 elemelerinde Danimarka, İrlanda Cumhuriyeti, Gürcistan ve Cebelitarık'la paylaştığı D Grubu'nu sekiz maçta beş galibiyet, iki beraberlik ve tek yenilgiyle lider tamamladı. Attıkları 19 gole karşılık, 6 gol yediler. EURO 2020 elemelerinde Cédric Itten 3, Granit Xhaka ve Denis Zakaria ikişer gol atarken, tam 12 futbolcu da birer kez ağları havalandırdı.

FIFA dünya klasmanında 13'üncü sırada bulunan İsviçre'nin Avrupa Şampiyonası tarihindeki en skorer oyuncusu ise üç golle Hakan Yakın. İsviçre adına gol atan bir diğer Türk asıllı oyuncu da Kubilay Türkyılmaz oldu.

15 Ağustos 1963 doğumlu Vladimir Petković bugüne kadar teknik direktör olarak Samsunspor'un dışında Bellinzona, Malcantone Agno, Lugano, Young Boys, Sion ve Lazio'yu çalıştırdı. EURO 2020 finallerinde olduğu gibi 2022 Dünya Kupası elemelerinde de İtalya ile aynı grupta bulunan İsviçre; Kuzey İrlanda, Bulgaristan ve Litvanya'nın da katıldığı rekabete, oynadığı iki maçı da kazanarak başladı. 25 Mart'ta Bulgaristan'ı Sofya'da 7'nci dakikada Breel Embolo, 10'uncu dakikada Haris Seferovic ve 13'üncü dakikada Steven Zuber'in baskın golleriyle 3-1 yenen İsviçre Millî Takımı, 28 Mart'ta da St Gallen'de ağırladığı Litvanya'yı Xherdan Shaqiri'nin 2'nci dakikada attığı tek golle 1-0 mağlup etmeyi bildi. İki maçta attığı dört golü de ilk 13 dakikaya sığdıran İsviçre Millî Takımı, üçlü savunmayla oynuyor. Dörtlü orta sahanın önünde 10 numara pozisyonunda bir oyuncu bulunduran teknik direktör Vladimir Petković, önde de çift santrfor kullanıyor.

İsviçre Millî Takımı'nın ilk on biri ise oldukça uzun zamandır bir arada oynayan ve isimleri neredeyse ezberlenen oyunculardan kurulu. Takımın kalesini 32 yaşındaki Yann Sommer koruyor ve Mönchengladbach'lı file bekçisi 50 maçlık bir tecrübeye sahip. Savunma üçlüsünde yine Mönchengladbach'tan 24 yaşındaki Nico Elvedi, Borussia Dortmund'dan 25 yaşındaki Manuel Akanji ve Torino'dan 28 yaşındaki Ricardo Rodríguez oynuyor. Orta sahanın göbeğinde iki maçta da 29 yaşındaki Atalantalı Remo Freuler ve 28 yaşındaki Arsenalli Granit Xhaka'ya şans tanıyan teknik direktör Petkoviç, kanatlarda ise farklı oyuncuları denedi. Bulgaristan karşısında sağ kanatta 26 yaşındaki Wolfsburglu Kevin Mbabu, sol kanatta ise 29 yaşındaki Eintracht Frankfurtlu Steven Zuber görev alırken, Litvanya karşılaşmasında sağ kanatta 28 yaşındaki Baselli Silvan Wedmer, sol kanatta ise 22 yaşındaki Augsburglu Ruben Vargas şans buldu.

Arsenalli kaptan Granit Xhaka

Forvet arkasında takımın en önemli oyuncusu 29 yaşındaki Liverpoollu Xherdan Shaqiri oynarken, forvet ikisini de 24 yaşındaki Mönchengladbach'lı Breel Embolo ile 29 yaşındaki Benfica'lı Haris Seferović oluşturdu.

Takımın en tecrübeli oyuncusu 92 maça çıkıp 12 gol atan kaptan Granit Xhaka, en golcüsü ise 89 maçta 23 gol kaydeden Xherdan Shaqiri. Geçmişte sol bek olarak izlediğimiz, şimdi ise sol stoper olarak oynayan Kolombiya asıllı Ricardo Rodríguez'in de 79 maçta 8 golü bulunuyor. Forvet hattında görev alan oyunculardan Haris Seferović'in 73 maçta 21, Mario Gavranović'in 29 maçta 11, Admir Mehmedi'nin 72 maçta 10 ve Breel Embolo'nun da 42 maçta 5 golü var.

Takımın yıldızı Liverpoollu Shaqiri

İsviçre'ye iki kat üstünüz

Tarih	Maç	Skor	Statü
01.06.1952	Türkiye–İsviçre	1–5	Özel Maç
25.05.1953	İsviçre–Türkiye	1–2	Özel Maç
24.09.1969	Türkiye–İsviçre	3–0	Özel Maç
26.09.1971	İsviçre–Türkiye	4–0	Özel Maç
09.05.1973	İsviçre–Türkiye	0–0	1974 DK Grup Eleme
18.11.1973	Türkiye–İsviçre	2–0	1974 DK Grup Eleme
01.12.1974	Türkiye–İsviçre	2–1	EURO 1976 Grup Eleme
30.04.1975	İsviçre–Türkiye	1–1	EURO 1976 Grup Eleme
28.08.1985	İsviçre–Türkiye	0–0	Özel Maç
12.03.1986	Türkiye–İsviçre	1–0	Özel Maç
14.12.1994	Türkiye–İsviçre	1–2	EURO 1996 Grup Eleme
26.04.1995	İsviçre–Türkiye	1–2	EURO 1996 Grup Eleme
12.11.2005	İsviçre–Türkiye	2–0	2006 DK Grup Eleme
16.11.2005	Türkiye–İsviçre	4–2	2006 DK Grup Eleme
11.06.2008	İsviçre–Türkiye	1–2	EURO 2008 Finalleri

Yükselen değer

Yıllar boyu dünya çapında oyuncular yetiştiren ancak sadece 1958'deki Dünya Kupası finallerine katılabilen Britanya temsilcisi, Gareth Bale'in çevresinde oluşturduğu takımla EURO 2016'ya katılmayı başardığı gibi büyük bir sürpriz yaparak yarı final oynadı. Dünya sıralamasında 17'nci basamakta bulunan Galler, EURO 2020 finallerine, takımı bu noktaya taşıyan ancak bir skandal nedeniyle görevinden alınan Ryan Giggs'in yerine tecrübesiz Rob Page'le geliyor.

Britanya futbolunun önemli bir parçası olarak çok değerli oyuncular yetiştirmesine rağmen Avrupa Şampiyonası ve Dünya Kupası elemelerinde bir türlü başarı sağlayamayan Galler, tarihinde bir kez katılabildiği Dünya Kupası finallerinde, 1958'de çeyrek final oynayabilmişti. John Toshack, Ian Rush, Mark Hughes, Dean Saunders, Neville Southall, Gary Speed, Ryan Giggs gibi uluslararası üne sahip oyuncularla geçmiş dönemde aradığı başarıyı bulamayan Galler, son yıldızı Gareth Bale'in çevresinde oluşturduğu takımla EURO 2016'ya katılmayı başarmış ve üstelik de yarı final oynamıştı.

Galler, EURO 2020 biletini eski efsane oyuncularından Ryan Giggs yönetiminde, son anda da olsa almayı başardı ve üst üste ikinci kez Avrupa Şampiyonası finallerinde mücadele etme hakkını kazandı. Galler, Hırvatistan, Slovakya, Macaristan ve Azerbaycan'la mücadele ettiği EURO 2020 elemelerinde E Grubu'nu dört galibiyet, iki yenilgi ve iki beraberlikle ikinci sırada tamamladı. Elemelerde 10 gol atan Galler, kalesinde ise dört gol gördü. Aaron Ramsey, Gareth Bale ve Kieffer Moore ikişer kez, Daniel James, Harry Wilson ve David Brooks da birer kez ağları havalandırdı. Wayne Hennessey, Ben Davies, Gareth Bale, Daniel James ve

Harry Wilson 8 eleme maçının 8'inde de oynarken, Connor Roberts, Ethan Ampadu ve Joe Allen 7 maçta forma giydi.

FIFA dünya sıralamasında 17'nci basakta bulunan Galler, 2022 Dünya Kupası elemelerine ise Rob Page yönetiminde girdi. İki kadına saldırmakla suçlanan Ryan Giggs'in görevine son veren Galler Futbol Federasyonu, daha önce genç millî takımlarda görev alan 46 yaşındaki Page'i iş başına getirdi. Galler; Belçika, Çek Cumhuriyeti, Belarus ve Estonya ile paylaştığı Dünya Kupası eleme grubundaki ilk iki maçında Belçika'ya deplasmanda 3-1 yenilirken, Çek Cumhuriyeti'ni ise evinde 1-0 mağlup etti. Takımın Belçika maçındaki golünü Harry Wilson, Çek Cumhuriyeti karşılaşmasındaki golünü ise Daniel James kaydetti.

Teknik direktör Rob Page, 3-4-3 düzeniyle oynattığı Galler Millî Takımı'nda Belçika ve Çek Cumhuriyeti maçlarının ilk on birlerinde sadece bir oyuncuyu değiştirdi.

Takımın kalesini 27 yaşındaki Leicester City'li Danny Ward koruyor. Savunma üçlüsünde 23 yaşındaki Bournemout'lu Chris Mepham, 28 yaşındaki St. Paulili James Lawrence ve 23 yaşındaki Tottenham'lı Joe Radon görev alıyor. Orta sahadaki dört formadan üçünü her iki maçta da 25 yaşındaki Swensea'li Connor Roberts, 20 yaşındaki Sheffield United'lı Ethan Ampadu ve 20 yaşındaki Liverpoollu Neco Williams giyerken, bir maçta 31 yaşındaki Stoke City'li Joe Allen, diğerinde ise 24 yaşındaki Luton Town'lı Joe Morrell oynadı.

Forvet üçlüsünde ise 23 yaşındaki Manchester United'lı Daniel James, 24 yaşındaki Cardiff City'li Harry Wilson ve 31 yaşındaki Tottenham'lı Gareth Bale üçlüsü değişmedi.

Galler'in Dünya Kupası elemelerindeki geniş kadrosu içinde en tecrübeli oyuncusu 100 kez forma giyen savunmacı 31 yaşındaki Charlton'lı Chris Gunter.

Takımın büyük yıldızı ve kaptanı Gareth Bale'in ise 90 maçta 33 golü bulunuyor. Bale'i ise beşer golle Cardiff'li iki oyuncu Kieffer Moore ve Harry Wilson takip ediyor. Takımın bir başka büyük oyuncusu 30 yaşındaki Juventuslu Aaron Ramsey ise sezonun büyük bölümünü sakatlık problemleriyle geçirdiği için Dünya Kupası eleme grubu maçlarında forma giyemedi.

Gareth Bale

Altı maçın ikisini kazandık

Tarih	Maç	Skor	Statü
29.11.1978	Galler-Türkiye	1-0	EURO 1980 Grup Eleme
21.11.1979	Türkiye-Galler	1-0	EURO 1980 Grup Eleme
15.10.1980	Galler-Türkiye	4-0	1982 DK Grup Eleme
25.03.1981	Türkiye-Galler	0-1	1982 DK Grup Eleme
14.12.1996	Galler-Türkiye	0-0	1988 DK Grup Eleme
20.08.1997	Türkiye-Galler	6-4	1988 DK Grup Eleme

A Grubu

TÜRKİYE

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
12- Altay Bayındır	14.04.1998	Fenerbahçe
1- Mert Günok	01.03.1989	Başakşehir FK
23- Uğurcan Çakır	05.04.1996	Trabzonspor
Defans		
2- M. Zeki Çelik	17.02.1997	Lille
4- Çağlar Söyüncü	23.05.1996	Leicester City
22- Kaan Ayhan	10.11.1994	Sassuolo
3- Merih Demiral	05.03.1998	Juventus
25- Mert Müldür	03.04.1999	Sassuolo
15- Ozan M. Kabak	25.03.2000	Schalke 04
18- Rıdvan Yılmaz	21.05.2001	Beşiktaş
13- Umut Meraş	20.12.1995	Le Havre
Orta Saha		
11- Yusuf Yazıcı	29.01.1997	Lille
8- Dorukhan Toköz	21.05.1996	Beşiktaş
21- İrfan Can Kahveci	15.07.1995	Fenerbahçe
5- Okay Yokuşlu	09.03.1994	Celta Vigo
19- Orkun Kökçü	29.12.2000	Feyenoord
6- Ozan Tufan	23.03.1995	Fenerbahçe
14- Taylan Antalyalı	08.01.1995	Galatasaray
10- Hakan Çalhanoğlu	08.02.1994	Milan
Forvet		
17- Burak Yılmaz	15.07.1985	Lille
7- Cengiz Ünder	14.07.1997	Roma
16- Enes Ünal	10.05.1997	Getafe
20- Abdülkadir Ömür	25.06.1999	Trabzonspor
24- Kerem Aktürkoğlu	21.10.1998	Galatasaray
26- Halil İ. Dervişoğlu	08.12.1999	Brentford
9- Kenan Karaman	05.03.1994	F. Düsseldorf
Teknik Direktör		
Şenol Güneş		

İtalya

İsim	D.Tarihi	Kulübü
Kaleci		
21- G. Donnarumma	25.02.1999	Milan
26- Alex Meret	22.03.1997	Napoli
1- Salvatore Sirigu	12.01.1987	Torino
Defans		
15- Francesco Acerbi	10.02.1988	Lazio
23- Alessandro Bastoni	13.04.1999	Inter
19- Leonardo Bonucci	01.05.1987	Juventus
3- Giorgio Chiellini	14.08.1984	Juventus
2- Giovanni Di Lorenzo	04.08.1993	Napoli
13- Emerson Palmieri	03.08.1994	Chelsea
24- Alessandro Florenzi	11.03.1991	PSG
4- Leonardo Spinazzola	25.03.1993	Roma
25- Rafael Toloi	10.10.1990	Atalanta
Orta Saha		
18- Nicolò Barella	07.02.1997	Inter
16- Bryan Cristante	03.03.1995	Roma
8- Jorginho	20.1.21991	Chelsea
5- Manuel Locatelli	08.01.1998	Sassuolo
7- Lorenzo Pellegrini	19.06.1996	Roma
12- Stefano Sensi	05.08.1995	Inter
6- Marco Verratti	05.11.1992	PSG
Forvet		
9- Andrea Belotti	20.12.1993	Torino
11- Domenico Berardi	01.08.1994	Sassuolo
20- F. Bernardeschi	16.02.1994	Juventus
14- Federico Chiesa	25.10.1997	Juventus
17- Ciro Immobile	20.02.1990	Lazio
10- Lorenzo Insigne	04.06.1991	Napoli
22- Giacomo Raspadori	18.02.2000	Sassuolo
Teknik Direktör		
Roberto Mancini		

İsviçre

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Yann Sommer	17.12.1988	M'Gladbach
12- Yvon Mvogo	06.06.1994	PSV
21- Jonas Omlin	10.01.1994	Montpellier
Defans		
5- Manuel Akanji	19.07.1995	B. Dortmund
17- Loris Benito	07.10.1992	Bordeaux
4- Nico Elvedi	30.09.1996	M'Gladbach
2- Kevin Mbabu	18.04.1995	Wolfsburg
24- Becir Omeragic	20.01.2002	Zürih
13- Ricardo Rodríguez	25.08.1992	Torino
3- Silvan Widmer	05.03.1993	Basel
22- Fabian Schär	20.12.1991	Newcastle
26- Jordan Lotomba	29.09.1998	Nice
25- Eray Cömert	04.02.1998	Basel
Orta Saha		
10- Granit Xhaka	27.09.1992	Arsenal
6- Denis Zakaria	20.11.1996	M'Gladbach
8- Remo Freuler	15.04.1992	Atalanta
15- Djibril Sow	06.02.1997	Frankfurt
18- Admir Mehmedi	16.03.1991	Wolfsburg
23- Xherdan Shaqiri	10.10.1991	Liverpool
11- Ruben Vargas	05.08.1998	Augsburg
14- Steven Zuber	17.08.1991	Frankfurt
20- Edimilson	15.04.1996	Mainz
16- Christian Fassnacht	11.11.1993	Young Boys
Forvet		
7- Breel Embolo	14.02.1997	M'Gladbach
19- Mario Gavranović	24.11.1989	Dinamo Zagreb
9- Haris Seferović	22.02.1992	Benfica
Teknik Direktör		
Vladimir Petković		

Galler

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Wayne Hennessey	24.01.1987	Crystal Palace
12- Danny Ward	22.07.1993	Leicester City
21- Adam Davies	17.07.1992	Stoke City
Defans		
4- Ben Davies	24.04.1993	Tottenham
5- Tom Lockyer	03.12.1994	Luton Town
6- Joe Rodon	22.10.1997	Tottenham
22- Chris Mepham	05.11.1997	Bournemouth
2- Chris Gunter	21.07.1989	Sheffield United
17- R. Norrington-Davies	22.04.1999	Stoke City
3- Neco Williams	13.04.2001	Liverpool
14- Connor Roberts	23.09.1995	Swansea
24- Ben Cabango	30.05.2000	Swansea
Orta Saha		
7- Joe Allen	14.03.1990	Stoke City
16- Joe Morrell	03.01.1997	Luton Town
15- Ethan Ampadu	14.09.2000	Chelsea
26- Matthew Smith	22.11.1999	M. City
18- Jonny Williams	09.10.1993	Cardiff City
10- Aaron Ramsey	26.12.1990	Juventus
23- Dylan Levitt	17.11.2000	M. United
25- Rubin Colwill	27.04.2002	Cardiff City
19- David Brooks	08.07.1997	Bournemouth
8- Harry Wilson	22.03.1997	Liverpool
Forvet		
13- Kieffer Moore	08.08.1992	Cardiff City
11- Gareth Bale	16.07.1989	Real Madrid
9- Tyler Roberts	12.01.1999	Leeds United
20- Daniel James	10.11.1997	M. United
Teknik Direktör		
Robert Page		

B Grubu

Belçika

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Thibaut Courtois	11.05.1992	Real Madrid
12- Simon Mignolet	06.03.1988	Club Brugge
13- Mats Sels	26.02.1992	Strasbourg
Defans		
2- Toby Alderweireld	02.30.1989	Tottenham
4- Dedryck Boyata	28.11.1990	Hertha Berlin
18- Jason Denayer	28.06.1995	Lyon
3- Thomas Vermaelen	14.11.1985	Vissel Kobe
5- Jan Vertonghen	24.04.1987	Benfica
Orta Saha		
21- Timothy Castagne	05.12.1995	Leicester
22- Nacer Chadli	02.08.1989	Başakşehir
11- Yannick Carrasco	04.09.1993	A. Madrid
7- Kevin De Bruyne	28.06.1991	M. City
19- Leander Dendoncker	15.04.1995	Wolves
16- Thorgan Hazard	29.03.1993	Dortmund
15- Thomas Meunier	12.09.1991	Dortmund
26- Dennis Praet	14.05.1994	Leicester
8- Youri Tielemans	07.05.1997	Leicester
17- Hans Vanaken	24.08.1992	Club Brugge
6- Axel Witsel	12.01.1989	Dortmund
Forvet		
23- Michy Batshuayi	02.10.1993	C. Palace
20- Christian Benteke	03.12.1990	C. Palace
25- Jeremy Doku	27.05.2002	Rennes
10- Eden Hazard	07.01.1991	Real Madrid
9- Romelu Lukaku	13.05.1993	Inter
14- Dries Mertens	06.05.1987	Napoli
24- Leandro Trossard	04.12.1994	Brighton
Teknik Direktör		
Roberto Martínez		

Rusya

İsim	D.Tarihi	Kulübü
Kaleci		
12- Yuri Dyupin	17.03.1988	Rubin
16- Matvei Safonov	25.02.1999	Krasnodar
1- Anton Shunin	27.01.1987	D. Moskova
Defans		
14- Georgi Dzhikiya	21.11.1993	Spartak
3- Igor Diveev	27.09.1999	CSKA
18- Yuri Zhirkov	20.08.1983	Zenit
4- Vyacheslav Karavaev	20.05.1995	Zenit
13- Fedor Kudryashov	05.04.1987	Antalyaspor
5- Andrei Semenov	24.03.1989	Akhmat
2- Mario Fernandes	19.09.1990	CSKA
Orta Saha		
8- Dmitri Barinov	11.09.1996	Lokomotiv
19- Rifat Zhemaletdinov	20.09.1996	Lokomotiv
26- Maksim Mukhin	04.11.2001	Lokomotiv
17- Aleksandr Golovin	30.05.1996	Monaco
21- Daniil Fomin	02.03.1997	Dinamo
11- Roman Zobnin	11.02.1994	Spartak
20- Alexei Ionov	18.02.1989	Krasnodar
23- Daler Kuzyayev	15.01.1993	Zenit
24- Andrei Mostovoy	05.11.1997	Zenit
7- Magomed Ozdoev	05.11.1992	Zenit
25- Denis Makarov	18.02.1998	Rubin
15- Aleksei Miranchuk	17.10.1995	Atalanta
6- Denis Cheryshev	26.12.1990	Valencia
Forvet		
22- Artem Dzyuba	22.08.1988	Zenit
10- Anton Zabolotny	13.06.1991	Sochi
9- Aleksandr Sobolev	07.03.1997	Spartak
Teknik Direktör		
Stanislav Cherchesov		

Danimarka

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Kasper Schmeichel	05.11.1986	Leicester
16- Jonas Lössl	01.02.1989	Midtjylland
22- Frederik Rønnow	04.08.1992	Schalke
Defans		
17- Jens Stryger Larsen	21.02.1991	Udinese
4- Simon Kjaer	26.03.1989	AC Milan
25- Andreas Christensen	10.04.1996	Chelsea
2- Joachim Andersen	31.05.1996	Fullham
18- Daniel Wass	31.05.1989	Valencia
13- Mathias Jørgensen	23.04.1990	Kopenhag
5- Joakim Maehle	20.05.1997	Atalanta
3- Jannik Vestergaard	03.08.1992	Southampton
26- Nicolai Boilesen	16.02.1992	Kopenhag
Orta Saha		
24- Mathias Jensen	01.01.1996	Brentford
15- Christian Nørgaard	10.03.1994	Brentford
23- P. Emile Højbjerg	05.08.1995	Tottenham
8- Thomas Delaney	03.09.1991	Dortmund
6- Anders Christiansen	08.06.1990	Malmö
10- Christian Eriksen	14.02.1992	Inter
14- Mikkel Damsgaard	03.07.2000	Sampdoria
7- Robert Skov	20.05.1996	Hoffenheim
Forvet		
9- Martin Braithwaite	05.06.1991	Barcelona
21- Andreas Cornelius	16.03.1993	Parma
11- Andreas Skov Olsen	29.12.1999	Bologna
20- Yussuf Poulsen	15.06.1994	Leipzig
12- Kasper Dolberg	06.10.1997	Nice
19- Jonas Wind	07.02.1999	Kopenhag
Teknik Direktör		
Kasper Hjulmand		

Finlandiya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Lukas Hradecky	24.11.1989	B. Leverkusen
12- Jesse Joronen	21.03.1993	Brescia
23- Anssi Jaakkola	13.03.1987	Bristol Rovers
Defans		
2- Paulus Arajuuri	15.06.1988	Pafos
3- Daniel O'Shaughnessy	14.09.1994	HJK
4- Joona Toivio	10.03.1988	Häcken
5- Leo Väisänen	23.07.1997	Elfsborg
13- Pyry Soiri	22.09.1994	Esbjerg
15- Sauli Vaisanen	05.06.1994	Chievo
17- Nikolai Alho	12.03.1993	MTK
18- Jere Uronen	13.07.1994	Genk
22- Jukka Raitala	15.09.1988	Minnesota
25- Robert Ivanov	19.09.1994	Warta Poznan
Orta Saha		
6- Glen Kamara	28.10.1995	Rangers
7- Robert Taylor	21.10.1994	Brann
8- Robin Lod	17.04.1993	Minnesota
9- Fredrik Jensen	09.09.1997	Augsburg
11- Rasmus Schüller	18.06.1991	Djurgårdens
14- Tim Sparv	20.02.1987	Larisa
16- Thomas Lam	18.12.1993	Zwolle
19- Joni Kauko	12.07.1990	Esbjerg
21- Lassi Lappalainen	24.08.1998	Montreal
24- Onni Valakari	18.08.1999	Pafos
Forvet		
20- Joel Pohjanpalo	13.09.1994	Union Berlin
10- Teemu Pukki	29.03.1990	Norwich
26- Marcus Forss	18.06.1999	Brentford
Teknik Direktör		
Markku Kanerva		

C Grubu

Ukrayna

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Georgiy Bushchan	31.04.1994	Dinamo Kiev
2- Andriy Pyatov	28.06.1984	Shakhtar
23- Anatolii Trubin	01.08.2001	Shakhtar
Defans		
2- Eduard Sobol	20.04.1995	Club Brugge
4- Serhiy Kryvtsov	15.03.1991	Shakhtar
12- Mykola Matviyenko	02.05.1996	Shakhtar
13- Illia Zabarnyi	01.09.2002	Dinamo Kiev
16- Vitaliy Mykolenko	29.05.1999	Dinamo Kiev
21- Oleksandr Karavaev	02.06.1992	Dinamo Kiev
22- Oleksandr Tymchyk	20.01.1997	Dinamo Kiev
25- Denys Popov	17.02.1999	Dinamo Kiev
Orta Saha		
3- Georgy Sudakov	01.09.2002	Shakhtar
5- Serhiy Sydorchuk	02.05.1991	Dinamo Kiev
6- Taras Stepanenko	08.08.1989	Shakhtar
7- Andriy Yarmolenko	23.10.1989	West Ham
8- Ruslan Malinovskyi	04.05.1993	Atalanta
10- Mykola Shaparenko	04.10.1998	Dinamo Kiev
11- Marlos	07.06.1998	Shakhtar
14- Eugene Makarenko	21.05.1991	Kortrijk
15- Viktor Tsygankov	15.11.1997	Dinamo Kiev
17- Oleksandr Zinchenko	15.12.1996	Manchester City
18- Roman Bezus	26.09.1990	Gent
20- Oleksandr Zubkov	03.08.1996	Ferencváros
Forvet		
9- Roman Yaremchuk	27.11.1995	Gent
19- Artem Besedin	31.03.1996	Dinamo Kiev
26- Artem Dovbyk	21.06.1997	Dnipro
Teknik Direktör		
Andriy Shevchenko		

Hollanda

İsim	D.Tarihi	Kulübü
Kaleci		
23- Marco Bizot	10.03.1991	AZ
13- Tim Krul	03.04.1988	Norwich
1- Maarten Stekelenburg	22.09.1982	Ajax
Defans		
12- Patrick van Aanholt	29.08.1990	C. Palace
4- Nathan Aké	18.02.1995	M. City
17- Daley Blind	09.03.1990	Ajax
22- Denzel Dumfries	18.04.1996	PSV
3- Matthijs de Ligt	12.08.1999	Juventus
25- Jurriën Timber	17.06.2001	Ajax
2- Joël Veltman	15.01.1992	Brighton
6- Stefan de Vrij	05.02.1992	Inter
5- Owen Wijndal	28.11.1999	AZ
Orta Saha		
20- Donny van de Beek	18.04.1997	M. United
16- Ryan Gravenberch	16.05.2002	Ajax
21- Frenkie de Jong	12.05.1997	Barcelona
14- Davy Klaassen	21.02.1993	Ajax
24- Teun Koopmeiners	28.02.1998	AZ
15- Marten de Roon	29.03.1991	Atalanta
8- Georginio Wijnaldum	11.11.1990	Liverpool
Forvet		
7- Steven Berghuis	19.12.1991	Feyenoord
26- Cody Gakpo	07.05.1999	PSV
9- Luuk de Jong	27.08.1990	Sevilla
18- Donyell Malen	19.01.1999	PSV
10- Memphis Depay	13.02.1994	Lyon
11- Quincy Promes	04.01.1992	S. Moskova
19- Wout Weghorst	07.08.1992	Wolfsburg
Teknik Direktör		
Frank de Boer		

Avusturya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
13- Daniel Bachmann	09.07.1994	Watford
12- Pavao Pervan	13.11.1987	Wolfsburg
1- Alexander Schlager	01.02.1996	LASK Linz
Defans		
8- David Alaba	24.06.1992	B. Münih
3- Aleksandar Dragovic	06.03.1991	B. Leverkusen
26- Marco Friedl	16.03.1998	W. Bremen
4- Martin Hinteregger	07.09.1992	E.Frankfurt
21- Stefan Lainer	27.08.1992	B. M'Gladbach
15- Philipp Lienhart	11.07.1996	Freiburg
5- Stefan Posch	14.05.1997	Hoffenheim
16- Christopher Trimmel	24.02.1987	U. Berlin
2- Andreas Ulmer	30.10.1985	RB Salzburg
Orta Saha		
14- J. Baumgartlinger	02.01.1988	B. Leverkusen
19- C. Baumgartner	01.08.1999	Hoffenheim
10- Florian Grillitsch	07.08.1995	Hoffenheim
6- Stefan Ilsanker	18.05.1989	E. Frankfurt
24- Konrad Laimer	27.05.1997	RB Leipzig
22- Valentino Lazaro	24.03.1996	B. M'Gladbach
9- Marcel Sabitzer	17.03.1994	RB Leipzig
17- Louis Schaub	29.12.1994	FC Luzern
23- Xaver Schlager	28.09.1997	Wolfsburg
18- Alessandro Schöpf	07.02.1994	Schalke 04
Forvet		
7- Marko Arnautovic	19.04.1989	Shangai Port
11- Michael Gregoritsch	18.04.1994	Augusburg
25- Sasa Kalajdzic	07.07.1997	Stuttgart
20- Karim Onisiwo	17.03.1992	Mainz 05
Teknik Direktör		
Franco Foda		

K. Makedonya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Stole Dimitrievski	25.12.1993	Rayo Vallecano
22- Damjan Siskovski	18.03.1995	Doxa
12- Risto Jankov	05.09.1998	Rabotnicki
Defans		
13- Stefan Ristovksi	12.02.1992	Dinamo
6- Visar Musliu	13.11.1994	Fehervar
2- Egzon Bejtulai	07.01.1994	Shkendija
4- Kire Ristevski	22.10.1990	Ujpest
3- Gjoko Zajkov	10.02.1995	Charleroi
14- Darko Velkovski	21.06.1995	Rijeka
8- Ezgjan Alioski	12.02.1992	Leeds
Orta Saha		
5- Arijan Ademi	29.05.1991	D. Zagreb
17- Enis Bardhi	02.07.1995	Levante
20- Stefan Spirovski	23.08.1990	Larnaka
16- Boban Nikolov	28.07.1994	Lecce
15- Tihomir Kostadinov	04.03.1996	Ruzomberok
11- Ferhan Hasani	18.06.1990	Partizani
21- Eljif Elmas	24.09.1999	Napoli
24- Daniel Avramovski	20.02.1995	Kayserispor
25- Darko Curlinov	11.07.2000	Stuttgart
23- Marijan Radeski	10.02.1995	Akademija Pandev
Forvet		
10- Goran Pandev	27.07.1983	Genoa
9- A. Trajkovski	05.09.1992	Mallorca
7- Ivan Trickovski	18.04.1987	Larnaka
18- Vlatko Stojanovksi	23.04.1997	Chambly
19- Krste Velkoski	20.02.1988	Sarajevo
26- Milan Ristovski	08.04.1998	S. Trnava
Teknik Direktör		
Igor Angelovski		

D Grubu

İngiltere

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Jordan Pickford	07.03.1994	Everton
13- Dean Henderson	12.0.3.1997	Manchester United
23- Sam Johnstone	25.03.1993	West Bromwich
Defans		
2- Kyle Walker	28.05.1990	M. City
3- Luke Shaw	12.07.1995	M. United
5- John Stones	28.05.1994	M. City
6- Harry Maguire	05.03.1993	M. United
12- Kieran Trippier	19.09.1990	A. Madrid
15- Tyrone Mings	13.03.1993	Aston Villa
16- Conor Coady	25.02.1993	Wolverhampton
21- Ben Chilwell	21.12.1996	Chelsea
22- T. Alexander-Arnold	07.10.1998	Liverpool
24- Reece James	08.12.1999	Chelsea
Orta Saha		
4- Declan Rice	14.01.1999	West Ham
7- Jack Grealish	10.09.1995	Aston Villa
8- Jordan Henderson	17.06.1990	Liverpool
14- Kalvin Phillips	02.12.1995	Leeds
19- Mason Mount	10.01.1999	Chelsea
20- Phil Foden	28.05.2000	M. City
25- Bukayo Saka	05.09.2001	Arsenal
26- Jude Bellingham	29.06.2003	B. Dortmund
Forvet		
9- Harry Kane	28.07.1993	Tottenham
10- Raheem Sterling	28.12.1994	M. City
11- Marcus Rashford	31.10.1997	M. United
17- Jadon Sancho	25.03.2000	B. Dortmund
18- D. Calvert-Lewin	16.03.1997	Everton
Teknik Direktör		
Gareth Southgate		

Hırvatistan

İsim	D.Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Dominik Livakovic	09.01.1995	Dinamo Zagreb
12- Lovre Kalinic	03.04.1990	Hajduk Split
23- Simon Sluga	17.03.1993	Luton
Defans		
2- Sime Vrsaljko	10.01.1992	Atletico Madrid
3- Borna Barisic	10.11.1992	Rangers
5- Duje Caleta-Car	17.09.1996	Marsilya
6- Dejan Lovren	05.07.1989	Zenit
22- Josip Juranovic	16.08.1995	Legia Varşova
21- Domagoj Vida	29.04.1989	Beşiktaş
25- Josko Gvardiol	23.01.2002	Leipzig
24- Domagoj Bradaric	10.12.1999	LOSC Lille
16- Mile Skoric	19.06.1991	Osijek
Orta Saha		
8- Mateo Kovacic	06.05.1994	Chelsea
10- Luka Modric	09.09.1985	Real Madrid
11- Marcelo Brozovic	16.11.1992	Inter
19- Milan Badelj	25.02.1989	Genoa
13- Nikola Vlasic	04.10.1997	CSKA Moskova
15- Mario Pasalic	09.02.1995	Atalanta
4- Ivan Perisic	02.02.1989	Inter
7- Josip Brekalo	23.06.1998	Wolfsburg
18- Mislav Orsic	29.12.1992	Dinamo Zagreb
26- Luka Ivanusec	26.11.1998	Dinamo Zagreb
Forvet		
17- Ante Rebic	21.09.1993	AC Milan
20- Bruno Petkovic	16.09.1994	Dinamo Zagreb
14- Ante Budimir	22.07.1991	Osasuna
9- Andrej Kramaric	19.06.1991	Hoffenheim
Teknik Direktör		
Zlatko Dalic		

Çek Cumhuriyeti

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Tomáš Vaclík	29.03.1989	Sevilla
23- Jiří Pavlenka	14.04.1992	Werder Bremen
16- Aleš Mandous	21.04.1992	Olomouc
Defans		
5- Vladimír Coufal	22.08.1992	West Ham
2- Pavel Kadeřábek	25.04.1992	Hoffenheim
3- Ondřej Čelůstka	18.06.1989	Sparta Prag
6- Tomáš Kalas	15.05.1993	Bristol City
17- David Zima	08.11.2000	Slavia Prag
18- Jan Bořil	11.01.1991	Slavia Prag
22- Aleš Matějů	03.06.1996	Brescia
4- Jakub Brabec	06.08.1992	Viktoria Plzeň
Orta Saha		
12- Lukáš Masopust	12.02.1993	Slavia Prag
8- Vladimír Darida	08.08.1990	Hertha Berlin
15- Tomáš Souček	27.02.1995	West Ham
7- Antonín Barák	03.12.1994	Verona
21- Alex Král	19.05.1998	S. Moskova
19- Tomáš Holeš	31.03.1993	Slavia Prag
13- Petr Ševčík	04.05.1994	Slavia Prag
14- Jakub Jankto	19.01.1996	Sampdoria
22- Adam Hložek	25.07.2002	Sparta Prag
25- Jakub Pešek	24.06.1993	Liberec
26- Michal Sadilek	31.05.1999	Liberec
Forvet		
10- Patrik Schick	24.01.1996	B. Leverkusen
11- Michael Krmenčík	15.03.1993	PAOK
20- Matěj Vydra	01.05.1992	Burnley
24- Tomáš Pekhart	26.05.1989	Legia
Teknik Direktör		
Jaroslav Silhavy		

İskoçya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
12- Craig Gordon	31.12.1982	Heart
1- David Marshall	05.03.1985	Derby County
21- Jon McLaughlin	09.09.1987	Rangers
Defans		
16- Liam Cooper	30.08.1991	Leeds United
15- Declan Gallagher	13.02.1991	Motherwell
5- Grant Hanley	20.11.1991	Norwich City
24- Jack Hendry	07.05.1995	Celtic
26- Scott McKenna	12.11.1996	N. Forest
2- Stephen O'Donnell	11.05.1992	Motherwell
22- Nathan Patterson	16.10.2001	Rangers
3- Andy Robertson	11.03.1994	Liverpool
13- Greg Taylor	05.11.1997	Celtic
6- Kieran Tierney	05.06.1997	Arsenal
Orta Saha		
17- Stuart Armstrong	30.03.1992	Southampton
11- Ryan Christie	22.02.1995	Celtic
14- John Fleck	24.08.1991	Sheffield United
23- Billy Gilmour	11.06.2001	Chelsea
7- John McGinn	18.10.1994	Aston Villa
8- Callum McGregor	14.06.1993	Celtic
4- Scott McTominay	08.12.1996	M. United
18- David Turnbull	10.07.1999	Celtic
Forvet		
10- Che Adams	13.07.1996	Southampton
9- Lyndon Dykes	07.10.1995	QPR
25- James Forrest	07.07.1991	Celtic
20- Ryan Fraser	24.02.1994	Newcastle United
19- Kevin Nisbet	08.03.1987	Hibernian
Teknik Direktör		
Steve Clarke		

E Grubu

İspanya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- David de Gea	07.11.1990	M. United
23- Unai Simón	11.06.1997	A. Bilbao
13- Robert Sánchez	18.11.1997	Brighton
Defans		
14- José Gayà	25.05.1995	Valencia
18- Jordi Alba	21.03.1989	Barcelona
4- Pau Torres	16.01.1997	Villarreal
24- Aymeric Laporte	27.05.1994	M. City
12- Eric García	09.01.2001	M. City
3- Diego Llorente	16.08.1993	Leeds
2- César Azpilicueta	28.08.1989	Chelsea
6- Marcos Llorente	30.01.1995	Atlético
Orta Saha		
5- Sergio Busquets	16.07.1988	Barcelona
16- Rodri Hernández	22.06.1996	M. City
26- Pedri	25.11.2002	Barcelona
10- Thiago Alcántara	11.04.1991	Liverpool
8- Koke	08.01.1992	Atlético
17- Fabián Ruiz	03.04.1996	Napoli
Forvet		
19- Dani Olmo	07.05.1998	RB Leipzig
21- Mikel Oyarzabal	221.04.1997	R. Sociedad
9- Gerard Moreno	07.04.1992	Villarreal
7- Álvaro Morata	23.10.1992	Juventus
11- Ferran Torres	29.02.2000	M. City
20- Adama Traoré	25.01.1996	Wolverhampton
22- Pablo Sarabia	11.05.1992	PSG
Teknik Direktör		
Luis Enrique		

Polonya

İsim	D.Tarihi	Kulübü
Kaleci		
22- Lukasz Fabianski	18.04.1985	West Ham
1- Wojciech Szczesny	18.04.1990	Juventus
12- Lukasz Skorupski	05.05.1991	Bologna
Defans		
5- Jan Bednarek	12.04.1996	Southampton
18- Bartosz Bereszynski	12.07.1992	Sampdoria
3- Pawel Dawidowicz	20.05.1995	Verona
15- Kamil Glik	03.02.1988	Benevento
25- Michal Helik	09.09.1995	Barnsley
4- Tomasz Kedziora	11.06.1994	Dinamo Kiev
2- Kamil Piatkowski	21.06.2000	R. Czestochowa
26- Tymoteusz Puchacz	23.01.1999	Lech Poznan
13- Maciej Rybus	19.08.1989	L. Moskova
Orta Saha		
19- Przemyslaw Frankowski	12.04.1995	Chicago Fire
21- Kamil Jozwiak	22.04.1998	Derby
14- Mateusz Klich	13.06.1990	Leeds
6- Kacper Kozlowski	16.10.2003	Pogon Szczecin
10- Grzegorz Krychowiak	29.01.1990	L. Moskova
8- Karol Linetty	02.20.1995	Torino
16- Jakub Moder	07.04.1999	Brighton
17- Przemyslaw Placheta	23.03.1998	Norwich
20- Piotr Zielinski	23.05.1994	Napoli
Forvet		
23- Dawid Kownacki	14.03.1997	F. Düsseldorf
9- Robert Lewandowski	21.08.1988	Bayern Münih
7- Arkadiusz Milik	28.02.1994	Marsilya
11- Karol Swiderski	23.01.1997	PAOK
24 - Jakub Swierczok	28.12.1992	Piast Gliwice
Teknik Direktör		
Paulo Sousa		

İsveç

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
12- Karl-Johan Johansson	28.01.1990	FC Copehnhagen
23- Kristoffer Nordfeldt	23.06.1989	Gençlerbirliği
1- Robin Olsen	08.01.1990	Everton
Defans		
16- Emil Krafth	02.08.1994	Newcastle
3- Victor Lindelof	17.07.1994	Manchester United
24- Marcus Danielson	08.04.1989	Dalian
5- Pierre Bengston	12.04.1988	Vejle
6- Ludwig Augustinsson	21.04.1994	Werder Bremen
18- Pontus Jansson	13.02.1991	Brentford
14- Filip Helander	22.04.1993	Rangers
2- Mikael Lustig	13.12.1986	AIK
4- Andreas Granqvist	16.04.1985	Helsingborgs
Orta Saha		
10- Emil Forsberg	23.09.1991	RB Leipzig
15- Ken Sema	30.09.1993	Watford
17- Viktor Claesson	02.10.1992	Krasnodar
21- Dejan Kulusevski	25.04.2000	Juventus
7- Sebastian Larsson	06.06.1985	AIK
8- Albin Ekdal	28.07.1989	Sampdoria
20- Kristoffer Olsson	30.06.1995	Krasnodar
26- Jens-Lys Cajuste	10.08.1999	Midtjylland
19- Mattias Svanberg	05.01.1999	Bologna
13- Gustav Svensson	07.02.1987	Guangzhou City
Forvet		
9- Marcus Berg	17.08.1986	Krasnodar
11- Alexander Isak	21.09.1999	Real Sociedad
22- Robin Quaison	09.10.1993	Mainz 05
25- Jordan Larsson	20.06.1997	Spartak Moskova
Teknik Direktör		
Janne Andersson		

Slovakya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Martin Dubravka	15.01.1989	Newcastle
23- Marek Rodak	13.12.1996	Fulham
12- Dusan Kuciak	21.05.1985	Lechia Gdansk
Defans		
2- Peter Pekarik	30.10.1986	Hertha
5- Ľubomir Satka	02.12.1995	Lech Poznan
3- Denis Vavro	10.04.1996	Huesca
4- Martin Valjent	11.12.1995	Mallorca
14- Milan Skriniar	11.02.1995	Inter
15- Tomas Hubocan	17.09.1985	Omonoia
16- Dávid Hancko	13.12.1997	Sparta Prag
24- Martin Koscelník	02.03.1995	Liberec
Orta Saha		
17- Marek Hamsik	27.07.1987	IFK Göteborg
6- Ján Greguš	29.01.1991	Minnesota
22- Stanislav Lobotka	25.11.1994	Napoli
13- Patrik Hrosovsky	22.04.1992	Genk
19- Juraj Kucka	26.02.1987	Parma
8- Ondrej Duda	05.12.1994	Köln
20- Robert Mak	08.03.1991	Ferencvaros
7- Vladimir Weiss	30.11.1989	Slovan Bratislava
11- Laszlo Benes	09.09.1997	Augsburg
18- Lukas Haraslin	26.05.1996	Sassuolo
10- Tomas Suslov	07.06.2002	Groningen
25- Jakub Hromada	25.0.5.1996	Slavia Prag
Forvet		
21- Michal Duris	01.06.1988	Omonoia
9- Robert Bozenik	18.11.1999	Feyenoord
26- Ivan Schranz	13.09.1993	Jablonec
Teknik Direktör		
Stefan Tarkovic		

F Grubu

Almanya

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Manuel Neuer	27.03.1986	Bayern Münih
12- Bernd Leno	04.03.1992	Arsenal
22- Kevin Trapp	08.07.1990	Eintracht Frankfurt
Defans		
4- Matthias Ginter	19.01.1994	B. M'Gladbach
2- Antonio Rudiger	03.03.1993	Stuttgart
20- Robin Gosens	05.07.1994	Atalanta
26- Christian Günter	28.02.1993	Freiburg
3- Marcel Halstenberg	27.09.1991	RB Leipzig
5- Mats Hummels	16.12.1988	Dortmund
16- Lukas Klostermann	03.06.1996	RB Leipzig
24- Robin Koch	17.07.1996	Leeds United
15- Niklas Süle	03.09.1995	Bayern Münih
Orta Saha		
21- İlkay Gündoğan	24.10.1990	Manchester City
8- Toni Kroos	04.01.1990	Real Madrid
23- Emre Can	12.01.1994	Dortmund
6- Joshua Kimmich	08.02.1995	Bayern Münih
25- Thomas Müller	13.09.1989	Bayern Münih
14- Jamal Musiala	26.02.2003	Bayern Münih
10- Serge Gnabry	14.07.1995	Bayern Münih
18- Leon Goretzka	06.02.1995	Bayern Münih
7- Kai Havertz	11.06.1999	Chelsea
13- Jonas Hofmann	14.07.1992	B. M'Gladbach
19- Leroy Sane	11.01.1996	Bayern Münih
17- Florian Neuhaus	16.03.1997	B. M'Gladbach
Forvet		
9- Kevin Volland	30.07.1992	Monaco
11- Timo Werner	06.03.1996	Chelsea
Teknik Direktör		
Joachim Löw		

Fransa

İsim	D.Tarihi	Kulübü
Kaleci		
1- Hugo Lloris	26.12.1986	Tottenham
16- Steve Mandanda	28.03.1985	Marsilya
23- Mike Maignan	03.07.1995	Lille
Defans		
18- Lucas Digne	20.07.1993	Everton
24- Leo Dubois	14.09.1994	Lyon
21- Lucas Hernandez	14.02.1996	Bayern Münih
3- Presnel Kimpembe	13.08.1995	PSG
25- Jules Koundé	12.11.1998	Sevilla
5- Clement Lenglet	17.06.1995	Barcelona
2- Benjamin Pavard	28.03.1996	Bayern Münih
4- Raphael Varane	25.04.1993	Real Madrid
15- Kurt Zouma	20.10.1994	Chelsea
Orta Saha		
13- N'Golo Kante	29.03.1991	Chelsea
8- Thomas Lemar	12.11.1991	Atletico Madrid
6- Paul Pogba	15.03.1993	M. United
14- Adrien Rabiot	03.04.1995	PSG
17- Moussa Sissoko	16.08.1989	Tottenham
12- Corentin Tolisso	03.08.1994	Bayern Münih
Forvet		
22- Wissam Ben Yedder	12.08.1990	Monaco
19- Karim Benzema	19.06.1987	Real Madrid
20- Kingsley Coman	13.06.1996	Bayern Münih
11- Ousmane Dembele	15.05.1997	Barcelona
9- Olivier Giroud	30.09.1986	Chelsea
7- Antoine Griezmann	21.03.1991	Barcelona
10- Kylian Mbappe	20.12.1998	PSG
26- Marcus Thuram	06.08.1997	B. M'Gladbach
Teknik Direktör		
Didier Deschamps		

Portekiz

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
12- Anthony Lopes	01.10.1990	Lyon
1- Rui Patrício	15.02.1988	Wolverhampton
22- Rui Silva	07.02.1994	Granada
Defans		
20- Joao Cancelo	27.05.1994	M. City
2- Nelson Semedo	16.11.1993	Wolverhampton
6- Jose Fonte	22.16.1983	LOSC Lille
3- Pepe	26.02.1983	Porto
4- Ruben Dias	14.05.1997	M. City
25- Nuno Mendes	19.06.2002	Sporting
5- Raphael Guerreiro	22.12.1993	B. Dortmund
Orta Saha		
Danilo Pereira	09.09.1991	PSG
Joao Palhinha	09.07.1995	Sporting
Ruben Neves	13.03.1997	Wolverhampton
Bruno Fernandes	08.09.1994	M. United
Joao Moutinho	08.09.1986	Wolverhampton
Renato Sanches	18.08.1997	LOSC Lille
Sergio Oliveira	02.06.1992	Porto
William Carvalho	07.04.1992	Real Betis
Forvet		
19- Pedro Goncalves	28.06.1998	Sporting
9- Andre Silva	06.11.1995	E. Frankfurt
10- Bernardo Silva	10.08.1994	M. City
7- Cristiano Ronaldo	05.02.1985	Juventus
21- Diogo Jota	04.12.1996	Liverpool
17- Goncalo Guedes	29.11.1996	Valencia
23- Joao Felix	10.11.1999	A. Madrid
15- Rafa Silva	17.05.1993	Benfica
Teknik Direktör		
Fernando Santos		

Macaristan

İsim	D. Tarihi	Kulübü
Kaleci		
22- Ádám Bogdán	27.09.1987	Ferencváros
12- Dénes Dibusz	16.11.1990	Ferencváros
1- Péter Gulácsi	06.05.1990	Leipzig
Defans		
14- Gergő Lovrencsics	01.09.1988	Ferencváros
21- Endre Botka	25.08.1994	Ferencváros
2- Ádám Lang	17.01.1993	Omonoia
3- Ákos Kecskés	04.01.1996	Lugano
5- Attila Fiola	17.02.1990	Fehérvár
6- Willi Orbán	03.11.1992	Leipzig
4- Attila Szalai	20.01.1998	Fenerbahçe
26- Bendegúz Bolla	22.11.1999	Fehérvár
Orta Saha		
7- Loïc Négo	15.01.1991	Fehérvár
8- Ádám Nagy	17.06.1995	Bristol City
15- László Kleinheisler	08.04.1994	Osijek
18- Dávid Sigér	30.11.1990	Ferencváros
16- Dániel Gazdag	02.03.1996	Philadelphia
13- Ándras Schäfer	13.04.1999	Dunajská Streda
10- Tamás Cseri	15.01.1988	Mezőkövesd
11- Filip Holender	27.07.1994	Partizan
Forvet		
9- Ádám Szalai	09.12.1987	Mainz
20- Roland Sallai	22.05.1997	Freiburg
23- Nemanja Nikolić	31.12.1987	Fehérvár
19- Kevin Varga	30.03.1996	Kasımpaşa
17- Roland Varga	23.01.1990	MTK
24- Szabolcs Schön	27.09.2000	Dallas
25- János Hahn	15.04.1995	Paks
Teknik Direktör		
Marco Rossi		

Hakemler

Cüneyt Çakır

Doğum Tarihi: 23 Kasım 1976
FIFA Hakemi Olduğu Yıl: 2006

Dünya Kupası
2018 İki maç ve yarı final
2014 40 yıl aradan sonra Dünya Kupası'nda ilk Türk hakemi ve yarı final yöneten ilk hakem

Avrupa Şampiyonası
2016 Üç maç
2012 İki maç ve yarı final – Finalin dördüncü hakemi

Olimpiyat Oyunları
Rio Olimpiyatları 2016 çeyrek final, 44 yıl aradan sonra Olimpiyatlarda görev alan ilk Türk hakemi

Şampiyonlar Ligi
2019 Yarı final
2018 Yarı final
2017 Yarı final
2016 İki yarı final
2015 Şampiyonlar Ligi'nde final yöneten ilk Türk hakem
2015 Yarı final
2012 Yarı final

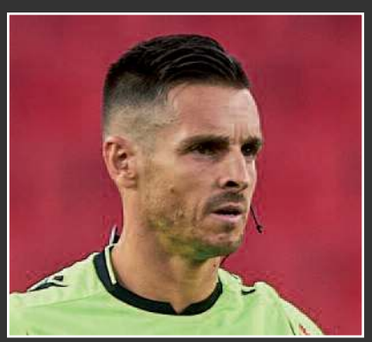
Avrupa Ligi
2014 Yarı final
2010 Yarı final

Dünya Kulüpler Şampiyonası
2012 Final

Felix Brych (Almanya)
Doğum Tarihi: 3 Ağustos 1975
FIFA Kokartı: 2007

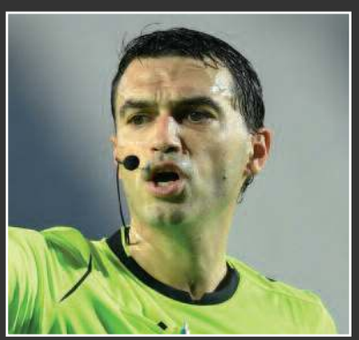
Carlos Del Cerro Grande (İspanya)
Doğum Tarihi: 13 Mart 1976
FIFA Kokartı: 2013

Andreas Ekberg (İsveç)
Doğum Tarihi: 2 Ocak 1985
FIFA Kokartı: 2013

Orel Grinfeld (İsrail)
Doğum Tarihi: 21 Ağustos 1981
FIFA Kokartı: 2012

Ovidiu Alin Hategan (Romanya)
Doğum Tarihi: 14 Temmuz 1980
FIFA Kokartı: 2008

Sergei Karasev (Rusya)
Doğum Tarihi: 12 Haziran 1979
FIFA Kokartı: 2010

Istvan Kovacs
(Romanya)
Doğum Tarihi: 16 Eylül 1984
FIFA Kokartı: 2010

Bjorn Kuipers
(Hollanda)
Doğum Tarihi: 28 Mart 1973
FIFA Kokartı: 2006

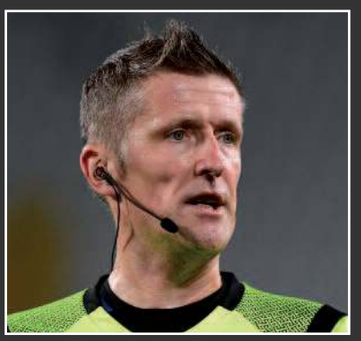
Danny Makkelie
(Hollanda)
Doğum Tarihi: 28 Ocak 1983
FIFA Kokartı: 2011

Antonio Miguel Lahoz
(İspanya)
Doğum Tarihi: 12 Mart 1977
FIFA Kokartı: 2011

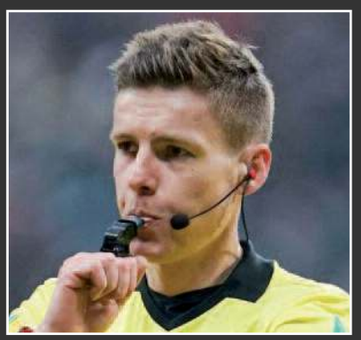
Michael Oliver
(İngiltere)
Doğum Tarihi: 20 Şubat 1985
FIFA Kokartı: 2010

Daniele Orsato
(İtalya)
Doğum Tarihi: 23 Kasım 1975
FIFA Kokartı: 2010

Artur Soares Dias
(Portekiz)
Doğum Tarihi: 14 Temmuz 1979
FIFA Kokartı: 2010

Daniel Siebert
(Almanya)
Doğum Tarihi: 4 Mayıs 1984
FIFA Kokartı: 2015

Anthony Taylor
(İngiltere)
Doğum Tarihi: 22 Ekim 1978
FIFA Kokartı: 2013

Clément Turpin
(Fransa)
Doğum Tarihi: 16 Mayıs 1982
FIFA Kokartı: 2010

Slavko Vinčić
(Slovenya)
Doğum Tarihi: 25 Kasım 1979
FIFA Kokartı: 2010

Fernando Rappalini
(Arjantin)
Doğum Tarihi: 28 Nisan 1978
FIFA Kokartı: 2014

Statlar

Wembley Stadyumu (Londra)

Kapasite: 90 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
13 Haziran 2021	İngiltere–Hırvatistan
18 Haziran 2021	İngiltere–İskoçya
22 Haziran 2021	Çek Cum.–İngiltere
26 Haziran 2021	Son 16 Turu 1A–2C
29 Haziran 2021	Son 16 Turu 1D–2F
6 Temmuz 2021	Yarı Final 1
7 Temmuz 2021	Yarı Final 2
11 Temmuz 2021	Final

Saint Petersburg Stadı

Kapasite: 61 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
12 Haziran 2021	Belçika-Rusya
14 Haziran 2021	Polonya-Slovakya
16 Haziran 2021	Finlandiya-Rusya
18 Haziran 2021	İsveç-Slovakya
21 Haziran 2021	Finlandiya-Belçika
23 Haziran 2021	İsveç-Polonya
2 Temmuz 2021	Çeyrek Final

Olimpiyat Stadı (Bakü)

Kapasite: 69 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
12 Haziran 2021	Galler-İsviçre
16 Haziran 2021	Türkiye-Galler
20 Haziran 2021	İsviçre-Türkiye
3 Temmuz 2021	Çeyrek Final

Olimpiyat Stadı (Roma)

Kapasite: 68 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
11 Haziran 2021	Türkiye–İtalya
16 Haziran 2021	İtalya–İsviçre
20 Haziran 2021	İtalya–Galler
3 Temmuz 2021	Çeyrek Final

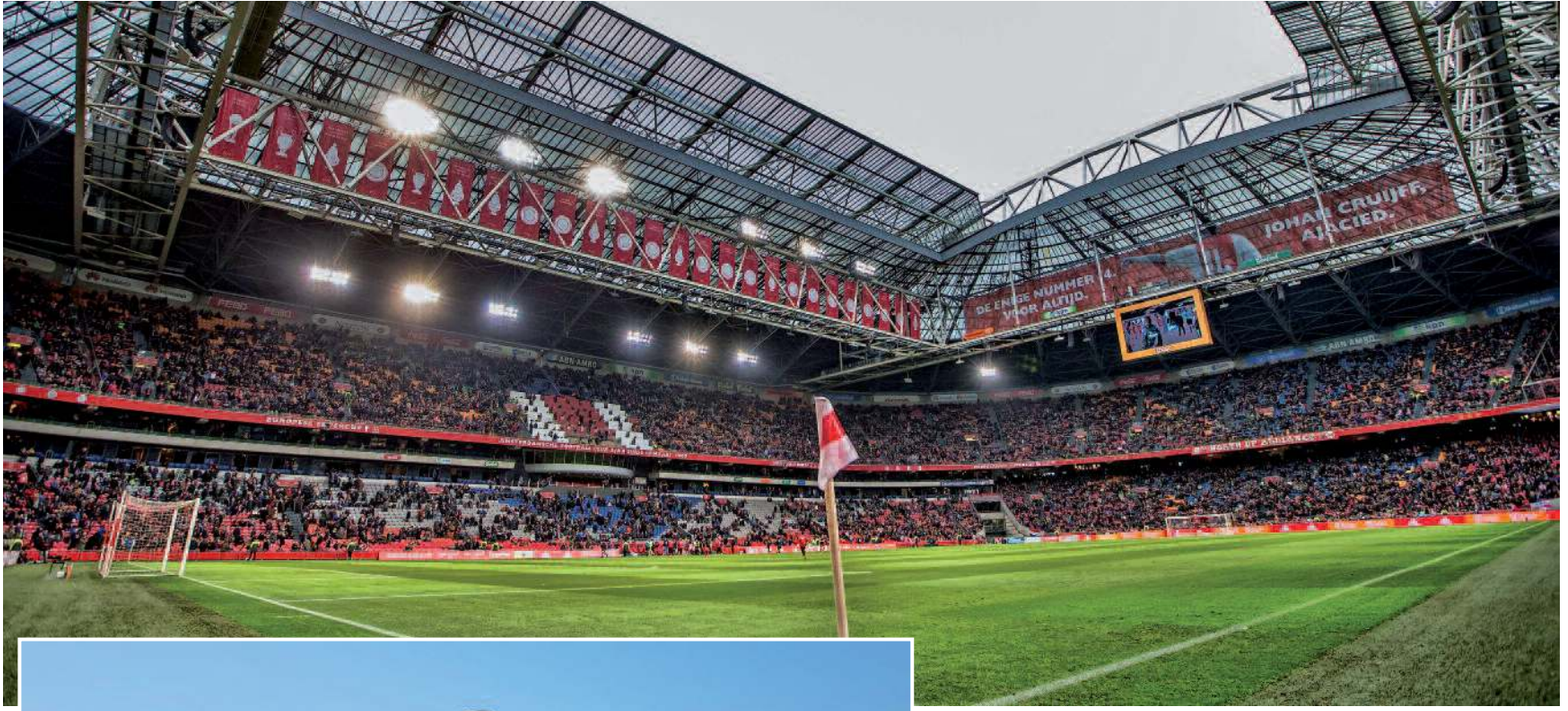

Futbol Arena (Münih)

Kapasite: 70 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
15 Temmuz 2021	Fransa–Almanya
19 Temmuz 2021	Portekiz–Almanya
23 Temmuz 2021	Almanya–Macaristan
2 Temmuz 2021	Çeyrek Final

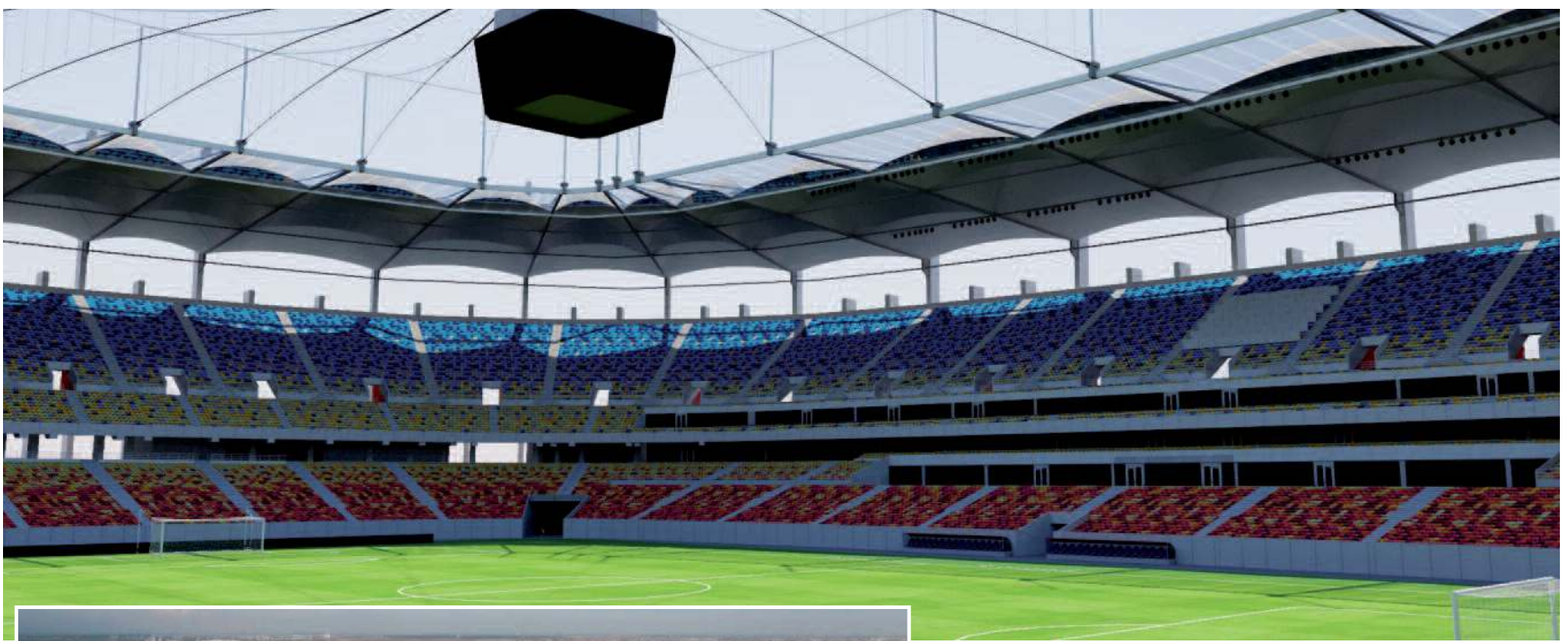

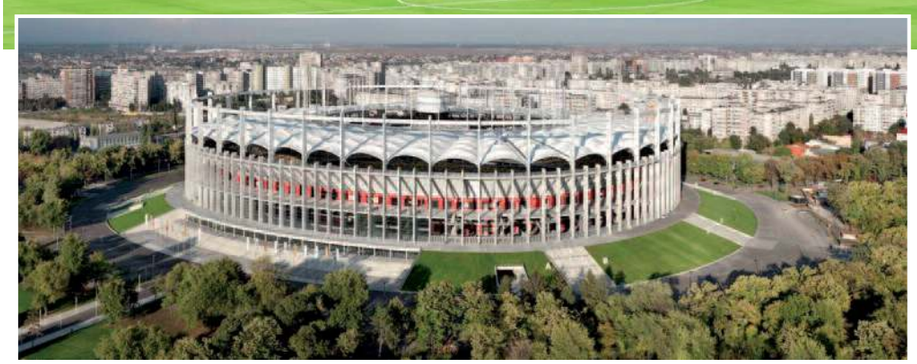
Johan Cruyff ArenA (Amsterdam)

Kapasite: 54 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
13 Haziran 2021	Hollanda-Ukrayna
17 Haziran 2021	Hollanda-Avusturya
21 Haziran 2021	K. Makedonya-Hollanda
26 Haziran 2021	Son 16 Turu 2A - 2B

Millî Arena (Bükreş)

Kapasite: 54 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
13 Haziran 2021	Avusturya-K. Makedonya
17 Haziran 2021	Ukrayna-K. Makedonya
21 Haziran 2021	Ukrayna-Avusturya
28 Haziran 2021	Son 16 Turu 1F-3A/B/C

Puşkaş Arena (Budapeşte)

Kapasite: 68 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
15 Haziran 2021	Macaristan-Portekiz
19 Haziran 2021	Macaristan-Fransa
23 Haziran 2021	Portekiz-Fransa
27 Haziran 2021	Son 16 Turu 1C-3D/E/F

Parken Stadı (Kopenhag)

Kapasite: 38 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
12 Haziran 2021	Danimarka-Finlandiya
17 Haziran 2021	Danimarka-Belçika
21 Haziran 2021	Rusya-Danimarka
28 Haziran 2021	Son 16 Turu 2D-2E

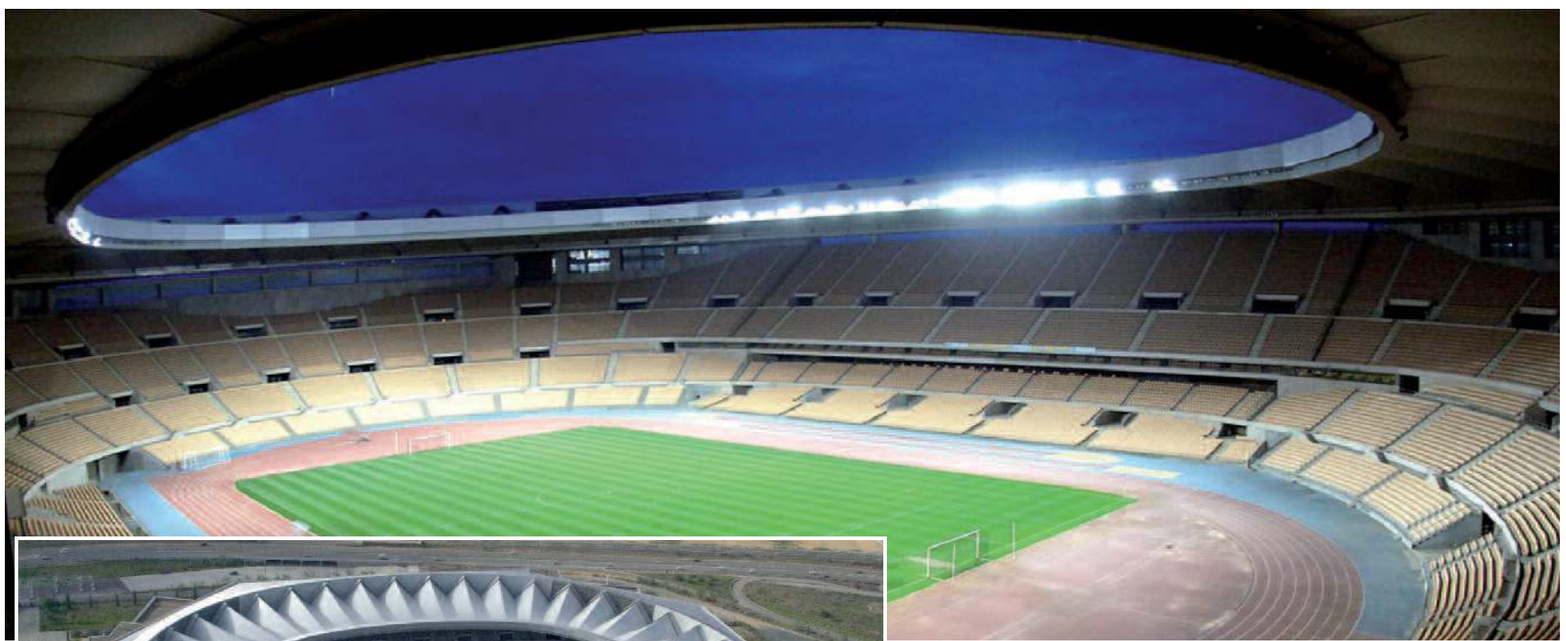

Hampden Park (Glasgow)

Kapasite: 51 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
14 Haziran 2021	İskoçya-Çek Cumhuriyeti
18 Haziran 2021	Hırvatistan-Çek Cumhuriyeti
22 Haziran 2021	Hırvatistan-İskoçya
29 Haziran 2021	Son 16 Turu 1E-3A/B/C/D

La Cartuja Stadyumu (Sevilla)

Kapasite: 60 bin kişi

Maçlar

Tarih	Maç
14 Haziran 2021	İspanya-İsveç
19 Haziran 2021	İspanya-Polonya
23 Haziran 2021	Slovakya-İspanya
25 Haziran 2021	Son 16 Turu 1B-3A/D/E/F

En muhteşem 10 maç

Onur Erdem

10 Danimarka - Belçika: 3-2 (EURO 84 / İlk Tur)

1984 Avrupa Şampiyonası'nın ilk turunda 1. Grup'ta Fransa, Yugoslavya Danimarka ve Belçika yer almaktaydı. Dört yıl önce bu turnuvada final oynayan Belçika, ilk maçında Yugoslavya'yı 2-0 yendiyse de ardından Fransa'ya 5-0 mağlup olarak büyük bir şok yaşamıştı. Danimarka ise rakibinin aksine ilk maçında Fransa'ya tek golle boyun eğmiş fakat ardından Yugoslavya'yı 5-0'la geçmeyi başarmıştı. İki ekip arasında oynanacak ve gruptan çıkacak ikinci takımı belirleyecek olan son grup maçıysa, büyük bir heyecan fırtınasına sahne olacaktı. Oynadığı son derece atak ve göze hoş gelen futbolla, turnuvada gönüllerin şampiyonu olmayı neredeyse erkenden garantileyen Danimarka, grup ikinciliği için bir beraberliğin kendisine yetecek olmasına rağmen açık, ofansif bir futbol oynama tercihinden vazgeçmemişti. Fakat karşılarında da Avrupa'nın en dişli, tecrübeli takımlarından biri vardı ve bu riskli futbol anlayışı pahalıya da mâl olabilirdi. Nitekim dakikalar 26'yı gösterirken Jan Ceulemans Belçika'yı öne geçiren golü kaydediyor, 39'da da Frank Vercauteren durumu 2-0'a getiriyordu. Danimarka bu duruma tepki vermekte gecikmeyecek ve Belçika'nın ikinci golünden hemen bir dakika sonra Preben Elkjaer'e yapılan faul neticesinde kazanılan pe-naltıyı Frank Arnesen gole çevirerek Kuzey temsilcisini maça yeniden ortak edecekti. İkinci yarıda, Sepp Piontek'in 56'ncı dakikada Ole Rasmussen'in yerine oyuna dâhil ettiği Kenneth Brylle'nin sahaya girdikten dört dakika sonra ağları sarsmasıyla da ibre yeniden Danimarka'dan yana dönüyordu. 2-2'den sonra gole ihtiyacı olan taraf artık Belçika'ydı. Müthiş bir mücadelenin yaşandığı son yarım saatte iki ekip de karşılıklı gol pozisyonlarına giriyordu ama bunlardan sadece biri, 83'üncü dakikada Elkjaer tarafından gole dönüştürülüyor ve Danimarka da bu golle maçı 3-2 kazanarak gruptan Fransa'nın ardından çıkan ikinci takım oluyordu.

Millî Takımımızın Çek Cumhuriyeti maçının sonlarında gerçekleştirdiği müthiş geri dönüşten son şampiyon Portekiz'in o yolun hemen başında ipten döndüğü Macaristan karşılaşmasına ve tabiî ki dokuz gollü muhteşem açılışa varana kadar Avrupa Şampiyonası tarihinin izleyenlere en çok keyif veren karşılaşmaları...

9 İspanya - Yugoslavya: 4-3 (EURO 2000 / İlk Tur)

EURO 2000 ilk turunda İspanya, Yugoslavya, Norveç ve Slovenya'yı bir araya getiren C Grubu, nefes kesici bir finale sahne olmuştu. İlk maçında Norveç'e 1-0 yenilen, ardından Slovenya'yı 2-1 mağlup eden İspanya, yoluna devam edebilmek için son maçında Yugoslavya karşısında en az bir puan almak zorundaydı. Ancak Norveç'in Slovenya karşısında puan alması halinde İspanya'ya beraberlik dahi yetmiyordu. Yugoslavya ise ilk olarak Slovenya'ya karşı da unutulmaz bir maç oynamış ve 3-0 yenik duruma düşmesine rağmen rakibiyle 3-3 berabere kalmış, ardından da Norveç engelini tek golle geçmişti. Yugoslavya'ya son maçında İspanya karşısında bir puan yetecekti.

Tüm bu karmaşık hesapların nasıl bir sonuç ortaya çıkaracağının belli olacağı 21 Haziran'da, Norveç ile Slovenya arasındaki mücadele, sanki tamamen diğer maça endeksli bir havadaydı ve Norveçliler, İspanya'nın öne geçtiği haberi gelmedikçe 0-0'a tamah edecek bir görüntü içindeydi. Aslında İspanya-Yugoslavya maçı da tam Norveçlilerin planlarına uygun bir biçimde gelişiyordu. Hatta Yugoslavya 30'uncu dakikaya gelindiğinde Savo Milosevic ile 1-0 öne geçmeyi dahi başarmıştı. İspanya her ne kadar 38'inci dakikada Alfonso Perez'in golüyle beraberliği yakalasa da bu skorlarda da Yugoslavya'yla birlikte turu geçen taraf Norveç oluyordu. İkinci yarılarda, Norveç-Slovenya maçında futbol fukaralığı devam ederken, İspanya-Yugoslavya maçındaysa adeta bir gol sağanağı yaşanacaktı. Yugoslavlar 50'nci dakikada Dejan Govedarica ile yeniden üstünlüğü ele almıştı ama İspanyollar bir dakika içinde Pedro Munitis ile skora tekrar denge getiriyordu. Bitime 15 dakika kala Yugoslavya maçta üçüncü kez öne geçti. Golde bu sefer Slobodan Komljenovic'in imzası vardı. İspanya'nın bu noktadan sonra maçı çevirmesi neredeyse imkânsız gibi görünüyordu ve diğer karşılaşmada da Norveçliler 0-0'lık bir beraberlik için idare etmeyi sürdürüyordu. Maçlarda son dakikalara girilirken İspanya bir penaltı vuruşu kazandı ve Gaizka Mendieta'nın bu atışı gole çevirmesiyle de skor 3-3'e geldi. Ne var ki bu gol de gruptaki tablo açısından çok bir şey ifade etmiyordu zira maçın 3-3 bitmesi durumunda da çeyrek finale yükselen takımlar Yugoslavya ve Norveç olacaktı. Ancak futbolda son düdük çalmadan sonucun belli olmayacağı bir kez daha kanıtlanacak ve takım halinde rakip kaleye yüklenen İspanyollar, 90+5'te Alfonso Perez'in bir karambolde önüne düşen topa çok düzgün bir vole vurarak Yugoslavya ağlarını bulmasıyla birlikte karşılaşmayı 4-3 kazanacaklardı. Bu galibiyetle birlikte İspanya grupta liderlik koltuğunu da ele geçirirken, Yugoslavlar ikinci sırayı alarak çeyrek finale kalmakla yetinmişti. Norveç ise Slovenya önünde 90 dakika boyunca 0-0'a razı bir oyun sergilemenin cezasını çekiyor ve grubu Yugoslavya'nın ikili averajla gerisinde kalıp üçüncü sırada tamamlayarak, erkenden evinin yolunu tutuyordu.

8 Çek Cumhuriyeti - Rusya: 3-3 (EURO 96 / İlk Tur)

EURO 96'da Almanya, İtalya, Rusya ve Çek Cumhuriyeti'ni bir araya getiren C Grubu'nda son maçlar öncesinde her takımın çeyrek final şansı vardı. Turnuvaya 2-0'lık Almanya yenilgisiyle başlayan Çek Cumhuriyeti, ardından İtalya önünde 2-1'lik sürpriz bir galibiyet elde etmişti. Son maçta karşılaşacakları Rusya ise ilk iki maçını kaybetmişti belki ama Çek Cumhuriyeti'ni yenmeleri ve Almanya'nın da İtalya'yı mağlup etmesi halinde Rusların da üçlü averajla turu geçmesi ihtimal dâhilindeydi.

Liverpool'da oynanan Çek Cumhuriyeti-Rusya maçı, gol açısından hayli kısır bir görüntü çizen EURO 96'nın belki de en keyifli karşılaşması olacaktı. Maça hızlı bir giriş yapan Çekler, henüz beşinci dakikada savunmadan ileri çıkan Jan Suchoparek'in fileleri havalandırmasıyla 1-0 öne geçiyorlar, 19'uncu dakikaya gelindiğinde de Pavel Kuka'nın güzel golüyle farkı ikiye çıkartıyorlardı. Aynı esnada Manchester'daki Almanya-İtalya maçındaysa golsüz eşitlik vardı. Üstelik İtalyanlar bir de penaltı atışı kaçırmıştı. Kısacası şartlar, tamamen Çeklerin lehineydi. İlk yarılar da bu skorlarla sona eriyordu.

İkinci yarılar başladıktan çok kısa bir süre sonraysa beklenmedik bir gelişme olacak ve Rusya, Çek Cumhuriyeti karşısında 49'uncu dakikada Aleksandr Mostovoi ile farkı bire indirip, 54'te de Omari Tetradze ile eşitliği yakalayacaktı. Aynı esnada Almanya'nın 10 kişi kalmasıysa İtalyanları iyice umutlandırmıştı. İtalyanlar kalan yarım saat içinde eksik rakiplerine karşı bir gol bulmaları halinde muratlarına erecekti. Bunun gerçekleşmemesi durumundaysa Rusya'nın bir gol daha atması da aynı işe yarayabilirdi.

Bu bekleyiş biraz uzun sürse de son beş dakikaya girilirken karşılığını buldu ve Rusya, Vladimir Bestchastnykh'in yaklaşık 30 metreden topu doksana göndermesiyle 2-0'lık yenilgiden 3-2'lik üstünlüğe ulaşmayı başardı. Almanya-İtalya maçı 0-0 devam ediyordu ama maçların böyle bitmesi halinde İtalya gruptan çıkabilecekti. İlginçtir, Almanların bir gol atması durumundaysa, gruptan çıkan ikinci takım Rusya olacaktı. Heyecanın her geçen dakika biraz daha arttığı maçlarda son sözü söyleyense, 88'inci dakikada Çek Cumhuriyeti'nden Vladimir Smicer oldu. Böylece Liverpool'daki mücadele 3-3 biterken, Manchester'daki karşılaşmaysa 0-0 sona eriyor ve Çek Cumhuriyeti, adeta son nefeste kendisini çeyrek final kapısından içeri atıyordu.

7 Macaristan - Portekiz: 3-3 (EURO 2016 / İlk Tur)

EURO 2016'yı tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğuyla noktalayacak olan Portekiz, turnuvanın ilk turundaysa bu yönde bir ışık vermemiş, bilakis ölüp ölüp dirilmişti. Avusturya, Macaristan ve İzlanda ile birlikte F Grubu'nda yer alan Portekiz, ilk maçında İzlanda ile 1-1 berabere kalırken, ikinci maçında da Avusturya önünde golsüz eşitliği bozamamış, hatta bu maçta Cristiano Ronaldo bir de penaltı kaçırmıştı. Son maçlara girilirken Macaristan'ın dört, Portekiz ve İzlanda'nın ikişer, Avusturya'nınsa bir puanı bulunuyordu. Macarlar, en azından en iyi üçüncüler arasında yer almayı garantilemişlerdi ve büyük ölçüde rahatlardı. Portekiz ise en azından bir puan almaya mecburdu. Maçta 19'uncu dakikaya gelindiğindeyse Macaristan'ın kullandığı bir köşe atışı sonrasında Portekiz savunması tehlikeyi yeterince savuşturamıyor ve yarım yuvarlağın biraz gerisinde topu önce göğsüyle yumuşatan Zoltan Gera, ardından harika bir sol voleyle uzak köşeden fileleri havalandırarak Macaristan'ı 1-0 öne geçiriyordu. Portekiz artık ateş hattındaydı. 42'nci dakikadaysa Ronaldo'nun ara pasında Macar ceza sahasına giren Nani, yerden düzgün bir vuruşla skoru 1-1 yapacak ve takımının bir nebze rahatlamasını sağlayacaktı. İlk yarı da bu skorla geride kalıyordu. İkinci yarının başlarıysa Portekiz adına tam bir kâbus gibi geçecekti. Macaristan'ın 47'nci dakikada hafif sağ çaprazda, kaleye 25 metre mesafeden kazandığı serbest atışta Balasz Dzsudzsak'ın şutunda top barajdan da sekiyor ve kaleci Rui Patricio'yu yanıltarak ikinci Macar golü olarak ağlara takılıyordu. Üç dakika sonra sağ kanattan Joao Mario'nun yaptığı ortayı altıpas üzerinde Ronaldo çok güzel bir topuk vuruşuyla ağlara gönderip skoru 2-2'ye getirse de 55'inci dakikaya gelindiğinde Dzsudzsak bir kez daha sahneye çıkacak ve ilk golünü attığı noktanın biraz daha yakınından kaleye gönderdiği şutta topun yine savunmadan sekip ağlara gitmesi üzerine de Macaristan maçta üçüncü kez öne geçecekti. Portekiz'i ipten alan isimse, süper yıldızı Cristiano Ronaldo oluyordu. 62'nci dakikada Ricardo Quaresma'nın sol kanattan içeri kestiği topu yakın mesafeden kafayla ağlara göndermeyi bilen Ronaldo böylece skoru 3-3'e getiriyordu. Kalan yaklaşık yarım saatlik süredeyse taraflar daha fazla riske girmiyor ve bu müthiş maç da bu skorla neticeleniyordu. Aynı esnada oynanan İzlanda-Avusturya maçınıysa İzlanda son saniye golüyle 2-1 kazanmıştı. Yine de Portekiz, aldığı bu beraberlikle en iyi üçüncüler arasına giriyor ve güç de olsa adını ikinci tura yazdırıyordu.

6 Çek Cumhuriyeti - Hollanda: 3-2 (EURO 2004 / İlk Tur)

EURO 2004 ilk turunda Çek Cumhuriyeti ilk maçında zayıf Letonya'yı son dakikalarda bulduğu golle zar zor 2-1 yenerken, Hollanda ise Almanya ile 1-1 berabere kalmıştı. İki ekip, bir sonraki maçta karşı karşıya geldiklerindeyse Hollanda, henüz üçüncü dakikada sağ kanatta kazandığı bir duran topta Arjen Robben'in ortasına arka direkte Wilfred Bouma'nın kafayı vurmasıyla golü buluyordu. Erken golün getirdiği moralin de etkisiyle Portakallar ilk dakikalarda çok etkili bir futbol ortaya koyarken, 19'uncu dakikaya gelindiğinde Edgar Davids'in ara pasıyla Çek savunmasının arkasına sarkan Robben topu bu sefer Ruud van Nistelrooy'la buluşturuyor ve son vuruşların usta ismine de sadece en iyi yaptığı şeyi yapmak kalıyordu: 2-0.

Hollanda, erkenden büyük bir avantaj ele geçirdiyse de Çekler buna çok çabuk reaksiyon gösterecekti. 23'üncü dakikada Giovanni van Bronckhorst'un orta sahadaki hatalı pasında Milan Baros topu kapıyor ve süratle Hollanda ceza sahasına doğru hareketleniyordu. Baros, on sekize girmesiyle birlikte karşısında iki kişi buluyordu belki ama topu çok iyi kontrol edip boştaki Jan Koller'e çıkarıyor, Koller'in de golü atmasıyla birlikte Çek Cumhuriyeti aradaki farkı bire indiriyordu.

Bu golden hemen sonra Hollanda Johnny Heitinga ve Clarence Seedorf'un uzaktan şutlarında gole yaklaştıysa da genç file bekçisi Petr Cech kalesinde başarılıydı. Zaten daha sonrasında oyunun hâkimiyeti yavaş yavaş Çeklere geçmeye başladı. Bu baskı uzun süre sonuç getirmese de dakikalar 71'i gösterirken beklenen gol nihayet geliyor ve Pavel Nedved'in penaltı noktasına doğru doldurduğu topu Koller'in çok güzel bir göğüs pasıyla geriye çıkarmasının ardından Baros gelişine harika bir vole vurarak takımını beraberliğe taşıyordu.

Hollanda'yı zor duruma sokan bir başka gelişmeyse bu golden beş dakika sonra yaşandı ve Heitinga, ikinci sarı kartını görerek oyun dışında kaldı. Son beş dakikaya girilirken, Nedved'in yaklaşıp 30 metreden çektiği sert şutun gol olmasına kale direği izin vermese de Çekler cesur oyunlarının karşılığını son dakikada da olsa alacaktı. Marek Heinz'ın Hollanda kalecisi Edwin van der Sar'dan dönen şutunu Karel Poborsky'nin boş kalenin önündeki Vladimir Smicer'e aktarması ve Smicer'in de bu servisi geri çevirmemesi, Çeklere galibiyet golünü getirmişti. Böylece Çek Cumhuriyeti, 2-0 geriye düştüğü maçtan 3-2 galip ayrılmayı başarmış ve puanını altıya yükselterek sadece gruptan çıkmayı değil, grup birinciliğini bile garantilemişti.

5 Portekiz - İngiltere: 3-2 (EURO 2000 / İlk Tur)

EURO 2000'de ilk tur A Grubu'nda Romanya ve Almanya ile birlikte yer alan Portekiz ile İngiltere, ilk maçlarını birbirlerine karşı oynuyorlardı. Karşılaşmaya sağlı sollu ataklarla başlayan İngilizler, henüz 3'üncü dakika dolmadan David Beckham'ın sağ kanattan yaptığı ortaya ceza sahası içinde Paul Scholes'un kısa boyuna rağmen müthiş yükselerek kafayı vurmasıyla öne geçiyordu. Portekizliler buna hemen cevap vermek için karşı saldırıya geçseler de Joao Pinto'nun kale dibinden önemli bir fırsatı kaçırması ve Rui Costa'nın on sekiz üzerinden çektiği sert şutu da İngiltere kalecisi David Seaman'ın çelmesiyle aradıkları golü bulamadılar. 17'nci dakikaya gelindiğindeyse, maçın yıldızı olmaya aday bir oyun oynayan Beckham bu sefer sağ kanattan ceza sahasına sokulurken arka direkteki Steve McManaman'ı görüyor ve McManaman da topu boş kaleye göndermekte zorlanmıyordu.

Portekiz'in 2-0'dan sonra maça tutunabilmesi için sıra dışı bir şeyler olması gerekiyordu ve oldu da. Dakikalar 22'yi gösterirken Luis Figo orta yuvarlakta kazandığı topu biraz sürdükten sonra kaleye yaklaşık 25 metre mesafeden muhteşem bir şut çekti ve topun doksana takılmasıyla da Portekiz farkı bire indirip maça yeniden ortak oldu. İlk yarının sonlarına doğru gitgide artan Portekiz baskısı, 37'nci dakikada Rui Costa'nın sağ kanattan yaptığı ortaya Joao Pinto'nun uçarak kafayı vurması ve uzak direk dibinden topu ağlara göndermesiyle beraberlik golünü de getiriyordu. Çabucak yakaladıkları iki farklı üstünlüğü yine aynı çabuklukta kaybeden İngilizler, o andan itibaren oyundan tamamen düşüyordu. Portekiz oyunun mutlak hâkimi haline gelmişti ve her an bir gol daha bulabileceğe benziyorlardı. Beklenen de 59'uncu dakikada gerçekleşti. Rui Costa'nın pasında Seaman'la karşı karşıya kalan Nuno Gomes, sağ ayağının dışıyla sert bir şut çekti ve top üçüncü kez İngiltere fileleriyle buluştu. İngilizler, yenik duruma düşmelerinin ardından bir 10 dakika kadar rakip kale önünde baskı kurmaya çalışsalar da sonrasında teslim bayrağını çekeceklerdi. Portekizliler, kalan sürede oyunun kontrolünü tekrar ellerine alıp skoru koruyarak sahadan üç puanla ayrılan taraf oluyorlardı.

4 Türkiye - Çek Cumhuriyeti: 3-2 (EURO 2008 / İlk Tur)

EURO 2008 ilk turunda A Grubu'nda son maçlara girilirken hayli enteresan bir tablo vardı. Son maçta birbirleriyle karşılaşacak olan Türkiye ve Çek Cumhuriyeti'nin ikisi de üçer puanda olmalarının yanı sıra ikişer gol atmış ve üçer gol yemişti. Dolayısıyla iki ekibin berabere kalması halinde, karşılaşmanın sonunda penaltı vuruşlarına geçilecekti. Normalde puan, averaj ve gol eşitliği halinde kura çekilirdi ama iki takım da aynı anda sahada olacağı için böyle bir kural uygulanacaktı.

15 Haziran'da adeta bir play-off haline gelen karşılaşmada Çek Cumhuriyeti oyuna daha etkili başlayan taraftı. Taktiğini uzun toplarla Jan Koller'i buluşturup Koller'in bu topları etrafına dağıtması üzerine kuran Çekler, dev santrforun hava toplarının çoğunu toplaması sayesinde oyunu da Türkiye ceza alanı çevresine yıkmayı başarıyordu. 34'üncü dakikaya gelindiğinde de Zdenek Grygera'nın sağ kanattan yaptığı ortaya Koller altıpas üzerinde çok sert bir kafa vuruyor ve önce kaleci Volkan Demirel'in eline, ardından da üst direğin içine çarpan top en nihayetinde ağlarla buluşarak Çekleri 1-0 öne geçiriyordu.

Çek Cumhuriyeti ilk yarıyı bu üstünlükle kaparken ikinci yarının başlarında da etkisini sürdürüyordu. Koller bir kontratakta Volkan'la karşı karşıya kaldığı pozisyonda topu yandan auta atarken 62'nci dakikadaysa Libor Sionko'nun sağ kanattan kestiği topa Jaroslav Plasil arka direkte ayağını koyarak farkı ikiye çıkartıyordu. Golden birkaç dakika sonraysa Jan Polak'ın şutu direkten dönecekti.

Türkiye'nin etkisizliği, Çeklerin yakaladığı skor ve kalan sürenin azlığı göz önüne alındığında, çoğu kişiye göre artık Çek Cumhuriyeti turu geçmişti. Ancak dakikalar 75'i gösterirken Hamit Altıntop sağ kanattan topu getirip ceza sahası üzerindeki Arda Turan'a yerden bir pas çıkartıyor ve Arda'nın yerden yakın köşeye yaptığı plasede de top ağlarla buluşunca fark bire iniyordu. Bu gol, Türkiye'yi adeta uykudan uyandırırken, kalan 15 dakikada ay-yıldızlılar en azından beraberliği yakalayıp işi penaltılara götürme niyetindeydi. 87'nci dakika içerisinde Hamit Altıntop bir kez daha sağ kanattan geliyor ve bu kez yüksek bir orta kesiyordu. Normalde Çeklerin kalecisi Petr Cech'in bu topu rahatlıkla çıkıp alması beklenirdi ama ne olduysa oldu ve Cech tuttuğu topu elinden kaçırdı, arkada pusuda olan fırsatçı Nihat Kahveci de topu boş ağlara yollamakta zorlanmadı. Türkiye, skoru 2-2'ye getirerek ilk hedefini gerçekleştirmiş, işi penaltılara taşıma noktasına gelmişti. Ancak ay-yıldızlılar, son çeyrek saatte yakaladıkları ivmeyi de düşünerek, maçın sonuna kadar bir gol daha bulma ümidiyle tempoyu düşürmeme gayretindeydi. Nitekim iki dakika sonra Hamit Altıntop'un ara pasında Çek savunmasının arkasına sarkan Nihat, ceza sahası üzerinde uzak köşeye doğru plasesini yapıyor ve top önce üst direğe vurup ardından içeri düşünce Türkiye, turnuva tarihinin en görkemli geri dönüşlerinden birini gerçekleştirmiş oluyordu. Duraklama dakikalarında Volkan'ın oyun durduğu bir anda tartıştığı Koller'i itip yere devirmesi üzerine İsveçli hakem Peter Fröjdfeldt tarafından kırmızı kartla cezalandırılmasıysa maçtaki gerilime tavan yaptıracaktı. Üç oyuncu değişikliği hakkını kullanmış olan Türkiye, mecburen kaleye Tuncay Şanlı'yı geçirip son birkaç dakikayı bu şekilde oynamıştı. Ancak Çekler kısa süre içerisinde bu avantajı değerlendirecek fırsatları yaratamıyor ve maç 3-2 Türkiye'nin üstünlüğüyle sona erince de çeyrek finale yükselen taraf, ay-yıldızlılar oluyordu.

3 Yugoslavya - Federal Almanya: 2-4 (EURO 76 / Yarı Final)

1976 Avrupa Şampiyonası'nın ilk gününde Çekoslovakya önemli bir sürprize imza atmış ve Hollanda'yı uzatmalarda 3-1'le geçerek adını finale yazdırmıştı. Ertesi günkü diğer yarı final maçındaysa ev sahibi Yugoslavya, Belgrad'da Federal Almanya karşısında yeni bir sürprizin peşindeydi. 70 bin seyircisinin desteğini arkasına alan Yugoslavlar maça müthiş bir tempoyla başlayarak Federal Almanya kalesini adeta abluka altına alırken bu baskının sonucunda da gol gelmekte fazla gecikmiyordu. Dakikalar 19'u gösterdiğinde sol kanatta hızla ilerleyen Branko Oblak ceza sahası içine güzel bir orta kesiyor, Franz Beckenbauer'dan daha atik davranarak topa dokunan Danilo Popivoda da Sepp Maier'i avlayarak Yugoslavya'yı öne geçiriyordu.

Yugoslavya, golü bulmasına rağmen oyununa aynı hızla devam ediyordu. Son Avrupa ve dünya şampiyonu Federal Almanya belki de yıllardır ilk defa bir maçta bu denli âciz durumlara düşmekteydi. 32'nci dakikada bu kez sağ kanattan Slavisa Zungul'un kestiği ortaya Maier'in vurduğu tokat kısa düşüyor ve topu önünde bulan Dragan Dzajic, ikinci Yugoslavya golünü Federal Almanya filelerine gönderiyordu. İlk yarı sonuna kadar bunaltıcı baskısını sürdüren Yugoslavların biraz daha becerikli olmaları durumunda tarihi bir farka ulaşmaları işten bile değildi. İkinci yarıya gelindiğindeyse Yugoslavya Teknik Direktörü Ante Mladinic büyük bir gaflette bulunarak takımına oyunu rölantiye alması talimatını veriyor ve bunun üzerine Almanlar önce nefes almaya, sonra da Yugoslavya kalesi önünde görünmeye başlıyordu. Devre arasında Dietmar Danner'den formayı devralan Heinz Flohe'nin 65'inci dakikada çektiği şut, Bernd Hölzenbein'ın da göğsünden sekerek Yugoslavya ağlarıyla buluştuğunda fark bire inmişti. Maçta son 10 dakikaya girilmek üzereyken Federal Almanya'nın teknik patronu Helmut Schön bir taktik hamlesinde daha bulunarak Herbert Wimmer'in yerine Dieter Müller'i sahaya sürüyordu. Artık millî takımda oynamayan soyadaşı Gerd Müller kadar büyük bir golcü olmasa da Dieter Müller oyuna girmesinden sadece üç dakika sonra skora dengeyi getirecekti.

İlk yarıdaki baş döndürücü oyununu devam ettiremeyen Yugoslavya, adeta "kaplumbağa ile tavşan" hikâyesindeki tavşanın durumuna düşmüştü. Kalan sürede başka gol olmayınca, tıpkı bir gün önceki öteki yarı final maçında olduğu gibi bu maç da uzatmalara gidiyordu. Uzatmalarda Federal Almanya'nın fiziksel üstünlüğü kendisini gitgide daha çok belli eder hale gelirken ve Yugoslavlar oyunun kontrolünü tamamen kaybetmişti.

Son beş dakikaya girilmek üzereyken Dieter Müller bir gol daha atarak Almanları maçta ilk kez öne geçirirken, 119'uncu dakikadaysa son defa sahne alıyor ve hat-trick yaparak 4-2'lik bu müthiş galibiyette maçın kahramanı oluyordu. Federal Almanya, olağanüstü bir geri dönüşle finale yükselmeyi başarmıştı.

2 Fransa - Portekiz: 3-2 (EURO 84 / Yarı Final)

1984 Avrupa Şampiyonası'nın yarı finallerindeki ilk randevu, 23 Haziran'da Marsilya'nın Velodrome Stadı'nda, Fransa ile Portekiz arasındaydı. Turnuvanın o ana kadarki belki de en çekişmeli, en zevkli maçı olan karşılaşmada ilk gol 24'üncü dakikada Fransa'dan geliyordu. Ceza sahası dışından kazanılan bir serbest vuruşta, topun başına alışılageldiği üzere Michel Platini değil de Jean-François Domergue geliyor ve sol ayağından mermi gibi bir şut çıkararak kaleci Manuel Bento'yu kapattığı köşeden mağlup ediyordu.

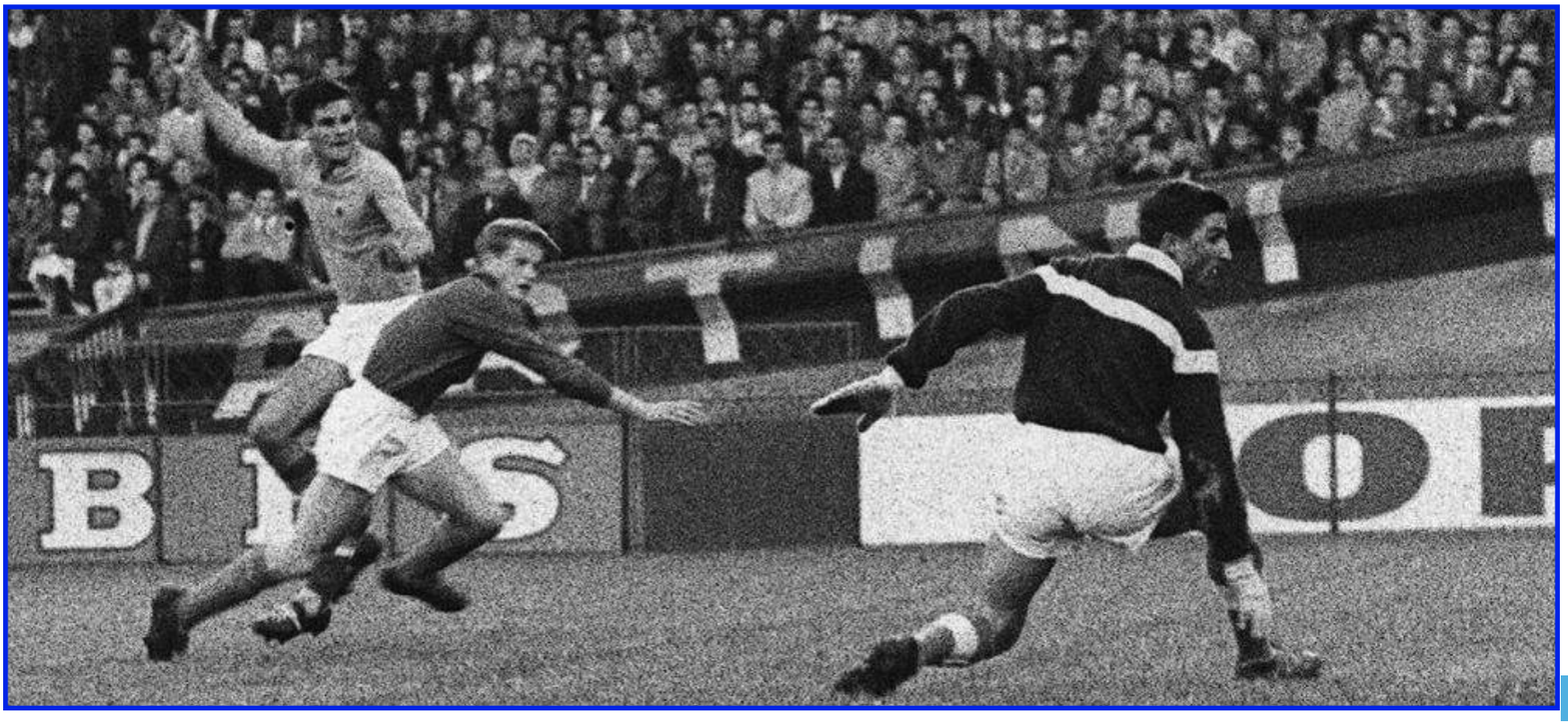
Bu golün ardından maçtaki çekişme kaldığı yerden devam edecekti. Portekizliler bir yandan grup aşamasındaki üç maçta rakip fileleri tam yedi kere sarsan Platini'yi gol noktalarından uzak tutmaya çalışırken diğer yandan da beraberlik golünü atabilmek için Fransa kalesine yükleniyordu. Uzun süren uğraşlar sonucunda dakikalar 74'ü gösterirken sol taraftan Chalana'nın yaptığı ortaya ceza sahası içinde Jordao çok iyi yükselerek kafayı vuruyor ve kaleci Joel Bats'ın üzerinden aşan top yakın doksana asılıp, Portekiz'in beraberlik sayısı olarak tabelaya yansıyordu.

Maçın son bölümündeyse Fransa bir kez daha öne geçmeye çok yaklaşacaktı. Portekiz defansının arasına atılan bir derin topa çok iyi hareketlenen Platini, kaleci Manuel Bento ile karşı karşıya kalmıştı ama top Bento'dan sekti, gerilerden gelen Didier Six topu kaleye gönderdiyse de Bento buna da müdahale etti ve ondan seken top direğe de çarparak kornere gitti.

İki takımın birbirine üstünlük sağlaması için 90 dakikanın yeterli olmaması üzerine devreye 30 dakikalık uzatmalar girmişti. İlk uzatma devresinin yedinci dakikasına gelindiğinde, ilk Portekiz golünün hazırlayıcısı Chalana bu kez sağ taraftan hareketleniyordu. Chalana, karşısına çıkan Domergue'i önce sola, sonra sağa yatırıp akabinde topu arka direğe doğru ortalarken, o noktada yine Jordao vardı.

Golcü oyuncunun volesinde top yere çarpmasının ardından önce bir havalandı, sonra da uzak köşeden ağlarla buluştu. Portekiz 2-1 öne geçmişti. İkinci uzatma devresinde Fransızlar varıyla yoğuyla Portekiz'in üstüne gidiyordu. Bitime beş dakika kala, kendisini Portekiz savunmasının yakın markajından bir türlü kurtaramayan Platini çareyi ceza sahası içinde yere atlamakta bulacaktı. Hakemin penaltı düdüğünü çalabileceği bir pozisyon değildi bu ama Platini'nin şansına o noktada Domergue bitivermiş ve boşa yuvarlanmakta olan topu Bento'nun yanından filelere gönderecek vuruşu yapmayı başarmıştı. Bu golle birlikte artık tribünlerde maçı seyredenlerde seri penaltı vuruşlarına gidileceği görüşü tam hâkim olmuştu ki maç boyunca istediği golü bir türlü bulamayan Platini son anda sahneye çıkarak bu turnuvanın onun adıyla anılacağını bir kez daha kanıtlayacaktı. Jean Tigana'nın aut çizgisine kadar sürüklediği ve altıpas üzerine doğru çıkardığı topta Portekiz savunmasının ve kalecisinin kontrpiyede kalmaları sayesinde boş kaleye golünü atmakta zorlanmayan Platini, ev sahibi ekibin Paris'teki final için rezervasyonunu yaptırıyordu.

1 Fransa - Yugoslavya: 4-5 (EURO 60 / Yarı Final)

6 Temmuz 1960, Avrupa Şampiyonası'nın bir nevi doğum tarihiydi. İlk kez düzenlenen turnuvanın açılış maçında ev sahibi Fransa, Yugoslavya'yı ağırlıyordu. O günkü statü gereği dört takımın katıldığı turnuvada iki yarı final, bir üçüncülük ve tabiî bir de final maçı oynanacaktı. Söz konusu yarı finallerden ilki de haliyle açılış maçı niteliğine sahipti. O gün Fransa ile Yugoslavya arasındaki mücadeleyi seyretmek için Paris'in Parc des Princes Stadı'nda toplanan yaklaşık 26 bin kişi sadece Avrupa Şampiyonası'nın ilk maçına değil, belki de turnuva tarihinin en heyecan verici karşılaşmasına tanıklık edecekti. 1958 Dünya Kupası'nda altı maçta 23 gol atıp kupanın en golcü takımı olan, Avrupa Şampiyonası'nın eleme turlarında oynadığı dört maçtaysa rakip fileleri tam 17 kere havalandıran Fransızlar tabiî ki müthiş hücum güçlerine güveniyorlardı ama gol yollarındaki en önemli silahları Just Fontaine ile Raymond Kopa'nın sakatlıkları nedeniyle turnuvaya gelememeleri canlarını fazlasıyla sıkmaktaydı. Ayrıca iki sene önceki Dünya Kupası'nda aldıkları iki yenilgiden birine Yugoslavya'ya karşı 3-2'lik skorla uğradıkları da hafızalarının bir köşesinde endişe müsebbibi nahoş bir anı olarak durmaktaydı.

Nitekim henüz 11'inci dakikada Milan Galic'in 25 metreden attığı harika şutta top doksana takılıp Yugoslavya 1-0'lık üstünlüğü yakalayınca Fransızlar, endişelerinin hiç de boşuna olmadığını görüyorlardı. Ancak hemen bir dakika sonrasında Jean Vincent'ın sol kanattan içeri kestiği top kimseye değmeden arka direk dibinde filelerle buluşunca Fransa skora dengeyi getirecekti. İlk yarının bitimine iki dakika kala François Heutte'ün on sekiz üzerinden çektiği şutla ağları havalandırması neticesinde de ev sahibi ekip soyunma odasına 2-1 önde gidiyordu.

İkinci yarı başladıktan sekiz dakika sonra sağ kanattan hareketlenen Vincent'ın yerden altıpas üzerine doğru çevirdiği topu Maryan Wisnieski tamamladığındaysa Fransızlar farkı ikiye çıkartıyor ve iyice rahatlıyorlardı. Fakat Yugoslavların da maçı bırakmaya niyeti yoktu. İki dakika geçmeden Ante Zanetic dar açıdan attığı golle takımının farkı bire indirmesini sağlıyordu. Gelgelelim 62'nci dakikada Heutte bir kez daha fileleri havalandırarak skoru 4-2'ye getiriyordu. Fransızlar artık galibiyetten emindi.

Ancak ne olduysa 75 ilâ 79'uncu dakikalar arasında oldu. Yugoslavlar önce 75'te Tomislav Knez ile skoru 4-3'e getiriyor, ardından 78'de Bora Kostic'in sol çaprazdan çektiği şutu Fransa kalecisi Georges Lamia kontrol edemiyor ve seken topu Drazen Jerkovic tamamlayınca skora yeniden denge geliyordu. Bu golün şokunu atlatamayan Fransızlara karşı yeniden atağa kalkan Yugoslavlar, bir dakika sonra beşinci golü de bulacaktı. Jerkovic, bu kez Knez'in Lamia'dan dönen şutunu tamamlamış ve tam anlamıyla bir gol ziyâfeti haline gelen karşılaşmanın kahramanı olmuştu. Onun iki dakikaya sığdırdığı iki golle de Yugoslavya 5-4 öne geçiyor ve maçın son bölümünde de girdiği şoktan çıkamayan rakibi karşısında bu üstünlüğünü koruyarak ilk Avrupa Şampiyonası'nın finalinde boy göstermeye hak kazanıyordu.

En güzel 25 gol

Onur Erdem

25 Marc Overmars (Hollanda - Yugoslavya / EURO 2000 Çeyrek Final)

EURO 2000'in ev sahiplerinden Hollanda, çeyrek finalde karşılaştığı Yugoslavya önünde harika bir futbol ortaya koyarken henüz ikinci yarının başlarında 4-0'ı bulup turu çoktan garantilemişti. Dakikalar 78'i gösterdiğindeyse Dennis Bergkamp sol taraftan ceza sahasına girmek üzereyken topu geriye, yarım yuvarlak üzerinde beklemekte olan Marc Overmars'a çıkarıyor, Overmars da topu önce biraz havalandırarak kontrol ediyor, ardından da topun yere düşmesini beklemeden müthiş bir vole vurarak hedefi "doksandan" vuruyordu. Bu müthiş golle farkı beşe çıkartan Hollanda, maçı da 6-1'lik galibiyetle noktalayacaktı.

24 Pietro Anastasi (İtalya - Yugoslavya / EURO 68 Final)

1968 Avrupa Şampiyonası'nın finalinde İtalya ile Yugoslavya karşı karşıya gelirken mücadele 1-1'lik eşitlikle sona ermişti. O dönemki kurallar gereği uzatmalar sonrası penaltı atışlarına geçilmezken iki gün sonra iki ekip bir tekrar maçı oynamıştı. Bu maçta İtalya 1-0 öndeyken 31'inci dakikada top yarım yuvarlak içerisindeki Pietro Anastasi'ye geliyor ve Anastasi de sağ ayağıyla topu hafifçe havalandırmasının ardından yine aynı ayağıyla güzel bir vole vurarak sol alt köşeden fileleri havalandırıyordu. Bir önceki maddede anlatılan Overmars golü aslında bu golün 32 yıl sonra gelen bir kopyasıydı da denilebilir. Dahası bu nefis gol, söz konusu finalinde skorunu da tayin ediyor ve 2-0 galip gelen İtalya, tarihinin ilk ve şu ana kadarki tek Avrupa şampiyonluğuna uzanıyordu.

23 Mario Balotelli (İtalya - Almanya / EURO 2012 Yarı Final)

İtalya ile Almanya'yı karşı karşıya getiren EURO 2012 yarı finaline Gök Mavililer gayet iyi başlamış ve 20'nci dakikada Mario Balotelli'nin golüyle 1-0 öne de geçmişti. 16 dakika sonraysa sol tarafta ve kendi yarı sahasının ortasında topu kapan Riccardo Montolivo, yaklaşık 50 metreye diyagonal bir pas atarak Balotelli'yi Alman savunmasının arkasına kaçırıyor ve Balotelli de topu kontrol edip biraz sürdükten sonra ceza sahasına girerken çok sert bir şut çekerek yakın doksandan ağları sarsıyordu. Attığı bu güzel golün ardından formasını da çıkararak kelimenin tam manasıyla "gövde gösterisinde" bulunan Balotelli günün kahramanı olmuş ve İtalya'nın 2-1 kazanacağı maçta takımının iki golüne de imza atarak Gök Mavilileri adeta sırtında finale taşımıştı.

Avrupa Şampiyonaları, genel gol sayısı açısından çoğu zaman futbolseverleri tatmin etmese de atılan gollerin güzelliği düşünüldüğünde futbol dünyasında en çok ön plana çıkan organizasyonların belki de başında gelmekte... İşte turnuva tarihinde bugüne dek atılmış olan en güzel 25 gol...

22 Hal Robson-Kanu (Galler - Belçika / EURO 2016 Çeyrek Final)

İlk kez bir Avrupa Şampiyonası'nda mücadele ettiği EURO 2016'da sürpriz sayılabilecek bir biçimde çeyrek finale gelen Galler, turnuvanın favorilerinden Belçika karşısında 1-0 yenik duruma düşse de ilk yarıda 1-1'i bulmuştu. İkinci yarının başlarındaysa gelişen Galler atağında top, Belçika ceza alanı içinde, penaltı noktası civarındaki Hal Robson-Kanu'ya geliyordu. Robson-Kanu, topu kontrol ettikten sonra bir anda 180 derecelik bir dönüş yapıyor ve etrafındaki iki Belçikalı savunmacıyı oyundan düşürdüğü gibi Belçika kalecisi Courtois ile karşı karşıya kalıyor, en sonunda da güzel bir plaseyle onu da avlayarak takımını 2-1 öne geçiriyordu. Galler sonrasında bir gol daha bulacak ve büyük bir sürprizi daha gerçekleştirerek 3-1 kazanıp yarı finale yükselecekti.

21 Dragan Dzajic (Yugoslavya - İngiltere / EURO 68 Yarı Final)

1960'taki ilk Avrupa Şampiyonası'nı finalde SSCB karşısında kaybeden Yugoslavya, sekiz sene sonra bir kez daha finalin eşiğindeydi. Yarı finaldeki rakipleriyse son dünya şampiyonu İngiltere'ydi. Zorlu eşleşme uzun süre golsüz eşitliğe sahne olurken, bitime beş dakika kala orta alanın biraz ilerisinde, sol iç koridorunda topu alan Dragan Holcer, İngiltere ceza sahasına uzun, diyagonal bir top gönderiyordu. O esnada sol açıktan sağ içe deplase olan Dragan Dzajic de savunmanın arkasına sızıp önce bu pası göğsüyle yumuşatıyor, ardından da sol ayağıyla müthiş bir şut çıkararak topu, Gordon Banks'in koruduğu kalenin tavanına asıyordu. Yugoslavya, bu golle maçı da 1-0 kazanacak ve finale adını yazdıran taraf olacaktı.

20 Michael Ballack (Almanya - Avusturya / EURO 2012 İlk Tur)

Almanya, EURO 2008'deki ilk maçında Polonya'yı mağlup etse de sonraki maçta Hırvatistan'a yenilmiş ve son grup maçında Avusturya karşısına da diken üstünde çıkmıştı. Turu geçmek için mutlaka kazanması gereken Almanya'ya karşı Avusturya savunması önemli bir direnç ortaya koyuyor, maçın ilk yarısı da golsüz eşitlikle sona eriyordu. Ancak 49'uncu dakikada, Avusturya kalesine 27-28 metre mesafede sol iç koridorundan kazanılan bir serbest atışta Michael Ballack topa öyle bir vuruyordu ki top sanki bilgisayar oyunlarındaki gibi dümdüz bir çizgi çizerek uzaktaki üst köşeden ağlara takılıyordu.
Bu golle maçı 1-0 kazanan Almanya böylece gruptan da ikinci sırayı alarak çıkıyor, hatta sonrasında finale kadar da gidiyordu.

19 Nihat Kahveci (Türkiye - Çek Cumhuriyeti, EURO 2008 ilk tur)

EURO 2008 ilk turunda son maçlar öncesinde Türkiye ve Çek Cumhuriyeti'nin her şeyinin aynı olması, bu iki ekip arasındaki son maçı kazananın turu geçeceği, hatta beraberlik halinde de işin seri penaltılara kalacağı tam bir play-off havasına sokmuştu. Maçta neredeyse son 15 dakikaya girilene kadar oyunda Çekler üstündü ve bu, 2-0'la skor tabelasına da yansımıştı. Fakat sonrasında canlanan ay-yıldızlılar peş peşe iki gol bulup durumu 2-2'ye getirmiş ve son dakikaya da büyük heyecan içinde girilmişti. İşte o esnada, ilk iki golün de hazırlayıcısı olan Hamit Altıntop, güzel bir ara pasıyla Nihat Kahveci'nin Çek savunmasının arkasına sarkmasını sağlıyor ve Nihat da on sekiz üzerinde sağ ayak içiyle harikulade bir plase yaparak topu uzak doksana nişanlıyordu. Topun önce üst direğe vurması, ardından da ağlarla kucaklaşmasıyla da ortaya hem muhteşem bir gol hem de Türkiye adına mucizevî bir galibiyet çıkmış ve böylece ay-yıldızlılar grupta çeyrek final vizesini alan taraf olmuştu.

18 Manuel Rui Costa (Portekiz - İngiltere / EURO 2004 Çeyrek Final)

EURO 2004'ün ev sahibi Portekiz, çeyrek finalde İngiltere ile karşılaşırken rakibinin henüz maçın başlarında attığı golle karşılaşmayı uzun süre yenik götürmüş, son dakikalarda bulduğu gol sayesindeyse maçı uzatmalara taşımıştı. Uzatmaların ilk yarısında gol gelmezken, ikinci uzatma devresi başladıktan beş dakika sonra Rui Costa topu orta sahada kazanıyor ve fuleli bir şekilde İngiltere kalesine doğru yöneliyordu. Costa, yarım yuvarlak civarında topu sağına çekip Phil Neville'dan sıyrıldıktan sonra da uzak doksana doğru sert bir şut gönderiyor ve top, üst direğin altından da sekerek ağları havalandırıyordu. İngiltere her ne kadar bunun sonrasında bir gol daha bulup skoru 2-2'ye getirse de Portekiz, penaltılarla turu geçen taraf olacaktı.

17 Luis Figo (Portekiz - İngiltere / EURO 2000 İlk Tur)

Portekiz ile İngiltere, EURO 2000'deki ilk maçlarını aralarında oynuyordu. İngilizler karşılaşmaya çok iyi başlamış ve erkenden buldukları gollerle de 2-0 öne geçmişlerdi. Portekiz'in bu kâbus gibi başlangıç sonrası maça tutunabilmesi için takımı ateşleyecek sıra dışı bir kıvılcıma ihtiyacı vardı. Dakikalar 22'yi gösterirken Luis Figo orta yuvarlakta kazandığı topu biraz sürdükten sonra kaleye yaklaşık 25 metre mesafeden muhteşem bir şut çekiyor ve topun doksana takılmasıyla da takımının o aradığı kıvılcımı çakmış oluyordu. Bu harika golle skoru 2-1'e getiren Portekiz, sonrasında iki gol daha bularak sahadan 3-2'lik galibiyetle ayrılacaktı.

16 David Trezeguet (Fransa - İtalya / EURO 2000 Final)

Fransa ile İtalya arasında oynanan EURO 2000 finalinde İtalyanlar kendi futbol klasiklerini uygulayarak öncelikle rakiplerini durdurmayı hedeflemiş, üstelik ikinci yarının başlarında kontrataktan bir de gol bulup 1-0 öne geçince iyice savunmaya kapanmışlardı. Fransa ise belki de son saniyede bulduğu golle skoru 1-1'e getirip maçı uzatmaya taşımasını bilmişti. 103'üncü dakikaya gelindiğindeyse sol kanattan çizgiye doğru müthiş çalımlarla inen Robert Pires'in biraz geriye, penaltı noktasına doğru çevirdiği top önce David Trezeguet'nin önünde bir kez sekiyor ve ardından da Trezeguet nefis voleyle İtalya filelerini bir kez daha sarsıyordu. Bu aynı zamanda bir "altın goldü" ve böylece Fransa, Avrupa şampiyonluğuna da ulaşıyordu.

15 Frank de Boer (Hollanda - Fransa / EURO 2000 İlk Tur)

EURO 2000'de ilk turun son maçlarında Fransa ile Hollanda arasında oynanan karşılaşma, grup liderini belirleyecek nitelikteydi. Fransızlar mücadelenin ilk yarısını 2-1 önde tamamlarken, ikinci yarı başladıktan yaklaşık beş dakika sonraysa turnuvanın en güzel gollerinden biri, hatta belki de Avrupa Şampiyonalarında atılmış en güzel frikik golü geliyordu. Hollanda'nın Fransa kalesine yaklaşık 30 metre mesafeden kazandığı serbest vuruşta Frank de Boer topa sol ayağının "üst-dış" diye tanımlayabileceğimiz kısmıyla çok sert vuruyor, havada sanki çift falso alan top, kaleci Bernard Lama'nın umutsuzca uzanmasına rağmen yakın doksandan ağlarla buluşuyordu. Bu golle skoru 2-2'ye getiren Hollanda, daha sonra bir gol daha bularak maçı 3-2 kazanacak ve grup lideri olarak çeyrek finale yükselecekti.

14 Ladislav Jurkemik (Çekoslovakya - İtalya / EURO 80 Üçüncülük Maçı)

1976'da sürpriz bir Avrupa şampiyonluğu kazanan Çekoslovakya, EURO 80'deyse ilk tur grubunu ikinci sırada tamamlamış ve o günkü statü gereği diğer grubun ikincisi İtalya ile üçüncülük maçına çıkmıştı. İlk yarısı golsüz eşitlikle sona eren karşılaşmada 54'üncü dakikaya gelindiğinde sol kanattan kazanılan köşe atışında Antonin Panenka topu on sekizin yakın köşesinin biraz gerisinde duran Ladislav Jurkemik'e doğru yuvarlıyor, Jurkemik de gelişine çok sert vuruyor ve top da adeta cetvelle çizilmişçesine gidip yakın doksandan filelere takılıyordu. Çekoslovakya bu müthiş golle 1-0 öne geçerken sonrasında İtalyanlar da bir gol bulacak, en sonundaysa Çekoslovakya, penaltılarla Avrupa üçüncüsü olacaktı.

13 Cristiano Ronaldo (Portekiz - Macaristan / EURO 2016 İlk Tur)

Portekiz, EURO 2016'ya hiç de istediği gibi başlayamamış ve ilk iki maçından da beraberlikle ayrılmıştı. Portekiz'in tur atlayabilmesi için gruptaki son Macaristan maçında en az bir puan alması gerekiyordu. Fakat bu maç da Portekiz adına kâbus gibi cereyan etmekteydi ve ikinci yarının başlarında da Macarlar maçta ikinci kez öne geçmişlerdi. 50'nci dakikadaysa Portekiz yeniden eşitliği sağlayacaktı. Hem de olağanüstü bir golle. O dakikada sağ kanattan hareketlenen Joao Mario altıpas üzerine doğru ortasını yapıyor ve o noktaya hareketlenmiş olan Cristiano Ronaldo da güzel bir topuk vuruşuyla fileleri havalandırarak skoru 2-2'ye getiriyordu. Sonrasında iki takım birer gol daha bulacak ve 3-3'lük beraberlikle de Portekiz güç de olsa tur atlamayı başaracaktı.

12 Tomas Brolin (İsveç - İngiltere / EURO 92 İlk Tur)

İsveç, ev sahipliğini yaptığı EURO 92'ye iyi de bir başlangıç yapmış ve ilk iki maçında bir galibiyet, bir de beraberlik elde etmişti. İskandinav temsilcisi, son maçında İngiltere'yi yenmesi halinde de grup lideri olarak yarı finale yükselecekti. İsveç, her ne kadar mücadelenin ilk yarısını 1-0 yenik kapasa da ikinci yarının başlarında skoru eşitlemiş ve galibiyet golü için de bastırmaya başlamıştı. 82'nci dakikaya gelindiğinde de rakip yarı sahanın ortalarında topu alan Tomas Brolin önce Klas Ingesson ile bir verkaça girerek İngiltere ceza sahasına yaklaşıyor, ardından bir verkaç da Martin Dahlin'le yapıyor ve tam on sekizin içinde Dahlin'den gelen topa sağ ayağının üst-dış kısmıyla dokunuyordu. Havada hafif bir yay çizen top uzak doksandan ağlarla buluşuyor ve böylece İsveç maçı 2-1 kazanarak grup lideri olarak yarı finale yükseliyordu.

11 Maniche (Portekiz - Hollanda / EURO 2004 Yarı Final)

Ev sahipliğini yaptığı EURO 2004'ün açılış maçında Yunanistan'a yenilse de sonrasında toparlanıp grubunu lider bitiren, çeyrek finalde de İngiltere'yi penaltılarla deviren Portekiz, yarı finalde Hollanda karşısında çok daha ritmini bulmuş bir görüntüdeydi ve ilk yarıyı da Cristiano Ronaldo'nun golüyle 1-0 önde kapamıştı. 58'inci dakikadaysa, Portekiz'in sol kanatta kazandığı bir köşe vuruşunda Ronaldo içeri orta kesmektense topu yanındaki Maniche'e veriyor ve Maniche de ceza sahasının köşesinden uzak direk dibine sert ve falsolu bir şut gönderiyordu. Önce direğe vuran, sonra da ağlarla kucaklaşan top, Portekiz'in ikinci golü olmuştu. Sonrasında Hollanda bir gol bulduysa da Portekiz maçı 2-1 kazanıp finaldeki yerini aldı.

10 Zlatan Ibrahimovic (İsveç - Fransa / EURO 2012 İlk Tur)

İsveç, EURO 2012'de beklediğini bulamamış ve ilk iki maçını kaybederek çeyrek final şansını erkenden yitirmişti. Buna karşın İskandinav temsilcisi, Fransa ile oynadığı son maçta önemli bir prestij mücadelesi ortaya koyuyordu. Karşılaşmanın ilk yarısı 0-0'lık eşitlikle geride kalırken, ikinci devredeyse sahneye Zlatan Ibrahimovic çıkacaktı. 54'üncü dakikada sağ kanattan Sebastian Larsson'un getirip içeri ortaladığı topu ceza sahası üzerinde müthiş bir makas vuruşuyla ağlara gönderen Ibrahimovic böylece İsveç'i 1-0'lık üstünlüğe ulaşıyordu. İsveç, karşılaşmanın sonlarında bir gol daha bulacak ve EURO 2012'ye 2-0'lık güzle bir galibiyetle veda edecekti.

9 Ray Wilkins (İngiltere - Belçika /EURO 80 İlk Tur)

1980 Avrupa Şampiyonası'nın ilk tur 2. Grup'ta Belçika ile İngiltere ilk maçlarını birbirlerine karşı oynuyorlardı. Karşılaşmanın 26'ncı dakikasına gelindiğinde, İngiltere harikulade bir golle öne geçecekti. Sol kanattan Trevor Brooking'in çizgiye inip yaptığı ortayı Belçika savunması iyi uzaklaştıramıyor ve top, on sekizin yaklaşık on metre gerisinde olan Ray Wlkins'e doğru geliyordu. Topu göğsüyle kontrol eder etmez rakip savunmanın dengesiz yerleştiğini fark eden Wilkins hemen meşin yuvarlağın dibine girip depara kalkıyor ve topu üzerinden aşırttığı üç Belçikalı savunmacıyı oyundan düşürdüğü gibi kaleci Jean-Marie Pfaff'la karşı karşıya kalıyordu. Wilkins, o esnada önünde seken topu son olarak da Pfaff'ın üzerinden aşırtıp ağlara gönderecek ve skor İngiltere lehine 1-0'a gelecekti. Sonrasında Belçika'nın da bir gol bulması üzerineyse mücadele 1-1'lik eşitlikle noktalanacaktı.

8 Davor Suker (Hırvatistan - Danimarka / EURO 96 İlk Tur)

EURO 96'da oynadığı ilk maçında Türkiye'yi son dakikalarda bulduğu tek golle deviren Hırvatistan, ikinci maçındaysa son şampiyon Danimarka karşısında çok daha etkili bir oyun ortaya koymaktaydı ve son dakikalara girilirken de 2-0 galipti. Karşılaşmanın son anlarında Danimarka kalecisi Peter Schmeichel, rakip yarı sahaya kadar gittiği bir pozisyonda takım arkadaşları topu kaptırınca umutsuzca kalesine doğru koşmaya başlamıştı. Hırvatlarsa hemen oyununun yönünü sağ kanattan sol tarafa çevirerek Davor Suker'i topla buluşturuyordu. Suker ceza sahasının köşesine yaklaştığında, kalesine anca gelebilmiş olan Schmeichel'ın üzerinden nefis bir aşırtma vuruşla fileleri görecek ve Hırvatistan bu güzel golle birlikte maçı 3-0 kazanarak, ikinci maçlar sonunda gruptan çıkmayı garantileyecekti.

7 Arjen Robben (Hollanda - Fransa / EURO 2008 İlk Tur)

EURO 2008'in ilk tur gruplarına çok iyi başlayan ve ilk maçında son dünya şampiyonu İtalya'yı 3-0'la geçen Hollanda, ikinci maçında Fransa karşısında da oyuna etkili başlamış ve bir saatlik süre geride kaldığında 2-0'lık üstünlüğü de yakalamıştı. Fransa, 71'de Thierry Henry ile farkı bire indirip umutlandıysa da sadece bir dakika sonrasında sol kanattan hareketlenen Arjen Robben, Fransa ceza sahasına giriyor ve kale çizgisine inerken, açısı çok daralmış olmasına ve önünde de Lilian Thuram gibi bir savunmacı olmasına karşın muazzam bir şutla topu yakın doksana asıyordu. Böylece skoru 3-1'e getiren Hollanda ise sonrasında bir gol daha bulacak maçı da 4-1 kazanarak önemli bir galibiyet daha alacaktı.

6 Xherdan Shaqiri (İsviçre - Polonya / EURO 2016 İkinci Tur)

İsviçre, EURO 2016'nın ilk tur gruplarında ev sahibi Fransa'nın ardından namağlup ikinci olarak bir üst tura çıkma hakkını kazanmış, bu turdaysa Polonya ile eşleşmişti. Karşılaşmanın ilk yarısını Jakub Blaszczykowski'nin golüyle 1-0 yenik kapayan İsviçre, ikinci yarıda skoru eşitlemek için elinden geleni yapıyor ve muradına da 83'üncü dakikada, Avrupa Şampiyonaları tarihine geçecek güzellikte bir golle eriyordu. Stephan Lichtsteiner'in sol kanattan Polonya ceza alanına yaptığı ortayı Polonya savunması yeterince uzaklaştıramıyor ve havada süzülmekte olan top, on sekiz çizgisi üzerindeki Xherdan Shaqiri'ye doğru geliyordu. Shaqiri de topu havada gelişine harika bir makas vuruşuyla karşılayarak yakın direk dibinden fileleri havalandırıyordu. Lâkin İsviçre bu golle skoru 1-1'e getirse de turu geçen taraf, penaltılar neticesinde Polonya olacaktı.

5 Karel Poborsky (Çek Cumhuriyeti - Portekiz / EURO 96 Çeyrek Final)

Portekiz, genç takımlar düzeyinde dünya şampiyonlukları kazanmış altın jenerasyonunun iskeletini oluşturduğu kadrosuyla katıldığı EURO 96'nın ilk turunda grubunu lider bitirmiş ve doğal final adaylarından biri haline gelmişti. Çeyrek finaldeki rakibi Çek Cumhuriyeti'yse ilk turda son anda grup ikincisi olarak gruptan çıkmıştı. Dolayısıyla bu eşleşmenin favorisi de Portekiz'di. Ancak Çek Cumhuriyeti rakibini iyi durduruyor ve ilk yarı 0-0 sona eriyordu. İkinci yarı başladıktan sonraysa o ana kadar maçta belki de en az beklenen şey oldu ve en az ilk turda Paul Gascoigne ile Davor Suker'in atmış olduğu akıl dolu goller kadar güzel olan bir gol, Villa Park tribünlerini bir anda ayağa kaldırdı. 51'inci dakika içinde Çek Cumhuriyeti'nden Karel Poborsky, rakip yarı alanın ortalarında topla buluştu ve kaleye doğru yöneldi. Karşısına çıkan Paulo Sousa ile Oceano'nun da birbirlerine girmesiyle birlikte Poborsky'nin bir anda önü açıldı. Kaleci Vitor Baia'nın da kalesinden biraz önde durduğunu gören Poborsky, tam ceza sahası ön çizgisine geldiği anda topun dibine girdi. Neredeyse iki kale boyu kadar yükselen top, Vitor Baia'yı aşana kadar havada süzüldükten sonra boş kaleden içeri düştü.

Bu harika golle 1-0 öne geçen Çekler, maçtan da bu şekilde galip ayrılarak yarı finale yükselen taraf olacaklardı.

4 Paul Gascoigne (İngiltere - İskoçya / EURO 96 İlk Tur)

İngiltere ile İskoçya, aralarında tarihin ilk millî maçını oynamalarından tam 124 yıl sonra EURO 96'nın ilk tur gruplarında da birbirlerine rakip olmuşlardı. Golsüz sona eren ilk yarının ardında İngiltere ikinci yarının başında öne geçerken, bitime 12 dakika kala İskoçlar bir penaltı kaçırmıştı. Bundan sadece bir dakika sonra, İskoçlar kaçan penaltının moral bozukluğunu üzerlerinden henüz atamamışken, İngiltere farkı ikiye çıkaran golü buldu. Paul Gascoigne, Darren Anderton'dan gelen pasta ceza sahasına girmek üzereyken topu sol ayağıyla karşısındaki Colin Hendry'nin üzerinden aşırtıyor, arkasını dönmeye çalışan Hendry'nin kayıp düşmesini de fırsat bilerek, topu daha yere değmeden sağ ayağıyla yakın köşeden ağlara gönderecek vuruşu yapıyordu. Bu gol, sadece turnuvanın en güzel golü olmakla kalmayacak, üç yıl sonra Wembley Stadı yıkılmadan önce yapılan bir ankette, Wembley'de atılmış en güzel gol bile seçilecekti.
Tabiî bunlardan bahsederken, İngiltere'nin bu golle birlikte İskoçya'yı 2-0 mağlup ettiğini ve grupta son maçlara lider girdiğini de belirtmeden geçmeyelim.

3 Ronnie Whelan (İrlanda - SSCB / EURO 88 İlk Tur)

1988 Avrupa Şampiyonası'na İngiltere önünde aldığı 1-0'lık sürpriz galibiyetle başlayan İrlanda, SSCB karşısındaki ikinci maçında da rakibiyle başa baş bir oyun ortaya koyuyordu. Hatta maçın ilk yarısında SSCB'nin biraz geriye yaslanması nedeniyle daha fazla hücum şansı yakalayan İrlanda, devrenin bitimine yedi dakika kala, sol kanattan Mick McCarthy'nin kullandığı uzun taç atışını, yarım yuvarlakla ceza sahası ön çizgisinin kesiştiği noktada Ronnie Whelan'ın müthiş bir voleyle doksana göndermesiyle 1-0 öne geçiyor, soyunma odasına da bu üstünlükle gidiyordu. Maç ise 1-1'lik eşitlikle sona erecekti. Whelan'ın attığı gol, muhtemelen o ana kadar tüm Avrupa Şampiyonaları'nda atılmış en güzel goldü. Ancak bu unvanı sadece 10 gün taşıyabilecek kadar şanssızdı da... Zira 10 gün sonra Marco van Basten finalde o efsanevi golünü atacaktı.

2 Zlatan Ibrahimovic (İsveç - İtalya / EURO 2004 İlk Tur)

Avrupa Şampiyonalarında atılan en güzel gollerin yapıldığı bir listede ilk 10'a bir değil iki gol birden sokmak her baba-yiğidin harcı olmayabilir belki ama bunu yapanın Zlatan Ibrahimovic olduğunu söylersek de herhalde pek şaşıran da çıkmaz. 2004 Avrupa Şampiyonası'na Bulgaristan önünde aldığı 5-0'lık etkileyici galibiyetle başlayan İsveç, ikinci maçındaysa İtalya karşısındaydı. Güçlü rakibi önünde ilk yarıyı 1-0 geride kapatan İsveç, özellikle karşılaşmanın son bölümlerinde beraberliği bulabilmek için İtalya kalesine yükleniyordu. Bu baskı esnasında dakikalar 85'i gösterirken İtalya ceza alanı içinde yaşanan bir karambol-deyse yıllarca eşine benzerine kolay kolay rastlanmayacak bir gol gelecekti. Altıpas üzerinde seken topa İtalya kalecisi Buffon ile birlikte hamle yapan Zlatan Ibrahimovic, sırtı kaleye dönük olmasına rağmen havaya sıçradıktan sonra topu topuğuyla Buffon'un üzerinden aşırtarak kaleye gönderiyordu. Topun süzüle süzüle gidip üst köşeden ağlara takılmasıyla da ortaya muazzam bir gol çıkıyor ve mücadele de 1-1'lik eşitlikle sona eriyordu.

1 Marco van Basten (Hollanda - SSCB/ EURO 88 Final)

Hollanda ile SSCB'yi karşı karşıya getiren 1988 Avrupa Futbol Şampiyonası finalinin ilk yarısını Portakallar Ruud Gullit'ten gelen golle 1-0 önde kapatmıştı. İkinci yarınınsa Hollanda adına çok daha zorlu geçmesi bekleniyordu zira iki ekip arasında ilk tur gruplarında oynanan maçı SSCB 1-0 kazanmıştı ve finalde de işin ucunu kolay kolay bırakacağa benzemiyorlardı.

Ancak karşılaşmanın 54'üncü dakikasında öyle bir an yaşanacaktı ki, tüm bu hesapların bir kez daha gözden geçirilmesi gerekecekti. Bu dakikada Adri van Tigge-len'in orta sahada kaptığı bir top, Hollanda'nın ani bir atağa kalkmasını sağlıyordu. Dörde dört gelişen atakta van Tiggelen topu sol açıktaki Arnold Mühren'e aktarıyor, Mühren ise hiç bekletmeden topu arka direğe doğru ortalıyordu. Aslında bu pek de iyi bir orta sayılmazdı ve top gereğinden fazla havaya yükselmişti. Yüksekten inen bir topun kontrolüyse forvet oyuncuları için normalde çok daha zor olurdu. Lâkin o noktada bulunan Marco van Basten dar açıdan topu kont-rol etmeye dahi gerek duymadan gelişine öyle bir voleyle kaleye gönderecekti ki... Havada acayip bir kavis alan top, SSCB kalecisi Rinat Dasayev'in ne olduğunu anlamasına fırsat dahi tanımadan üzerinden aşarak uzak doksana takıla-caktı. O anda golü gören herkes bu golün Avrupa Şampiyonası tarihinin en güzel golü olduğunu düşünmeye başlamıştı bile. Tabiî bunda hiç şüphesiz golün şampiyonu belirleyecek nitelikte olmasının da payı büyüktü. Nitekim Hollanda, bu golle birlikte maçı da 2-0 kazanacak ve tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğunu elde edecekti.

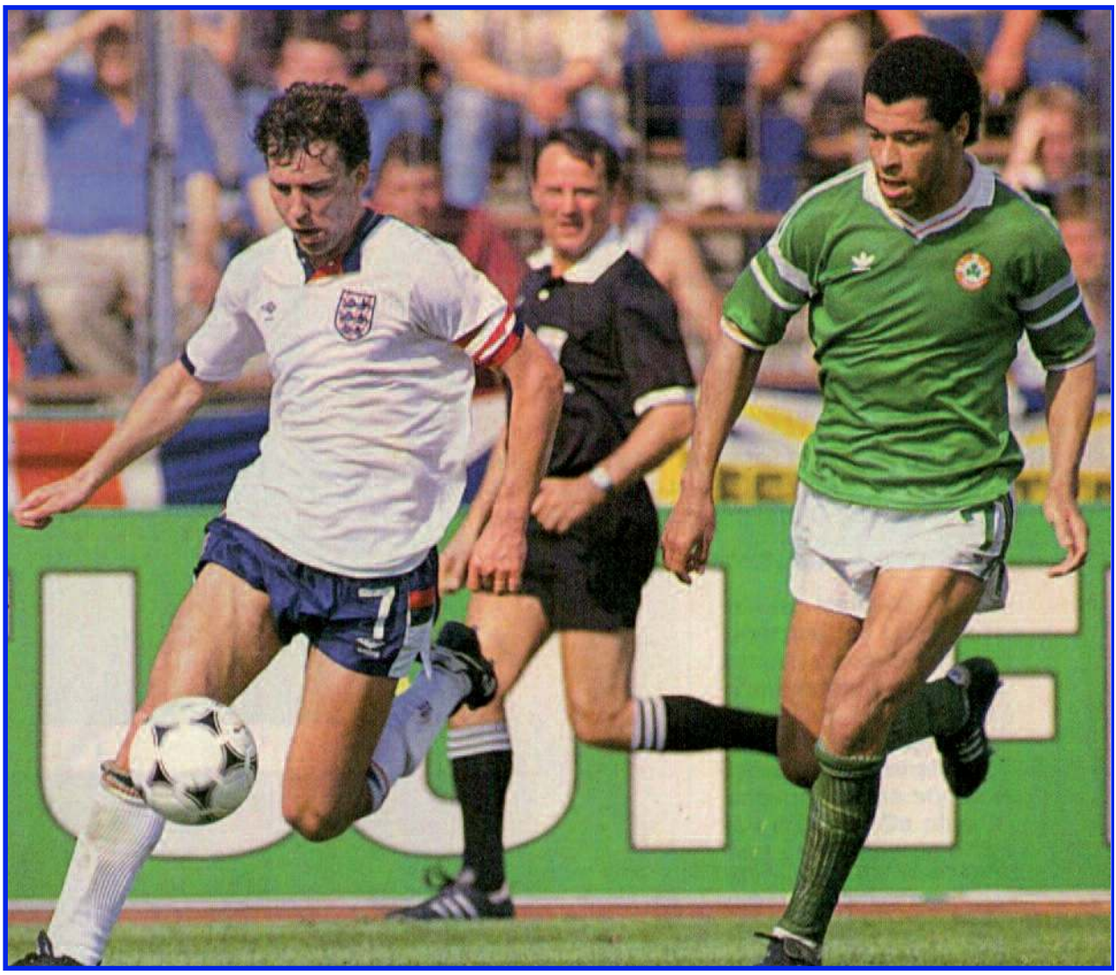
BİZİ SEN DE KİMSE DURDURAMAZ.

Yeni nesiller gençliğe olan inançtan doğar.
Hepimiz futbolun geleceğiyiz.

En büyük sürprizler

Onur Erdem

10 İrlanda Cumhuriyeti - İngiltere: 1-0 (EURO 88 / İlk Tur)

EURO 88'in ilk turunda İngiltere, SSCB, Hollanda ve İrlanda Cumhuriyeti'nden oluşan B Grubu'ndaki ilk maçta, İngiltere'yle İrlanda kozlarını paylaşacaktı.

İrlanda'nın 1920'lerin başında Birleşik Krallık'tan bağımsızlığını kazanmasının ardından taraflar o güne dek aralarında dokuz maç yapmışlardı ve bu maçlarda İngiltere'nin beş galibiyetine karşın İrlanda sadece bir kere, o da 21 Eylül 1949'da olmak üzere rakibini mağlup edebilmişti.

İngilizlerin eski ünlü oyuncusu Jack Charlton tarafından çalıştırılan İrlanda, elemelerde son Dünya Kupası'nda yer alan Belçika, İskoçya ve Bulgaristan'ı geride bırakarak tarihinde ilk kez büyük bir uluslararası turnuvaya katılmaya hak kazanmıştı. İngiltere karşısında da hem bu başarılarını devam ettirmenin hem de rakipleri önünde neredeyse 40 yıldır süren galibiyet hasretlerini noktalamanın hayalini kuruyorlardı.

Yine de İrlanda'ya bu zorlu grupta neredeyse hiç şans tanınmıyordu. Zaten Avrupa'nın en iyi sekiz takımı arasına girmişlerdi ve daha fazlasını yapmaları da mümkün görünmemekteydi.

İngiltere ise 1986 Dünya Kupası'na çeyrek finalde Maradona'nın elle attığı golle veda etmese belki de o turnuvada bile zirveye çıkacak kadar güçlü bir kadroya sahipti ve hâliyle EURO 88'in de başlıca şampiyonluk adayları arasındaydı.

İngilizlerin grubunda Hollanda ve SSCB gibi çok güçlü iki rakip daha olduğu düşünüldüğündeyse İrlanda karşısındaki ilk maçlarında averaj hesabını göz önünde bulundurarak bol gollü bir galibiyet aramaları bile beklenmekteydi.

Gelgelelim karşılaşmanın henüz altıncı dakikasında, sol taraftan İngiltere ceza sahasına yapılan bir ortayı Kenny Sansom'ın uzaklaştıramaması sonucunda John Aldridge iyi yükselerek topu kafayla boştaki arkadaşı Ray Houghton'a aktarıyor, Houghton da hiç bekletmeden şık bir kafa vuruşuyla topu kaleci Peter Shilton'ın üzerinden aşırtarak uzak köşeye bırakıyor ve İrlanda'yı öne geçiren golü kaydediyordu.

İngilizler bir bakıma maça 1-0 yenik başlamışlardı.

İngiltere'nin bu gole karşılık verme çabaları, ilk yarı boyunca sonuçsuz kalacaktı. Maçta bir saatlik süre geride kalmak üzereyken, teknik direktör Bobby Robson bu etkisizliğe daha fazla dayanamadı ve orta sahada Neil Webb'in yerine Glenn Hoddle'ı oyuna aldı. Hoddle'ın organizatörlüğünde İngilizler maçı neredeyse tek kale oynamaya başlamışlardı ama bu oyun bir sonuca varmayacaktı zira İrlanda defansı ve bilhassa kaleci Pat Bonner çok başarılı bir maç çıkarmaktaydı. Böylece İrlanda maçtan 1-0 galip ayrılıyor ve İngiltere'nin şampiyonluk hayallerine büyük darbe indiriyordu. Öyle ki İngilizler bu maçın şokuyla sonrasında Hollanda ve SSCB'ye de mağlup olacak ve turnuvayı gelmiş geçmiş en büyük hayal kırıklıklarından biriyle noktalayacaklardı.

Mazisindeki akıl almaz sürprizler, Avrupa Şampiyonası'na apayrı bir boyut kazandırıyor. İngiltere'nin şu ana dek bir kez bile final göremediği turnuvanın tarihinde Yunanistan ve Danimarka gibi şampiyonlar çıkmış olması da bunun kanıtı niteliğinde... İşte turnuva tarihinin akıllarda en çok kalan sürprizleri...

9 Arnavutluk - Romanya: 1-0 (EURO 2016 / İlk Tur)

SSCB ve Yugoslavya'nın birçok küçük ülkeye ayrılmadığı, Faroe Adaları, Andora ve San Marino gibi miniminnacık ülkelerin de henüz UEFA üyesi olmadığı 1990'lar öncesinde Avrupa futbolunun en zayıf ülkelerinden biri Arnavutluk'tu. Hatta o dönemde Arnavutluk'un Malta ve Lüksemburg'un ardından kıtanın en zayıf üçüncü ülkesi olduğu dahi söylenebilirdi. Birkaç istisna haricinde de o dönemde Dünya Kupaları ve Avrupa Şampiyonası elemelerinde genelde gruplarını son sırada tamamlıyorlardı. Bu turnuvalara katılmak da Arnavutlar için haliyle hayallerin bile ötesindeydi.

2000'li yıllarla birlikte Arnavut futbolunda biraz kıpırdanma da başlamıştı. Artık en azından en kötüler arasında değillerdi ama hâlâ bir büyük turnuvaya katılmaları pek mümkün görünmüyordu.

2016 Avrupa Şampiyonası'yla birlikte katılımcı sayısının 24'e çıkması, bu ihtimali biraz daha artırmıştı ki Arnavutlar, Danimarka ve Sırbistan gibi iki önemli ülkeyi geride bırakarak elemelerden çıkıyor ve tarihlerinin en büyük başarısını gerçekleştiriyorlardı. Bundan sonrasında dair bir beklentiyse neredeyse hiç yoktu. Nitekim Arnavutların ilk maçlarında İsviçre'ye 1-0, ikinci maçlarında da Fransa'ya son dakikalarda gelen gollerle 2-0 yenilmeleriyle sanki şerefli mağlubiyetlerle yetinecekleri havası dahi oluşmuştu.

Romanya ile oynadıkları son maç öncesindeyse Rumenlerin bir puanı vardı ve kazanmaları halinde dört puanla üst turu garantileyeceklerdi. Dolayısıyla Romanya maçın mutlak favorisiydi. Zaten iki ülkenin geçmişte aralarında oynadıkları 16 karşılaşmanın 11'ini Rumenler kazanmış, Arnavutlar ise sadece iki kez galip gelebilmişlerdi.

Ne var ki Lyon'daki maç hiç de beklendiği gibi gitmiyordu. Romanya'nın karşılaşmanın ilk bölümünde geliştirdiği ataklarda Arnavutluk kalecisi Etrit Berisha gole izin vermemekteydi. İlk yarının bitimine iki dakika kaldığındaysa sağ kanattan Ledian Memushaj'ın yaptığı uzun ortaya arka direkte Armando Sadiku kafayı vuruyor ve Romanya kalecisi Ciprian Tataruşanu'nun hatalı bir çıkışta bulunmasının da etkisiyle top ağlarla buluşunca Arnavutluk 1-0 öne geçiyordu.

Bu şekilde tamamlanan ilk yarının ardından ikinci yarıda Romanya çok daha bozuk bir görüntü çizerken Arnavutların direnci de iştahı da artmıştı. Gole de daha yakın bir oyun oynuyorlardı. Yine de Romanya'ya skoru eşitleme fırsatı 76'ncı dakikada gelecekti. Ancak sağ çaprazdan ceza alanına girdikten sonra sert bir şut çeken Florin Andone'nin üst direğe takılmasıyla bu fırsat da kaçıyordu. Neticede Arnavutluk 1-0 kazanarak tarihinin belki de en önemli galibiyetini elde etti ve grubu üçüncü sırada tamamladı. Ancak bu galibiyet, Arnavutların en iyi üçüncüler arasına girmesi ve ikinci tura kalması için yine de yeterli olmadı.

8 Romanya - İngiltere: 3-2 (EURO 2000 / İlk Tur)

İngiltere, EURO 2000'e iyi başlayamamış ve Portekiz karşısındaki ilk maçında 2-0 öne geçmesine rağmen sahadan 3-2'lik mağlubiyetle ayrılmıştı. İngilizler buna karşın ikinci maçlarında Almanya'yı tek golle devirerek son maçlar öncesinde grupta ikinci sıraya yükselmişlerdi. İngiltere'ye grup ikinciliği için son maçında Romanya karşısında alacağı bir beraberlik her türlü yetiyordu. Tek puana sahip Romanya'nın çeyrek finale yükselmesi için de mutlaka kazanması lâzımdı. Charleroi'daki maçın 22'nci dakikasına gelindiğinde David Seaman'ın, Christian Chivu'nun orta şut karşımı vuruşunu içeri almasıyla Rumenler şok bir gol buluyor ve 1-0 öne geçiyorlardı. Geriye düştükten sonra baskılarını arttıran İngilizler, ilk yarının son beş dakikası içinde önce Alan Shearer'ın penaltıdan attığı golle kendilerine yetecek skora kavuşuyor, sonra da Michael Owen ile öne geçerek iyice rahatlıyorlardı. İlk yarı, İngiltere'nin 2-1'lik üstünlüğüyle sona ermişti belki ama ikinci yarının hemen başında, Dorinel Munteanu'nun on sekiz üzerinden çektiği sert şutun ağlara takılmasıyla Romanya beraberliği yakalıyor ve kolay kolay pes etmeyeceğini gösteriyordu. İngilizler bu noktadan sonra kalan süreyi tüketip, dört puanla grupta ikinci sırayı almanın planlarını yapıyorlardı ama maçın son anlarında Romanya'nın kazandığı penaltıyla bu planlar da altüst olacaktı. Penaltıyı Viorel Ganea'nın gole çevirmesiyle birlikte Romanya maçı 3-2 kazanıyor ve Portekiz'in ardından gruptan çıkan ikinci takım oluyordu. Üç maçta bir puan alabilen Almanya ile birlikte üç puanda kalan İngiltere'nin erkenden elenmesi de EURO 2000'in ilk turunun en büyük şokuydu.

7 Galler - Belçika: 3-1 (EURO 2016 / Çeyrek Final)

Galler, dünyanın en eski üçüncü millî takımı olmasına karşın EURO 2016'ya kadar sadece bir kez büyük turnuvalara katılabilmiş ve bundan 58 yıl önce, 1958 Dünya Kupası'nda boy göstermişti. Galler o turnuvada kendi seviyesine göre çok iyi bir performans ortaya koyarak çeyrek final oynamış ve müstakbel şampiyon Brezilya'ya tek golle teslim olmuştu. Ancak Ada temsilcisi, bundan sonra büyük turnuvaları adeta unutmuştu. 58 yıl sonra şeytanın bacağını kıran ve Avrupa Şampiyonalarında da ilk kez yer alma fırsatını yakalayan Galler, ilk turda da beklentileri fazlasıyla aşmış ve altı puan toplayarak grup lideri olmuştu. Sonrasında da ikinci turda nispeten zayıf bir rakip denebilecek Kuzey İrlanda ile eşleşen ve rakibini tek golle devre dışı bırakan Galler Millî Takımı, belki de kendilerinin bile turnuva öncesinde beklemediği bir biçimde çeyrek finale kalmıştı.

Çeyrek finalde Galler'in karşısındaysa Belçika vardı. Kevin De Bruyne, Eden Hazard, Thibaut Courtois ve Romelu Lukaku gibi yıldızlara sahip olan Belçika, şampiyonluğun en büyük birkaç adayından biri olarak görülüyordu ve kimsenin aklından Galler'in Belçika'ya çelme takabilme ihtimali geçmiyordu. Belçika, 13'üncü dakikada Radja Nainggolan'ın ceza sahası dışından attığı güzel golle öne geçtiğinde de sadece turu geçmekle kalmayıp farka gidebileceğinin sinyallerini vermişti sanki. Ancak 31'inci dakikada Aaron Ramsey'nin kullandığı köşe atışında Ashley Williams'ın kafayla topu Belçika filelerine göndermesiyle birlikte işler değişecekti. İlk yarı 1-1'lik eşitlikle sona ererken, Belçika asıl şoku ikinci yarı başladıktan 10 dakika sonra yaşayacaktı. 55'te gelişen Galler atağında penaltı noktası üzerinde kaleye sırtı dönükken topu kontrol eden Hal Robson-Kanu bir anda 180 derece dönerek çevresindeki iki rakibini oyundan düşürüyor, ardından da güzel bir plaseyle ikinci Galler golünü filelere bırakıyordu. Belçika, 2-1 geriye düştükten sonra iyice telaşa kapılırken, maça son noktayı koyansa 81'inci dakikada sağ kanattan Chris Gunter'ın yaptığı ortaya ön direkte kafayı vurarak Galler'in üçüncü golünü kaydeden Sam Vokes oluyordu. Böylece Galler, 3-1 kazanıp yarı finale yükseliyor ve tarihinin en önemli başarısını elde ediyordu. Belçika ise şampiyonluk hayalleri kurduğu bir turnuvaya çeyrek finalde veda etmek zorunda kalmıştı.

6 Letonya - Almanya: 0-0 (EURO 2004 / İlk Tur)

EURO 2004 ilk tur D Grubu'nda Almanya, Hollanda, Çek Cumhuriyeti ve Letonya yer alıyordu. Turnuvaya sürpriz bir şekilde katılsa da buradaki 16 takım içinde açık ara en zayıfı olarak görülen Letonya'nın puan almasını bırakın, fark yememesi bile sürpriz olarak görülüyordu ki ilk maçlarında Çek Cumhuriyeti'ne 2-1 mağlup olduklarında ortaya koydukları direnç bile bu yüzden çoğu kişiyi şaşırtmıştı. Öte yandan ilk maçında Hollanda ile 1-1 berabere kalan ve bu maçta tek santrforla oynayan Almanlar, Letonya önündeki ikinci maçlarınaysa çift santrforlu bir düzende çıkıyorlar ve bol gol hedeflediklerini daha en başta belli ediyorlardı.

Ancak ne daha ofansif bir oyun anlayışıyla sahada yer almak ne de karşılarında turnuvanın en zayıf ekibinin bulunması, Almanların gol yollarında yaşadığı sıkıntıya bir çare olabilmişti. Almanlar gole yaklaşamadıkları gibi, oyunun hâkimiyetini de pek ellerine geçiremiyorlardı. Hatta ilk yarının bitimine beş dakika kala Maris Verpakovskis orta sahadan müthiş bir depara kalkarak Almanya savunmasının arkasına sarkıyor ancak kaleci Oliver Kahn bire birde tecrübesini konuşturarak mutlak bir golü kurtarıyordu.

Golsüzlüğün devam ettiği maçta bir saatlik süre yeni geride kalmışken, Verpakovskis bu kez Almanya ceza sahası içinde kendisini yerde buluyor ama hakem Mike Riley'nin kararı "devam" oluyordu. Gidişatın hiç de hayra alâmet olmadığını gören Almanya Teknik Direktörü Rudi Völler, bir kan değişikliğinin fayda sağlayabileceğini düşünerek forvetlerini de değiştirecek ve Fredi Bobic ile Kevin Kuranyi kenara gelirlerken Miroslav Klose ile Thomas Brdaric oyuna dâhil olacaklardı. Gelgelelim bu hamle de bir işe yaramıyor ve Almanya ikinci maçından da beraberlikle ayrılarak tur şansını büyük ölçüde zora sokuyordu. Nitekim Almanya son maçında da Çek Cumhuriyeti'ne mağlup olarak turnuvaya erken veda edecekti.

5 Türkiye - Hırvatistan: 1-1 (3-1 pen) (EURO 2008 / Çeyrek Final)

Hırvatistan, EURO 2008 ilk tur gruplarında Almanya da dâhil olmak üzere üç rakibini de mağlup etmeyi başarmış ve bu performansı sonrasında da turnuvanın sürpriz final adayı olarak gösterilmeye başlanmıştı. Türkiye ise kötü bir oyundan sonra Portekiz'e kaybettiği ilk maçın ardından İsviçre'yi de Çek Cumhuriyeti'ni de yenik duruma düştüğü karşılaşmalarda son dakika golleriyle mağlup ederek çeyrek finale gelmişti ve ay-yıldızlılardan da "turnuvanın mucize takımı" olarak bahsedilmeye başlanmıştı. Yine de çoğunluk tarafından çeyrek final eşleşmesinin favorisinin Hırvatistan olduğu düşünülüyordu.

Maçın 18'inci dakikasında Hırvatistan gole çok yaklaşıyor fakat Luka Modric'in yerden ortasına kaleye dört metre mesafeden ayak koyan Ivica Olic'in şutunda top üst direkten geri geliyor, dönen topa Niko Kranjcar'ın vurduğu kafa şutuysa auta gidiyordu. Türkiye'nin ilk yarıda gole yaklaştığı belki de tek andaysa Mehmet Topal'ın 30 metreden çektiği sert şut az farkla dışarı çıkmıştı.

Golsüz sona eren ilk yarının ardından ikinci yarıda da çok önemli bir gelişme yaşanmıyor ve 0-0'lık eşitlik bozulmayınca da yarım saatlik uzatmalara geçiliyordu. Uzatmalarda da son anlara kadar kısır görüntü sürüyordu ve penaltılara gidilmesi kaçınılmaz gibi duruyordu. Ancak 119. dakikada Rüştü'nün, ceza sahasına girip kale çizgisine inen Luka Modric'in üzerine gitmesi ve Modric'in de bu fırsattan hemen istifade ederek topu içerideki Ivan Klasnic'e ortalaması, Klasnic'in topu kafayla boş kaleye atmasına ve Hırvatistan'ın da maç bitmek üzereyken 1-0 öne geçmesine yol açacaktı.

Açıkçası normalde Türkiye'nin Hırvatistan'ı elemesi, Avrupa Şampiyonası tarihinin en önemli sürprizleri arasına girecek bir olay sayılmazdı belki ama 119'uncu dakikada geri düşülen bir maçta bu durumun gerçekleşmesi elbette ortaya sadece şampiyonanın değil, tüm futbol tarihinin en mucizevî hikâyelerinden birini çıkartacaktı.

Gol öylesine geç gelmişti ki artık Hırvatistan'ın yarı finale kaldığı neredeyse kesin gibiydi. Ancak uzatmalara eklenen duraklama dakikaları bitmek üzereyken Türkiye kendi yarı sahasının ortalarından bir faul atışı kazanıyor, Rüştü'nün vakit kaybetmeden rakip ceza alanına gönderdiği top Emre Aşık'ın müdahalesi sonrası Semih Şentürk'ün önüne düşüyor ve Semih de hiç bekletmeden sol ayağıyla vurduğu topu yakın doksana göndererek Türkiye'nin bir olağanüstü geri dönüşe daha imza atmasını sağlıyordu. 120+2'de gelen golün santrası bile yapılmazken doğrudan seri penaltı vuruşlarına geçilecekti. Hırvatların son saniyede yedikleri gol dolayısıyla yaşadıkları moral çöküntüsü, penaltı vuruşlarına da yansıyordu. İlk atışı kullanan Modric, topu sağdan dışarı atarken Türkiye ise Arda Turan'la golü bulup 1-0'lık avantajı yakalamıştı. Sonrasında Darijo Srna ve Semih Şentürk atışlarını gole çevirirken, Hırvatlarda üçüncü penaltı için topun başına gelen Ivan Rakitic de bu kez sol direk dibinden topu auta gönderiyordu. Türkiye ise Hamit Altıntop'la yine hata yapmıyor ve tur kapısını ardına kadar aralıyordu. Nitekim Hırvatların dördüncü penaltısında da Mladen Petric'in vuruşunu Rüştü Reçber kurtarıyor ve böylece Türkiye, tarihinde ilk kez bir Avrupa Şampiyonası'nda yarı finale yükselerek Almanya'nın rakibi oluyordu.

4 Çekoslovakya - F. Almanya: 2-2 (5-3 pen) (EURO 76 / Final)

1976 Avrupa Şampiyonası'nın finalinde Federal Almanya ile Çekoslovakya karşı karşıyaydı. Çekoslovakya, 14 yıl evvelki Dünya Kupası'nda final oynamıştı belki ama sonrasında bir gerileme içine girmişlerdi ve yarı finalde Hollanda'yı eleyip bu noktaya gelmeleri bile başlı başına bir sürprizdi. Federal Almanya ise 1972'de Avrupa, 1974'te de dünya şampiyonu olmasının ardından üst üste üçüncü kez bir büyük turnuvada finaldeydi ve bu maçın da mutlak favorisi konumundaydı. Lâkin Almanlar maça çok tutuk başlamışlardı ve Çekoslovakya da bu durum karşısında hücuma ağırlık verip oyunu Federal Almanya yarı alanına yıkmıştı. Nitekim sekizinci dakikada da Jan Svehlik takımını öne geçiren golü kaydediyordu. 25'inci dakikaya gelindiğindeyse, Çekoslovakya'nın kazandığı bir serbest vuruşta Marian Masny'nin kaleye gönderdiği şutu Franz Beckenbauer araya girerek uzaklaştırmak istediyse de top Karol Dobias'a gidiyor ve bu futbolcunun vuruşunda Sepp Maier bir kez daha mağlup olunca fark ikiye çıkıyordu.

Elbette Almanlar bu durum karşısında tepkisiz kalacak değildi. Turnuvaya yedek oyuncu olarak gelen ama yarı finalde Yugoslavya karşısında sonradan oyuna girip yaptığı hat-trick ile bir anda yıldızı parlayan Dieter Müller, skorun 2-0'a gelmesinden yalnızca üç dakika sonra yine kendini gösterecek ve farkı bire indirerek takımını maça ortak edecekti. İlk yarı da 2-1 Çekoslovakya üstünlüğüyle sona eriyordu. İkinci yarının tamamına yakınında Almanlar, Çekoslovakya savunmasını aşacak beceriyi bir türlü gösteremeseler de son dakikaya girilirken Bernd Hölzenbein'ın golü skoru 2-2'ye getirip maçı uzatmalara taşıyacaktı. Bu bölümde de gol gelmemesi üzerineyse kupanın sahibinin belirlenmesi için turnuva tarihinde ilk kez seri penaltı vuruşlarına geçiliyordu. Sırasıyla Masny, Bonhof, Nehoda, Flohe, Ondrus, Bongarts ve Jurkemik'in gole çevirdiği ilk yedi penaltının ardındansa sekizinci penaltıyı Uli Hoeness üstten auta gönderiyordu.

Son penaltılar öncesinde Çekoslovakya'nın 4-3 üstünlüğü vardı ve son atışı kullanacak olan Antonin Panenka'nın topu ağlara göndermesi halinde şampiyonluk gelecekti. Atışı gayet soğukkanlı bir biçimde kullanan Panenka, topun dibine nazikçe dokunuyor ve Maier'in soluna yatmasıyla birlikte de havada hafif bir kavis çizen top, kalenin ortasından içeri girerek Çekoslovakya'nın şampiyonluğunu ilân ediyordu. Çekoslovakya, 1934 ve 1962'deki dünya ikinciliklerinin ardından, kendi futbol tarihinin en önemli üçüncü başarısını yaşamaktaydı. Maçtan sonra en çok konuşulan noktaysa, hiç kuşkusuz Panenka'nın penaltıda aşırtma bir vuruş denemesi ve bunda başarılı olmasıydı. Bu penaltı golü öylesine etkileyici olmuştu ki, daha sonraları yapılan buna benzer penaltı vuruşları da genellikle "Panenka penaltısı" diye adlandırılır olacaktı.

3 İzlanda - İngiltere: 2-1 (EURO 2016 / İkinci Tur)

Aslında sürprizleri sadece tek maç bazında ele alacak olsaydık, EURO 2016'nın ikinci turunda oynanan İzlanda-İngiltere karşılaşması bu listenin 1 numarasında bile yer alabilirdi. İzlanda'nın Avrupa futbolundaki konumu da açıkçası dokuzuncu maddede anlattığımız Arnavutluk'tan pek farklı sayılmazdı. Onlar da 1990'lardan evvel Avrupa futbolunun en kötüleri arasındaydı. 2000'lerin başındaysa ehven-i şer denecek bir seviyeye gelmişlerdi. Ancak 2010'larda tarihinin en iyi jenerasyonunu yakalayan İzlanda, beklentilerin çok ötesinde bir performans ortaya koyarak EURO 2016'ya katılmayı başarmıştı. Üstelik bu kadarıyla da yetinmeyerek Portekiz, Macaristan ve Avusturya ile birlikte yer aldıkları gruptan namağlup ikinci olarak üst tura yükselmişlerdi.

300 bin küsur nüfuslu bir ülkenin millî takımı için bu kadarı bile bir futbol peri masalı olacak cinstendi. İzlanda'nın ikinci turda İngiltere karşısında bir prestij mücadelesinden fazlasını ortaya koymasınıysa neredeyse kimse beklemiyordu.

27 Haziran'da Nice'te oynanan karşılaşma da bu görüşü tasdikler bir biçimde başlayacaktı. Dördüncü dakikada Daniel Sturridge'in uzun pasında İzlanda ceza sahasında topla buluşan Raheem Sterling, kaleci Hannes Halldorsson tarafından yere düşürülüyor ve kazanılan penaltıyı Wayne Rooney'nin gole çevirmesiyle de İngiltere 1-0 öne geçiyordu.

İngiltere'nin erkenden gol perdesini açmasını farklı bir galibiyetin habercisi olarak görenlerse fena halde yanılacaktı. Sadece iki dakika sonra Aron Gunnarsson'un uzun taç atışından gelen topu on sekiz içinde Kari Arnason arkasına doğru aşırtıyor ve o noktada Ragnar Sigurdsson son dokunuşu yapıp fileleri havalandırarak İzlanda'nın skoru eşitlemesini sağlıyordu. 18'inci dakikaya gelindiğindeyse Jon Dadi Bödvarsson'un pasında yarım yuvarlak içinde topu alan Kolbeinn Sigthorsson on sekize girer girmez sağ alt köşeye şutunu gönderiyor ve kaleci Joe Hart'ın müdahalesi de yetersiz olunca top ikinci kez İngiltere ağlarıyla buluşuyordu.

İzlanda öne geçtiğinde maçın sadece beşte birlik kısmı geride kalmıştı. Dolayısıyla İngilizlerin turu geçeceğinden emin olan futbol kamuoyunun neredeyse tamamı, bu gollere biraz şaşırsa da büyük bir sürpriz yaşanabileceğine hâlâ ihtimal vermiyordu. Fakat İngiltere, bırakın gol bulmayı, doğru dürüst gol pozisyonu yakalamakta dahi zorlanacaktı. Genellikle ceza sahası dışından gelişigüzel şutlar deniyorlar, onlarda da neredeyse hiç isabet sağlayamıyorlardı. Bu da İzlanda'nın direncini dakikalar ilerledikçe daha da artırdı ve Kuzey temsilcisi, mücadelenin sonuna dek 2-1'lik üstünlüğünü korumayı başararak şampiyona tarihinde eşine ender rastlanacak bir sürprize imzasını atıverdi.

2 Danimarka - Almanya: 2-0 (EURO 92 / Final)

Danimarka, aslında EURO 92'ye katılma hakkını dahi elde edememişti. Ancak eleme grubunu Danimarka'nın önünde lider bitirip turnuva vizesini alan Yugoslavya, ülkede çıkan iç savaş sonrasında UEFA tarafından son anda turnuvadan men edilince, Danimarka ilk maçtan 10 gün önce Yugoslavya'nın yerine apar topar EURO 92'ye getirilmişti. Bu şartlar altında Danimarka'nın figüranlıktan öteye gidebileceği de düşünülmüyordu. Nitekim grup aşamasında da ilk maçlarında İngiltere ile golsüz berabere kalmış, sonrasında da İsveç'e tek golle yenilmişler ve çoğu kişiye göre yetersizliklerini tescillemişlerdi.

Ne var ki Danimarka'nın Fransa ile oynadığı son grup maçı, hiç akla gelmedik bir senaryoya sahne olacaktı. İskandinav temsilcisi, turnuvadaki ilk gollerini atıp 2-1'lik bir galibiyet elde ederek bir anda grup ikinciliğine yükselmiş ve adını yarı finale yazdırmıştı. Yarı finaldeyse daha da büyük bir sürprize imza atarak son şampiyon Hollanda'yı 2-2 biten mücadelenin sonunda penaltılarla devirmeyi başaran Danimarka, futbol kamuoyunun şaşkın bakışları arasında finaldeki yerini almıştı. Yine de bu baş döndürücü yükselişe karşın çekirgenin artık yeterince sıçradığı düşünülüyor ve Danimarka'nın finalde son dünya şampiyonu Almanya'ya çelme takabileceğine neredeyse kimse ihtimâl vermiyordu.

26 Haziran'da Göteborg'da oynanan finale baskılı başlayan taraf Almanlardı. Ancak Almanya'nın ilk dakikalardaki bu baskısını gol yemeden atlatan Danimarka, ilk çeyrek saatten sonra kendisini rakip yarı sahada göstermeye başlıyor ve 18'inci dakikada da John Jensen'in onsekizin hemen içinden çektiği sert şutun filelere takılmasıyla 1-0 öne geçiyordu. Almanya, ilk yarının kalan kısmında Jürgen Klinsmann ve Stefan Effenberg'in şutlarıyla Danimarka kalesini yokladıysa da Peter Schmeichel kalesinde devleşerek gole izin vermiyordu. Böylece Danimarka, 15 dakikalık ara için soyunma odasına 1-0 önde gidiyordu.

İkinci yarıda da oyuna atak başlayan taraf Almanya'ydı. Bu atakların birinde Klinsmann ile az kalsın beraberlik golüne de ulaşıyorlardı fakat golcü futbolcunun Schmeichel'ın üzerinden aşırttığı topu Kent Nielsen çizgi üzerinden çıkartarak Danimarka adına günün kahramanlarından biri oluyordu.

Klinsmann'ın birkaç dakika sonra uçarak yaptığı kafa vuruşunda da Schmeichel yine olağanüstü bir kurtarışa imza atacaktı.

Almanların peş peşe gelen fırsatları bir türlü değerlendirememesi üzerine de "atamayana atarlar" kuralı bir kez daha kendini gösterecekti. 78'inci dakikada Almanya yarı sahasının ortasında topu önünde bulan Kim Vilfort, evvela meşin yuvarlağı düzeltip ardından da Matthias Sammer ile Andreas Brehme'yi ekarte ederek yarım yuvarlağın kenarından yakın köşeye doğru sert bir şut çıkartıyor, önce direğe çarpan top sonra da ikinci kez Almanya ağlarıyla buluşuyordu. Bu gol, maçın skorunu ilân etmekle kalmıyor, aynı zamanda bir rüyayı da gerçeğe dönüştürüyordu. Yeni Avrupa şampiyonu Danimarka'ydı. Üstelik bu başarıya, elemelerde katılma hakkını elde edemedikleri bir turnuvada ulaşmışlardı. Ve bu açıdan bakıldığında futbol tarihinde belki de ilk ve son kez yapılabilecek bir şeyi gerçekleştirmişlerdi.

1 Yunanistan - Portekiz: 1-0 (EURO 2004 / Final)

Daha evvel sadece bir kez 1980'de Avrupa Şampiyonası'na katılabilen, onda da tek bir beraberlikle grubunu son sırada tamamlayan Yunanistan'ın EURO 2004'e katılması bile yeterince büyük bir başarı olarak görülmüştü. Bundan sonrasıysa Yunanların peş peşe gerçekleştirdikleri sürprizlerle futbol kamuoyunu şaşkınlıktan şaşkınlığa sürüklediği bir dört haftaya sahne olacaktı (Aslında bu yazıda yaptığımız listeye Yunanistan'ın o turnuvadaki dört galibiyetinin hepsi birden girebilirdi ama tüm o performansı, nihaî mucizeyi gerçekleştirdikleri final maçı altında ele almanın daha doğru olacağını düşündük). Turnuvanın açılış maçında ev sahibi Portekiz'i 2-1 mağlup eden, sonrasında İspanya ile de 1-1 berabere kalan ve grup ikincisi olarak çeyrek finale yükselen Yunanistan, bu turdaysa son şampiyon Fransa'yı tek golle devirmişti. Yarı finaldeyse turnuvanın o ana kadar belki de göze en hoş gelen futbolunu oynayan Çek Cumhuriyeti'ni gümüş golle 1-0 mağlup eden Yunanistan, finalde aynı zamanda açılış maçında da karşılaştığı ev sahibi Portekiz'e yeniden rakip olmuştu. Lizbon'da, 4 Temmuz 2004 tarihinde oynanan karşılaşmanın ilk dakikalarında Portekiz oyunun kontrolünü ele almak istese de artık özellikle oyunun defansif kısmını oynamakta iyice havaya girmiş olan Yunanlar buna pek müsaade edecek gibi görünmüyordu. Zaten Portekiz'in bu turnuvadaki belki de tek sorunu, etkili bir santrforunun olmamasıydı. 21'inci dakikada Cristiano Ronaldo'nun yaptığı gollük ortaya takımın bu maçtaki santrforu Pedro Pauleta'nın ceza sahası içinde sağ kanattan kopup gelen Miguel ile çarpıştığı için dokunamaması, aslında Portekiz'in turnuva boyunca yaşadığı sıkıntının bir özeti niteliğindeydi. Bunun üstüne Yunanların savunmadaki başarılı oyunları da eklenince, maçın ilk yarısının 0-0 sona ermesi anormal sayılmazdı.

Dakikalar 57'yi gösterdiğindeyse Yunanistan, turnuvadaki son ve en büyük mucizesini de gerçekleştirecekti. Sağ kanattan kazanılan köşe atışını kullanan Angelos Basinas topu ön direğe kesiyor ve o noktada Angelos Charisteas rakip savunmacıların arasından iyi yükselerek kafayı vuruyor, topu da ağlarla buluşturuyordu. Luz Stadı'nın tribünlerindeki 10 binlerce Portekizli adeta donup kalmıştı. Şampiyon olarak tamamlamayı hayal ettikleri kendi evlerindeki bu turnuvanın daha ilk maçında Yunanistan'a yenilmişlerdi, sonradan toparlanıp finale kadar gelseler de karşılarına yine Yunanistan çıkmıştı ve yine yeniliyorlardı. Yunanistan'ın turnuva başlamadan önce 16 takım içerisinde şampiyonluk için Letonya'nın ardından en az şans tanınan takım olmasıysa Portekizlilerin içinde bulunduğu durumu çok daha dramatik bir hale getiriyordu. Portekiz çalıştırıcısı Luiz Felipe Scolari, bu golün üzerine vakit kaybetmeden Costinha-Rui Costa değişikliğine gitti. Ancak dakikalar azaldıkça Yunanların savunmadaki direnci de artıyordu ve Portekizliler bir türlü kendilerine beraberliği getirecek golü bulamıyordu. Maç duraklamalarla birlikte 95'inci dakikaya kadar devam etti ama bu süre içinde Portekizliler katı Yunan savunması karşısında topu eveleyip gevelemekten başka bir şey yapamayınca karşılaşma Yunanistan'ın 1-0'lık galibiyetiyle sonuçlandı. Elemelerin sonunda belki de turnuvaya katılması bile sürpriz olarak nitelendirilen Yunanistan, her turda yeni bir mucizeyi gerçekleştirmiş ve sonunda şampiyonluğa da ulaşmıştı.

Şampiyonların en iyi 11'i

KALECİ

Lev Yaşin

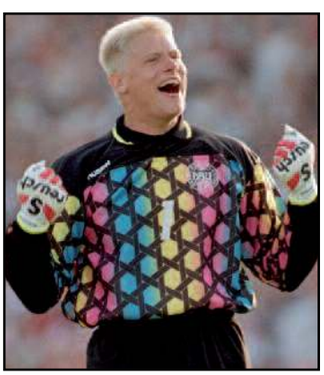
1960 yılında ilk kez düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda zafere ulaşan taraf Sovyetler Birliği olmuştu. SSCB'nin bu tarihi başarısında kahramanlaşan oyuncuysa, günümüzde bile tüm zamanların en iyi kalecisinin kim olduğu yönünde yapılan anketlerin çoğunda kendisine ilk sırada yer bulan efsane eldiven Lev Yaşin'di. Yaşin, ilk olarak takımının eleme turlarında Macaristan'a karşı oynadığı maçlarda kalesinde devleşmişti. SSCB turnuvadaki ilk maçında, yani yarı finaldeyse Çekoslovakya ile eşleşmişti. Karşılaşmanın özellikle ilk yarım saatlik bölümünde Çekoslovaklar büyük bir baskı kurarak adeta tek kale oynuyorlardı. O Çekoslovakya'nın sadece iki sene sonra Dünya Kupası'nda final oynadığını da ayrıca belirtelim. Bu baskıya neredeyse tek başına göğüs geren isimse Yaşin olmuş ve Çekoslovakya, bir türlü aradığı golü bulamamıştı.

SSCB'nin 34'üncü dakikada kontrataktan bir gol bulup öne geçmesinin ardından da bir müddet daha Çekoslovak hücumcularla Yaşin arasındaki mücadele sürmüş, büyük kaleci bu bölümde de kalesini gole kapatmıştı. 56'da SSCB'nin farkı ikiye çıkarması sonrasındaysa Çekoslovakya oyundan düşmeye başlamış, bunun üzerine 10 dakika sonra bir gol daha bulan SSCB, maçı 3-0 kazanarak finale yükselmişti. Lâkin Yaşin'in üç direk arasında yarattığı mucizeler olmasaydı belki de tam tersi bir tablo ile karşı karşıya kalınacaktı.

Yaşin, Yugoslavya ile oynanan finalde de takımının en çok alkış alan isimlerindendi. Bu maçta da ilk yarıda Yugoslavya hâkim bir oyun ortaya koyuyor ve devrenin sonlarında Milan Galic'ten gelen golle 1-0 öne de geçiyordu. Fakat Yaşin'in kurtarışları olmasa ortaya çok daha farklı bir skor çıkabilir, hatta SSCB erkenden havlu atabilirdi. Fakat Yaşin sayesinde ilk yarıda nakavt olmayan SSCB, ikinci yarının başlarında skoru eşitliyor, sonrasında da maç uzatmalara gidince de üstün fizik kondisyonunun sayesinde oyunun hâkimiyetini ele geçirip bir gol daha buluyor ve 2-1 galip gelerek tarihin ilk Avrupa şampiyonu oluyordu. Bu yolda oynadıkları dört maçta kalesinde sadece bir gol gören ve özellikle yarı final ile final maçlarının ilk yarılarında takımını ipten alan Yaşin de haliyle neden tüm zamanların belki de en iyisi olduğunu gösteren bir performans ortaya koymuştu.

Diğer Adaylar

Peter Schmeichel

Danimarka, EURO 1992'ye, iç savaşın yaşandığı Yugoslavya'nın yerine son anda dâhil edilmişti. Neredeyse hazırlıksız geldikleri turnuvada kimsenin şans tanımadığı Danimarka, iki hafta sonra mucizevî bir şampiyonluk kazanırken, bu mucizenin gerçekleşmesindeki en büyük paylardan biri, kalecileri Peter Schmeichel'a aitti. Schmeichel, penaltılara kalan yarı final mücadelesinde Marco van Basten'in atışını kurtarıp takımının finale çıkmasını sağlarken, Almanya ile oynadıkları final maçında da kalesini gole tamamen kapatmıştı.

Dino Zoff

İtalya, tarihinin şu ana kadarki tek Avrupa şampiyonluğunu 1968'de kazanırken Zoff hem SSCB'ye karşı oynanan yarı finalde hem de Yugoslavya ile oynadıkları ve iki maç sonunda neticeye varan finalde çok önemli kurtarışlara imza atmış, bu maçların sadece Yugoslavya ile oynadıkları ilkinde kalesinde bir gol görmüştü. Bu başarıdan 14 yıl sonra, tam 40 yaşındayken Dünya Kupası zaferi de yaşayan Zoff, hem Avrupa hem de dünya şampiyonu olan tek İtalyan futbolcu olarak da tarihteki yerini alacaktı.

SAĞ BEK

Lilian Thuram

Fransa, 1998'de dünya şampiyonu olduktan sonra 2000 yılında da Avrupa şampiyonluğuna ulaşmış ve bu iki büyük turnuvayı bu sıralamayla kazanan ilk takım olmuştu. O takımın en önemli parçalarından biri de sağ bek mevkiinde görev yapan Lilian Thuram'dı. Özellikle defansif açıdan tüm zamanların en iyi birkaç sağ beki arasında gösterilebilecek olan Thuram, son derece güçlü, atletik bir fiziğe sahipti ve bir savunma oyuncusundan beklenmeyecek ölçüde de çevikti. Hâliyle en ele avuca sığmaz hücum oyuncularıyla karşı karşıya kaldığında bile kolay kolay yıkılmıyordu. Thuram, Fransa'nın altın golle kazandığı finalde de savunmadaki görevini eksiksiz yerine getirmişti. Skorer bir isim olmasa da hücumda da zaman zaman sürpriz bir biçimde kilit açabilen Thuram'ın bu alanda akıllarda en çok yer eden performansı hiç kuşkusuz 1998 Dünya Kupası yarı finalinde, iki gol birden attığı Hırvatistan maçıydı. EURO 2000'de Portekiz'e karşı oynanan yarı final karşılaşmasındaysa Thuram, Fransa 1-0 yenik durumdayken Nicolas Anelka'yı bir derin topla Portekiz ceza sahasına sokmuş ve Anelka'nın pasında Thierry Henry'nin topu ağlara göndermesiyle de bir bakıma bu golün hazırlayıcısı olmuştu.

Avrupa Şampiyonası'nı Kazanan En İyi 11

Diğer Adaylar

Manfred Kaltz

1980'lerin ilk yarısında Avrupa futbolunda sağ bek denildiğinde akla gelen ilk isimlerden biri Kaltz'dı. Müthiş bir fizik gücüyle sağ koridoru hem savunmada hem de hücumda tek başına kullanabilen Kaltz, Federal Almanya'nın 1980'de kazandığı Avrupa şampiyonluğunda da gücü ve enerjisiyle takımını en çok ileri iten isimlerden biriydi. Dönemin bilimkurgu filmlerinde kendisine bir Cyborg rolü verilse herhalde hiç sırıtmazdı.

Sergio Ramos

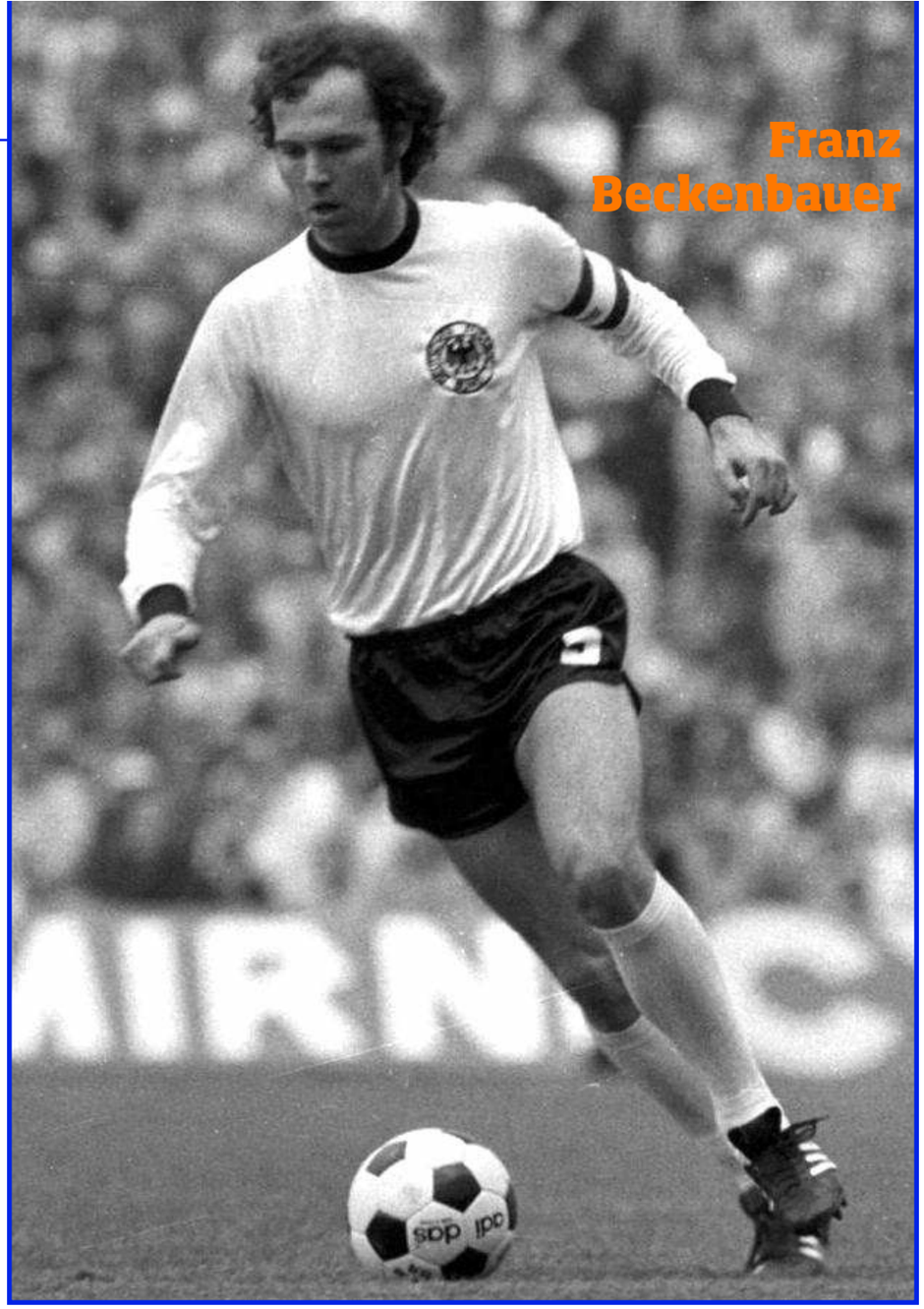

Sergio Ramos, her ne kadar son yıllarda stoper mevkiinde görev yapsa ve bu bölgede gösterdiği performansla tüm zamanların en iyileri arasına girse de kendisi kariyerinin başlarında genellikle sağ bek olarak görev yapıyordu ve EURO 2008'de de İspanya'nın dörtlü savunma bloğunun sağında yer almaktaydı. Günümüzdeki kısa saçlı ve sakallı halinin aksine uzun saçlı ve sakalsız bir imajla bambaşka bir görünüm de çizen Ramos, sağ koridorda takımına müthiş bir enerji ve dinamizm katmıştı.

MERKEZ DEFANS

Futbolda oyunu aklıyla oynayan, en geride oynamasına rağmen takımının oyununu kurup şekillendiren ve sertliğin mütemmim cüz olduğu bir mevkide tekniği ve zarafetiyle parlayan bir defans oyuncusu düşünüldüğünde akıllara gelen ilk isim, futbolu bırakmasının üzerinden neredeyse 40 sene geçmesine rağmen Franz Beckenbauer'dır. Beckenbauer, futbola orta saha olarak başlamış, hatta Federal Almanya'nın İngiltere'ye kaybettiği 1966 Dünya Kupası finalinde de bu pozisyonda görev almıştı. Ancak tecrübelendikçe savunmanın en gerisinde oynamayı tercih eden Beckenbauer, bu sayede libero kavramının da futbolda popülerleşmesini sağlamış ve libero akımının da futbol dünyasındaki en önemli temsilcisi olmuştu.

Federal Almanya, 1972'de tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğunu elde ederken takımın saha içindeki patronu da Beckenbauer'dan başkası değildi. Almanlar, yarı finalde Belçika'yı 2-1, finalde de SSCB'yi 3-0 yenip şampiyonluğa uzanırken kalelerindeki tek golü, 2-0 önde oldukları maçın sonlarında görmüşler ve bu iki maçın neredeyse tamamına yakınında hiç korku dolu an yaşamamışlardı. Bunda Beckenbauer'ın savunmayı organize etmesindeki rolü, adeta Alman mühendisliğinin kusursuz hesaplamalarının futbol sahasındaki yansıması niteliğindeydi.

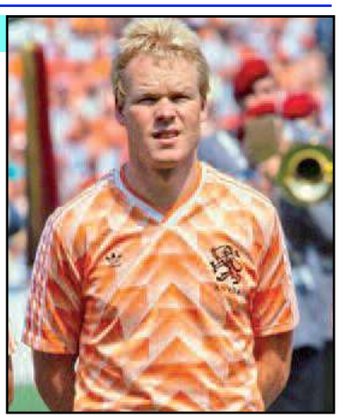
Diğer Adaylar

Uli Stielike

Beckenbauer'dan sonra Alman futboluna gelen en önemli liberolardan biri Stielike'ydi. O da tıpkı Beckenbauer gibi bir orta saha oyuncusuyken olgunlaştıkça liberoya evrilmiş ve özellikle 1980'lerin ilk yarısında dünyanın en önemli liberolarından biri olmuştu. Stielike, oyun içerisinde Beckenbauer kadar güçlü bir lider değildi belki ama hem Alman savunmasının organize olmasında hem de atakların başlatılmasında selefini anımsatacak bir oyun yapısına da sahipti. 1980'deki Avrupa şampiyonluğunda da katkısı büyüktü. Her ne kadar finalde bir penaltı yaptırdıysa da bu, biraz da o devirde VAR sisteminin olmamasının bir cilvesiydi zira müdahalesi ceza alanının dışındaydı.

Ronald Koeman

Bir futbolcu, kariyerinde 250 civarında gol atmışsa onun bir savunmacı olduğuna neredeyse kimseyi ikna edemezsiniz herhalde. Ancak Ronald Koeman savunmacı niteliklerinden çok golcülüğüyle ön plana çıkan bir defanstı. Golleri arasındaysa frikiklerinin ve penaltılarının da ayrı bir yeri vardı. Zaten EURO 88 yarı finalinde Federal Almanya'ya karşı oynadıkları maçta attığı penaltıyla geri dönüşün fitilini de ateşlemişti. SSCB ile oynadıkları finalin ilk dakikalarındaysa az kalsın frikikten de bir gol atacaktı ama sert şutu az farkla auta gitmişti.

Carles Puyol

Bir savunma hattında bir yanda Beckenbauer, Stielike ve Koeman gibi organizatör ve pasör özellikleri baskın olan oyuncular varken bir yanda da rakip forvetlerle dişe diş mücadele eden, marke ettiği oyuncuya âdeta bir kene gibi yapışan, gerektiğinde tekmeye kafa sokmaktan dahi imtina etmeyecek şekilde cansiperane oynayan bir oyuncu elzemdir. İşte bu tâbire en çok uyacak savunmacılardan biri Carles Puyol'du. İspanya, EURO 2008'de şampiyonluğa ulaşırken oynadığı altı maçta kalesinde sadece üç gol görmüştü. Bunda elbette topun hâkimiyetini mümkün mertebe ellerinde tutmayı amaçlayan oyun anlayışları da fazlasıyla etkili olmuştu ama topun rakip forvetlere geçtiği anlarda İspanyolların en büyük sigortası da Puyol'un savunmada o rakiplere hiç göz açtırmayan oyunuydu. Stoper niteliklerinin yanı sıra hırsı, pes etmeyen yapısı ve mücadele gücüyle aynı zamanda saha içinde fevkalâde bir lider de olan Puyol, ortaya koyduğu karakterle de takımının bir an olsun konsantrasyon kaybı yaşamamasında ve oyundan düşmemesinde de kilit rol oynamaktaydı.

Diğer Adaylar

Marcel Desailly

Futbolun genel kaidelerinden biri, ufak tefek oyuncuların çabuk ve seri, iri yarı oyuncularınsa ağır ve hantal olmasıdır. Hâliyle iri yarı olmasına rağmen çabuk olabilen oyuncular da eşine ender rastlanan cevherlerdir. Böyle bir oyuncu defansta görev yaptığındaysa rakip forvetler için adeta bir kâbustur, geçilmesi neredeyse imkânsız bir savunma duvarıdır. Marcel Desailly de böyle özel bir savunmacıydı. Fransa önce 1998'de Dünya Kupası'nı, ardından da EURO 2000'de Avrupa şampiyonluğunu kazanırken de savunmanın göbeğinde onun ördüğü duvarın katkısı çok büyüktü.

Traianos Dellas

Yunanistan'ın EURO 2004'te elde ettiği Avrupa şampiyonluğu, belki de sadece Avrupa Şampiyonalarında değil, futbol dünyasının tüm büyük turnuvalarında yaşanmış en sürpriz şampiyonluktu. Yunanların bu rüya gibi başarısının sırrıysa kusursuza yakın bir savunma performansı ortaya koymalarıydı. Öyle ki grup aşaması sonrasında oynadıkları üç maçta hiç gol yememişlerdi. O savunmanın temel direği ise Traianos Dellas'tı. Üstelik kendisi sırf gol savuşturmakla da yetinmemiş, yarı finalde Çek Cumhuriyeti önünde gümüş golü atarak takımını bizzat finale de taşımıştı.

Giacinto Facchetti

İtalyanların katenaçyo anlayışının palazlandığı 1960'larda Inter'in ve millî takımın kaptanlığını üstlenen Facchetti, önceliği katı bir savunma olan bu oyun anlayışında kâğıt üstünde bir savunmacı olmasına rağmen aynı zamanda gizli bir hücum silahı olarak da kullanılmasıyla büyük fark yaratan bir isimdi. Süratli bindirmeleri, etkili ortaları ve sert şutlarıyla onun geriden hücuma çok iyi destek verebileceğini gören Helenio Herrera, Facchetti'yi ofansif bir bek olarak kullanabilmek için savunmanın sağındaki Tarcisio Burgnich'iyse iyice stoperlerin yanına çekmiş ortaya çıkan asimetrik savunma dizilişi de taktiksel çeşitliliğin henüz çokça gelişmediği o yıllarda Inter'e önemli bir avantaj sağlamıştı.
Bu düzeni millî takım teknik direktörü Ferruccio Valcareggi'nin de aynen uygulaması, 1968'deki Avrupa şampiyonluğuna giden yoldaki belirleyici unsurlardan biri olmuştu.
Facchetti'nin söz konusu şampiyonada İtalya adına son derece kritik bir tercihi daha olmuştu. O da yarı finalde golsüz sona eren SSCB maçının ardından o günkü kurallar gereği iş penaltılara değil de para atışına kaldığında hakemin atışında "tura" geleceğini söylemesiydi. Kulağa garip gelebilir ama Gök Mavililer bu tercih sayesinde finale yükselmişlerdi.

Diğer Adaylar

Paul Breitner

Facchetti nasıl ki hem hücumda hem de savunmadaki etkinliğiyle oynadığı dönemde futbol dünyasının en komple beki olarak büyük fark yarattıysa, bir sonraki kuşağın en önemli sol beklerinden olan Paul Breitner de gerektiğinde orta sahada da oynayabilmesi ve maç içinde de sık sık pozisyon değiştirebilmesiyle takımının taktiksel çeşitliliğine çok önemli derinlik katan bir oyuncuydu. 1972'de Federal Almanya Avrupa şampiyonu olurken henüz 20 yaşında bir oyuncu olmasına rağmen sol bekte ortaya koyduğu oyun aklıyla büyük fark yaratmıştı.

Bixente Lizarazu

Fransızların peş peşe dünya ve Avrupa şampiyonu olan jenerasyonunun en önemli parçalarından biri Lizarazu'ydu. Aslında Roberto Carlos'un müthiş bir sol bek markasına dönüştüğü yıllarda sol bek olarak oynadığı için dünya futbol kamuoyu tarafından hiçbir zaman hak ettiği değeri görmedi belki ama takımıyla kazandığı başarılar ve bu başarılara sağladığı katkılar ne olursa olsun adı büyük bir markaya dönüşmese de kendisinin de alanında tüm zamanların en iyilerinden biri olduğunu söylüyor.

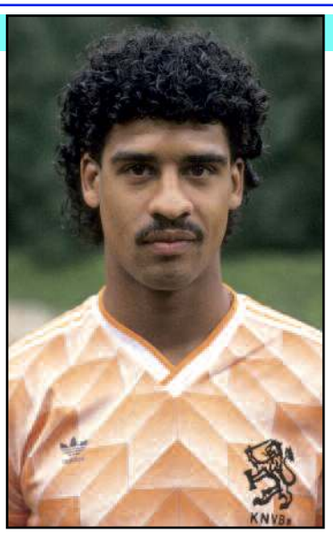
Jean Tigana

1984 Avrupa Şampiyonası'nda Fransa zafere ulaşırken elbette en çok parlayan yıldız Michel Platini'ydi. Fakat Platini'nin kâğıt üzerinde orta saha olmasına karşın daha çok ikinci bir forvet gibi oynadığı düzende takımının savunma ile hücum arasındaki bağlantısını kuran ve organizasyonda kilit rol oynayan isim de Jean Tigana'ydı. 1980'lerde oyunu her iki yönüyle de kusursuza yakın bir biçimde oynayan en komple orta sahalardan biri olan Tigana, bitmek bilmeyen enerjisiyle orta alanın bütün gediklerini kapatabildiği gibi milimetrik paslarıyla da takımının hücuma kalkmasındaki en etkili silahlardan biriydi.
Tigana, tüm bunların ötesinde EURO 84'ün hem yarı final hem de final müsabakalarında öyle kritik anlarda maça damgasını vurmuştu ki onun olmadığı bir Avrupa Şampiyonları en iyi on biri düşünmek neredeyse imkânsıza yakın. Yarı finalde Portekiz karşısında uzatmalarda geri düşen Fransa, 114'te beraberliği yakalarken 119'da Tigana'nın sürüklediği atak ve yaptığı asit sonrasında Platini'nin golüyle 3-2 kazanıp finale kalmıştı. İspanya karşısında da 2-0 kazanılan finalde son golün asisti yine Tigana'dan gelmişti.

Diğer Adaylar

Frank Rijkaard

Rijkaard, 1980'lerin sonunda ve 1990'ların başında defansif anlamda en değerli oyunculardan biriydi. Gerektiğinde savunmanın ortasında, gerektiğinde de orta sahada, defansın önünde hem çok iyi bir kesici hem de son derece akıllı bir organizatördü. EURO 88'de de Rinus Michels'in sahada görev yerlerinin sık sık değişimine dayalı 'Total Futbol' anlayışında takımı 4-4-2 şablonundayken savunmada, 3-5-2 şablonundayken de orta alanda üstlendiği rolleri lâyıkıyla yerine getirmişti.

Igor Netto

SSCB'nin 1960'taki Avrupa şampiyonluğunda Yaşin'den sonraki ikinci kahraman belki de Igor Netto'ydu. 1956'daki olimpiyat şampiyonluğunda olduğu gibi 1960'taki Avrupa zaferinde de takımının kaptanı olan Netto, takımının adeta beyniydi ve geriden oyunu ustalıkla kuruyordu. 1964'teyse yaşından dolayı artık kadroda yoktu ve SSCB finale kaldıysa da onun yokluğunda unvanını İspanya karşısında koruyamamıştı.

ORTA SAHA

Xavi Hernandez

Futbolun yaklaşık 160 yıllık tarihi içinde bu oyunu oynamış futbolcular arasında bir oyun zekâsı testi yapılsa herhalde en üst sıralarda yer alan isimlerden biri Xavi olurdu. Avrupa Şampiyonalarında üst üste iki zafere ulaşan tek takım konumundaki 2008-2012 İspanyasının da saha içindeki bir numaralı organizatörü olan Xavi, bu bakımdan da Avrupa şampiyonlarını içeren bir en iyi on bir yapıldığında listede muhakkak yer alması gereken isimlerden biri.

Oyun zekâsı ve oyun görüşündeki "teorik" kaliteyi kusursuz paslarıyla pratiğe de dökmeyi bilen Xavi, hem EURO 2008 hem de EURO 2012 finalinde asist yaparak Avrupa Şampiyonaları tarihinde üst üste iki finalde asist yapan tek oyuncu olma unvanına da sahip. 2008 finalinde İspanya, Almanya'yı Fernando Torres'in tek golüyle devirirken golün pası Xavi'den gelmişti. İtalya karşısında 4-0 kazanılan 2012 finalindeyse takımının ikinci ve üçüncü gollerinde asisti yapan Xavi, dördüncü golde de atağı başlatan oyuncuydu.

Diğer Adaylar

Zinedine Zidane

Zinedine Zidane, saha içerisinde bir futbolcudan çok daha fazlasıydı. Her şeyden önce müthiş bir liderdi ve gerek hırsıyla gerek zekâsıyla çoğu zaman takımını zafere doğru adeta sürüklüyordu. EURO 2000'deki Avrupa şampiyonluğunda da çeyrek finalde İspanya'ya karşı harika bir frikik golü atan Zidane, yarı finalde de Portekiz önünde uzatmalarda penaltıdan altın golü kaydederek Fransa'yı finale taşımıştı.

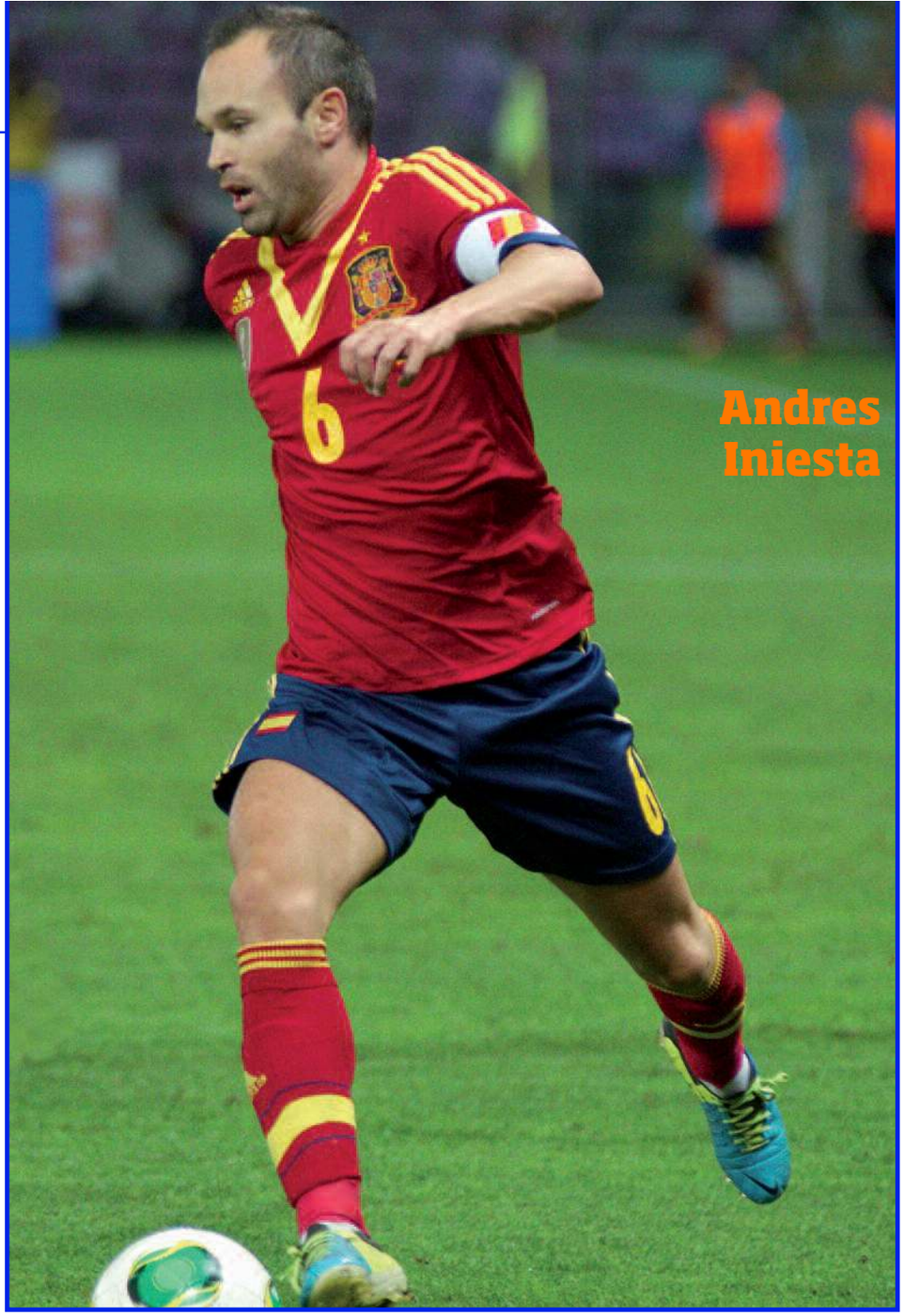
Günter Netzer

Federal Almanya 1972'de tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğuna uzanırken takımın saha içinde iki şefi vardı. Büyük şef elbette Franz Beckenbauer'dı. Üçüncü bölgedeki organizasyonlarda daha çok inisiyatif alan küçük şef ise Günter Netzer'di. Futbol dünyasının gördüğü en büyük pasörlerden olan Netzer, 1972 Avrupa Şampiyonası'nın yarı finalinde de Belçika'ya karşı 2-1 kazandıkları maçta iki asist yapmış, SSCB önündeki finalde de skora direkt katkıda bulunmasa da takımının ataklarını ustalıkla yönetmişti.

SAĞ KANAT

Her ne kadar Andres Iniesta tam mânâsıyla bir kanat oyuncusu olmasa da 2008 ve 2012'de İspanya'nın peş peşe kazandığı Avrupa şampiyonluklarında merkezden ziyade zaman zaman sağ, zaman zaman da sol kanada deplase olarak oynayan bir anlayış içindeydi. Topu ayağına aldığında top tekniği sayesinde bire birde geçemeyeceği adam olmadığı gibi attığı ince paslarla da hücum bölgesindeki tüm takım arkadaşlarına en güzel servisleri yapabilmekteydi. İspanya'nın 2008 ve 2012'de peş peşe yaşadığı Avrupa şampiyonlukları, daha önce de vurguladığımız üzere bu alanda tek örnek. Bu istisnai başarıda da İspanyolların hücum organizasyonlarında Xavi Hernandez ile birlikte en kilit roldeki oyuncu Iniesta'ydı. Tıpık aynı yıllarda kulüpler düzeyinde de Avrupa futbolunu kasıp kavuran Barcelona'da olduğu gibi... Hatta bu müthiş ortaklık, iki Avrupa şampiyonluğu arasına bir de dünya şampiyonluğu yerleştirerek bu iki büyük turnuvada ardı ardına kazanılan üç şampiyonluğun futbol tarihindeki tek örneğini de ortaya koymuştu.

Diğer Adaylar

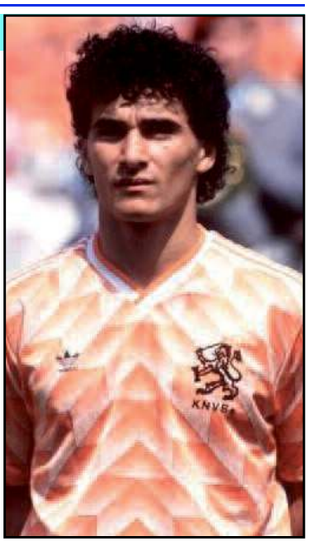
Amancio Amaro

İspanyollar 2008 ve 2012'de peş peşe yaşadıkları şampiyonluklardan çok evvel, 1964'te ilk Avrupa şampiyonluklarını elde etmişlerdi. O şampiyonlukta takımın yıldızı da sağ açık Amancio'ydu. Real Madrid'in de 1960'lardaki en önemli oyuncularından olan Amancio, yarı finalde Macaristan'ı 2-1 yenerek eledikleri maçta ilk golün asistini yapmış, uzatmalardaki galibiyet golünü de bizzat kendisi kaydetmişti.

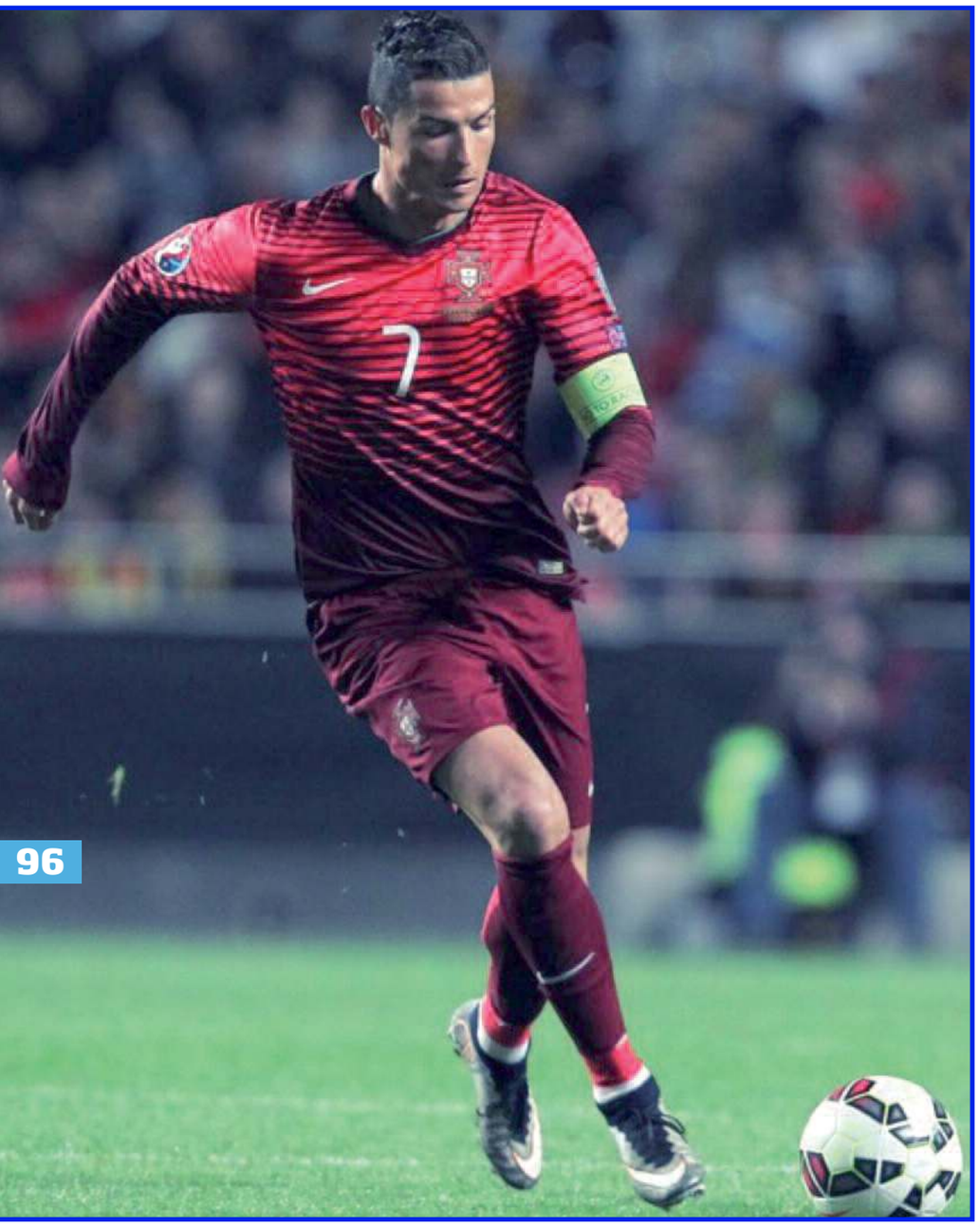

Gerald Vanenburg

Hollanda'nın 1988'deki şampiyonluğunda hücumda en etkili isimler Ruud Gullit ile Marco van Basten'di belki ama bu ikilinin söz konusu etkiyi yarattığı atakların birçoğu da sağ kanattaki Vanenburg'un sürüklemesiyle oluyordu. Sürati, kıvraklığı ve enerjisiyle rakibin sol kanadını felç eden Vanenburg, Portakalların gizli kahramanlarındandı.

SOL KANAT

96

Cristiano Ronaldo

Cristiano Ronaldo, Sporting'den Manchester United'a ilk geldiği zamanlarda sağ açık olarak görev yapsa da sonrasında zaman zaman sol açıkta, zaman zaman da doğrudan santrfor olarak oynamaya başlamıştı. Real Madrid günlerindeyse genellikle bir nevi serbest kanat forvet olarak soldan diyagonal koşularla ceza sahasının merkezine deplase olan bir rolde karar kıldı ve rekorları altüst ettiği skorer kimliğine de bu rol sayesinde kavuştu. Dolayısıyla onu ne bir klasik sol kanat ne de klasik bir santrfor olarak ele almak doğru olmaz. Fakat bu ay içerisinde üst üste beşinci kez Avrupa Şampiyonalarında forma giyerek bunu başaran ilk oyuncu olmaya hazırlanan, aynı zamanda bugüne kadar attığı dokuz golle de Avrupa Şampiyonalarında Michel Platini ile birlikte en çok gol kaydeden isim olan Ronaldo'yu da şampiyonların en iyi on birinde bir yere yerleştirmesek ayıp olurdu. Avrupa Şampiyonalarındaki ilk finalini 2004'te oynayan ve Portekiz formasıyla Yunanistan'ın mucize şampiyonluğuna engel olamayan Ronaldo, 12 yıl sonraysa bu kez kendi takımının sürprizi başardığı turnuvada nihayet şampiyonluk sevincini de yaşayacaktı. Süper yıldız, her ne kadar final maçında ilk yarının ortalarında sakatlanıp sahayı terk etmek zorunda kaldıysa da Portekiz'in gruptan çıktığı Macaristan maçında attığı iki gol ve yarı finaldeki Galler maçında attığı bir diğer golle takımının şampiyonluğuna çok büyük katkı da sağlamıştı.

Diğer Adaylar

David Silva

İspanya'nın oyun anlayışında Andres Iniesta kadar ön plana çıkmasa da onun ters tarafında oynayan David Silva'nın rolü de aslen çok büyüktü. Iniesta ile maç içerisinde de sık sık yer değiştiren ve Xavi ile kurdukları üçgenler sayesinde rakibin topu kapmasını neredeyse imkânsız hale getiren üç isimden biri olan Silva, ayrıca İspanya'nın 4-0 kazandığı EURO 2012 finalinde de gol perdesini açan isimdi.

Mikheil Meskhi

SSCB 1960'taki ilk Avrupa Şampiyonası'nda zafere ulaşırken takımın parlayan yıldızlarından bir diğeri de sol kanatta top tekniği ve süratiyle izleyenlere parmak ısırtan Mikheil Meskhi'ydi. Onun dripling yeteneğine ve aniden süratlenmesine güvenen SSCB, bu sayede çoğu zaman kontratak taktiğini de benimsemiş ve söz konusu şampiyonada yarı finalde de finalde de rakiplerini kontrataklarla devirmişti. Meskhi bu maçlarda gol atamasa da takımını hızlıca atağa kaldıran oyunculardan biri olması sayesinde fazlasıyla sivrilmişti.

10 NUMARA

Michel Platini

Futbol tarihinde büyük turnuvalarda ortaya konmuş en büyük bireysel performans denildiğinde akıllara ilk olarak Diego Maradona'nın 1986 Dünya Kupası'nda yaptıkları gelir. Bu listede bir ikinci sıra olacaksa o ikinci sıraya veya bu liste sadece Avrupa Şampiyonası için yapılacaksa da o durumda birinci sıraya yazılacak performanssa Michel Platini'nin EURO 84'teki gösterisidir. Oynadığı beş maçın hepsinde de gol atması ve turnuvayı toplamda dokuz golle bitirmesi sayesinde muhtemelen bu turnuvada bir daha kırılmayacak bir rekorun sahibi olmuştur. Günümüzde "gol" denildiğinde akla gelen belki de ilk isim olan Cristiano Ronaldo'nun Avrupa Şampiyonalarında dokuz golü 21 maçta attığı düşünülürse Platini'nin yaptığı işin anormalliği daha net anlaşılabilir.

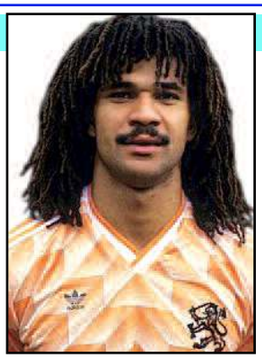
EURO 84'ün açılış maçında Fransa, Danimarka önünde tek golle galip gelirken o golde Platini'nin imzası vardı. Yıldız oyuncu bir sonraki maçta Belçika karşısında elde edilen 5-0'lık galibiyette hat-trick yapıyordu. Fransa gruptaki son maçında Yugoslavya engelini de 3-2 ile aşarken Platini'den bir hat-trick daha gelmişti. Sonrasında yarı finaldeki Portekiz maçıysa Fransa adına o turnuvadaki en zorlu mücadeleydi. Normal süresi 1-1 biten maçta uzatmaların başlarında Portekiz öne de geçmiş fakat Fransa, 119'uncu dakikada Platini'den gelen golle maçı 3-2 kazanarak finale yükselmeyi başarmıştı. Finalde de her ne kadar İspanya kalecisi Luis Arconada'nın "yumurtlaması" neticesinde bile olsa gol perdesini Platini'nin frikiği açmış ve böylece yıldız oyuncu takımının Avrupa şampiyonluğunda aslan payına sahip olmuştu. Platini'nin attığı dokuz golün içinde sağ ayak, sol ayak, kafa, penaltı, frikik olmak üzere golün her çeşidinin mevcut olduğunu da ayrıca belirtelim.

97

Diğer Adaylar

Ruud Gullit

Uzun boylu olmasına karşın son derece süratli olan ve iyi de dripling yapabilen Gullit, boyunun getirdiği avantaj sayesinde hava toplarında da gayet etkiliydi. Hâl böyle olunca rakip savunmaların ona önlem alması da neredeyse imkânsız hâle geliyordu. Açık alan bulsa süratiyle etkili oluyor, sıkışık savunmaları da hava hâkimiyetiyle aşıyordu. Tüm bu yeteneklerinden daha önemlisiyse çevresindeki oyuncuları da gol pozisyonuna sokacak oyun görüşü ve zekâsına sahip olmasıydı. EURO 88 finalinde de takımının ilk golünü kafayla kaydetmiş, üstelik finalin ardından kaptan olarak kupayı da kaldırmıştı.

Henrik Larsen

Danimarka, EURO 92'de takım olarak nasıl bir mucize gerçekleştirdiyse, o Danimarka kadrosunda bireysel anlamda mucizeye imza atan isimse Henrik Larsen'di. Ülkesinde Lyngby'de kalburüstü bir orta saha olan, 1990'da Serie A'da transfer olduğu Pisa'daysa bekleneni veremeyen Larsen, EURO 92'de attığı üç golle turnuvada gol krallığını paylaşan isimlerden biri olmuştu. Özellikle Hollanda ile oynadıkları ve 120 dakikası 2-2 sona eren yarı finalde takımının iki golünü de atması ve ardından seri penaltılarda da atışını gole çevirmesiyle, Danimarka adına şampiyonluk kilidini açan çilingir vazifesi görmüştü.

SANTRFOR

Marco van Basten

Futbol dünyasının gördüğü en kusursuz santrforlardan biri Marco van Basten'di. Boyu 1.90'a yakın olmasına rağmen son derece çevik ve atletizmi yüksekti. Bu sayede normalde kafasıyla vurabileceği topları röveşata veya makasla kaleye gönderdiği bile olurdu. İki ayağını da gayet iyi kullanırdı ve vuruş zamanlaması da mükemmeldi. Kariyerindeki en büyük sorunu sakatlıklar olan van Basten, EURO 88 öncesinde de 1987-88 sezonunun büyük kısmında sakat olduğu için oynayamamış, turnuvaya birkaç hafta kala iyileşebilmişti. Hâliyle kendisinden beklentiler de asgari seviyeye inmişti. Hollanda'nın SSCB ile oynadığı ve 1-0 kaybettiği ilk grup maçına da van Basten yedek kulübesinde başlamış ve anca son yarım saatte oyuna girebilmişti.
Üç gün sonra İngiltere'ye karşı oynanan ikinci maçtaysa van Basten sahaya ilk on birde çıkıyor ve hem kendisinin hem de takımının kaderini değiştiriyordu. Golcü oyuncu hat-trick yapmış ve Hollanda da onun golleriyle maçı 3-1 kazanmıştı. Portakallar son maçlarında İrlanda'yı 1-0 yenerken suskun kalsa da yarı finaldeki Federal Almanya mücadelesinde son dakikada attığı golle takımının 2-1 galip gelmesini ve finale çıkmasını sağlayan van Basten, SSCB'ye karşı 2-0 kazandıkları finaldeyse sadece takımının ikinci golünü kaydetmekle kalmamış, bu golde yaptığı inanılmaz vuruşla da çoğu kişiye göre Avrupa Şampiyonalarının gelmiş geçmiş en güzel golüne imzasını atmıştı.
Van Basten, Hollanda'nın şampiyon olduğu turnuvayı da beş golle gol kralı olarak tamamlamıştı.

Diğer Adaylar

Gerd Müller

Futbol lügatinde "Golcülük" veya "son vuruş" gibi kavramların karşısına uzun uzadıya tanımlar girmektense sadece Gerd Müller'in bir vesikalık fotoğrafını koysanız kâfi gelecektir. Tüm zamanların on sekiz içerisindeki belki de en etkili son vuruş ustası olan Müller, Federal Almanya'nın 1972'de kazandığı Avrupa şampiyonluğuna da golleriyle damgasını vurmuştu. Yarı finalde Belçika'ya, finalde de SSCB'ye karşı ikişer kez fileleri havalandıran ve gol kralı olan Müller, turnuvanın elemelerinde de yedi gol kaydetmişti.

Oliver Bierhoff

EURO 96 sırasında 28 yaşında olan Bierhoff, kariyerinin son beş sezonunu Ascoli ve Udinese gibi sıradan Serie A takımlarında geçirmişti. Almanya'nın turnuvadaki ilk beş maçında, biri ilk on birde olmak üzere iki kez forma giyebilen Bierhoff, Çek Cumhuriyeti'ne karşı oynanan finaldeyse bir anda turnuvanın kahramanı haline gelecekti. Almanya 1-0 yenik durumdayken 69'uncu dakikada oyuna giren golcü, dört dakika sonra takımının beraberlik golünü kaydedecek, ardından geçilen uzatmalardaysa 95'inci dakikada altın golü atarak Almanya'nın 2-1'lik galibiyetini ve şampiyonluğunu ilân eden isim olacaktı.

Y20

TÜKENMEYEN ENERJİMİZLE #DEVOYNARIZ

vivo Y20'nin 5000mAh gücündeki bataryasıyla 11 saate kadar kesintisiz dev oynarız.

vivo

ERKEK A MİLLİ TAKIM ANA SPONSORU

Finalistlerin en iyi 11'i

KALECİ

Rinat Dasayev

1980'li yıllarda Avrupa futbolunun en önemli kalecilerinden biri Rinat Dasayev'di. Özellikle muhteşem refleksleriyle çıkarılması imkânsız gibi görünen çoğu şutta gole izin vermeyen Dasayev'in, efsanevi Lev Yaşin'den sonra üzerinde CCCP yazan kaleci kazağını giymiş en yetenekli isim olduğuna da kuşku yoktu. Sovyetler Birliği, 1988 Avrupa Şampiyonası'nın ilk turunda İngiltere, Hollanda ve İrlanda ile birlikte zorlu bir grupta yer alıyordu. İlk maçında Hollanda karşısına çıkan SSCB, güçlü rakibini tek golle mağlup ederken maçın yıldızı, Hollanda ataklarında kalesini gole kapatan Dasayev'di. Dasayev, İrlanda ile 1-1 berabere kaldıkları maçta şampiyonada kalesindeki ilk golü görmüştü belki ama Ronnie Whelan'ın attığı o gol de o ana kadar turnuvada atılmış en güzel ve kurtarılması imkânsız bir goldü. Son maçında da İngiltere'yi 3-1 mağlup eden SSCB, grup lideri olarak yarı finale kalmıştı. Dasayev, İngiliz forvetlerine karşı da müthiş bir maç çıkarmıştı. Yarı finalde İtalya ile olan karşılaşmada da Dasayev'in üstün performansı devam ediyordu. SSCB, bu kez de sahadan 2-0 galip ayrılıyor ve finalde, daha evvel mağlup ettiği Hollanda'nın rakibi oluyordu. Gelgelelim söz konusu karşılaşmada Dasayev de çaresiz kalacaktı. İlk yarıda Ruud Gullit'in yakın mesafeden yaptığı kafa vuruşunda golü önleyemeyen Dasayev, asıl çaresizliğiyse ikinci yarıda, Marco van Basten'in o fizik kurallarına meydan okuyan volesi karşısında yaşayacaktı. Hâl böyle olunca da kupayı 2-0'lık skorla Hollanda alıyor, Dasayev ise finalde kaybeden en iyi kalecilerden biri olarak hâfızalara kazınıyordu.

Diğer Adaylar

Jean-Marie Pfaff

Belçika, 1980 Avrupa Şampiyonası öncesinde çok etkileyici bir futbol geçmişine sahip sayılmazdı. Dünya Kupalarında hiç ilk turun ötesine geçmemişler, Avrupa Şampiyonalarınaysa sadece 1972'de katılmış ve üçüncü olmuşlardı. Dolayısıyla Belçika'nın, İtalya, İngiltere ve İspanya ile birlikte yer aldığı gruptan çıkması da beklenmiyordu. Fakat Kırmızı Şeytanlar bu zorlu grubu lider bitirerek Federal Almanya ile final oynama hakkını elde edecekti. Özellikle ev sahibi İtalya'ya karşı oynanan ve 0-0 sona eren son grup maçında da Pfaff'ın kalesini gole kapaması, bu başarıda büyük etkiye sahipti.

Francesco Toldo

EURO 2000 öncesinde Gianluigi Buffon'un elinin kırılması üzerine Gök Mavililerin kalesi Francesco Toldo'ya emanet edilmişti. Grup aşamasında üç maçta iki gol yiyen Toldo, çeyrek finaldeki Romanya ve yarı finaldeki Hollanda maçlarındaysa kalesini gole kapamıştı. Özellikle İtalya'nın uzun süre 10 kişi oynadığı Hollanda karşılaşmasında biri normal sürede, ikisi de seri penaltı atışlarında olmak üzere üç penaltı kurtarması, şampiyona tarihinin en büyük kaleci performanslarından biri olarak kayıtlara geçti. Finalde son saniyede Slyvain Wiltord'un şutuna bir-iki santim daha uzayabilse, tarihin akışını dahi değiştirebilirdi.

SAĞ BEK

Eric Gerets

Belçika'nın EURO 80'de oynadığı sürpriz finalde takımın en önemli isimlerinden biri de sağ bek mevkiinde görev yapan Eric Gerets'ti. Sağ kanatta maç boyunca hiç yorulmadan ileri geri çalışabilen ve top rakipteyken de adeta jilet gibi keskin müdahalelerde bulunarak savunmasını rahatlatabilen Gerets, 1980'lerde Avrupa'da pozisyonunun en iyilerinden biriydi. Korner gibi kullandığı uzun taç atışları ise kendisinin alâmetifarikasıydı.

Belçika, EURO 80'deki ilk maçında İngiltere karşısında sürpriz sayılabilecek 1-1'lik bir beraberlik almıştı. İkinci maçlarındaysa, turnuvaya golsüz İtalya beraberliği ile giren İspanya ile mücadele edeceklerdi. Karşılaşmanın 17'nci dakikasında Gerets hücuma çıkmış ve Erwin Vandenbergh ile yaptığı verkaç sonrasında da İspanya ceza alanına sağ çaprazdan girip yerden uzak köşeye sert bir şut çekerek fileleri havalandırmıştı. Bu golle 1-0 öne geçen Belçika, maçı da 2-1 kazanıyor ve büyük bir avantaj elde ediyordu. Nitekim Kırmızı Şeytanlar son grup maçında da İtalya ile 0-0 berabere kalacak ve grup lideri olarak finale yükselecekti. Gerets ve arkadaşları, Federal Almanya karşısındaki finalde de son anlara kadar güçlü rakiplerini kafa tutuyorlardı ancak normal sürenin bitimine iki dakika kala yedikleri golle 2-1 mağlup olmaktan kurtulamıyorlardı. Yine de Avrupa ikinciliği de hiç üzülmelerini gerektirecek bir şey değildi, zira Belçika futbol tarihinin en büyük başarısını elde etmişlerdi.

Avrupa Şampiyonası'nda Final Oynayan En İyi 11

Diğer Adaylar

Phillipp Lahm

Almanya, EURO 2008'e hiç de iyi başlayamamış, son grup maçında da Avusturya'yı güç bela mağlup ederek çeyrek finale kalabilmişti. Ancak sonrasında Portekiz ve Türkiye'ye karşı nefes kesen iki maç oynayan ve bunların ikisini de 3-2'lik skorlarla kazanan Almanya, finalde İspanya'nın rakibi olmuştu. Sahada Almanya'yı en çok sürükleyen isimlerden biri olan sağ bek Lahm, özellikle Türkiye maçında yıldızlaşmış ve ikinci golün asistini yaparken üçüncü ve son gole de bizzat imzasını atarak takımı adına final kapısını açmıştı.

Miguel

Portekiz'in ev sahipliğini de yaptığı EURO 2004'teki macerası hayli buruk noktalanmıştı. Açılış maçında Yunanistan'a mağlup olan Portekiz, sonrasında toparlanarak peş peşe galibiyetler almış ve finale gelmişti ama karşılarına bir kez daha çıkan Yunanistan'ın mucize şampiyonluğuna tanık olmak zorunda kalmışlardı. Yine de iki Yunanistan maçı arasında ortaya konan güzel performansta sivrilen isimlerden biri de sağ bek Miguel'di. Kıvraklığı ve sürati sayesinde takımının tempoyu arttırmak istediği anlarda ilk devreye giren silahlardan biri oydu.

MERKEZ DEFANS

Fabio Cannavaro

İtalya, 2006'da dünya şampiyonluğuna ulaşırken o takımın en çok parlayan ismi, alışılageldiği üzere bir hücum oyuncusu değil, savunmanın lideri Fabio Cannavaro olmuştu. Hatta Cannavaro sonrasında hem o turnuvanın en iyi oyuncusu seçilecek hem de 2006 yılının Ballon d'Or ödülüne lâyık görülecekti. Aslında Cannavaro, bu performansına çok yakın bir performansı, EURO 2000 sırasında da göstermişti. İtalya, finale gelene kadar oynadığı beş maçta kalesinde sadece iki gol görmüştü. Savunmanın ortasındaki ortağı Alessandro Nesta ile birlikte bu başarıdaki payları çok büyüktü. İtalya, turnuvada bilhassa yarı finaldeki Hollanda maçında destansı bir savunma performansı sergilemişti. Daha 30'uncu dakika dolmadan Gianluca Zambrotta'nın atılmasıyla 10 kişi kalmışlardı. Sonrasında Portakallar normal süre içinde iki penaltı atışından yararlanamazken, golsüz sona eren 120 dakikanın ardından seri penaltı atışlarında da sadece bir isabet sağlayabilmişler, böylece Gök Mavililer finale kalan taraf olmuştu. Aslında İtalya, benzer savunma kalitesini Fransa karşısındaki finalde de ortaya koymuştu. Ancak duraklamaların son dakikasında Sylvain Wiltord'dan gelen gol öncesi top Cannavaro'nun kafasından sekip Wiltord'un önüne düşmüştü. 1.75'lik boyu normalde bir savunmacı için kısa olsa da neredeyse bunun dezavantajını hiç hissettirmeyen Cannavaro ise kariyerinde belki de ilk ve son kez boyunun birkaç santim daha uzun olmamasına hayıflanacaktı. Neticede sergiledikleri o müthiş savunmanın karşılığını kupayla almalarına sadece o birkaç santimlik fark mâni olmuştu.

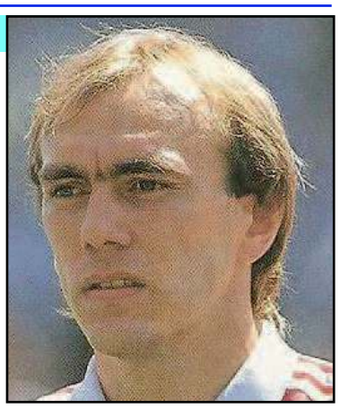
Diğer Adaylar

Albert Şesternyov

Sovyetler Birliği döneminde yetişmiş defans oyuncuları içinde belki de en kalitelisi olan Şesternyov, hem sert hem de teknik bir savunmacıydı. En önemlisi, 1960'larda Batı Avrupa futbolunda da Armando Picchi, Bobby Moore ve tabiî ki Franz Beckenbauer gibi isimlerle popüler hâle gelen oyunu aklıyla oynayan ve geriden oyun kurabilen defans oyuncuları akımının, Doğu Avrupa'daki başlıca temsilcisi olmasıydı. EURO 64'te final oynayan Sovyet takımının da o noktaya gelebilmesinde, Şesternyov'un savunmaya kattığı kalitenin büyük etkisi vardı.

Vagiz Hidyatulin

Şesternyov'dan sonra SSCB'den çıkan bir diğer önemli teknik savunmacı da Vagiz Hidyatulin'di. EURO 88'de final oynayan Sovyet takımında libero olarak görev yapan Tatar asıllı oyuncu, kendi ceza alanından sahanın her noktasına atabildiği uzun paslarla ve bunlar sayesinde takımını ani ataklara çıkarabilmesiyle de meşhurdu. Finaldeki şanssızlığıysa, SSCB savunmasının diğer önemli isimleri Oleg Kuznetsov ve Vladimir Bezsonov'un sarı kart cezalısı olmalarıydı. Tabiî bir de Marco van Basten'in o akıllara zarar golü...

MERKEZ DEFANS

Alessandro Nesta

Biraz evvel Fabio Cannavaro için yazdıklarımızın bir benzeri Nesta için de söylenebilir. İtalya'nın EURO 2000'deki final yolculuğunda bu ikilinin savunmanın göbeğindeki rolü belirleyici olmuştu. Daha kısa ve seri olan Cannavaro, özellikle hızlı oyuncularla bire bir oynamada ve yerden müdahalelerde daha etkiliyken, daha uzun ve kalıplı olan Nesta ise hava toplarında ve iri yapılı forvetlerle mücadelelerde ön plana çıkmaktaydı. Bu bakımdan Fransa'ya karşı kaybedilen finalde son saniyede Cannavaro'dan Wiltord'a seken topta akıllara ilk gelen de o esnada iki oyuncunun yerleri o an için değişmiş olsa Nesta'nın o topu keseceği ve İtalya'nın da maçtan 1-0 galip ayrılabileceğiydi.
Nesta, yarı finaldeki o unutulmaz Hollanda mücadelesinde de soğukkanlılığını koruması sayesinde İtalya'ya ekstra bir katkı sunmuştu. Şöyle ki, Zambrotta'nın oyundan atılmasından sadece beş dakika sonra İtalya aleyhine verilen penaltıda hakem Markus Merk, Nesta'nın Patrick Kluivert'ı çektiğine hükmetmişti. Lâkin söz konusu pozisyonda Nesta'nın gayrinizami bir şarjı görünmemekteydi ve bu, VAR olsa geçersiz sayılacak haksız bir penaltıydı. Eğer Nesta soğukkanlılığını kaybedip bu karara isyan etseydi belki de İtalya mücadeleyi 10 kişi bile tamamlayamayacak kadar zor bir duruma düşebilirdi.

Diğer Adaylar

Ricardo Carvalho

Porto'nun 2004'te kazandığı sürpriz Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu sayesinde bir anda Avrupa'nın en çok dikkat çeken savunmacıları arasına giren ve ardından da Chelsea'ye transfer olan Ricardo Carvalho, o şampiyonluktan birkaç hafta sonra da Portekiz Millî Takımı'yla EURO 2004'te final oynama başarısını göstermişti. Söz konusu final, Yunanistan'a kaybettikleri için onlar adına tatsız bittiyse de Carvalho, turnuva genelinde oynadığı sağlam ve güven veren oyunla Porto'daki başarısının tesadüfi olmadığını ispatlamıştı.

Jan Suchoparek

Çek Cumhuriyeti'nin EURO 96'daki beklenmedik final yolculuğunda savunmada en çok dikkat çeken isimlerin başında Jan Suchoparek geliyordu. Çeklerin grup aşamasında İtalya'yı 2-1 yendikleri zorlu mücadelede rakibin etkili hücum ayaklarına göz açtırmayan, ardından Rusya ile 3-3 berabere kalıp çeyrek final vizesi aldıkları son maçta bir de gol atan Suchoparek, çeyrek finalde Portekiz önünde de takımının en iyilerindendi. Sarı kart cezası nedeniyle yarı finali kaçıran Suchoparek'in çabaları, Almanya'ya kaybettikleri finaldeyse yeterli olmamıştı.

Jose Antonio Camacho

1970'ler ve 1980'lerde Avrupa futbolunun en önemli sol beklerinden biri Jose Antonio Camacho'ydu. 19 yaşında giydiği Real Madrid formasını 15 yıl boyunca terleten Camacho, bu dönemde dokuz şampiyonluk görürken, İspanya Millî Takımı adına da 1975'ten 1988'e kadar görev yapmıştı. Camacho, EURO 84'te final oynayan takımın da temel taşlarındandı.

İspanya, söz konusu turnuvanın ilk turunda son şampiyon Federal Almanya'nın yanı sıra Portekiz ve Romanya'ya rakip olmuştu. İlk iki maçında Romanya ve Portekiz ile 1-1 berabere kalan İspanyollar, son maçlarında Federal Almanya'yı son dakika golüyle 1-0 mağlup edip yarı finale kalmışlardı. Turnuvanın flaş ekibi Danimarka ile karşılaştıkları yarı finalde Camacho'nun Klaus Berggren ile girdiği ikili mücadelede aldığı faul ve bunun neticesinde Berggren'in kırmızı kart görmesiyse maçın kırılma anlarındandı. 120 dakikası 1-1 biten mücadelede İspanya, penaltılarla final vizesini almıştı. Ancak finalde Camacho her ne kadar kendi kanadını yine kusursuza yakın savunsa da İspanya'nın tecrübeli kalecisi Luis Arconada'nın Platini'nin frikiğinde yaşadığı akıl almaz talihsizlik, takımına pahalıya mâl olmuştu.

Diğer Adaylar

Paolo Maldini

Dünya futbolunun gelmiş geçmiş en iyi sol bekinin kim olduğu sorulsa belki biraz tartışılır ama soruyu daha da netleştirip defansif açıdan en iyi sol bek diye soracak olursanız herhalde ortaya tartışılacak pek bir şey kalmaz, zira o sorunun cevabı için akla herhalde Paolo Maldini'den başkası kolay kolay gelmez. Lâkin Maldini, kulüpler düzeyinde ne kadar çok kupa kazanmış olursa olsun, millî takımlar seviyesinde bir o kadar şanssızdı. 1990 ve 1994 Dünya Kupalarında sırasıyla üçüncülük ve ikincilik gören Maldini, EURO 2000'de de şampiyonluğun İtalya'nın ellerinden son saniyede kaçmasına engel olamamıştı.

Fahrudin Jusufi

1968 Avrupa Şampiyonası'nda final oynayan Yugoslavya'nın değişmez oyuncularından biri de sol bekteki Fahrudin Jusufi'ydi. Kosova asıllı oyuncu, iki yıl evvel Partizan formasıyla da Şampiyon Kulüpler Kupası'nda final görmüş, ardından da Eintracht Frankfurt'a transfer olmuştu. Gerek top tekniği, gerekse hırsı ve mücadeleciliğiyle sadece Yugoslav futbolunun değil, 1960'lar Avrupası'nın da en önemli sol bekleri arasında anılan Jusufi, EURO 68 finalinde tüm zamanların en iyi sol beklerinden olan Giacinto Facchetti'nin İtalyası'na karşı kaybetmişti.

Rainer Bonhof

Alman futbolu her zaman en üst düzey orta saha oyuncularına sahip olmuştur. 1970'lerde Almanların orta alandaki en önemli isimlerinden biri de Bonhof'tu. Orta sahada genelde defansif ağırlıklı bir rolü olsa da toplara inanılmaz derecede sert vurması sayesinde uzak mesafeden çok güzel goller de atabilen bir oyuncuydu. Federal Almanya'nın şampiyon olduğu 1972 Avrupa Şampiyonası'nda kadroda yer almasına rağmen forma şansı bulamayan Bonhof, 1974 Dünya Kupası'yla birlikteyse takımın önemli parçalarından biri haline gelmiş, hatta Hollanda'yı 2-1 mağlup ettikleri finalde Gerd Müller'in attığı galibiyet golünde de asisti yapan isim olmuştu.
Bonhof, 1976 Avrupa Şampiyonası'nda da Federal Almanya'nın üst üste üçüncü büyük turnuva şampiyonluğu adına en çok çaba sarf eden oyuncular arasındaydı. Hem yarı finalde uzatmalarda 4-2 kazandıkları Yugoslavya maçında hem de finalde normal süresi 2-2 sona eren Çekoslovakya karşılaşmasında ikişer asist yapan ve takımının gollerinin yüzde 67'sine katkı sağlayan Bonhof, seri penaltı atışlarına kalan finalde takımı adına ilk atışı kullanıp gole çevirmesini de bilmişti. Lâkin buna rağmen Uli Hoeness'in fezaya giden penaltısı ve ardından gelen Panenka'nın meşhur vuruşuyla birlikte kupa Çekoslovakya'ya gitmişti.

Diğer Adaylar

Andrea Pirlo

İtalya, 2006'da dünya şampiyonu olmasının ardından EURO 2008'e çeyrek finalde, 2010 Dünya Kupası'naysa ilk turda veda ederek büyük hayal kırıklığı yaşamıştı. Gök Mavililer bu düşüşün ardından EURO 2012'de yeniden ayağa kalkıyor ve çeyrek finalde İngiltere, yarı finalde de Almanya gibi engelleri aşarak finale geliyorlardı. Özellikle bu maçlarda Pirlo, takımını orta sahada müthiş bir akılla yönetmişti. Ancak onun oyun zekâsı ve yetenekleri, finalde İspanya'nın baş edilmesi neredeyse imkansız pas trafiği karşısında daha fazlasını mümkün kılamamıştı.

Matthias Sammer

Federal Almanya ile Demokratik Almanya'nın 1990 yılının sonlarında birleşmelerinin ardından yeni Almanya Millî Takımı'nda takımında düzenli olarak kendisine yer bulan Doğu kökenli yegâne oyuncu Matthias Sammer'di. Orta alanda oyunu çok iyi organize edebilen Sammer, buna karşılık Almanya'nın EURO 92'de Danimarka karşısında yaşadığı şoku engelleyememişti belki ama yine de turnuvanın en iyi orta saha oyuncularından biri olmuştu. Dört yıl sonraysa Sammer bu kez libero olarak görev yaparken bu turnuvada mutlu sona ulaşacaktı.

ORTA SAHA

Thomas Haessler

Almanya EURO 92'de final oynarken bu yolda açıkçası hayli soğuk terler dökmüştü. Panzerleri en çok zorlandığı anlarda kurtaran ve bir anlamda finale taşıyan başlıca oyuncuysa ele avuca sığmayan orta saha oyuncuları Thomas Haessler'di. Turnuvanın ilk maçında SSCB'nin ardılı niteliğindeki Bağımsız Devletler Topluluğu ile karşılaşan Almanya, az kalsın açılışı mağlubiyetle yapacaktı ki 1-0 gitmekte olan maçın son dakikasında frikikten çok şık bir gol atan Haessler buna engel olmuştu. Haessler, yarı finalde de İsveç önünde 3-2 kazandıkları maçta takımı adına gol perdesini yine frikikten ağları havalandırarak açmıştı.

Bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjiyle sahanın her yerine ayak basan, bununla birlikte yüksek bir top tekniğine ve oyun zekâsına da sahip olan Haessler, 1990'da Federal Almanya'nın kazandığı dünya şampiyonluğunda da katkısını esirgememişti. Eğer EURO 92'de de mutlu sona ulaşabilselerdi hiç kuşkusuz Haessler'in yıldızı da çok daha fazla parlamış olacaktı. Haessler, EURO 96'da dört yıl rötarlı gelen şampiyonlukta da takımın parçalarından biriydi ama o günkü performansı, dört yıl önceki kadar göz kamaştırıcı sayılmazdı. Bu da futbolun cilvelerine dair basit bir örnek olsa gerek.

Diğer Adaylar

Pavel Nedved

Çek futbolunun yakın dönemdeki en büyük yıldızı olarak gösterilebilecek Pavel Nedved'in dünya futbol kamuoyunun dikkatini ilk çektiği yer, EURO 96 idi. Çek Cumhuriyeti'nin İtalya'yı 2-1 mağlup ettiği kritik ilk tur maçında takımının ilk golüne imzasını atan Nedved, turnuva genelinde de oyunu süratle ikinci bölgeden üçüncü bölgeye taşıyabilmesi, uzak mesafeden çektiği sert şutları ve etkili paslarıyla büyük alkış almıştı.

Rene Vandereycken

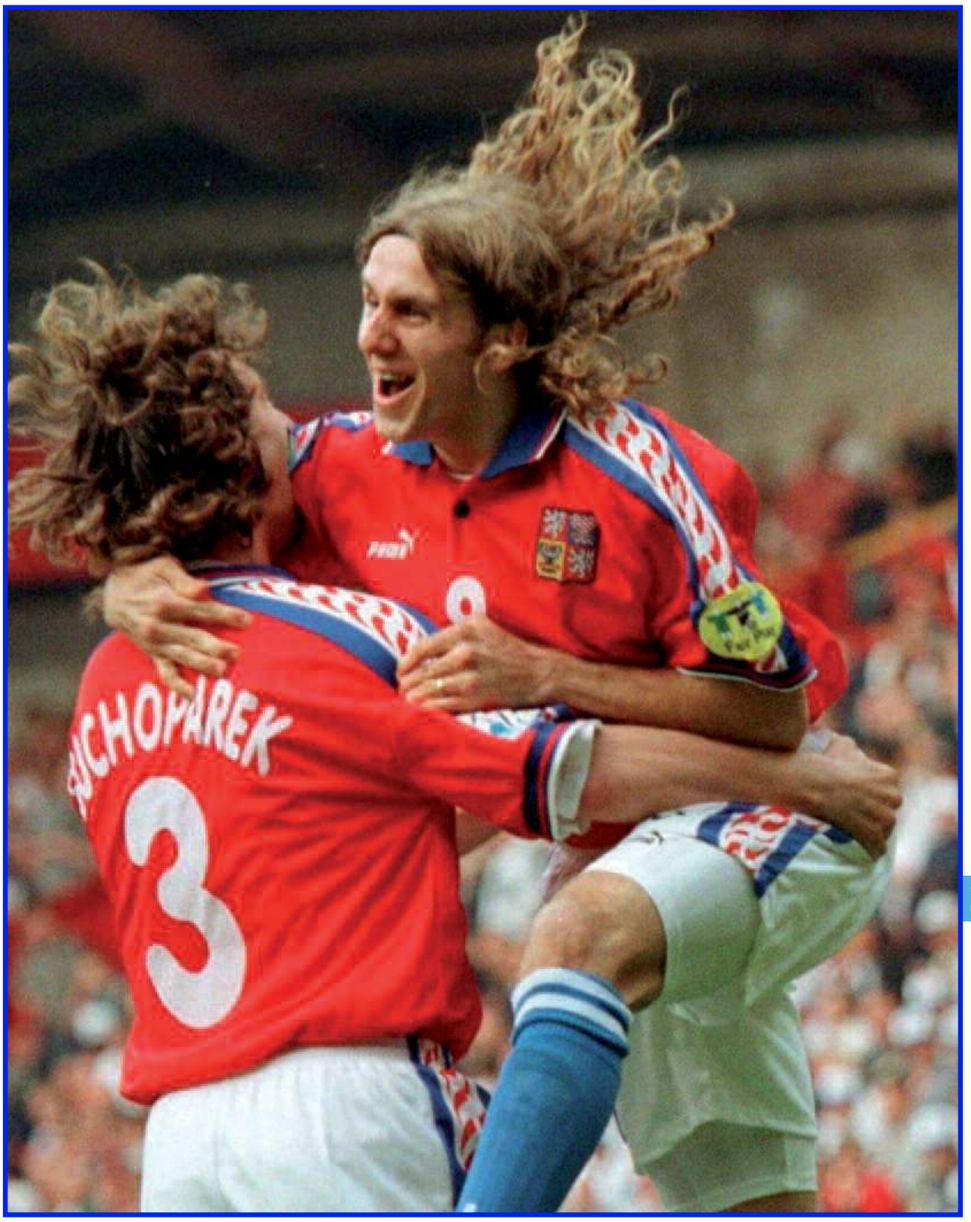

Belçika futbolunun 1970'lerin ortasından 1980'lerin ortasına kadar en önemli isimlerinden biri olan Rene Vandereycken'in yıldızı ilk olarak Club Brugge forması altında parlamış ve başarılı oyuncu bu kulüpte sırasıyla bir UEFA Kupası, bir de Şampiyon Kupası finali görmüştü. Vandereycken, 1980 Avrupa Şampiyonası'nda finale kalan Belçika'nın da orta sahadaki patronu konumundaydı. Üstelik söz konusu finalde, takımı adını skoru 1-1'e getiren golü de penaltıdan kaydetmişti fakat son anlarda Hrubesch'ten gelen gol, tüm Belçikalıların olduğu gibi Vandereycken'in de hayallerini yıkmıştı.

SAĞ KANAT

Karel Poborsky

EURO 96'nın sürpriz finalisti Çek Cumhuriyeti'nin bu başarısında Pavel Nedved'le birlikte en çok sivrilen oyuncu Karel Poborsky idi. Hatta sırf o turnuva özelinde konuşmak gerekirse Poborsky'nin Nedved'den bile daha çok ses getirdiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Takımının çoğu hücum organizasyonunu sağ kanattan başlatan ve yöneten isim olan Poborsky, rakip ceza sahasına da çok iyi hareketleniyor ve skora da önemli katkı sağlıyordu.
İlk olarak Çeklerin İtalya'yı 2-1 mağlup ettiği maçın ilk golünde Pavel Nedved'e asist yapan Poborsky, Rusya ile 3-3 berabere kaldıkları maçta da yine ilk golde Jan Suchoparek'in kafasına topu kondurmuştu. Poborsky'nin turnuvaya asıl damgasını vurmasıysa, çeyrek finaldeki Portekiz maçında olacaktı. Eşleşmenin favorisi olan Portekiz'e karşı Çekler iyi bir savunma yapıp ilk yarıyı 0-0'la geçtikten sonra ikinci yarının başlarında Poborsky topu alıp Portekiz ceza alanına doğru sokulmuş ve tam on sekiz çizgisi üzerinden harika bir aşırtma vuruş yaparak fileleri havalandırmış, Çek Cumhuriyeti de bu müthiş golle rakibini 1-0 mağlup ederek yarı finale yükselmişti.
Paul Gascoigne'in İskoçya'ya ve Davor Suker'in Danimarka'ya attığı gollerle birlikte bu gol, EURO 96'nın en güzel üç golünden biriydi.

Diğer Adaylar

Bastian Schweinsteiger

Almanya'nın EURO 2008'de finale kadar gitmesinde en etkili oyunculardan biri de Schweinsteiger'di. Aslında turnuvanın, onun adına pek de iyi başladığı söylenemezdi. İlk iki maçta sonradan oyuna girmiş, üstelik bunlardan Hırvatistan'a karşı olan ve 2-1 kaybettikleri maçta son dakikada kırmızı kart da görmüştü. Hâliyle son grup maçını da kaçırmıştı. Ancak çeyrek finalde Portekiz'e karşı 3-2 kazandıkları maçta adeta fişek gibi sahalara dönen Schweinsteiger takımının ilk golünü atarken diğer iki golün asistini yapmış, yarı finaldeki 3-2'lik Türkiye galibiyetinde de yine gol perdesini açan isim olmuştu.

Igor Çislenko

SSCB, 1960'ta Avrupa şampiyonu olmasının ardından 1964 Avrupa Şampiyonası'nda da bir kez daha finale kadar gelmişti. Sağ kanatta sürati ve gol noktalarına hareketlenmedeki becerisiyle rakip savunmaların başını döndüren Çislenko da o takımın en etkili silahlarındandı. Dört yıl evvel henüz 21 yaşında olduğundan kendisine kadroda yer bulamamıştı. Eğer o turnuvada da oynamış olabilseydi kuşkusuz kendisine futbol tarihinin sayfalarında çok daha geniş bir bölüm ayrılacaktı.

Dragan Dzajic

Futbol dünyasının gördüğü en yetenekli sol kanat oyuncularından biri olarak kabul edilen Dragan Dzajic, belki de Yugoslav olduğundan hak ettiği şöhrete yeterince ulaşamamıştı. Dzajic'in uluslararası düzeyde kendisini en çok gösterdiği turnuvaysa, 1968 Avrupa Şampiyonası'ydı. İlk olarak dört takımın boy göstereceği turnuvanın play-off'larında Fransa'yı 1-1 ve 5-1'lik skorlarla elerlerken Fransızların âdeta başını döndüren ve deplasmanda bir asist yapıp iç sahada da bir gol kaydeden Dzajic, turnuvanın yarı finalindeyse İngiltere önünde son dakikalarda takımına 1-0'lık galibiyeti getiren gole imzasını atacaktı.

Yugoslavya, finalde İtalya ile karşı karşıya geldiğinde de oyuna daha etkili başlayan taraf olmuş ve 39'uncu dakikada yine Dzajic'in attığı golle 1-0'lık üstünlüğü de yakalamıştı. Ancak İtalya'nın bitime 10 dakika kala 1-1'i bulması, sonrasında da yarım saatlik uzatmalarda da bu eşitliğin bozulmaması, Yugoslavya'nın Avrupa şampiyonluğu fırsatını kaçırmasına neden olacaktı. Zira o günkü statü gereği taraflar iki gün sonra bir tekrar maçında karşılaşmak durumundaydı. Kadrosu daha geniş olan İtalya, rotasyona giderek bu maça daha diri çıkarken Yugoslavya bunu yapamayınca söz konusu mücadelede rakibine 2-0'lık skorla teslim olmuştu.

Eğer ilk maçta işi bitirebilselerdi, herhalde Dzajic'in adını bugün çok daha fazla futbolsever ezberlemiş olurdu.

Diğer Adaylar

Luis Figo

Portekiz'in altın jenerasyonunun en önemli isimlerinin başında gelen Luis Figo, aslında Avrupa Şampiyonalarında büyük etkiyi, Portekiz'in yarı final oynadığı EURO 2000'de sağ kanat oynayarak yapmıştı. Zaten kariyerinde ağırlıklı olarak oynadığı bölge de sağ kanattı. Dört yıl sonraki EURO 2004'teyse genç Cristiano Ronaldo'nun sağ kanada geçmesiyle Figo daha çok sol tarafta oynamıştı. Bu kez kendi gol atmasa da hücum bölgesinde takımını en etkin kılan isimlerdendi. İlk turdaki 1-0'lık İspanya maçında yaptığı asist ise Portekiz'in turnuvaya erkenden veda etmesini önlediği gibi grup lideri olarak çeyrek finale kalmasını sağlamıştı.

Dimitri Payet

Fransa'nın, ev sahipliğini yaptığı EURO 2016'da Payet'in kadroda ilk bakışta göze batan isimlerden biri olduğu söylenemezdi belki ama Romanya'ya karşı oynanan açılış maçında önce bir asist yapıp son dakikada da harika bir şutla galibiyet golünü kaydetmesi spot ışıklarını bir anda onun üzerine çevirmişti. Ardından Arnavutluk'a bir gol daha atan ve çeyrek finaldeki 5-2'lik İzlanda maçında da bir gol ve bir asistle oynayan Payet, Fransa'nın turnuvada Antoine Griezmann'dan sonra Olivier Giroud ile birlikte en çok skor katkısı yapan oyuncusu da olmuştu.

Antoine Griezmann

Fransa'nın 1984'te kazandığı Avrupa şampiyonluğunda Michel Platini'nin beş maçta attığı dokuz golün yanına bugüne dek yaklaşan dahi çıkmadı. Yine de EURO 2016'da Antoine Griezmann finalde son bir adım atabilseydi bir Platini olmasa bile Avrupa Şampiyonalarının gelmiş geçmiş en önemli oyuncuları arasına adını hiç silinmemecesine yazdırabilirdi.
Zira finale gelene kadar yaptıkları asla yabana atılacak cinsten değildi.
Griezmann, turnuvanın ilk turunda tutuk bir görüntü çizerken sadece Arnavutluk filelerine bir gol göndermişti. Ancak ikinci turdaki İrlanda maçında oyuna ağırlığını koymuş ve Fransa'nın 1-0 geri düştüğü karşılaşmada attığı iki golle takımına 2-1'lik galibiyeti ve turu getirmişti. Çeyrek finalde İzlanda ağlarına da çok güzel bir gol bırakan ve iki de asist yapan Griezmann, asıl şovunuysa yarı finale saklamıştı. Son dünya şampiyonu Almanya karşısında ilk yarının sonlarında attığı penaltıyla takımını öne geçiren Griezmann, ikinci yarının ortalarında da fileleri bir kez daha havalandırarak Fransa'nın 2-0 galip gelmesini sağlamış ve takımının finale çıkmasında aslan payına sahip olmuştu. Griezmann, finalde suskun kalsa da turnuvanın gol krallığını elde etti. Hatta yedi maç oynamanın da etkisiyle, Platini'den sonra bir turnuva içinde en çok gol atan ikinci oyuncu da oldu. Başta da dediğimiz gibi finalde de skora katkıda bulunabilseydi turnuva tarihinde yeri çok ama çok daha özel olabilirdi.

Diğer Adaylar

Milan Galic

1960 yılındaki ilk Avrupa Şampiyonası'nda Yugoslavya finale çıkarken yarı finalde ev sahibi Fransa'yı 5-4'lük muazzam bir maçla saf dışı bırakmıştı. Bu harika gol düellosunda perdeyi açan isimse yarım yuvarlak civarından çektiği sert şutla çok şık bir gol kaydeden Milan Galic'ti. Bu, aynı zamanda Avrupa Şampiyonalarının da ilk golüydü. Galic, sonrasında SSCB'ye karşı oynadıkları finalde de ilk yarının sonlarında ağları havalandırarak takımını 1-0 öne geçirmişti belki ama Sovyet takımı sonrasında toparlanıp maçı uzatmalarda 2-1 kazanmasını bilmişti.

Jan Ceulemans

Belçika futbolunun 1980'lerdeki en etkili isimlerinden biri konumundaki Jan Ceulemans, iri fiziğine rağmen topla birlikte çok süratli olması ve gol noktalarına da çok iyi hareketlenebilmesiyle fark yaratmaktaydı. Belçika'nın final oynadığı 1980 Avrupa Şampiyonası'nda da Kırmızı Şeytanların İngiltere'yle oynadığı ve 1-1 berabere kaldığı maçta takımının golü ondan gelmişti. Turnuva boyunca orta saha ile hücum bağlantısını çok iyi kuran, güçlü fiziği ve süratiyle de rakip savunmaları hayli yıpratan Ceulemans, turnuvanın en iyi on birine de seçilmişti.

SANTRFOR Dieter Müller

Futbol dünyasında Gerd Müller sayesinde Müller ve gol sözcükleri adeta eş anlamlı hale gelmişti. Gerd Müller'in 1974 Dünya Kupası sonrasında millî takımı bırakmasının ardındansa Federal Almanya, 1976 Avrupa Şampiyonası'na bir başka Müller'le gelmişti: Köln'ün santrforu Dieter Müller. Turnuva öncesinde sadece bir kez millî formayı giymiş olan 22 yaşındaki oyuncu, teknik direktör Helmut Schön'ün A planında da yer almamaktaydı. Schön, öncelikle forvet hattında Uli Hoeness ve Bernd Hölzenbein ikilisini görevlendirmeyi düşünmekteydi. Yarı finaldeki Yugoslavya maçına da bu düzen çerçevesinde başlamıştı.

Ne var ki Yugoslavya, maçın ilk bölümlerinde Federal Almanya karşısında hayli etkiliydi ve mücadelenin devre arasına da 2-0'lık üstünlükle girmişti. Federal Almanya, ikinci yarının ortalarında farkı bire indirirken, Helmut Schön 79'uncu dakikada son çare olarak Dieter Müller'i oyuna sürmüştü. Bundan sonrasıysa adeta bambaşka bir maç, bambaşka bir hikâye... Sadece üç dakika sonra skoru 2-2'ye getirip maçı uzatmalara taşıyan Müller, uzatmaların son beş dakikasınaysa iki gol daha sığdırıyor ve hat-trick yaparak takımını 4-2'lik galibiyete, dolayısıyla finale taşıyordu. Müller, Çekoslovakya ile oynanan ve normal süresi 2-2 biten finalde de takımının ilk golünü atmıştı ama bu kez yetmemişti.

Diğer Adaylar

Oleg Protasov

Protasov'a, SSCB'nin efsanevi Oleg Blokhin'den sonraki yeni büyük golcüsü gözüyle bakılmaktaydı. EURO 88'de de en azından finale kadar bu beklentileri karşılayabilecek bir performans ortaya koymuştu. Önce ilk tur gruplarında İrlanda ile 1-1 berabere kaldıkları maçta bir gol atan Protasov, yarı finalde de 2-0'lık İtalya galibiyetinde maça noktayı koyan isim olmuştu. Ancak finalde beklenen katkıyı verememesi neticesinde SSCB ikincilikle yetinmek zorunda kalmıştı.

Drazan Jerkovic

İlk Avrupa Şampiyonası'nın finalisti olan Yugoslavya'nın santrforu Drazan Jerkovic, yarı finaldeki 5-4'lük unutulmaz Fransa zaferine damga vuran isimlerdendi. Golü çok iyi koklayan ve söz konusu maçtaki iki pozisyonda takım arkadaşlarının kaleciden dönen şutlarını tamamlayarak fileleri havalandıran Jerkovic, SSCB ile oynanan finaldeyse suskun kalmıştı. Yine de bu turnuva onun açısından iki sene sonrasının bir fragmanı niteliğindeydi. Zira kendisi 1962 Dünya Kupası'nda dört gol atacak ve turnuvanın altı gol kralından biri olacaktı.

DenizBank
TÜRKİYE MİLLİ FUTBOL TAKIMLARI ANA SPONSORU
SEVGİMİZ BİR DENİZ
HER NEFESTE BİRLİKTEYİZ!
#SevgimizBirDeniz
SEVGİMİZ BİR DENİZ
HER NEFESTE BİRLİKTEYİZ!
TÜRKİYE MİLLİ FUTBOL TAKIMLARI ANA SPONSORU DENİZBANK, TÜM GÜCÜYLE MİLLİLERİMİZİN YANINDA.
ENBD
1923
DenizBank

Bizim çocuklar dörtlü sev

viyor

Millî Takımımız, EURO 2020 finalleri öncesinde Alanya'da Azerbaycan'la oynadığı ilk hazırlık maçını 2-1 kazandı. Maça deneysel bir kadro ve üçlü savunmayla başlayan ay-yıldızlılar, 1-0 geriye düştükten sonra dörtlü savunmaya dönüp Halil Dervişoğlu ve Kaan Ayhan'ın golleriyle sahadan 2-1 galip ayrıldı.

11 Haziran'da Roma'daki İtalya maçıyla başlayacağı 2020 Avrupa Şampiyonası mücadelesi için Antalya'da kampa giren Millî Takımımız, Alanya'da oynadığı ilk hazırlık karşılaşmasında kardeş Azerbaycan'ı Halil Dervişoğlu ve Kaan Ayhan'ın golleriyle 2-1 yendi.

Güneş: "Umudu mutluluğa çevirmeye çalışacağız"

Maç öncesinde düzenlediği basın toplantısında kamp çalışmaları ve EURO 2020 finalleriyle ilgili düşünceleri hakkında bilgi veren Millî Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş, kadroya çağırılmayan oyuncuların verdiği tepkilerin, onların Millî Takım'ı ne kadar sahiplendiğini gösterdiğini söylüyor, kampa gelenlerin coşkusundan ise çok mutlu olduğunu belirterek, "Rekabeti kendileri yapıyor, birbirlerine takılıyorlar. Akşam idman yapıyoruz ama gün içinde de özel çalışıyorlar. Kendilerini göstermek için çok heyecanlılar. Bu kampta dışarıda kalacak oyuncu olsa da bizde olumlu bir hava bırakır. Bu birlikteliğimizin takımı ve ülkeyi sevindirdiğini düşünüyorum. Bize umut besliyorlar biz de bu umudu mutluluğa çevirmek için daha çok çalışacağız. 30 kişiyi tek yürek olarak görüyorum" diyordu.
Azerbaycan maçının bir dostluk buluşması olduğunu vurgulayan, Güneş, savunma yapan takımların zorluk çıkaracağının altını çizerek, "Azerbaycan zor kaybeden, savunmayı iyi yapan, iyi paslaşan bir takım. Çok kolay bir maç olmayacaktır, elimizden gelenin en iyisini yapıp, maçı kazanmak istiyoruz. Ülkenin bizden beklediği futbolla hayaller birleşsin dedik" ifadelerini kullanıyordu.

27 Mayıs 2021 – Özel Maç

Alanya Bahçeşehir Okulları Stadyumu

Hakemler

Genc Nuza

Fatlum Berisha , Bujar Selimaj, Visar Kastrati (Kosova)

Goller

Emin Mahmudov (dk. 28), Halil Dervişoğlu (dk. 34), Kaan Ayhan (dk. 45)

Türkiye: 2

Azerbaycan: 1

Üçlü savunmayla geriye düştük

Millî Takımımız, Azerbaycan'la 27 Mayıs akşamı Alanya'daki Bahçeşehir Okulları Stadı'nda karşı karşıya geldi. Millîlerimiz bu stattaki ilk maçını bir başka kardeş ülke olan Özbekistan'la 2 Haziran 2019'da oynamış ve 2-0 kazanmıştı. Sekizinci kez sınandığımız Azerbaycan karnemizde ise geçmişteki yedi maçta beş galibiyet, bir beraberlik ve bir de yenilgi bulunuyordu. Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu ile Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nın da TFF Başkanı Nihat Özdemir ve yönetim kurulu üyeleriyle birlikte izlediği maçta 400 civarında da davetli taraftar, ellerindeki ay-yıldızlı bayraklarla iki kardeş takıma destek veriyordu.

98 yıllık tarihinde oynadığı 590 maçtan galibiyet ve yenilgi sayılarını 224'te eşitleyen ay-yıldızlılar, bu maçı kazandıkları takdirde 1925 yılından bu yana ilk kez artıya geçecek ve adeta beyaz bir sayfa açacaktı.

Millî Takımımız sahaya deneysel bir kadro ve Şenol Güneş dönemlerinde görmeye âşinâ olmadığımız üçlü savunmayla başladı. Kaleyi Altay Bayındır koruyor, savunma üçlüsünde Kaan Ayhan, Merih Demiral, Çağlar Söyüncü, orta saha dörtlüsünde Mert Müldür, Taylan Antalyalı, Orkun Kökçü, Rıdvan Yılmaz, ileri üçlüde ise Cengiz Ünder, Halil Dervişoğlu ve Halil Akbunar yer alıyordu. Altay Bayındır, Halil Dervişoğlu ve Rıdvan Yılmaz'ın ardından oyuna ikinci yarıda girecek olan Kerem Aktürkoğlu ve Gökhan Akkan da ilk kez A millî olmanın gururunu yaşayacaktı.

Karşılıklı ataklarla başlayan maçta ilk tehlikeli pozisyonu üreten taraf millîlerimizdi. Henüz 6'ncı dakikada Cengiz Ünder'in kullandığı kornerde, arka tarafa açılan topa Kaan Ayhan kafayı vuruyor, savunmadan dönen topu onsekiz çizgisinin üzerinde önünde bulan Orkun Kökçü'nün şutu yan direği sıyırarak auta çıkıyordu.

Bir dakika sonra ise gole yaklaşan taraf Azerbaycan olacaktı. Sağ kanattan kullandıkları taç atışında savunmamızın yerleşme hatasından faydalanan Ramil Sheydayev bir anda ceza sahamızın hemen önünde bomboş bir şut fırsatı yakalıyor, ancak kalecimiz Altay Bayındır soluna uzanarak rakibimize gol fırsatı tanımıyordu.

25'inci dakikada bir kez daha Azerbaycan kalesini yokladık. Çok adamla rakip ceza sahasının önünde set oluşturduğumuz sırada Mert Müldür'ün onsekizin önünden aşırtma bir pasla sağ kanatta buluşturduğu Cengiz Ünder, rakibinden sıyrılıp çaprazdan sert vuruyor ama bu kez de kaleci Emil Balayev gole izin vermiyordu.

Üç dakika sonra ise Azerbaycan'ın golü gelecekti. 28'inci dakikada

Halil Dervişoğlu ilk A millî maçında gol atmayı başardı.

Namik Alaskarov'un sağ kanada açtığı topla ceza sahası yan çizgisinin aut çizgisiyle kesiştiği bölgede buluşan Abbas Hüseynov, meşin yuvarlağı on sekize hamle yapan Emin Mahmudov'un önüne bırakıyor, bu oyuncu da gelişine sağ ayak içi plaseyle uzak köşeden ağları havalandırıyordu: 1-0.

Gollerimiz peş peşe geliyor

Teknik direktörümüz Şenol Güneş, golün ardından hemen üçlü savunmadan vazgeçip, Kaan Ayhan'ı orta alana sürerek 4-3-3'e dönüyordu. 32'nci dakikada önde pres yapan Azerbaycan takımı, kalecimiz Altay Bayındır'ın hatalı pasından kaynaklanan pozisyonda bir kez daha gole yaklaşacak ama Ismayil Ibrahimli ile Ramil Sheydayev bu fırsatı değerlendiremeyecek, daha doğru bir deyişle Altay, yaptığı kurtarışla hatasını telafi edecekti. 34'üncü dakikada ise Millî Takımımız beraberlik golünü kaydetti. Bu dakikada Ceniz Ünder onsekizin sağ ön bölgesinde kaleye hareketlenirken Azerbaycan savunması tarafından düşürülmüş ve takımımız bir serbest vuruş kazanmıştı. Atışı kullanan Orkun Kökçü'nün sağ ayak içiyle yakın

direğe kaldırdığı topa savunmanın arasından sıyrılıp kafayı vuran Halil Dervişoğlu skoru 1-1'e getirirken, ilk A millî maçında gol atmayı da başarmış oluyordu.

Golün ardından teknik direktörümüz Şenol Güneş sahaya bir müdahalede daha bulunuyor, sol önde oynayan Halil Akbunar'ı sol beke çekerken, genç Rıdvan Yılmaz'ı da sol açığa sürüyordu. Bu bölümde topa daha çok sahip olan ve galibiyet golünü aramayı sürdüren Millî Takımımız, aradığını ilk yarının son anlarında bulacaktı. 44'üncü dakika oynanırken Halil Akbunar'ın sol kanattan yaptığı ortayı savunma kafa ile ceza sahası dışına gönderiyor, o noktada topla buluşan Orkun Kökçü'nün ayak içiyle uzak köşeye yolladığı topu kaleci kornere çeliyordu. Orkun Kökçü'nün kullandığı kornerde ise ön direğe gelen topu Anton Krivotsyuk uzaklaştırmaya çalışıyor, ancak meşin yuvarlak onsekizin içindeki Merih Demiral'ın önünde kalıyordu. Merih'in şutunu kaleci Emil Balayev ancak çelebilecek, o noktada bitiveren Kaan Ayhan da fırsatı iyi değerlendirip takımımızı 2-1 öne geçirecekti. 35'inci millî maçına kaptan olarak çıkan Kaan, dördüncü golüyle de tanışmış oluyordu.

Çok pozisyon verdik

Millî Takımımız, ikinci yarıya iki değişiklikle başladı. Cengiz Ünder'le Rıdvan Yılmaz kenara gelirken, forvetin sağ kanadına Efecan Karaca, sol kanadına ise A millî formayı ilk kez giyecek olan Kerem Aktürkoğlu yerleşiyordu. Bu yarıda top daha çok Millî Takımımızın ayağında dolaşıyor görünse de ay-yıldızlılar üçüncü bölgede pek etkili olamayacak, buna karşılık Azerbaycan her geliştirdiği atakta gole çok yaklaşacaktı. Nitekim 47'nci dakikada Mahmudov'un sağ kanattan kullandığı kornerde Medvedev yakın mesafeden kafayı vuruyor ancak Altay Bayındır üzerine gelen bu topu kurtarıyordu. İki dakika sonra ise çok hızlı gelişen Azerbaycan atağında Alaskarov sağ kanattan süratle ceza sahamıza girip çaprazdan sert bir şut çıkartıyor, Altay Bayındır muhtemel golü ayaklarıyla önlüyordu.

Millî Takımımız ise bu yarıdaki ilk tehlikesini 55'inci dakikada üretecekti. Azerbaycan ceza sahasının solundan kazandığımız serbest vuruşu Orkun Kökçü oldukça dar bir açıdan direkt kaleye yolluyor, ancak kaleci Emil Balayev bu şutu kurtarıyordu. 59'da Azerbaycan'ın sağ kor-

ner köşesinden kullandığı faul atışında Mahmudov'un yaptığı ortaya ön direkte Anton Krivotsyuk kafayı vuruyor, herkesin gözleriyle izlediği top, uzak direğin yanından az farkla auta çıkıyordu.

Oyuncu değişikliklerinin sık yaşanmaya başladığı bölümde, Şenol Güneş de 67'nci dakikada Orkun Kökçü ve Halil Dervişoğlu'nu kenara alırken sahaya Abdülkadir Ömür ve Enes Ünal'ı sürecekti.

71'inci dakikada ise Millî Takımımız adına talihsiz bir an yaşandı. Savunmadan atılan derin bir pasa Gurbani'den önce müdahale eden kalecimiz Altay Bayındır tehlikeyi önlese de bacağına aldığı darbeyle sakatlanarak oyundan çıktı. Yerine oyuna giren Gökhan Akkan ise uzun süredir kamplarına çağırıldığı ay-yıldızlı kadroda ilk kez millî olma gururunu yaşadı.

Abdülkadir Ömür ve Enes Ünal'ın oyuna girmesinin ardından üçüncü bölgede biraz daha hareketli olan Millî Takımımız, son pozisyonunu 90'ıncı dakikada üretti. Bu dakikada Efecan Kara'nın kafayla indirdiği topla ceza sahası içinde sağ çaprazda buluşan ve çok iyi dönen Enes Ünal'ın vuruşunu kaleci Emil Balayev kurtardı. Uzatmaların son anlarında ise kalemiz büyük bir tehlike atlattı ancak Azerbaycanlı oyuncular üst üste yaptıkları vuruşlardan sonuç alamadı ve Millî Takımımız sahadan 2-1'lik üstünlükle ayrıldı.

Güneş: "Genel olarak olumlu bir maçtı"

Maçın ardından bir değerlendirme yapan teknik direktörümüz Şenol Güneş, "Kamp döneminde daha çok bizimle olan arkadaşları oynatmaya çalıştık. Bazı mevkilerde hem takımda az oynayan hem de takıma ilk defa çağırılan oyuncuları görmek istedik. Rakibimiz iyi kapanan bir takımdı, bu bizi zorladı. Eksiklerimiz ve hatalarımız var. Genel olarak olumlu buluyorum" diyordu.

Azerbaycan karşısında kazanmayı istemelerinin bir sebebinin de Millî Takım'ın galibiyet sayısını mağlubiyet sayısının önüne geçirmek olduğunu belirten Güneş, "Letonya maçında bunu kaçırmıştık. Dost ve kardeş ülkemiz olan Azerbaycan'a karşı bunu aldık, hatırası daha büyük oldu" ifadelerini kullanıyordu. Tecrübeli teknik adam, maça üçlü savunmayla başlamalarıyla ilgili olarak da "Bugünkü oyunda pas yüzdemiz, dikkatimiz, bireysel hatalarımız, yavaş oynamamız sıkıntılarımızdı. Hangi sistemde oynarsanız oynayın sahaya olumsuz yansır. Rakibin o kadar geleceğini de düşünmedik" diye konuşuyordu.

Güneş, Rıdvan Yılmaz'la Halil Akbunar'ın sol kanattaki yer değiştirmesiyle ilgili olarak da "Rıdvan genç bir oyuncu, ilk defa oynadı ve baya heyecanlıydı. Heyecanı oyuna da yansıdı. Onu tanıyorum, daha rahat, daha canlı oynayacak. Hem ofansif hem de defansif pozisyonlarda dağınıklığı vardı. Gol de yiyince ileriye aldım, baktım yine olmadı, sanki rüya âleminde gibi gördüm onu. İkinci bir sıkıntı olur da kaybederiz dedim. Gine maçında oynatacağım, o da bunları yaşayacak. Halil, Kerem için de geçerli. Gidip gelecekler, bunu yenecekler. Rıdvan'ı koruma anlamında dışarı aldım. Halil de bunu tecrübesiyle kapattı" açıklamasında bulunuyordu.

Bakanlardan millîlere ziyaret

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ile Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu, Millî Takımımızı ziyaret etti. Millîlerimizin kamp yaptığı otelde öğle yemeğinde teknik direktör Şenol Güneş, teknik heyet ve futbolcularla bir araya gelen Bakanlar, EURO 2020'de takımımıza başarılar diledi. Her iki Bakan ve TFF Başkanı Nihat Özdemir, takımımızın bugüne kadar aldığı sonuçlarla tüm Türkiye'yi sevindirdiğini, turnuvada da herkesin tek yürek olarak 'Bizim Çocuklar'ı destekleyeceğini belirtti.

Mevlüt Çavuşoğlu:

"Takımımıza güveniyoruz"

Azerbaycan Millî Takımı'nı da çok iyi gördük. Mücadele eden bir takım. Millî Takımımız da inşallah Avrupa Şampiyonası'nda önce gruplardan çıkıp sonra şampiyonluğa doğru gidecek. Şenol Hocamızın liderliğinde takımımıza güveniyoruz. Sonuçta 'Bir millet, iki devlet'e yakışır bir hazırlık maçı oldu. Bazı maçlarımızı da Azerbaycan'da oynayacağız. Kardeş Azerbaycan'ın da Millî Takımımıza uğurlu geleceğine inanıyoruz.

M. Muharrem Kasapoğlu:

"Kardeşlik ilelebet devam edecek"

Hamdolsun güzel bir atmosfer var, hava var, inanç var. İnşallah şampiyonada millîlerimiz bizi gururla temsil edecekler, ona inanıyoruz. Tabiî aynı zamanda Azerbaycan Federasyon Başkanımız Rövnag Abdullayev Beyefendi ile de birlikteydik. Ona da teşekkür ediyoruz. Azerbaycan-Türkiye kardeşliği inşallah ilelebet devam edecek. Bu vesileyle tüm sporculara, teknik ekiplere de teşekkür ediyorum.

Nihat Özdemir:

"Güzel ve iyi bir mücadele oldu"

İlk hazırlık maçımıza her zaman bizi sıcak duygularla kabul eden, ağırlayan, misafirperverliğiyle her zaman gönlümüze taht kuran Alanya'da başladık. Güzel ve iyi bir mücadele oldu. Bakanımızın her zaman dediği gibi, 'Bir millet, iki devlet' sloganıyla taraftarlarımız maç boyu iki takımı destekledi. Galler ve İsviçre maçlarını Bakü'de oynayacağız. İnşallah başarılarımız devam edecek ve grubumuzdan çıkıp yolumuza devam edeceğiz.

Rövnag Abdullayev

"İnanıyorum ki Roma'dan galip gelecekler"

Türkiye'ye EURO 2020'de başarı diliyorum. İnanıyorum ki Roma'dan galip gelecekler. Azerbaycan'da biz taraftarlarla Türkiye'nin zaferlerini seyredeceğiz. İnanıyorum ki Bakü Stadı'nda Türkiye şanslı bir çıkış yakalayacak ve biz Azerbaycanlı taraftarları sevindirecek.

Kardeşler bir araya geldi

A Millî Takımımızın kardeş ülke Azerbaycan'la oynadığı hazırlık maçında Türkiye ve Azerbaycan Futbol Federasyonu başkanları bir araya geldi. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir ve Azerbaycan Futbol Federasyonu Başkanı Rövneg Abdullayev, Alanya Stadyumu'ndaki maçın anısına karşılıklı hediye takdiminde bulundu. TFF 1. Başkan Vekili ve UEFA Yönetim Kurulu üyesi Servet Yardımcı da görüşmede yer aldı. Aytemiz Alanyaspor Başkanı Hasan Çavuşoğlu da Gençlik ve Spor Bakanı Dr. Mehmet Muharrem Kasapoğlu ile TFF Başkanı Nihat Özdemir'e forma takdim etti.

İyi ki doğdunuz çocuklar

Millî Takımımızın Avrupa Şampiyonası finallerine hazırlandığı Antalya'daki kampında, Azerbaycan maçı öncesinde üç futbolcunun doğum günleri kutlandı. 21 Mayıs'ta Dorukhan Toköz'ün 25'inci, Rıdvan Yılmaz'ın da 20'inci yaş günleri kutlanırken, teknik ekip ve takım arkadaşlarının tebriklerini kabul eden iki oyuncu, kendileri için hazırlanan özel pastanın üzerindeki mumları birlikte söndürdü. Çağlar Söyüncü'nün 24'üncü yaş günü ise iki gün rötarla kutlandı. Doğum günü 23 Mayıs olan Çağlar, kampa 25 Mayıs'ta katıldığı için doğum günü kutlaması da o günün akşamında yapıldı. Başarılı oyuncu, düzenlenen törende teknik ekip ve takım arkadaşlarının tebriklerini kabul etti. Kendisi için hazırlanan özel pastanın üzerindeki mumları söndüren Çağlar Söyüncü, duyduğu mutluluğu dile getirdi. Daha sonra pastanın ilk dilimini Ozan Tufan, Çağlar'a ikram etti.

Gine de kaybetmem

Millî Takımımız, Avrupa Şampiyonası finalleri öncesinde Antalya kampındaki son hazırlık maçını Gine ile oynadı ve 98 yıllık tarihinde ilk kez karşı karşıya geldiği rakibiyle golsüz berabere kaldı. Maçın genelinde daha üstün ve istekli bir oyun oynayan Gine karşısında Mert Günok'un kurtarışlarıyla ayakta kalan ay-yıldızlılar, son dakikalarda ise biri direkten dönen çok sayıda pozisyon bulmasına rağmen bu fırsatları kullanamadı ve golsüz beraberliğe razı oldu.

Güneş: "Keyifli ve agresif bir futbol"

Gine maçı öncesinde bir basın toplantısı düzenleyen teknik direktörümüz Şenol Güneş, Avrupa Şampiyonası finallerinde keyifli ve agresif bir futbol oy-

ek güzel!

Millî Takımımız, EURO 2020 finalleri öncesinde Türkiye'deki son hazırlık maçında Afrika temsilcisi Gine ile golsüz berabere kaldı. Rakibine çok pozisyon veren, oyunun genelinde saman alevi gibi parlayan ataklar geliştiren ay-yıldızlılar, son bölümde ise biri direkten dönen çok sayıda pozisyondan faydalanamadı.

31 Mayıs 2021 – Özel Maç

Antalya Stadı

Hakemler

Aliyar Aghayev

Zeynal Zeynalov, Akif Amirali, Elchin Masiyev (Azerbaycan)

Türkiye: 0

Mert Günok

Kaan Ayhan — Ozan Kabak (86' Efecan Karaca)

Mert Müldür — Rıdvan Yılmaz

Mahmut Tekdemir (86' Taylan Antalyalı)

İrfan Can Kahveci (46' Orkun Kökçü) — Dorukhan Toköz (65' Okay Yokuşlu)

Cengiz Ünder — Enes Ünal (65' Halil Dervişoğlu) — Abdülkadir Ömür (46' Kenan Karaman)

José Kanté (72' Demba Camara)

Yakhouba Barry (65' Ahmed M. Moreira) — Ibrahima Conté

Kane Mamadou — Morlaye Sylla (72' Aguibou Camara)

Florentin Pogba (82' Ousmane Kanté)

Pa Konate (65' Kamso Mara) — Abdoulaye Cissé

Mohamed Ali Camara — Saidou Sow

Aly Keita

Gine: 0

namak istediklerini belirterek, "Geçmişimiz ile gurur duyuyoruz. Oyuncularımız oyun olarak daha iyi olmalılar, onun için uğraşacağız. Önce ev sahibi ile ilk maçımızı yapacağız. Yarınları yazmak için iyi bir grup olduğunu düşünüyorum" diyordu. Gine ile ilgili olarak, "Daha önce birlikte çalıştığım Yatarra'nın takımı. Sempatik bir takım. İki önemli oyuncusu gelmedi ancak iyi oyuncu-

ları var. Zor maç olacağını düşünüyorum. Baskıyı deneyeceğiz. Farklı bir orta saha ile oynayacağız. Bazı isimleri oynatmayacağım, dinlendireceğim. Sakatlığımız yok. Takımın havası da iyi. Kazanmak gerekir ama hep söylüyorum güzel oyun, iyi sonuç'' ifadelerini kullanıyordu. Avrupa Şampiyonası finallerindeki ilk rakipleri İtalya'nın savunmadan pas yaparak çıktığını ve Gine maçında buna karşı ön alanda baskıyla rakibe rahat oyun kurdurmamanın provasını yapacaklarını söyleyen Güneş, finalin oynanacağı Wembley Stadı'na gönderme yaparak, ''Londra'yı seviyoruz, inşallah orada oluruz. Sadece işimizi yapmak istiyoruz. Her takım için hem final hem de şampiyonluk şansı var. Güzel futbolu da önemsiyoruz. Türkiye'de iyi futbol oynanıyor desinler. Bunu istiyoruz. İnşallah başarılı oluruz'' şeklinde konuşuyordu.

İlk yarıda büyük durgunluk

İki takım da sahaya benzer oyun dizilişleriyle yayıldı. Millî Takımımızda kaleyi Mert Günok korurken, savunma dörtlüsünde Mert Müldür, Kaan Ayhan, Ozan Kabak, Rıdvan Yılmaz görev alıyor, orta alan ve forvetteki dizilişimiz zaman zaman 3-3 ve zaman zaman da 5-1'e dönüşüyordu. Ortadaki üçlüde İrfan Can Kahveci, Mahmut Tekdemir ve Dorukhan Toköz, öndeki üçlüde ise Cengiz Ünder, Enes Ünal ve Abdülkadir Ömür yer alıyordu.
Bir dönem Galatasaray formasını giyen ve vatandaşlığımıza geçip ''Dündar Siz'' adını alan Fransız teknik direktör Didier Six'in yönettiği Gine ise ülkemize en önemli oyuncusu Liverpoollu Naby Keita'dan mahrum gelmişti. Tarihindeki tek önemli başarısı 1976'daki Afrika Uluslar Kupası'nda final oynamak olan Gine, kalede Aly Keita, savunmada Abdoulaye Cissé, Saidou Sow, Mohamed Ali Camara, Pa Konate, ön liberoda bir dönem Gençlerbirliği forması da giyen

Florentin Pogba, tek santrfor José Kanté'nin arkasındaki dörtlüde de Ibrahima Conté, Morlaye Sylla, Kane Mamadou, Yakhouba Barry ile oyuna başlıyordu.
Maça iyi giriş yapan taraf da misafirimiz Gine olacaktı. 8'inci dakikada ceza sahamızın önünde kazandıkları serbest vuruşu Ibrahima Conté kullanıyor ancak barajımıza çarpan top kornere gidiyordu. 10'uncu dakikada ise savunmamız Gine forvetlerine çok net bir gol fırsatı verdi. Takımın iki stoperinden Saidou Sow'un Ozan Kabak ile Rıdvan Yılmaz'ın arasına attığı topa hamle yapan José Kanté hiçbir müdahaleyle karşılaşmadan ceza sahamızın önüne geldikten sonra uzak köşeye çok kötü bir vuruş yaparak topu auta atıyordu. Sonrasında Millî Takımımız topa daha fazla hâkim olsa da bir türlü etkili pozisyonlar üretmeyi başaramayacaktı. Cengiz'in, Abdülkadir'in, Mert Müldür'ün aralıklı gol girişimleri bir heyecana bile dönüşmeden erirken, teknik direktörümüz Şenol Güneş, Abdülkadir Ömür'ü orta alana çekerken, İrfan Can Kahveci'yi sol kanada yolluyor, bu arada iki bekimiz biraz daha ileri çıkarak oynarken, Cengiz Ünder de orta alana kayarak o bölgedeki top hâkimiyetimizin artmasını sağlıyordu ancak tüm bunlar bir türlü istediğimiz pozisyonların üretilmesine yetmiyordu.

Mert Günok ayakta tutuyor

Golsüz sona eren ilk yarının ardından Millî Takımımız ikinci yarıya iki oyuncu değişikliğiyle başladı. Abdülkadir Ömür ve İrfan Can Kahveci kenara gelirken, Kenan

Karaman ve Orkun Kökçü oyuna giriyordu. Ancak bu yarıda da ilk tehlikeyi üreten taraf Gine olacaktı. Afrika takımının 48'inci dakikada sağ kanattan kullandığı kornerde çok iyi yükselen Mohamed Ali Camara kafayı vuruyor ama isabet sağlayamıyordu. Bir dakika sonra ise millîlerimiz maçın başından bu yana ilk defa organize bir atak geliştirecekti. Mert Müldür, sağ kanattan derin bir pasla ceza sahasının içindeki Cengiz Ünder'i görüyor, Cengiz'in bekletmeden yaptığı ortada Enes Ünal'ın göğsüyle indirdiği meşin yuvarlağı Kenan Karaman bekletmeden şutluyor ama isabet sağlayamıyordu.
55'inci dakikada ise maçın en net pozisyonunu Gine yakalayacaktı. Bir taç atışı sonrasında orta sahada kaptırdığımız topu Kane Mamadou hızla ceza sahamıza yaklaşmakta olan Yakhouba Barry'nin önüne oynuyor, Mert Müldür ve Kaan Ayhan'ın müdahale edemediği Barry'nin onsekiz çizgisine basar basmaz karşı karşıya attığı şutu Mert Müldür ayağının parmak ucuyla kornere çelerek mutlak bir golü önlüyordu. Kornerden arka direğe gelen topa bu defa Kane Mamadou yakın mesafeden vuruyor ama Mert Günok bir kez daha tehlikeyi kornerle savuşturuyordu. Bu bölümde top sürekli Gineli oyuncuların ayağında dolaşırken, kendi ceza sahasının önünde top ve adam kovalayan takımımız, saman alevi gibi parlayan ani ataklarla gol bulmaya çabalıyordu.

Gol kaçırma sırası bizde

65'inci dakikada Enes Ünal ve Dorukhan Toköz kenara gelirken Halil Dervişoğlu ve Okay Yokuşlu'nun oyuna girmesi ise bir süre sonra dengeyi millîlerimizin lehine değiştirecekti. 67'nci dakikada Cengiz Ünder sağ kanattan ceza sahası ön çizgisine paralel bir dripling yapıyor, Orkun'la girdiği bir duvar pasının ardından hemen Kenan Karaman'ı görüyor, Kenan'ın bekletmeden attığı şut ise az farkla auta çıkarken, bu pozisyonun kalitesi takımımızı biraz olsun ateşliyordu. Nitekim 73'üncü dakikada bir kez daha gole yaklaşacaktık. Okay Yokuşlu'nun ceza sahasını sol çaprazdan gören bir noktadan uzak direğe indirdiği topa Mert Müldür, Van Basten'in 1988 Avrupa Şampiyonası finalinde Sovyetler Birliği'ne attığı goldekine benzer bir vuruş yapıyor, ancak top çok az farkla üstten auta gidiyordu.
Son bölümde giderek daha iyi oynamaya başlayan ve üst üste pozisyonlar üreten Millî Takımımız, 80'inci dakikada ise büyük bir şanssızlık yaşayacaktı. Bu dakikada Cengiz Ünder'in kullandığı serbest vuruşa Mert Müldür hamle yapıyor, o sırada Kamso Mara'nın ters kafa vuruşunda top üst direkten geri dönüyordu. 83'te Orkun Kökçü'nün yarı sahamızın ortasından attığı uzun pası yakalayan Kenan Karaman sol çaprazdan Gine ceza sahasına giriyor ancak attığı şutu kaleci Aly Keita kornere çeliyordu. 85'te ise Aly Keita'nın hatalı pasını ceza sahasının önünde yakalayan Halil Dervişoğlu'nun sağ ayağıyla yaptığı plasede top direği sıyırarak auta çıkacaktı. 88'de ise bu defa büyük bir tehlike yaşama sırası bizim kalemizdeydi. Gine'nin çok hızlı çıktığı atakta top son olarak sol çaprazdaki Ahmed Moreira'ya geliyor, bu oyuncunun karşı karşıya şutunu günün başarılı ismi Mert Günok kurtarıyordu. Millî Takımımız 89'da Orkun Kökçü'nün, 90+1'de ise Halil Dervişoğlu'nun şutlarından sonuç alamayınca maç 0-0 sona eriyordu.
Maçın ardından bir değerlendirme yapan teknik direktörümüz Şenol Güneş, "Daha çok maç performansını ve müsabaka sayısı düşük olan oyuncuları görmek için önemli bir karşılaşmaydı. Arzumuz kazanmaktı, bunda başarılı olamadık. Denk bir maçtı, rakip fizikli, temaslı oynamayı seven bir takımdı. İkili boğuşmada iyi niyetliydik ama daha verimli olmamız gerekiyordu. Sakatlık riski olan oyuncularımız vardı, şükür sakatlık olmadı. İrfan, Abdülkadir, Dorukhan, Cengiz gibi takımlarında az oynayan oyuncuları görmeye çalıştık. İdeal 11 değildik ama oyun olarak herkes elinden gelen gayreti gösterdi. Bütün oyuncuları değerlendirdik. İki maçımız geride kaldı, yarından itibaren ve oynayacağımız Moldova maçıyla daha yüksek tempoda İtalya, Galler ve İsviçre karşılaşmalarına hazır olacağız. Eksiklerimiz olduğunu biliyoruz, duran toplarda, ofansif ve defansif olarak... Hücumda daha fazla görünen bir takım olmak istiyoruz ama maç oynamayanları oynatmak zorundaydık, her şeyi bir arada görmek mümkün olmuyor" ifadelerini kullanıyordu.

Cem Yılmaz'dan "güle güle" uğurlama

EURO 2020 için 18 Mayıs'tan bu yana Antalya'da kamp yapan A Millî Takımımız, çalışmalarına kısa bir mola verip Cem Yılmaz'ın sahne gösterisini izledi. A Millî Takım teknik heyeti, futbolcular, personel ve otelde bulunan aileleri kamp yapılan Regnum Carya Hotel'de Millî Takım resmi sponsorlarından Opet'in düzenlediği etkinlikte Cem Yılmaz'ın esprileriyle keyifli anlar yaşadı. Cem Yılmaz ve Opet, ''Güle güle gidin, güle güle gelin'' sloganıyla 'Bizim Çocuklar'a EURO 2020'de başarılar diledi. Cem Yılmaz'ın sahne performansı ayakta alkışlandı. Teknik direktör Şenol Güneş, takım kaptanı Burak Yılmaz ve oyuncular, Cem Yılmaz'a sahnede imzalı Millî Takım forması hediye etti.

Türkiye ve Gine Federasyonları bir araya geldi

Millî Takımımızın Antalya'da oynadığı hazırlık maçında Türkiye ve Gine Futbol Federasyonları bir araya geldi. TFF Başkanı Nihat Özdemir ve TFF Yönetim Kurulu üyesi Hasan Akıncıoğlu'nun katıldığı görüşmede Gine Millî Takımı kafile başkanı Mamadou Aliou Camara da yer aldı. Görüşmede karşılıklı hediye takdiminde bulunuldu.

Arçelik ve Vivo'dan Millîlere hediye

Millî Takım ana sponsorlarından Arçelik ve Vivo, EURO 2020'ye hazırlanan A Millî Takımımıza turnuva hediyesi verdi. Ana sponsor unvanıyla yer aldıkları ilk büyük turnuvada Millî Takım'ın yanında olmaktan büyük gurur duyduklarını belirten Arçelik firması, teknik heyet ve futbolculara Telve Türk Kahve Makinesi, Aralık 2020'de A Millî Takım ana sponsoru olan Vivo da sponsorları arasında yer aldığı EURO 2020'de Millî Takımımıza sonsuz güvendiklerini vurgulayarak tüm ekibe cep telefonu hediye etti. Millî Takım yetkilileri bu jestlerinden dolayı her iki firmaya da teşekkür etti.

Haluk Levent sürprizi

A Millî Takımımız, 30 Mayıs'ta Haluk Levent'in sürpriz konseri ile keyifli bir gece geçirdi. Kamp yapılan Regnum Carya Hotel tarafından özel olarak düzenlenen akşam yemeğine katılan A Millî Takım teknik heyeti, futbolcular, personel ve aileleri, otelde konaklayan Haluk Levent'in sürpriz ziyareti ve mini konseriyle önce şaşırdı sonra eğlendi. Milli Takım'la birlikte olmaktan büyük gurur duyduğunu belirten Haluk Levent; Teknik Direktör Şenol Güneş ve tüm futbolculara EURO 2020'de başarılar diledi.Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir ile A Millî Takımdan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Selim Soydan'ın da katıldığı yemek sonrasında A Millî Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş ve kaptan Burak Yılmaz, Haluk Levent'e imzalı Millî Takım forması hediye ettiler.

Nice yaşlara Şenol Güneş

A Millî Takımımızın Teknik Direktörü Şenol Güneş'in 69. yaş günü, Millî Takım'ın Antalya kampında kutlandı. A Millî Takım'dan sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Selim Soydan'ın da katıldığı öğle yemeğinde takım kaptanı Burak Yılmaz, tüm oyuncular adına takımın hediyesini Güneş'e sundu. Şenol Güneş için Pelit Pastanesi tarafından kendisinin ve tüm takımın görsellerinin bulunduğu özel bir pasta hazırlanırken, deneyimli çalıştırıcı tüm ekiple hatıra fotoğrafı çektirdi. Bu jest için emeği geçen herkese teşekkür eden Güneş, kampta tüm takımla birlikte doğum gününü kutlamaktan çok mutlu olduğunu belirtti. Güneş de doğum günü nedeniyle kendisini kutlayanlar için bir teşekkür mesajı yayınladı. Güneş'in mesajı şöyle: "Doğum günümü kutlayan herkese ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Milyonlarca insan arasında sizlerle olmak benim için ayrıcalık ve en büyük mutluluk. Hayata ne verirsek, hayat da bize en mükemmelini verir. Ben hayata ne verdim bilmiyorum ama bana ummadığım kadar değerli olan siz dostlarımı, sevdiklerimi verdi. İyi ki varsınız. Nice yıllar birlikte, sağlıklı, mutlu olmak dileğiyle bugünü başlangıç yapalım. En kötü günümüz böyle olsun. Yaşınız ne olursa olsun, her şeyin en güzeli sizlerin olsun."

Ülker Millî Takımla

Türkiye Futbol Federasyonu ile Türkiye'nin lider gıda şirketi Ülker arasında Millî Futbol Takımları sponsorluğunu kapsayan iş birliği anlaşması imzaladı. Yapılan anlaşma ile Ülker, aldığı birbirinden başarılı sonuçlarla tüm Türkiye'yi mutlu eden A Millî Futbol Takımımıza 5 yıl süreyle resmi sponsor oldu. Ülker, Erkek Millî Takımlarının resmi sponsorluğunun yanı sıra Kadın Millî Takımlar ve eMillî Futbol Takımlarının da ana sponsorluğunu üstlendi.

TFF Hasan Doğan Milli Takım Kamp Tesisleri'nde gerçekleşen sponsorluk anlaşması imza törenine, Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) Başkanı Nihat Özdemir, Yıldız Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ülker, TFF Başkan Vekili Ali Düşmez, TFF Yönetim ve İcra Kurulu üyesi Hamit Altıntop, TFF Sponsorluklar ve Pazarlamadan Sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Alkın Kalkavan, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş, Ülker CEO'su Mete Buyurgan, A Millî Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş, A Millî Kadın Futbol Takımı Teknik Direktörü Necla Güngör Kıragası'nın yanı sıra Federasyon yetkilileri katıldı.

arın sponsoru oldu

Özdemir: "Ülkemizi mutlu edecek başarılar kazanacağız"

Millî Takımlara yönelik katkısından ötürü Ülker'e teşekkür eden TFF Başkanı Nihat Özdemir, imza töreninde şu konuşmayı yaptı: "Türkiye Futbol Federasyonu ile ülkemizin en köklü markalarından Ülker arasında yapılacak sponsorluk imza törenimize hoş geldiniz. Ülker ile 9 yıl süren harika iş birliğimize verdiğimiz mola bugün itibariyle sona eriyor ve yeni bir döneme başlıyoruz. Bugün atacağımız imzalarla Ülker, 5 yıl süreyle, Erkek Millî Takımların resmi, Kadın Millî Takımlar ve e-Milli Takımların ana sponsoru olacak.

Öncelikle Türk sporuna unutulmaz katkılar sağlayan Ülker'i spora dönüş kararından dolayı TFF olarak hem kutluyoruz hem teşekkür ediyoruz. Bugün uluslararası rekabetteki gücümüze güç katacak bir ortaklığa adım atıyoruz. Bu anlaşmayla, istihdam ve üretimiyle top-

Şenol Güneş:

"Dev markalarla aileyi her geçen gün daha da genişletiyoruz"

A Millî Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş, Ülker'in uzun yıllar futbola sponsor olarak hizmet ettiğini ve bu yeni anlaşmadan dolayı memnuniyet duyduğunu dile getirerek, "Yapmış olduğumuz iş bize bir sorumluluk yüklüyor. Bu tarz destekleri gördüğümüzde de hem ciddiyetimiz hem de sorumluluğumuz artıyor" ifadelerini kullandı. Türk insanının kendilerinden başarı beklediğinin altını çizen Güneş, "Bizim çocuklarla birlikte tüm insanlarımızla bütünleşerek büyük bir aile olduk. Dev markaların da aramıza katılmasıyla bu aileyi her geçen gün daha da genişletiyoruz. Arkamızdaki desteğin ve bizden beklentilerin farkındayız. Bunlara en iyi şekilde karşılık verebilmek için de hep çalıştık, daha da çok çalışacağız. Hedeflerimiz, hayallerimiz var. Marka değerimizi büyüttükçe, yeni ve güçlü sponsorların aramıza katıldığını görmek bize mutluluk veriyor. Ülker ile federasyonumuz a rasında yapılan anlaşmanın tüm taraflara ve ülke futboluna hayırlı olmasını diliyorum" diye konuştu.

lumu mutlu etmeyi hedefleyen Ülker ile başarılarıyla ülkemizi sevindirmeyi kendine hedef edinen A Millî Takımımız el ele vererek ülkemiz için yeni mutluluklara imza atacak.

Ülker'in 46 yıldır sporun yaygınlaşması için yaptığı katkılar ölçülemeyecek kadar değerlidir. Çünkü Ülker sadece sponsorluk yapmıyor, sosyal projelerle çok önemli sorumlulukları da üstleniyor. Bu kapsamda Federasyonumuz, Ülker'le geçmişte çocukları spor yapmaya teşvik etmek için sportif sosyal projeleri hayata geçirmiştir. Gençlerimiz ve çocuklarımızın sporla tanışmalarını amaçlayan Futbol Köyleri bunun en güzel örneğiydi. 2007 – 2016 yılları arasındaki süreçte geniş katılımla düzenlediğimiz

Futbol Köyleri, gençlere hayallerini gerçekleştirme imkânı sundu. Bu proje sayesinde 265 bin çocuğa ulaşan etkinlikler yapıldı. 5 binin üzerinde sporcu yetiştiren, 200'e yakın genç ismi millî takımlara ve profesyonel takımlara kazandıran proje, sağladığı katkılarla hafızamızda güzel izler bıraktı. Kısacası Ülker'in sporu seven nesiller yetişmesine verdiği önem, Türk futbolunda çıtayı yükseltmiştir. Göreve geldiğimiz günden bu yana, sponsorluk ve pazarlamadan sorumlu yönetim kurulu üyemiz Alkın Kalkavan ve ekibi her geçen gün daha da büyük adımlar atıyor. İki yıllık dönemde birbirinden önemli anlaşmalara imza attık ve A Millî Takımımızın sponsorluk gelirleri bu süreçte yüzde 50'ye yakın oranda arttı. Bu harika işler için Sayın Kalkavan ve ekibini kutluyor, TFF olarak teşekkür ediyorum. Bu sponsorlukların kapısını başarıların araladığını da belirtelim. Sayın Şenol Güneş Hocamız ve A Millî oyuncularımızın hakkını vermemiz gerekiyor. İnşallah yakaladıkları bu güzel hava ile gerek EURO 2020 finalleri, gerekse 2022 Dünya Kupası elemelerinde hayallerimizi gerçekleştirecekler. Sayın Necla Kıragası Hocamız ile yeni bir yapılanmaya giren Kadın A Millî Takımımız Eylül ayında başlayacak 2023 FIFA Kadınlar Dünya Kupası elemeleri için bizleri umutlandırıyor. Avrupa'nın en iyi 16 ülkesi arasına adını yazdıran E-Millîlerimiz, Temmuz ayında düzenlenecek. UEFA e-Euro2021'e katılmaya hak kazandı. Onları da tebrik ediyor ve başarılarının devamını diliyorum. İnşallah millîlerimizin elde edeceği yeni zaferlerle, bizlere bu değerli katkıları yapan Ülker'in 'mutlu et, mutlu ol' sloganına destek oluruz. Bu anlaşmanın Millî Takımlarımız ve Ülker için hayırlı olmasını diliyor, herkese saygılarımı sunuyorum."

Ali Ülker: "Millî Takım'la yan yana olmaktan çok mutluyuz"

Ülker olarak uzun yıllardır Türk sporuna destek vermeyi, en önemli sorumlulukları arasında gördüklerini söyleyen Yıldız Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ülker, "Yıldız Holding ve Ülker olarak, uzun yıllardır Türk sporuna destek veriyoruz. İstihdam, üretim ve ihracatımızla ülkemizin ekonomisine değer katma çabalarımızın temelinde müreffeh bir toplum hedefine katkı sağlama düşüncesi yer alıyor. 'Mutlu et, mutlu ol' felsefesiyle

bu hedefe yürürken, ülkemizde spora ve kültür-sanat faaliyetlerine destek vererek aynı zamanda toplumumuzun mutluluğuna katkıda bulunmayı da arzu ediyoruz. Tıpkı Millî Takımımızın futboluyla yaptığı gibi, ürünlerimizle ülkemizi dünyanın dört bir yanında temsil ediyoruz. Onlar her golde ve galibiyette bizleri mutlu ederken, biz de tüketicilerimize her lokmada mutluluk vadediyoruz" dedi.

Alkın Kalkavan:

"Bu dönemde böyle önemli bir anlaşma imzalamaktan çok mutluyuz"

TFF Sponsorluklar ve Pazarlamadan Sorumlu Yönetim Kurulu ve Dış İlişkiler Yardımcı Üyesi Alkın Kalkavan, Ülker'in uzun yıllardır Millî Takımlara verdiği desteklerin takdire şayan olduğunu söyleyerek, "Yeni sponsorumuz Ülker, aslında Millî Takımlarımızın âşinâ olduğu ve geçmişte beraber birçok projeye imza attığımız bir marka. Ülkemizde büyüyen her çocuğun Ülker markası ile ilgili yüzünü gülümseten bir hatırası vardır, buna bizler de dâhiliz. Pandeminin etkilerinin sürdüğü böylesine zor bir dönemde, EURO 2020 başlamadan hemen önce, böylesine önemli bir anlaşma imzalamaktan dolayı oldukça mutluyuz. Pandemi başladığından beri, Ülker anlaşmasıyla beraber toplam 11 adet yeni markayla Millî Takımlarımıza özel ticari ortaklık anlaşması imzaladık. Aynı zamanda sözleşmesi sona eren iki ortağımızla da anlaşmalarımızı yeniledik. Bu dönemde, sponsorluk yapımızı da çeşitlendirdik ve bizimle ortaklık yapmak isteyen markalara özel fayda paketleri geliştirdik. UEFA'nın raporlarına göre de bu dönemde sponsorluk piramidini korumakla kalmayıp, Erkek A Millî Takımlarının sponsorluk portföyüne 7 adet marka ekleyen tek federasyon olduğumuzu da gururla paylaşmak isteriz" dedi.

Futbolun sadece bir 'erkek oyunu' olmadığını ve fırsat eşitliği konusunda farkındalık sağlaması açısından, A Millî Kadın Futbol Takımımızın önemli bir rol model teşkil ettiğini söyleyen Ali Ülker sözlerine şöyle devam etti:
"TFF ile yaptığımız bu anlaşma kapsamında Erkek Millî Takımlar resmi sponsorluğunun yanı sıra Kadın Millî Takımlar ve eMillî Takımlarımızın da ana sponsorluğunu üstlenerek desteğimizi daha da büyütüyoruz. Yıldız Holding bünyesinde faaliyetlerini sürdüren Kadın Platformumuz aracılığıyla şirketlerimizde de kadınların iş yaşamına eşit ve etkin katılımını sağlamak için çalışıyor, bu kapsamda çeşitli projeler yürütüyoruz. Kadınların toplumda, iş yaşamında, sporda, kısacası her alanda etkin şekilde yer almalarını önemsiyoruz. Bu açıdan Kadın Millî Takımlarının ana sponsoru olmaktan da özellikle mutluluk duyuyoruz."
Tüm dünyada ve ülkemizde milyonlarca tüketiciye 'her lokmada mutluluk vadetmek' hedefiyle ürettiklerini, ülkemizin ekonomisine değer katmak için çalıştıklarını ifade eden Ülker CEO'su Mete Bu-

yurgan ise şunları söyledi:
"Ülkemiz, tüm global işlerimizin, üretimimizin, ihracatımızın ve istihdamın ana üssü konumunda bulunuyor. 6 kıtada, 100'ü aşkın ülkeye ihracat gerçekleştiriyoruz. Türkiye'deki fabrikalarımızda üretilen ürünlerimiz dünyanın dört bir yanında "Made in Türkiye" etiketiyle tüketicilerimizle buluşuyor. Bu başarımızı, tüm dünyadaki marka bilinirliğimizin yanı sıra Ar-Ge'ye, inovasyona, dijitalleşmeye, sürdürülebilirlik projelerine yaptığımız yatırımlara ve ihracat potansiyelimize borçluyuz. Ülker'in bu başarısında tüketicisiyle kurduğu güçlü, samimi ve güvene dayalı ilişkinin büyük rolü var. Çünkü bizler üretirken, bir kişiden bir diğerine yani 'elden ele' geçebilecek en değerli şeyin mutluluk olduğuna inanıyoruz. İşte bu düşünceden hareketle aldığı birbirinden başarılı sonuçlarla bu ülkenin ortak mutluluğuna vesile olan A Millî Futbol Takımımızla Ülker'i bir kez daha yan yana görmek bizlere mutluluk veriyor.
E-sporun da özellikle gençler arasında giderek popülerleşen bir branş olarak karşılarına çıktığını ifade eden Ülker CEO'su Mete Buyurgan, gençlerle daha önce çeşitli vesilelerle destek verdikleri e-spor platformunda, eMillî Takımlar aracılığıyla bir kez daha bir araya gelecek olmaktan mutluluk duyduğunu da ifade etti.
Konuşmaların ardından TFF Başkanı Nihat Özdemir ile Yıldız Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ülker, sponsorluk anlaşmasına imzalarını attı. Tören karşılıklı hediye takdimleriyle sona erdi.

Necla Güngör Kıragası:
"Ülker bizim eski dostumuz"

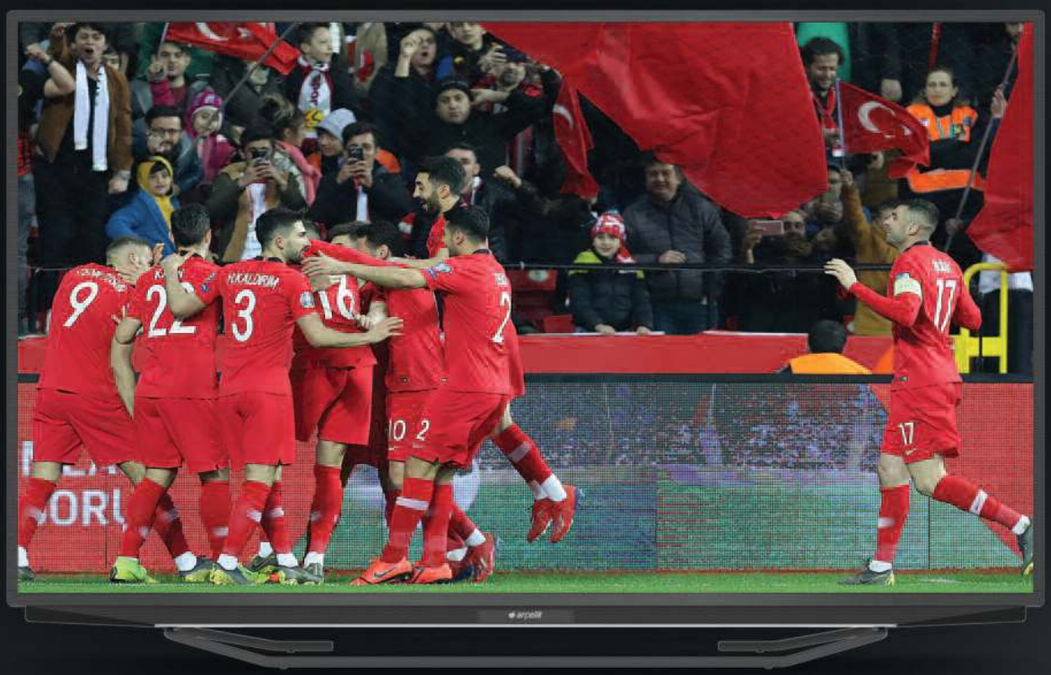
Kadın A Millî Takımı Teknik Direktörü Necla Güngör Kıragası, Ülker'le yapılan anlaşmadan memnuniyetini ifade ederek şunları söyledi: "Ülker'le yaptığımız bu anlaşma âdetâ iki eski dostun buluşması. Geçmişte futbolun tabanda yaygınlaşması için gerçekleştirilen projelerde birlikte çalıştığımız Ülker, şimdi Millî Takımların yanında. Daha önce Ülker'le hayata geçirdiğimiz futbol köyleri projesinde yer alan kızlarımız bugün artık Millî Takımlarda ter döküyor ve ülkemizi temsil etmenin gururunu yaşıyor. Bu da yeniden bir araya geldiğimiz eski dostumuzun futbolun gelişimi içinde ne kadar kıymetli bir yeri olduğunu gösteriyor. Sanıyorum katkı koydukları projelerin meyve verdiğini görmek Ülker için de mutluluk verici. Bu iş birliğine kadın futbolunun penceresinden baktığımda büyük heyecan duyuyorum. Ne mutlu ki artık Türk futbolunda kadının adı var. Ümit ediyorum yakın gelecekte Kadın Millî Takımlarımız, FIFA ve UEFA organizasyonlarının elemelerinde daha üst klasmanlarda, ardından da büyük turnuvalarda yer alacak. Daha önce dünyada ve Avrupa'da sesini duyuran, ayrıca 11 Haziran'da başlayacak Avrupa Şampiyonası'nda ülkemize

büyük mutluluklar yaşatacağına yürekten inandığımız A Millî Takımımız gibi Kadın Millî Takımımız da Türkiye'nin yüzünü güldürecek."

Futbol Tutkunlarına Büyük Müjde Arçelik 8 Serisi Android TV

Futbol keyfi ve evinizin eğlencesi bir arada!

4K UHD

HDR 10

Google Play Store
Android işletim sistemine özel binlerce uygulama, oyun ve içeriğe erişebilirsiniz.

Chromecast Built-in Teknolojisi
Favori eğlence içeriklerini mobil cihazlardan veya dizüstü bilgisayarlardan yansıtabilirsiniz.

Sesli Komut Özelliği
Google Asistan ile Android TV'nize sesli komut verebilirsiniz.

TV'de Oyun Deneyimi
Dilediğiniz çevrimiçi veya çevrimdışı oyunu indirebilir, Android TV'nizde oynayabilirsiniz.

Koç

arcelik.com.tr
0850 210 0 888

arçelik

Şampiyon Beşiktaş

Pandemi şartlarında seyircisiz olarak oynanan Süper Lig'in 2020–2021 sezonu kıyasıya bir yarışa sahne oldu ve şampiyonu genel averaj belirledi. Galatasaray ve Fenerbahçe ile giriştiği müthiş mücadelenin son bölümünde tökezleyen Beşiktaş, yine de Galatasaray'ı genel averajla arkasında bırakarak 16'ncı lig şampiyonluğuyla kucaklaşmayı başardı. Önceki sezonun şampiyonu Başakşehir'in güçlükle tutunduğu lige, BB Erzurumspor, MKE Ankaragücü, Gençlerbirliği ve Y. Denizlispor veda etti.

Süper Lig'de 2020-2021 sezonu bize müthiş bir şampiyonluk yarışı sundu ve üç takımın da şampiyonluk şansıyla girdiği son hatada ipi göğüsleyen takım Beşiktaş oldu. 21 takımın katıldığı 40 maçlık maratonda 84 puan toplayan siyah-beyazlı takım, Galatasaray'ı genel averajla geride bırakarak tarihinin 16'ncı lig şampiyonluğuyla kucaklaştı.

Ligin geçmişinde dört kez daha böyle bir durum yaşanmış ve şampiyonluklar averajla belirlenmişti. 1984-85 sezonunda 50'şer puan toplayan iki takımdan Fenerbahçe, Beşiktaş'ı gol farkıyla geride bırakırken, 1985-1986'da ise Beşiktaş, kendisi gibi 56 puan toplayan Galatasaray'a yine averajla üstünlük sağlamıştı. 1992-1993 sezonunda 66 puanlı Galatasaray, bu kez aynı puana sahip Beşiktaş'ın önünde averajla şampiyon olmuş, 2010-2011 sezonunda ise 82'şer puanlı iki takımdan Fenerbahçe, Trabzonspor'u averajla geçerek şampiyonluğa ulaşmıştı.

Bu sezonun şampiyonluk çekişmesi ise söz konusu sezonlardan bile çetin geçti. Bu defa zirve yarışına ortak olan üç takım vardı ve şampiyonluk düğümü ancak son maçın son düdüğüyle çözülebildi. Sezonun 20 maçlık ilk periyodu sona erdiğinde

Genel Puan Tablosu

Takım	O	G	B	M	A	Y	P
Beşiktaş	40	26	6	8	89	44	8
Galatasaray	40	26	6	8	80	36	8
Fenerbahçe	40	25	7	8	72	41	8
Trabzonspor	40	19	14	7	50	37	7
DG Sivasspor	40	16	17	7	54	43	6
A. Hatayspor	40	17	10	13	62	53	6
A. Alanyaspor	40	17	9	14	58	45	6
F. Karagümrük	40	16	12	12	64	52	6
Gaziantep FK	40	15	13	12	59	51	5
Göztepe	40	13	12	15	59	59	5
İH Konyaspor	40	12	14	14	49	48	5
M. Başakşehir	40	12	12	16	43	55	4
Ç. Rizespor	40	12	12	16	53	69	4
Kasımpaşa	40	12	10	18	47	57	4
HY Malatyaspor	40	10	15	15	49	53	4
FT Antalyaspor	40	9	17	14	41	55	4
HK Kayserispor	40	9	14	17	35	52	4
BB Erzurumspor	40	10	10	20	44	68	4
MKE Ankaragücü	40	10	8	22	46	65	3
Gençlerbirliği	40	10	8	22	44	76	3
Y. Denizlispor	40	6	10	24	38	77	2

Beşiktaş 44 puanla birinci, Fenerbahçe 42 puanla ikinci, Galatasaray ise 39 puanla üçüncü sıradaydı. Düşme hattını ise Gençlerbirliği, Ankaragücü, BB Erzurumspor ve Yukatel Denizlispor oluşturuyordu. Sezon bittiğinde bu dört takım küme düşerken, ilk yarıyı lider bitiren Beşiktaş da şampiyonluk ipini göğüsleyecekti.

Siyah-beyazlı takım ilk yarıdaki 44 puanlık performansından 4 puan geriye düşse de ilk yarı performansının iki puan gerisinde kalan Fenerbahçe'ye de, ilk yarı performansının 5 puan önüne çıkan Galatasaray'a da yakalanmayacaktı.

İkinci yarının ilk maçında Beşiktaş evinde Trabzonspor'a yenilirken, liderlik, Çaykur Rizespor'u 1-0 yenen Fenerbahçe'ye geçiyor, Gaziantep'ten üç puanla dönen Galatasaray da zirveye iyice yaklaşıyordu. Ertesi hafta Antalya deplasmanında 1-1'lik skorla puan yitiren Beşiktaş, Hatay'dan 2-1'lik galibiyetle dönen

Fenerbahçe'nin de Başakşehir'i 3-0 mağlup eden Galatasaray'ın da arkasına düşüyordu. 24'üncü haftada ise Galatasaray, tıpkı geçen sezon olduğu gibi Fenerbahçe'yi Kadıköy'de mağlup ederken, Beşiktaş da zorlandığı maçta İH Konyaspor'u 1-0'la geçecek ve üç takım 48 puanda eşitlenecekti. 26'ncı haftayı Beşiktaş bay geçerken Fenerbahçe evinde Göztepe'ye 1-0 yenilince zirve tek başına Galatasaray'a kalıyordu. 28'inci haftada ise Malatya'dan tek golle üç puan çıkartan Beşiktaş, Başkent'te Ankaragücü'ne 2-1 yenilen Galatasaray'ı yakalayacak, evinde Antalyaspor'la berabere kalan Fenerbahçe ise iki adım geride kalacaktı. 29'uncu haftada Gaziantep FK'yı Aboubakar'ın golleriyle 2-1 yenen Beşiktaş, içeride Sivasspor'la berabere kalan Galatasaray'ın iki puan önüne geçerken, Konya'dan farklı galibiyetle dönen Fenerbahçe de takibi sürdürüyordu. 30'uncu haftada şampiyonluk yarışı veren üç takım da

P
34
34
32
71
65
61
60
60
58
51
50
48
48
46
45
44
41
40
38
38
28

İç Saha Puan Tablosu

Takım	O	G	B	M	A	Y	P
Beşiktaş	20	14	3	3	49	14	45
Galatasaray	20	12	6	2	45	17	42
F. Karagümrük	20	12	4	4	42	20	40
A. Alanyaspor	20	12	4	4	42	21	40
Gaziantep FK	20	10	6	4	37	24	36
Trabzonspor	20	11	3	6	30	24	36
Fenerbahçe	20	11	2	7	34	25	35
A. Hatayspor	20	10	4	6	35	23	34
Kasımpaşa	20	9	4	7	26	25	31
İH Konyaspor	20	7	9	4	27	19	30
DG Sivasspor	20	7	9	4	19	15	30
Göztepe	20	8	5	7	35	27	29
HY Malatyaspor	20	7	8	5	26	22	29
Ç. Rizespor	20	7	7	6	27	30	28
MKE Ankaragücü	20	8	3	9	26	25	27
FT Antalyaspor	20	6	7	7	24	28	25
M. Başakşehir	20	5	8	7	26	28	23
Gençlerbirliği	20	6	5	9	27	35	23
HK Kayserispor	20	5	7	8	20	25	22
Y. Denizlispor	20	4	6	10	17	27	18
BB Erzurumspor	20	2	8	10	18	30	14

Dış Saha Puan Tablosu

Takım	O	G	B	M	A	Y	P
Fenerbahçe	20	14	5	1	38	16	47
Galatasaray	20	14	0	6	35	19	42
Beşiktaş	20	12	3	5	40	30	39
DG Sivasspor	20	9	8	3	35	28	35
Trabzonspor	20	8	11	1	20	13	35
A. Hatayspor	20	7	6	7	27	30	27
BB Erzurumspor	20	8	2	10	26	38	26
M. Başakşehir	20	7	4	9	17	27	25
Gaziantep FK	20	5	7	8	22	27	22
Göztepe	20	5	7	8	24	32	22
İH Konyaspor	20	5	5	10	22	29	20
A. Alanyaspor	20	5	5	10	16	24	20
F. Karagümrük	20	4	8	8	22	32	20
Ç. Rizespor	20	5	5	10	26	39	20
FT Antalyaspor	20	3	10	7	17	27	19
HK Kayserispor	20	4	7	9	15	27	19
HY Malatyaspor	20	3	7	10	23	31	16
Kasımpaşa	20	3	6	11	21	32	15
Gençlerbirliği	20	4	3	13	17	41	15
MKE Ankaragücü	20	2	5	13	20	40	11
Y. Denizlispor	20	2	4	14	21	50	10

şoke edici yenilgilerle karşılaşınca sıralama değişmeyecek, 31'inci haftada Beşiktaş-Fenerbahçe derbisi 1-1 sona ererken, Galatasaray evindeki 4-3'lük Rizespor yenilgisiyle ağır bir yara alacaktı. Fenerbahçe'nin Beşiktaş'la berabere kalmasının ardından sarı-lacivertli takımda Erol Bulut dönemi kapanıyor, görev sportif direktör Emre Belözoğlu'nu veriliyordu.
Beşiktaş'ın Kasımpaşa'ya, Galatasaray'ın da Hatayspor'a yenildiği 32'nci haftada Denizlispor'u tek golle yenen Fenerbahçe, yeniden yarışa katılacak, Galatasaray'ın bay geçtiği 33'üncü haftada ise Fenerbahçe, Malatya deplasmanından beraberlikle dönerken, Alanyaspor'u 3-0'la geçen Beşiktaş, arayı yeniden açacaktı.
34'üncü haftada Galatasaray'ın puan kayıpları Karagümrük beraberliği ile sürüyor, Erzurum'dan 4-2'lik galibiyetle dönen Beşiktaş böylece sarı-kırmızılı takımla arasındaki puan farkını 8'e yükseltiyordu. Fenerbahçe ise Gaziantep FK galibiyetiyle bir maç fazlasıyla Beşiktaş'ı 4 puan geriden takibe devam ediyordu.
35'inci haftada Beşiktaş'ı küçük çaplı bir şok bekliyordu. Ligde kalma savaşı veren Ankaragücü'nü Vodafone Park'ta ağırladığı maçta rakip oyuncuların kendi kalelerine attığı gollerle 2-0 öne geçen Beşiktaş, rakibin ikincisi 90+3'te gelen iki penaltı golüyle 2-2'lik beraberliğe razı olacaktı. Bu tökezlenme haftayı deplasman galibiyetleriyle kapatan Galatasaray ve Fenerbahçe'yi yeniden ümitlendirecekti. Fenerbahçe'nin bay geçtiği ertesi haftada Beşiktaş, deplasmanda Sivasspor'a, Galatasaray ise evinde Trabzonspor'a takılıyor, takımların maç sayılarının eşitlendiği bu haftanın sonunda Beşiktaş 72 puanla zirvedeki yerini korurken, Fenerbahçe 69, Galatasaray da 66 puanla takibi sürdürüyordu. Ertesi hafta üç takım da maçlarını kazanırken, 38'inci haftada Beşiktaş, Rize'den 3-2'lik zorlu bir galibiyetle dönerken Galatasaray da Konyaspor'u son dakikalarda bulduğu golle 1-0 yeniyor, Fenerbahçe ise Alanya deplasmanında golsüz beraberlikle 1 puanı zorlukla kurtarıyordu.
Beşiktaş, 39'uncu haftada, ligin en iyi futbol oynayan takımlarından Hatayspor'u Vodafone Park'ta 7-0 yendiğinde şampiyonluk şarkılarının sesi hem Florya'dan hem de Kadıköy'den duyulmaya başlamıştı. Evet, Galatasaray ve Fenerbahçe de maçlarını kazanmıştı ama kalan üç haftada aradaki puan farkı kapanacak gibi görünmüyordu. Ancak ne olacaksa 40'ıncı hafta maçlarında olacak, Galatasaray, Türk Telekom Stadı'nda ağırladığı Beşiktaş'ı Babel, Falcao ve Arda Turan'ın golleriyle 3-1 yenerek aradaki puan farkını 3'e indirecek, ikili averajı da dengeye getirecekti.
Bu maçta Beşiktaş'a Rachid Ghezzal'ın penaltıdan attığı tek gol yetmiyordu. Fenerbahçe ise yenik

Sergen Yalçın şampiyonl

Geçtiğimiz sezon 1973 doğumlu Okan Buruk, Başakşehir'le şampiyon olarak k ilk şampiyonluğunu yaşarken, bu sezon da 1972 doğumlu Sergen Yalçın Beşik teknik adamlar listesine yazdırdı. Geçmişte Beşiktaş'la futbolcu olarak üç lig 8 sezon önce başlayan teknik adamlık kariyerinde ilk şampiyonluğunu eld Kocaman ve Galatasaray'da da Hamza Hamzaoğlu, futbolcu olarak şampiyonl olarak da zafere taşımıştı. Sergen Yalçın; Mustafa Denizli ve Şenol Güneş'in ar üçüncü Türk teknik adam olarak da kulüp tarih

lar listesinde

endi jenerasyonundaki teknik adamların ktaş'la ipi göğüsleyerek adını şampiyon şampiyonluğu elde eden Sergen Yalçın, e etti. Geçmişte Fenerbahçe'de Aykut uk yaşadıkları takımları teknik direktör dından Beşiktaş'a şampiyonluk yaşatan hine geçti.

duruma düştüğü Ankaragücü deplasmanında üç puanı 90+6'da Enner Valencia'nın attığı golle alacak ve bitime iki hafta kala şampiyonluk yarışı adeta yeniden başlayacaktı. 43'üncü haftada iki büyük şok birden yaşandı. Tüm maçların aynı gün ve saatte oynandığı haftada lider Beşiktaş, evinde Fatih Karagümrük'e 2-1 yenildi. Konuk ekibin 39'da Andre Bertolacci ile öne geçtiği maçta Beşiktaş, 55'te Ghezzal ile eşitliği sağlıyor, 76'da Zukanovic'in kırmızı kart görüp Karagümrük'ü 10 kişi bırakmasıyla ibrenin siyah-beyazlılara döndüğü zannedilirken, misafir takım 90'de Fabio Borini ile bir gol daha bulup 2-1 kazanıyor ve Dolmabahçe'ye adeta bir bomba bırakıyordu. Beşiktaş'ın üç puan kaybının en çok Fenerbahçe'ye yarayacağı düşünülürken, aynı saatlerde bir başka bomba da Kadıköy'de patlıyor ve Sivasspor, sarı-lacivertlileri 2-1 yenerek rakibinin şampiyonluk şansını iyice azaltıyordu. Beşiktaş ve Fenerbahçe'nin bu büyük ikramını ise Galatasaray geri çevirmeyecek ve deplasmandaki 4-1'lik Yukatel Denizlispor galibiyetiyle son maçlara Beşiktaş'la puan puana girecekti. Bu arada küme düşmesi haftalar önce kesinleşmiş olan Yukatel Denizlispor'un yanı sıra Ankaragücü ve BB Erzurumspor da 41'inci haftada lige mendil sallıyordu.

Şampiyonun belli olacağı son hafta maçları 15 Mayıs'ta oynandı. 81'er puanları bulunan iki takımdan Beşiktaş, Göztepe ile deplasmanda karşılaşıyor, rakibinden iki averaj eksiği bulunan Galatasaray ise evinde Yeni Malatyaspor'u ağırlıyordu. Kayserispor deplasmanındaki Fenerbahçe'nin tek umudu ise bu maçı kazanmak ve rakiplerinin ikisinin de yenilmesini beklemekti. Kayserispor ise ligde kalmak için bir puana ihtiyaç duyuyordu. İç Anadolu ekibinin bir başka umudu ise Fenerbahçe'ye yenilse bile, Gençlerbirliği'nin de Trabzon deplasmanında puan kaybetmesiydi.

Bu dört maç da adeta bir heyecan fırtınası şeklinde geçti. Takımlar hafta içinde üretilen tüm dedikoduları tekzip eden ve bu dedikoduların sahiplerini de utandıran performanslar sergiledi. Beşiktaş, İzmir'de Göztepe karşısında 10'uncu dakikada Vida ile öne geçerken, bir topu direkten dönen ev sahibi ekip 24'te Alpaslan Öztürk'le eşitliği sağladı. Lâkin 69'da Ghezzal'ın penaltı golüyle maçı 2-1 kazanan Beşiktaş, 84 puan ve averajla şampiyonluğa

Kartalların kariyer rekorları

Cyle Larin

Beşiktaş'ın şampiyonluğuna attığı 19 golle katkı sağlayan ve bu sezon iki maçta dörder gol atan Kanadalı oyuncu, kariyerinin gol rekorunu kırdı. Larin daha önce MLS'in 2015 sezonunda 17 gol kaydetmişti.

Atiba Hutchinson

Beşiktaş'la üçüncü şampiyonluğunu yaşayan Kanadalı oyuncu, 4 gol, 11 asistle 15 gole direkt katkı yaparak bu alandaki en verimli performansını sergiledi. Hutchinson geçtiğimiz sezon 6 gol, 6 asistle oynamış ve 12 gole direkt katkı sağlamıştı.

Rıdvan Yılmaz

Beşiktaş'ın iki gol farkıyla Galatasaray'ı geride bıraktığı sezonda 20 yaşındaki sol bek Rıdvan Yılmaz da A takımdaki ilk golünü kaydetti. 18 maçta 1145 dakika süre alan genç oyuncu ayrıca iki de asist yaptı.

ulaştı. Diğer yanda Galatasaray, maçın başında Adem Büyük'ten yediği golle geriye düşmesine rağmen son ana kadar mücadeleyi bırakmadı ve Halil Dervişoğlu, Ryan Babel ve Oğulcan Çağlayan'ın golleriyle 3-1 kazanıp 3 puanın sahibi oldu ancak iki gol farkıyla sezonu ikinci sırada tamamladı. Fenerbahçe ise 1-0 geriye düştüğü maçın uzatma anlarında Valencia ve Serdar Aziz'le bulduğu gollerle Kayserispor'u 2-1 yenip sezonu üçüncü sırada tamamladı. Kayserispor'u ligde tutansa Trabzonspor'un Gençlerbirliği'ni 2-1 yenmesi oldu.

Şampiyonun puan ortalaması yükseldi

Geçtiğimiz iki sezonda Galatasaray ve Medipol Başakşehir şampiyonluğa 69'ar puanla ulaşmış ve bu iki şampiyonluk, ligin 18 takımla oynanmaya başlandığı tarihten bu yana 27 yılın en düşük puanlı şampiyonlukları olarak kayıtlara geçmişti. Bu dönemin en yüksek puanlı şampiyonluğuna ise 2003'te 100. yıl şampiyonluğunu 85 puanla kutlayan Beşiktaş ulaşmıştı. 34'er haftalık geçtiğimiz iki sezonda şampiyon takımlar maç başına 2.02 puan toplarken, Beşiktaş bu sezon 40 maçta 84 puanla maç başına 2.1 puana ulaştı. 2003'ün rekortmen Beşiktaş'ı ise maç başına 2.5 puanlık bir ortalama yakalamıştı.

Beşiktaş iç sahada kazandı

Şampiyon Beşiktaş, topladığı 84 puanın 45'ini iç, 39'unu ise deplasmanlarda kazandı. Evinde oynadığı 20 maçtan 14'ünü kazanıp üçünden beraberlik, üçünden de yenilgiyle ayrılan siyah-beyazlılar, elde ettikleri 45 puanla iç sahanın en çok puan toplayan takımı oldu. Onları 42 puanla Galatasaray, 40'ar puanla da F. Karagümrük ve A. Alanyaspor takip etti. Küme düşen dört takımdan üçü, BB Erzurumspor, Y. Denizlispor ve Gençlerbirliği evlerinde en an az puan toplayan takımlar arasındaydı. Evinde 22 puan alarak sondan üçüncü sırada kalan Kayserispor deplasman puanlarıyla ligde kalırken, evinde 27 puan toplayıp bu sıralamada 15'inci basamağa çıkan Ankaragücü'nü ise deplasmandaki başarısızlıkları küme düşürdü. Deplasman maçlarının açık ara lideri Fenerbahçe'ydi. Sarı-lacivertliler 20 deplasman maçlarından 14 galibiyet, beş beraberlik ve sadece bir yenilgiyle 47 puan çıkardı. Fenerbahçe'nin deplasman puanları, şampiyon Beşiktaş'ın iç saha puanlarından bile fazlaydı lâkin sarı-lacivertlileri yakan, Kadıköy'deki kayıpları oldu. Evinde 7 maç kaybedip 35 puan toplayabilen Fenerbahçe, bu kayıplar nedeniyle üçüncü sıraya geriledi. Deplasman maçlarında Galatasaray

42, Beşiktaş 39, DG Sivasspor ve Trabzon-spor 35'er puan toplarken, son deplasman yenilgisine 25 Ekim 2020'de Fenerbahçe karşısında uğrayan Trabzonspor, daha sonra çıktığı 17 dış saha maçında yenilgi yüzü görmedi. Sivasspor'un ise son 19 haftada bileği bükülmedi ve kırmızı-beyazlılar sezonu Trabzonspor'un ardından beşinci sırada tamamladı. Deplasmanların en başarısız dört takımından üçü olan Y. Denizlispor, MKE Ankara-gücü ve Gençlerbirliği küme düşer-ken, dış saha karşılaşmalarında tıpkı Gençlerbirliği gibi 15 puan top-layabilen Kasımpaşa, evinde aldığı puanlar sayesinde lige tutundu. Deplasmanlarda topladığı 26 puanla bu sıralamada 7'nci basamakta yer alan BB Erzurumspor ise evindeki kısırlığı sebebiyle lige veda etti.

Ligin en golcü takımı 20 maçta 89 gol atan ve maç başına 2.22'lik bir ortalama yakalayan Beşiktaş'tı. Zaten siyah-beyazlılara şampiyon-luk kapasını da iç saha başarısının yanı sıra attığı gollerin fazlalığı sağ-ladı. Beşiktaş'ı 80 golle Galatasaray, 72 golle Fenerbahçe, 64 golle F. Karagümrük ve 62 golle Atakaş Hatayspor takip etti. Dördüncü sıradaki Trabzonspor ise 40 maçta 50 gol kaydedebildi. Ligin en az gol atan takımı, küme düşmekten kıl payı kurtulan Kayserispor'du. 35 gol atabilen sarı-kırmızılıları, küme düşen takımlardan Denizli-spor 38 ve lige tutunan takımlardan Fraport-TAV Antalyaspor da 41 golle takip etti.

Savunması en sağlam takım, 40 maçta 36 gole geçit veren Galatasaray'dı. Onları, Abdullah Avcı geldikten sonra toparlanan Trabzonspor 37 golle takip etti. Bordo-mavili takımı dördüncü sıraya taşıyan da savunmadaki bu toparlanması oldu. Fenerbahçe 41, şampiyon Beşiktaş ise 44 gol yedi. Ligin en çok gol yiyen takım-ları ise küme düşen Y. Denizlispor (77) ve Gençlerbirliği (76) ile sezonu 13'üncü sırada tamamlayan Çaykur Rizespor (69) oldu. Lig veda eden diğer iki takım BB Erzurumspor (68) ve MKE Ankaragücü (65) de 60 gol barajının üzerine çıktı.

En az maç kaybeden takımlar bilekleri 7'şer kez bükülen Trabzonspor ile Sivasspor'du ama bu takımların beraberlik sayılarının fazlalığı onları ilk üçün arkasında bıraktı. Ligi ilk üç sırada bitiren Beşiktaş, Galatasaray ve Fener-bahçe ise 8'er mağlubiyet yaşadı. Küme düşen takımlardan Yukatel Denizlispor 24 maç kaybederken, onları yine 20'li rakamlardaki yenilgilerle diğer küme düşenler takip etti. Şampiyon Beşiktaş ile takipçisi Galatasaray 26'ar galibi-yetle ligin en çok maç kazanan takımları olurken, son sırada kalan Denizli-spor 6, lige tutunmayı başarın FT Antalyaspor ile HK Kayserispor 9'ar galibiyet alabildi.

Kral Boupendza

Süper Lig'in 2020-2021 sezonunda gol krallığını Atakaş Hatayspor'un forvetlerinden Aaron Salem Boupendza elde etti. Ligin yeni takımı Hatayspor'un sezon başında Fransa'nın Bordeaux takımından bedelsiz olarak renklerine bağladığı Boupendza, sezon başında ilk on bir oyuncu değildi. İlk iki maçta dakika alamayan, sonraki dokuz maçta ise oyuna hep sonradan giren Boupendza, ilk golünü 22 Kasım'da son 19 dakikasında oyuna girdiği maçta Çaykur Rizespor'a attı. Son yarım saatinde görev aldığı 12 Aralık'taki Fatih Karagümrük maçında da iki gol atan ve takımının 3-1 kazanmasını sağlayan Boupendza, o tarihten sonra ilk on bir oyuncusu oldu. Santrfor değil de çoğunlukla sol kanatta görev yapmasına rağmen golcülüğünü sürdüren 24 yaşındaki Gabonlu, toplam 22 gole ulaşarak sezonu gol kralı olarak tamamladı. Daha önce düzenli bir kariyeri bulunmayan Boupendza, Fransa 2. Ligi takımlarından Pau'da 13 gol atarak kariyer zirvesine ulaşmıştı. Gol krallığındaki yabancı oyuncu hegemonyası sürerken, geçtiğimiz sezon Trabzonspor'un Norveçli santrforu Alexander Sörloth, öncesinde ise Senegalli Mbaye Diagne, Senegalli bir Fransız vatandaşı olan Befatimbi Gomis, Brezilyalı Vagner Love,

GOL KRALLIĞI

KULÜP ADI	OYUNCU	GOL
ATAKAŞ HATAYSPOR	AARON SALEM BOUPENDZA	22
BEŞİKTAŞ A.Ş.	CYLE CHRISTOPHER LARIN	19
ATAKAŞ HATAYSPOR	MAME BIRAM DIOUF	19
HELENEX YENİ MALATYASPOR	ADEM BÜYÜK	17
GAZİANTEP FUTBOL KULÜBÜ A.Ş.	ALEXANDRU IULIAN MAXIM	15
GAZİANTEP FUTBOL KULÜBÜ A.Ş.	MUHAMMET DEMİR	15
BEŞİKTAŞ A.Ş.	VINCENT ABOUBAKAR	15
YUKATEL DENİZLİSPOR	HUGO RODALLEGA MARTINEZ	14
TRABZONSPOR A.Ş.	ANASTASIOS BAKASETAS	13
FENERBAHÇE A.Ş.	ENNER REMBERTO VALENCIA LASTRA	12
FATİH KARAGÜMRÜK A.Ş.	ALASSANE NDAO	11
AYTEMİZ ALANYASPOR	DAVIDSON DA LUZ PEREIRA	11
MKE ANKARAGÜCÜ	JOSEPH FAINTSIL	11
DEMİR GRUP SİVASSPOR	MAX ALAIN GRADEL	11

Alman Mario Gomez, Brezilyalı Fernandao ve Fas asıllı Fransız Aatif Chahechouhe gol krallığı tacını takmıştı.
Krallıkta ikinci sırayı iki oyuncu paylaştı. İki defa dörder gol atmayı başaran Beşiktaş'ın Kanadalı forveti Cyle Larin ile Atakaş Hatayspor'un 33 yaşındaki Senegalli santrforu Mame Diouf 19'ar gol atmayı başardı. Aboubakar'ın santrfor oynadığı maçlarda sol kanatta görev yapan Larin buna rağmen siyah-beyazlı takımın gol bölgesindeki lokomotifi olurken, Diouf da attığı 19 golün yanı sıra beş de asist yaparak takımının ilk sezonunda Süper Lig'i altıncı sırada bitirmesine büyük bir katkı sağladı.
Burak Yılmaz'ın Fransa'ya gitmesinin ardından bu sezon Türk golcülerin ligimizdeki bayraktarlığını Adem Büyük yaptı. Sezon başında Galatasaray'dan Helenex Yeni Malatyaspor'a dönen 33 yaşındaki Adem Büyük, attığı 17 golle takımının ligde tutunmasına büyük katkıda bulundu.
Gaziantep FK ise listeye 15'er gollü Muhammet Demir ve Alexandru Maxim'le iki oyuncu birden soktu.
Sezonun son bölümünde sakatlığı sebebiyle forma giyemeyen Beşiktaş'ın santrforu Vincent Aboubakar, takımının şampiyonluğuna 15 gol, 5 de asistle katkı sağladı.

Gol oranı geriledi

Takım ve maç sayısının artışına paralel olarak Süper Lig'de 2020-2021 sezonunda atılan gollerin sayısı da yükseldi. 420 maçta 1136 gol atıldı. Maç başına gol ortalaması 2.7 olarak gerçekleşti. Geçtiğimiz sezon ise 306 maçta 875 gol atılmış, maç başına gol ortalaması ise 2.85'i bulmuştu.
1136 golün 762'si ayak, 196'sı kafa, 142'si penaltıdan atılırken, 36 golü de oyuncular kendi kalelerine gönderdi.
En fazla penaltı golünü Galatasaray attı. Penaltıdan 15 gol bulan sarı-kırmızılı takımı, 11 penaltı golüyle Gaziantep FK, 10 penaltı golüyle Rizespor, 9'ar penaltı golüyle şampiyon Beşiktaş, Hatayspor, Fenerbahçe ve Yeni Malatyaspor takip etti. Penaltıdan en az gol bulan takım, ceza sahasındaki kireçli noktadan iki gol atabilen Kayserispor'du. Trabzonspor ve Denizlispor da penaltıdan üçer gol kaydedebildi.
Kendi kalesine atılan gollerden en çok Hatayspor yararlandı. Akdeniz ekibinin beş golünü rakip oyuncular kendi kalelerine yolladı. Alanyaspor da bu yolla üç gol buldu. Galatasaray ve Göztepe ise rakiplerin ters vuruşlarından hiç gol kazanamadı.
En fazla kafa golünü, bu yolla 15 kez ağları havalandıran Konyaspor atarken, yeşil-beyazlıları 14'er golle Beşiktaş, Fenerbahçe ve Gaziantep FK, 13 golle Alanyaspor, 12 golle de Sivasspor, Göztepe ve Y. Malatyaspor izledi. 1136 golün 486'sı maçların ilk yarılarında, 650'si ise ikinci yarılarında atıldı. Geçtiğimiz sezon her iki yarıda atılan gollerin sayıları birbirine oldukça yakınken (430-445), bu sezon gollerin yüzde 42.78'i ilk yarılarda, 47.22'si ise ikinci yarılarda atılmış oldu. Maçların 1-15 dakikaları arasında 128, 16-30 dakikaları arasında 148, 31-45 dakikaları arasında 210, 46-60 dakikaları arasında 170, 61-75 dakikaları arasında 194 ve 76-90 dakikaları arasında 286 gol atıldı.
Her iki yarının son periyotlarında atılan gollerin bu kadar artış göstermesinin en önemli sebebi, uzatma dakikalarında atılan gollerdi.

KULÜP BAZINDA TİPLERİNE GÖRE GOL SAYILARI

KULÜP ADI	GOL TİP AÇIKLAMA				GOL SAYISI
	K - Kendi Kalesine	P - Penaltı	H - Kafa	F - Ayak	
ATAKAŞ HATAYSPOR	5	9	11	39	64
AYTEMİZ ALANYASPOR	3	8	13	37	61
BEŞİKTAŞ A.Ş.	1	9	14	63	87
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE ERZURUMSPOR	1	5	9	29	44
ÇAYKUR RİZESPOR A.Ş.	2	10	8	33	53
DEMİR GRUP SİVASSPOR	1	5	12	35	53
FATİH KARAGÜMRÜK A.Ş.	1	8	8	47	64
FENERBAHÇE A.Ş.	1	9	14	46	70
FRAPORT-TAV ANTALYASPOR	2	5	8	28	43
GALATASARAY A.Ş.	-	15	5	57	77
GAZİANTEP FUTBOL KULÜBÜ A.Ş.	2	11	14	33	60
GENÇLERBİRLİĞİ	3	5	8	28	44
GÖZTEPE A.Ş.	-	4	12	42	58
HELENEX YENİ MALATYASPOR	2	9	12	25	48
HES KABLO KAYSERİSPOR	2	2	8	23	35
İTTİFAK HOLDİNG KONYASPOR	2	6	15	28	51
KASIMPAŞA A.Ş.	1	4	6	36	47
MEDİPOL BAŞAKŞEHİR FK	1	4	5	32	42
MKE ANKARAGÜCÜ	2	8	6	29	45
TRABZONSPOR A.Ş.	2	3	4	41	50
YUKATEL DENİZLİSPOR	2	3	4	31	40

Centilmen İH Konyaspor

KULÜP ADI		
ATAKAŞ HATAYSPOR	82	10
AYTEMİZ ALANYASPOR	83	2
BEŞİKTAŞ A.Ş.	72	5
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE ERZURUMSPOR	91	8
ÇAYKUR RİZESPOR A.Ş.	85	7
DEMİR GRUP SİVASSPOR	73	4
FATİH KARAGÜMRÜK A.Ş.	92	6
FENERBAHÇE A.Ş.	78	4
FRAPORT-TAV ANTALYASPOR	86	11
GALATASARAY A.Ş.	74	8
GAZİANTEP FUTBOL KULÜBÜ A.Ş.	91	5
GENÇLERBİRLİĞİ	93	4
GÖZTEPE A.Ş.	73	2
HELENEX YENİ MALATYASPOR	77	4
HES KABLO KAYSERİSPOR	80	7
İTTİFAK HOLDİNG KONYASPOR	90	1
KASIMPAŞA A.Ş.	80	7
MEDİPOL BAŞAKŞEHİR FK	62	6
MKE ANKARAGÜCÜ	102	7
TRABZONSPOR A.Ş.	64	7
YUKATEL DENİZLİSPOR	84	6
TOPLAM	1712	121

Süper Lig'in 2020-21 sezonunda hakemlerin cebinden 420 maçta 1712 sarı, 121 de kırmızı kart çıktı. Geçtiğimiz sezon ise 306 maçta 1385 sarı, 98 de kırmızı kart gösterilmişti. Maç başına sarı kartlar 4.52'den 4.07'ye, kırmızı kartlar ise 0.32'den 0.28'e geriledi.

Geçtiğimiz sezon oyuncuları kırmızı kart görmeyen takım yoktu. En az kırmızı karta muhatap olanlar, oyuncuları üçer kırmızı kart gören Başakşehir, Alanyaspor, Denizlispor, Sivasspor ve Beşiktaş'tı. Bu sezon da kırmızı kart görmeyen takım çıkmadı ama centilmenlik çıtası da "Üç kırmızı"ya kadar gerilemedi.

Sezonun en centilmen takımı, oyuncularına sadece 1 kırmızı kart çıkan İttifak Holding Konyaspor'du. Onları 2 kırmızı, 73 sarı ve 2 kırmızı, 83 sarıyla Alanyaspor takip etti. En fazla kırmızıyı, oyuncuları 11 defa oyundan ihraç edilen Fraport-TAV Antalyaspor gördü. Akdeniz ekibini, bir başka Akdeniz temsilcisi Hatayspor 10 kırmızıyla takip ederken, BB Erzurumspor ve Galatasaraylı oyunculara 8'er, Çaykur Rizespor, HES Kablo Kayserispor, Kasımpaşa, Ankaragücü ve Trabzonsporlu oyunculara da 7'şer defa kırmızı kart gösterildi.

Sezonun sarı kart rekorunu 102 ihtarla Ankaragücü oyuncuları kırdı. Onları 93 sarıyla Gençlerbirliği, 92 sarıyla Fatih Karagümrük, 91'er sarıyla BB Erzurumspor ve Gaziantep FK, 90 sarıyla da Konyaspor takip etti. En az sarı kartı Başak-

DAKİKA BAZINDA GOL SAYILARI

DAKİKA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
GOL SAYISI	3	4	6	8	4	15	5	10	14	11	8	10	9	13	8	8	10	11	12	6	7	8	9	13	11	11	10	9	10	13	13	9	7	7	9
DAKİKA	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	45+	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69
GOL SAYISI	11	8	9	14	14	12	10	8	16	13	50	9	5	16	4	12	10	11	13	14	15	11	9	13	13	15	14	12	12	20	14	12	16	14	12
DAKİKA	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	90+													

şehir (62) ve Trabzonsporlu (64) oyuncular gördü. Geçtiğimiz sezon sadece bir haftada hakemlerin cebinden kırmızı kart çıkmamıştı. Bu sezonda ise 20, 36 ve 39'uncu haftalar olmak üzere üç hafta kırmızısız geçildi. Altı haftada da sadece birer oyuncu oyundan ihraç edildi. Beşinci haftada 8 kırmızı kartla sezonun rekoru kırılırken, 22 ve 27'nci haftalarda da 6 oyuncuya kırmızı kart gösterildi. 16'ncı haftada 55 sarı kartla sezonun sarı kart rekoruna ulaşıldı. 50 sarı kart sınırının üzerine sadece üç haftada çıkıldı. En az sarı kart gösterilen hafta ise 26 oyuncunun ihtar edildiği 42'nci hafta oldu. Başka hiçbir haftada 30 sarı kartın altına inilmedi.

En hırçın oyuncu Luckassen

2020-21 sezonunun en hırçın oyuncusu, Kasımpaşa'nın Hollandalı stoperi Derrick Luckassen oldu. İstanbul ekibinin devre arasında PSV Eindhoen'dan kiraladığı 25 yaşındaki Hollandalı, mavi-beyazlı takımla 16 maça çıktı ve bu kısa süreye 3 kırmızı, 3 de sarı kart sığdırdı. 10 oyuncu ise ikişer defa kırmızı kart gördü. Bu oyuncuların üçünün Atakaş Hatayspor'dan çıkması ve 9 maç oynayıp Samsunspor'a transfer olan Gökhan Karadeniz'in bu 9 maç içinde iki kırmızı kart görmesi de dikkate değerdi. İkişer kırmızı kartlı oyuncuları gördükleri sarı kartlara göre sıralarsak karşımıza şöyle bir liste çıkıyor: Pawel Murawski (Y. Denizlispor-11 sarı), Ruben Ribeiro (A. Hatayspor-7 sarı), Kevin Mirallas (Gaziantep FK-7 sarı), Enzo Roco (F. Karagümrük-5 sarı), Hakan Arslan (DG Sivasspor-4 sarı), İrfan Can Kahveci (Başakşehir/Fenerbahçe-4 sarı), Joseph Paintsil (MKE Ankaragücü-4 sarı), Cristian Sapunaru (HK Kayserispor-1 sarı), Strahil Popov (A. Hatayspor), Gökhan Karadeniz (A. Hatayspor). Bir de ligin sarı kart müptelası oyuncuları vardı. Bunların başını 14 sarıyla Ankaragücü'nün stoperi Zvonimir Sarlija, 12 sarıyla takım arkadaşı Stylianos Kitsiou ve Gençlerbirliği'nden Robert Piris çekti.

11 sarı kart gören Alanyasporlu Georgios Tzavellas bir kez de kırmızıyla oyundan atıldı. 10 sarı görenler arasında birer de kırmızısı olan Göztepeli Obinna Nwobodo, Kasımpaşalı Aytaç Kara ve Galatasaraylı Marcao başı çekti. 10 sarılı oyuncular kervanında ayrıca Yeni Malatyasporlu Adem Büyük, FT Antalyasporlu Fredy, A. Alanyasporlu Salih Uçan, A. Hataysporlu Pablo Dos Santos da vardı. 9 sarı kartlılar arasında birer de kırmızısı bulunan Denizlilisporlu Hugo Rodallega, Ç. Rizesporlu Yasin Pehlivan, FT ntalyasporlu Veysel Sarı, BB Erzurumsporlu Mehmet Murat Uçar ve A. Hataysporlu Isaac Sackey başı çekti. Ayrıca İH Konyaspor'dan Marko Jevtovic ve Abdülkerim Bardakcı, Yeni Malatyaspor'dan Afriyie Acquah ile A. Hatayspor'dan David Akintola da dokuzar sarı kart gördü.

GOL, SARI VE KIRMIZI KART SAYILARI

HAFTA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	TOPLAM
GOL SAYISI	30	17	23	15	34	28	27	27	30	30	23	31	23	30	35	26	33	29	32	33	26	23	19	24	19	22	16	25	31	24	37	18	24	30	33	30	25	30	34	23	41	26	1136
SARI KART	40	37	47	34	45	33	41	42	47	49	36	43	53	38	50	55	45	46	41	45	42	40	36	37	39	39	33	40	39	39	45	40	33	49	40	37	32	44	35	33	47	26	1712
KIRMIZI KART	1	4	1	2	8	4	3	4	3	5	4	4	4	3	3	3	2	2	4	1	0	6	2	2	4	2	6	3	4	1	2	2	1	3	1	0	4	5	0	3	3	2	121

KULÜP ADI	AD SOYAD		MAÇ SAYISI	TOPLAM DAKİKA
İTTİFAK HOLDİNG KONYASPOR	NEJC	SKUBIC	39	3433
GAZİANTEP FUTBOL KULÜBÜ A.Ş.	GÜNAY	GÜVENÇ	38	3420
TRABZONSPOR A.Ş.	UĞURCAN	ÇAKIR	38	3420
DEMİR GRUP SİVASSPOR	MAX ALAIN	GRADEL	39	3397
GÖZTEPE A.Ş.	HALİL	AKBUNAR	40	3360
AYTEMİZ ALANYASPOR	JOSE CARLOS	COENTRAO MARAFONA	37	3330
GALATASARAY A.Ş.	MARCOS	DO NASCIMENTO TEIXEIRA	37	3325
İTTİFAK HOLDİNG KONYASPOR	ABDÜLKERİM	BARDAKCI	37	3316
ATAKAŞ HATAYSPOR	MUNIR	MOHAND MOHAMEDI	37	3284
YUKATEL DENİZLİSPOR	HUGO	RODALLEGA MARTINEZ	37	3272
ATAKAŞ HATAYSPOR	AABID	RAYANE	39	3257
GENÇLERBİRLİĞİ	BO KRISTOFFER	NORDFELDT	36	3240
TRABZONSPOR A.Ş.	EDGAR MIGUEL	IE	38	3236
ATAKAŞ HATAYSPOR	STRAHIL VENKOV	POPOV	37	3228
TRABZONSPOR A.Ş.	MARLON	RODRIGUES	36	3225
ATAKAŞ HATAYSPOR	PABLO RENAN	DOS SANTOS	36	3218

Full oynayan çıkmadı

Bu sezon 21 takımda toplam 695 oyuncu forma giydi. Geçtiğimiz sezon bu rakamlar 18 takımda 545 oyuncuydu. Bir sezon önce takım başına düşen oyuncu ortalaması 30.27'yken bu sezon 33.09'a yükseldi. Bu yükselişte pandeminin etkisi ve takımların beş oyuncu değişikliği yapmasının önemli payı vardı. Sezon boyunca en fazla oyuncu kullanan takımlar ligden düşen BB Erzurumspor ile Yukatel Denizlispor'du. 40'ar oyuncuya forma veren bu iki takımı 38 oyuncuyla Fatih Karagümrük, 35'er oyuncuyla da Galatasaray, M. Başakşehir, MKE Ankaragücü, Ç. Rizespor ve Fenerbahçe takip etti. Trabzonspor, Kasımpaşa ve İH Konyaspor 34'er, Göztepe 33, Gençlerbirliği 30, Beşiktaş 29, FT Antalyaspor da 28 oyuncu kullandı. Ligin en az oyuncu kullanan takımları 27'şer kişiye forma veren A. Hatayspor, A. Alanyaspor ve DG Sivasspor oldu. Takım sayısının artması ve sezonun uzunluğu, hiçbir oyuncuya 40 maçın tamamında oynayabilme fırsatını tanımadı. Ligin en fazla süre alan oyuncusu Konyaspor'un sağ beki Nejc Skubic oldu. Slovenyalı oyuncu 39 maçta 3433 dakika sahada kaldı. Onu 38'er maçta 3420'şer dakika ile Trabzonspor ve Gaziantep FK'nın kalecileri Uğurcan Çakır ile Günay Güvenç takip etti. DG Sivasspor'un sol kanat oyuncusu Max Gradel, Göztepe'nin sağ kanat oyuncusu Halil Akbunar, A. Alanyaspor kalecisi Carlos Marafona, Galatasaray'ın stoperlerinden Marcao, Konyaspor'un kaptanı ve stoperi Abdülkerim Bardakcı, A. Hatayspor'un kalecisi Munir, Yukatel Denizlispor'un santrfor Hugo Rodallega, A. Hatayspor'un ön liberosu Aabid Rayane, Gençlerbirliği'nin kalecisi Kristoffer Nordfeldt, Trabzonspor'un stoperi Edgar Ie ve sol beki Marlon, Hatayspor'un sağ beki Strahil Popov ve stoperlerinden Pablo dos Santos, en uzun süre sahada kalan oyunculardı.

21 takımda 53 teknik adam

Süper Lig'de Görev Yapan Teknik Direktörler

Beşiktaş:	Sergen Yalçın (40 m–84 p)
Galatasaray:	Fatih Terim (40 m–84 p)
Fenerbahçe:	Erol Bulut (30 m–59 p), Emre Belözoğlu (10 m–23 p)
Trabzonspor:	Eddie Newton (7 m–5 p), İhsan Derelioğlu (1 m–1 p), Abdullah Avcı (32 m–65 p)
DG Sivasspor:	Rıza Çalımbay (40 m–65 p)
A. Hatayspor:	Ömer Erdoğan (40 m–61 p)
A. Alanyaspor:	Çağdaş Atan (40 m–60 p)
Fatih Karagümrük:	Şenol Can (29 m–46 p), Murat Akın (1 m, 3 p), Francesco Farioli (10 m–11 p)
Gaziantep FK:	Marius Sumudica (17 m–31 p), Erdal Güneş (2 m–3 p), Sa Pinto (21 m–24 p)
Göztepe:	İlhan Palut (17 m–19 p), Yasin Güleryüz–Ersan Parlatan (2 m–6 p), Ünal Karaman (21 m–26 p)
İH Konyaspor:	İsmail Kartal (22 m–24 p), İlhan Palut (18 m–26 p)
Medipol Başakşehir:	Okan Buruk (20 m–24 p), Aykut Kocaman (20 m–24 p)
Çaykur Rizespor:	Stjepan Tomas (18 m–21 p), Erkin Aka (2 m–4 p), Marius Sumudica (7 m–3 p), Bülent Uygun (13 m–20 p)
Kasımpaşa:	Mehmet Altıparmak (7 m–11 p), Erkan Çoker (1 m–1 p), İrfan Buz (1 m–0 p), Fuat Çapa (21 m–19 p), Şenol Can (10 m–15 p)
HY Malatyaspor:	Hamza Hamzaoğlu (25 m–30 p), Hakan Çalışkan (3 m–1 p), İrfan Buz (12 m–14 p)
FT Antalyaspor:	Tamer Tuna (6 m–8 p), Sedat Karabük (2 m–1 p), Ersun Yanal (32 m–35 p)
HK Kayserispor:	Bayram Bektaş (6 m–6 p), Ö. Faruk Mahir (1 m–0 p), Samet Aybaba (8 m–4 p), Alper Kelkitli (2 m–6 p), Dan Petrescu (8 m–6 p), Uğur Kulaksız (4 m–6 p), Hamza Hamzaoğlu (6 m–4 p), Yalçın Koşukavak (5 m–9 p)
BB Erzurumspor:	Mehmet Özdilek (9 m–9 p), Hüseyin Çimşir (4 m–0 p), Şenol Fidan (1 m–0 p), Mesut Bakkal (16 m–18 p), İsmail Kartal, Yılmaz Vural (9 m–10 p), Şenol Fidan (1 m–3 p)
MKE Ankaragücü:	Fuat Çapa (8 m–2 p), Mustafa Dalcı (14 m–16 p), Hikmet Karaman (18 m–20 p)
Gençlerbirliği:	Mert Nobre (7 m–2 p), Mustafa Kaplan (14 m–16 p), Mehmet Altıparmak (6 m–2 p), Özcan Bizati (13 m–18 p)
Y. Denizlispor:	Robert Prosinecki (8 m–6 p), Kenan Atik (3 m–1 p), Yalçın Koşukavak (9 m–7 p), Hakan Kutlu (13 m–12 p), Ali Tandoğan (7 m–2 p)

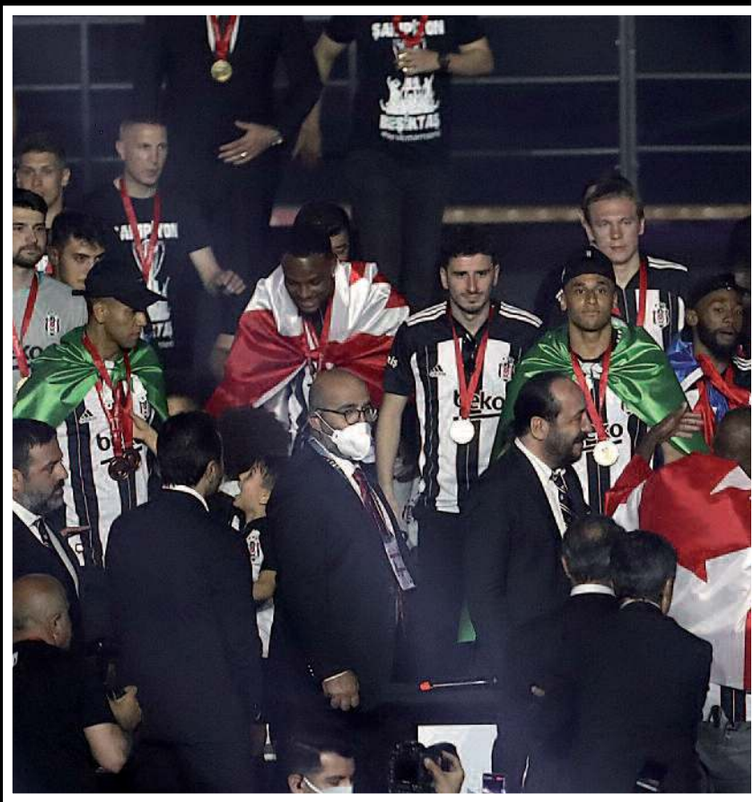
Süper Lig'de teknik direktörlerin birinin gidip diğerinin geldiği bir sezon daha geride kaldı. 21 takımda, geçici antrenörler hariç tam 35 teknik direktör görev aldı. Sadece beş takım sezonu başladıkları teknik adamlar tamamladı. Beşiktaş'ta Sergen Yalçın ve Galatasaray'da Fatih Terim, sezon boyunca görevlerinin başında kalırken, ligi de aynı puanla bitirdi. Teknik adam istikrarını koruyan diğer takımlar ise DG Sivasspor, A. Hatayspor ve A. Alanyaspor'du. Sırasıyla Rıza Çalımbay, Ömer Erdoğan ve Çağdaş Atan'la çalışan bu üç takım da sezonu dört büyüklerin arkasında hizalanarak tamamladı. Sezonu üst sıralarda bitiren Fenerbahçe ve Trabzonspor ile düşme tehlikesi yaşamayan F. Karagümrük, Gaziantep FK, Göztepe ve İH Konyaspor'da ise birer kez teknik adam değişikliği yaşandı.

Küme düşme endişesi yaşayan takımlarda ise teknik direktörleri takip etmek hiç de kolay olmadı. Geçtiğimiz sezonun şampiyonu Başakşehir bir ara düşme potasında yer aldı ve Okan Buruk'un yerine Aykut Kocaman'la yoluna devam etti. Çaykur Rizespor'da iki başarısız denemeden sonra Bülent Uygun derde deva oldu. Kasımpaşa dört, HY Malatyaspor üç, FT Antalyaspor iki teknik adamla çalırken, Kayserispor altı farklı teknik adamla sezonun rekorunu kırdı. Küme düşen takımlardan BB Erzurumspor'da biri hiç maça çıkmayan beş, MKE Ankaragücü ve Gençlerbirliği'nde üçer, Y. Denizlispor'da ise dört farklı teknik adam kümede kalmak için deva olamadı.

Şampiyon tacını taktı

Süper Lig'de 2020-2021 sezonu şampiyonu olan Beşiktaş, 19 Mayıs günü 19.05'te düzenlenen törenle kupasını aldı. Beşiktaş Vodafone Park'ta gerçekleşen törende siyah-beyazlı takıma lig tarihindeki 16. şampiyonluk kupasını Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir verdi. Kupa ve madalya törenine TFF Başkan Vekilleri Mehmet Baykan ve Erhan Kamışlı, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile Spor Toto Teşkilat Başkanı Bünyamin Bozgeyik de katıldı. Düzenlenen kupa seremonisinde teknik heyet ve futbolcular madalyalarını aldı.

beko

beko

beko

TAV
Havalmanları

Berkan Kutlu

Her dakikanın kıymetini bilerek oynuyorum

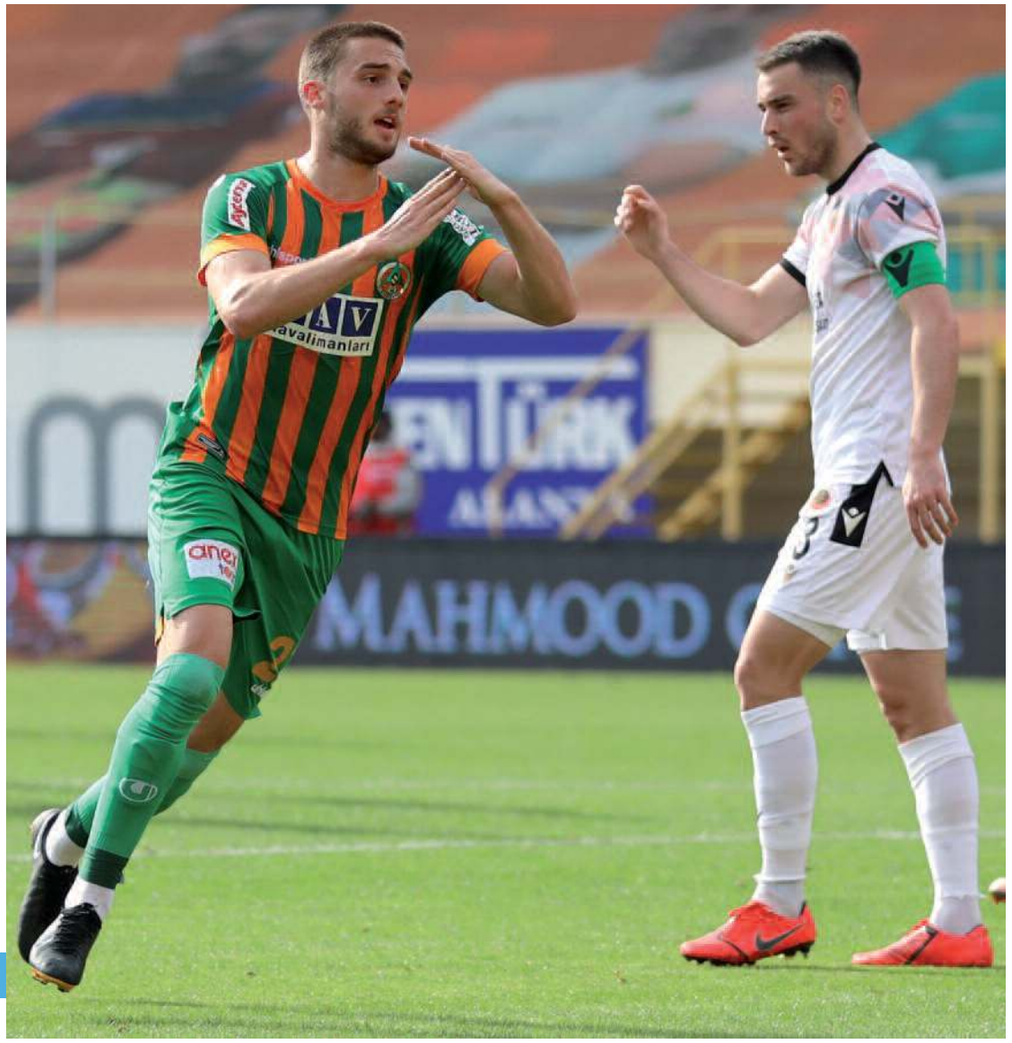
İsviçre'de doğup büyüdü, FC Sion'un altyapısında yetişti, U21 takımına kaptanlık yaptı. A takımda iki sezonda 64 dakika oynadıktan sonra geldiği Alanyaspor'da banko oyuncuya dönüşmesini "Her dakikanın değerini çok iyi bilmeye, takıma her dakikada en yüksek verimliliğimi vermeye çalıştım" diye özetliyor. İçinde diyetisyenin de bulunduğu bir ekiple çalışan genç orta saha, kendisine Michael Jordan ve Kobe Bryant'ı örnek aldığını söylüyor.

Rasim Artagan

İsviçre'nin Monthey şehrinde 25 Ocak 1998'de doğduğunu biliyoruz. Öncelikle aileni tanıyabilir miyiz? İsviçre'ye ne zaman göçmüşler; annen, baban, varsa kardeşlerin ne işle meşguller?

Babam Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nden mezun. 1981 yılında antrenörlük yapmak için Monthey'e göç ediyor. Ben de orada doğuyorum. Futboldan çok fazla gelir elde edemeyince ek iş yapmak durumunda kalıyor. Ama futbola ilgisi hep devam ediyor. Futbolu meslek olarak göremediği bir dönem geliyor ve gerekli sertifi-

kaları alarak ilkyardım uzmanı oluyor ve Monthey'de hastanenin ambulans kısmında çalışmaya başlıyor. Babam ambulansın arkasında uzun yıllar görev yaptı ve hâlâ görevine devam ediyor.

Monthey'de futbol öncesinde nasıl bir çocukluk geçirdin? Eğitim hayatın hakkında da bilgi verir misin?

Geriye dönüp baktığım zaman sadece futbol oynadığımı hatırlıyorum. Abilerimle sürekli futbol oynuyorduk. Okul öncesinde, teneffüslerde ve okul sonrasında futbol oynadığımızı çok net hatırlıyorum. Okula gidip geliyor ve sürekli futbol oynuyorduk. Çocukluğum futbola takıntılı olarak geçti. Zorunlu olmadıkça ilk yaptığım aktivite futbol oluyordu.

Bildiğim kadarıyla ağabeyin de futbolcu ve Monthey'de forma giyiyor. Hatta birlikte oynadığınızı da biliyorum. Kendisi şu an ne seviyede?

Evet kendisiyle iki yıl İsviçre'deki Monthey şehrinin amatör takımında beraber oynadık. Abimle birlikte oynamak çok güzel bir duyguydu, çok farklıydı.

Ailende ağabeyin ve senden başka sporla ilgilenen birileri var mı?

Ben profesyonel seviyeye ulaşan ilk kişiyim. Benden başka profesyonel sporcu olsun isterdim ama yok maalesef.

Sendeki futbol yeteneğini ilk kim keşfetti ve bir kulübe girmeni sağladı?

Bu süreç çok doğal bir şekilde gerçekleşti. Oturduğum evin önünde FC Monthey kulübü vardı. Abim hem tenis hem de futbol oynuyordu. Benim ilgi alanımsa sadece futboldu. Akademiye 1 yıl erken girdim. İsviçre'de spor herkese açıktır ve istediğin zaman, istediğin noktada sporunu yapabilirsin. İmkânlar gerçekten çok fazla. Futbol okullarının imkânları ise çok çok daha fazla. Bu futbol okulunda babamın bir antrenör arkadaşı vardı. Beni oynarken izlemiş ve beğenmiş. 5 yaşındayken beni futbol okulundan alıp bu takıma yönlendirdi.

İsviçre'de nasıl bir altyapı eğitimi aldın? Orada nasıl bir futbol kültürü var?

Futbol eğitimimi 13 yaşıma kadar Monthey'de aldım, sonra FC Sion'un altyapısına girdim. Orada da beni ve benim gibi seçilmiş 10 oyuncuyu iki yıl boyunca İsviçre Millî Takımı'nın altyapısında yatılı olarak eğittiler. O bölgedeki bütün yetenekli ve millî takım seviyesindeki oyuncuları bir yere toplayıp yatılı olarak eğitim veriyorlardı. 1998 jenerasyonu olarak 10 kişiydik. Pazartesi sabah tesislere giriş yapıyor, cuma akşamı evlerimize geri dönüyorduk. İki yıl bu şekilde geçti. O dönem FC Sion'da oynuyordum. U16, U18 ve U21 takımlarında oynadım. Tam sezon başladı, beni takımda tutmadılar ve FC Monthey'e 5. amatör kümeye gönderdiler.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın futbolcu olamadı. Ama sen Süper Lig seviyesinde oynuyor ve çok da iyi gidiyorsun. O başaramayan arkadaşlarına oranla neleri farklı yaptın da bu

> **"Oturduğum evin önünde FC Monthey kulübü vardı. Abim hem tenis hem de futbol oynuyordu. Benim ilgi alanımsa sadece futboldu. Akademiye 1 yıl erken girdim. İsviçre'de spor herkese açıktır ve istediğin zaman, istediğin noktada sporunu yapabilirsin.**

seviyeye gelebildin?
Henüz hiçbir şey başardığımı düşünmüyorum. Niye derseniz; daha ilk sezonum. Başarının yakalanması için 3-4 yıl geçmesi lâzım. Bu başarının tesadüfî olmadığını kanıtlamam lâzım. Şu an yaptığım gerçekten başarı değil. Eğer bu performansımı devam ettirebilirsem başarılı olurum. Daha yolun çok başındayım. Arkadaşlarımın başarılı olmaması, benim profesyonel olmamın sebepleri ise çok fazla... Burada şans faktörü var, ekip faktörü var, aile faktörü var... Çok sayıda faktör var aslında. Bence onların olamaması başarısızlık olarak da görülmemeli. Hayat bu... Belki hayatın başka bir dalında çok başarılı olacaklar. Bence sadece futbolla anılmamak lâzım. İnsan neyle mutlu oluyorsa onu yapmalı. İşin özü aslında kişinin kendi mutluluğu...

Sion'da A takım seviyesine çıkıp iki sezonda 64 dakika oynayabiliyorsun. Bunun sebepleri neydi?
Onlara sormak lâzım bence... Ben açıkçası her zaman işimi en iyi şekilde yapmaya çalıştım. Burada da aynı şekilde işimi en iyi şekilde yapmak için uğraşıyorum. Sion'da çok fazla teknik direktör değişikliği yaşandı. Çok fazla faktör vardı. Belki ben de buradaki performansımı orada sergileyemiyordum. Belki de kendimi Alanya'da hissettiğim kadar iyi hissetmiyordum. Ama şunu söyleyebilirim. Sion'da oynadığım 64 dakikada her şeyimi verdim. Onlara da çok teşekkür ediyorum. Çünkü bu yıl Alanya'da bu kadar çok süre alıp iyi oynadıysam, beni Sion'da çok iyi hazırladıkları içindir... U21'de kaptandım ve 50'ye yakın maça çıktım. Demek ki Türkiye'ye iyi hazırlanıp da gelmişim.

> **"FC Sion'un altyapısında benim gibi seçilmiş 10 oyuncuyu iki yıl boyunca İsviçre Millî Takımı'nın altyapısında yatılı olarak eğittiler. O bölgedeki bütün yetenekli ve millî takım seviyesindeki oyuncuları bir yere toplayıp yatılı olarak eğitim veriyorlardı.**

Peki, Alanyaspor seni nasıl keşfetti?
Aslında buraya gelişimde keşif durumu çok söz konusu değil.
O 64 dakikalık süre içerisinde Basel'e karşı çok iyi bir performans sergilemiştim. Sion o süreçte taleplerimin çoğunu kabul etmişti ve sözleşme uzatmayı istiyordu. Almanya'dan 1-2 takım daha vardı beni isteyen. Ama Alanya'da daha çok şans bulabileceğime inandığım için burayı tercih ettim. Basel maçında üst düzey bir performans gösterdim. Bu aslında bir ekip işi... Benim arkamda çok iyi bir ekibim var. Ekibimle birlikte hareket ediyorum. Önümüzdeki süreç içeri-

sinde doğru adımlarla daha çok şeyleri başarmak istiyorum.

Bu sezon ilk kez geldiğin Türkiye'de, genç yaşına rağmen müthiş bir istatistiğe imza attın. Ligde, kupada banko oynayan bir oyuncu olmayı başardın. Bu yüksek performanslı sezonu nasıl değerlendiriyorsun?

Açıkçası Alanyaspor'a gelirken bana kaç dakika süre verilirse verilsin, elimden gelen her şeyi yapmak amacındaydım. Her dakikanın değerini çok iyi bilmeye çalıştım. Sion'da iki yılda 64 dakika oynamıştım. Bu yüzden her dakika benim için çok değerliydi. Takıma her dakikada en yüksek verimliliğimi vermeye çalıştım. Hocalarımız ve sistemimiz de buna yatkındı. Çağdaş Hocam da sağ olsun beni hep oynattı. Bana güvendiği için çok teşekkür ediyorum. Her maç, her hafta o performansı tekrarlamak için çok çalışıyorum ve çalışmaya da devam edeceğim. Bu benim için aslında bir başarı değil. Her hafta üzerine daha fazla koymak için

> **Henüz hiçbir şey başardığımı düşünmüyorum. Niye derseniz; daha ilk sezonum. Başarının yakalanması için 3-4 yıl geçmesi lâzım. Bu başarının tesadüfî olmadığını kanıtlamam lâzım. Eğer bu performansımı devam ettirebilirsem başarılı olurum.**

şacağım.

Parlayan genç oyuncuları silinip gitme tehlikesi her daim bekliyor. Bu tehlikenin ne kadar farkındasın? Kendini korumak için neler yapıyorsun?

Çok çalışıyorum. Ben ve ekibim kendimizi her idmandan sonra sorguluyoruz. Her gün uyandığımda yeni bir gün... Açıkçası ben olaylara gün gün bakıyorum. Düşüşler olabilir. Ben de belki beklentileri karşılayamayabilirim. Kontrol edemediğim çok fazla faktör var. Sakatlanabilirim vb. Futbol o kadar güzel bir şey ki aslında... Yarın hep belirsiz. Hoca değişir. Hoca beni beğenmez... Ben kendi kontrol edebileceğim alanları maksimize etmeye çalışıyorum. Çok çalışıyorum, iyi besleniyorum, iyi uyuyorum... Ekibime danışıyorum. Baktığımızda çok oyuncu yalnız... En tehlikelisi yalnızlık aslında... Etrafındaki insanların sana dürüst olmadığı anda o düşüşü yaşarsınız. Kötü oynarsınız, yanınızdakiler, "Aslanım çok iyiydin" derler... Kötü oynarsınız, "Sen değil, yanındakiler kötüydü" derler... Bahane aramaya gerek yok. Her zaman hatayı kendimde arıyorum. Kontrol edebildiğim şeyleri mümkün olduğunca kontrol etmeye çalışıyorum. Mesela ben diyetisyen ile çalışıyorum. Çünkü performansımı yukarı çekebilmek için kendime çok iyi bakmalıyım. O diyetisyenin ölçümleri sonucunda elde edilen değerlere göre belirlenen programı takip ediyorum. Bu destek, ihtiyaç duymam halinde 7/24 devam ediyor. Burada önemli bir nokta var. Bunlar çok büyük bir şeymiş gibi görülmemeli. Bunlar zaten profesyonel bir oyuncu için aslında olması gereken şeyler. Bu bizim işimiz... Çok basit bir örnek verebilirim. Normal bir insan ne yiyorsa, sporcu aynısını zaten yiyemez... Normal araba ile Formula 1 aracının yakıtları aynı olamaz,

> **Ben ve ekibim kendimizi her
Kontrol edemediğim çok faz
vb. Ben kendi kontrol edebil
etmeye çalışıyorum. Çok çal
iyi uyuyorum ve ekibime da**

az da olsa bir değişiklik mevcuttur. Araçlara göre yakıt tipleri değişiklik gösteriyor. Ben de sporcuyum ve beslenme konusunda özel ihtiyaçlarım mevcut. Ben ve ekibim bunu böyle görüyor ve buna göre programlama yapıyoruz.

İsviçre'de doğup büyümüş bir gurbetçi Türk olarak, Türkiye'de futbol ve yaşam konularında ne gibi farklar tecrübe ettin?

Bu çok basit... Futbol, Türkiye'de en önemli noktada. Futbol insanları hem çok mutlu ediyor hem çok üzüyor. Futbol hayatın merkezinde gibi. İsviçre'de ise futbol bir eğlence aracı. Bir baba oğlunu maça götürdüğünde oraya eğlenmek, vakit geçirmek için gidiyor. Biz her kazandığımızda mutluluklar çok büyük oluyor. Ama kaybedince bu sefer de üzüntüler aynı şekilde çok büyük oluyor. Biz her zaman duyguların en yüksek seviyesini yaşıyoruz. Tabiî ki bunların avantajı ve dezavantajlarını tartışabiliriz.

Çağdaş Atan çok genç bir teknik adam. Kendisiyle nasıl bir ilişkin var?

Çağdaş Hocamızın oyun mantalitesi ile kendi oyun mantalitemi birbirine çok yakın buluyorum. Çağdaş Hoca ile iyi bir iletişimimiz var. Hem benim hem de takımın gelişmesi için sürekli iletişim halindeyiz. Çağdaş Hoca bana ilk günden beri çok yardımcı oldu ve hâlâ daha oluyor. Kendisiyle çalışmaktan dolayı mutluyum.

Takımının bu sezonki performansını nasıl değerlendiriyorsun?

Sezona çok iyi başladık. Çağdaş Hoca ve ekibi topa sahip olan, göze hoş gelen ve mücadeleci bir oyun oynatmaya çalışıyor. Sezon çok uzun. Bazı puanlar kaybettik ama evimizde de çok maç kazandık. Unutulmasın ki Alanyaspor bir ilçe takımı. Ancak geçmişten bugüne başardıkları şeyler çoğu kulübe örnek olabilecek tarzda. Alanyaspor olarak elimizden geldiğince üst sıralarda olmak istiyoruz.

Bugüne kadar üç kez Ümit Millî Takım forması giydin. Öncelikle ay-yıldız için mücadele etmek nasıl bir duygu?

İsviçre ve Türkiye'nin millî formalarını giydim... Ama ay-yıldızlı formayı giydiğimde yaşadığım duyguların şu an bile tarifi yok. Küçüklük hayalimdi o forma. EURO 2008 gibi büyük bir başarıyı, ülkesinde yaşamış bir çocuğum. Efsane maçları izleme şansım oldu. İsviçre-Türkiye... Çek Cumhuriyeti-Türkiye... Hırvatistan-Türkiye... Almanya-Türkiye... Efsane maçlardı gerçekten... Isınmaya çıktığımda bile o formanın bana verdiği gücü size anlatamam. Buradan Tolunay Kafkas Hocama çok teşekkür ediyorum. Çocukluk hayalimi bana verdi. Bu en büyük hayallerimden birisiydi. U19, U21, A Millî hiç fark etmez... O formayı taşıdığım için gerçekten çok mutluyum.

A Millî Takımımızdan teklif gelirse nasıl bir karar verirsin?

Benim için tek bir seçenek var şu an... Çok büyük konuşmamak da lâzım tabiî. Ama benim için

> **“ En tehlikelisi yalnızlık aslında... Etrafındaki insanların sana dürüst olmadığı anda o düşüşü yaşarsınız. Kötü oynarsınız, yanınızdakiler, “Aslanım çok iyiydin” derler... Bahane aramaya gerek yok. Her zaman hatayı kendimde arıyorum.**

> **r idmandan sonra sorguluyoruz. la faktör var. Sakatlanabilirim eceğim alanları maksimize ışıyorum, iyi besleniyorum, nışıyorum.**

> **İsviçre ve Türkiye'nin millî formalarını giydim... Ama ay-yıldızlı formayı giydiğimde yaşadığım duyguların şu an bile tarifi yok. EURO 2008 gibi büyük bir başarıyı, ülkesinde yaşamış bir çocuğum. Efsane maçları izleme şansım oldu. Isınmaya çıktığımda bile o formanın bana verdiği gücü size anlatamam.**

birinci seçenek Türkiye... Küçüklük hocam Kosovalıydı... Beni çok istediler. İsviçre istiyor. Ama ben hep Türkiye'yi bekledim. Ama tabiî Türkiye beni istemezse o zaman ne olur bilmiyorum. Bunları zaman gösterecek...

Genç bir oyuncu olarak kendine örnek aldığın isim ya da isimler kimler?

Michael Jordan ve Kobe Bryant örnek aldığım sporcular. Çalışma etikleri, başarıları... O kadar değişik ki... Onların yaptıkları çok farklı. Kendime idol olarak gördüğüm isimler... O hırsı, o kazanma arzusunu ben çok az insanda gördüm. Onlarla alâkalı içerikleri mümkün olduğunca izliyorum... Onların hayat hikâyeleri gerçekten benim hayatımı değiştirdi.

Yolun henüz daha çok başındasın. Kendine nasıl bir kariyer planı yapıyorsun?

Gidebileceğim en yüksek noktaya kadar gitmek istiyorum. Tabiî ki bazı hayallerim var ama onları kendime saklıyorum. Bu hayallere ulaşmak için çok çalışıyorum. Hayallerimi anlatmaktan ziyade onlara ulaşarak insanlara göstermek bana daha anlamlı geliyor.

Dünya futbolunda moda Türk oyuncuları diyebiliriz. Çok genç oyuncularımızın Avrupa kulüplerinin yolunu tuttuğunu görüyoruz. Türkiye'nin Avrupa için yeni bir oyuncu kaynağı olmasını nasıl yorumluyorsun?

Bence normalleşme sürecine geçiyoruz... Bu çok normal bir şey çünkü çok yetenekli gençlere sahip bir ülkeyiz. Bunu büyütmeyelim. Daha fazla gidelim yurt dışına ve Türk futbolunu hep birlikte daha da yukarıya çekelim...

Türk oyuncuyla Avrupalı oyuncunun arasındaki farklar neler?

Türk oyuncusu tekmeye kafa atar, yürekten oynar. Bu soruya hep bu cevap verilir. Ben mesela kendi açımdan bunun bir karışımı olmak istiyorum. Hem duygularımla hem zekâmla oynamak istiyorum. Artık buna evrilmeliyiz. Gönülle oynamak aslında çok güzeldir. Gönülle yaptığın bir şeyi her zaman çok iyi yaparsın. Sana mutluluk veren şeyi daha güzel yaparsın. Bu hem bir avantaj hem de dezavantaj. Avrupalı oyuncu zor bir anda pes edebilir. Ama bizde o yok. Gönülle oynayınca her zaman inanırsın. Bunun avantajı ve dezavantajı her zaman var. Gönülle oynadığın zaman bazen o kadar iyi yapmak istersin ki, kendini durduramazsın, kırmızı kart görür ve atılırsın... Her şeyin fazlası zarar, karışımı ise mükemmel... Bu arada şu da unutulmasın. Mesela Burak Yılmaz şu an çok skorer ve takımını şampiyonluğa taşıyor. Mutlaka ki şu an gönülden oynuyor ancak Burak Yılmaz'ın harcadığı emek unutulmamalı. Sisteme adapte oluyor. Bu performansı sadece duyguyla anlatamazsınız. Başarısını gönülden oynuyor diye ad-

landırırsak ortadaki başarıya büyük bir haksızlık etmiş oluruz.

Şimdi önümüzde 2020 Avrupa Şampiyonası var. İtalya ile 11 Haziran'da turnuvanın açılış maçını oynayacağız. Galler ve senin yetiştiğin İsviçre ile aynı gruptayız... Sence Millî Takımımız bu turnuvada neler yapar?

İnşallah çok güzel işler yaparız. Buna yürekten inanıyorum. Rakipler çok zorlu. İsviçre her turnuvaya katılıyor. İtalya zaten çok iyi... Galler geçen turnuvada oyuncularıyla ön plana çıkmış bir takım. Bence kolay olmayacak ama Türkiye Millî Takımı kimseden korkmaz...

A Millî Takımımızın İsviçre ile oynayacağı gün acaba hangi duygular içerisinde olursun?

Ben onu birkaç kez yaşadım. Annem-babam Türk. İsviçre'de doğup büyüsem de annem ve babama çok teşekkür ederim; beni ülkesini seven bir Türk olarak yetiştirdiler. Duygusal anlamda hep ülkemi destekleyeceğim. Ama mantıken baktığımda hep iyi olanın kazanmasını isteyeceğim çünkü iyi oyunu beslediğimiz sürece ülke futbolunu da pozitif anlamda beslemiş olacağız.

Alanya'da nasıl bir hayatın var? Boş zamanlarında neler yaparsın?

Çok basit bir hayatım var. İşe gidiyorum, geliyorum. Ekstra yapacaklarımı yapıyorum. Eve geldiğimde kitap okuyorum. Kişisel gelişimime katkı sağlayan belgeselleri izlemeyi seviyorum. Kendimi geliştirmek için çalışıyorum. Çok hareketli olmayan, sade ve düzenli bir hayatım var. Pandemi dolayısıyla sıkışık olan takvimden dolayı yeni yerleri keşfetmeye ve diğer farklı aktivitelerime maalesef ki zaman bulamıyorum. Ama ümit ediyorum ki gelecek süreçte her şey normale dönünce hayatlarımız da normale dönecek.

Hobilerin ve fobilerini öğrenebilir miyiz?

Kapalı kalmayı sevmem. Sanırım bende klostrofobi var. Bunun dışında bir fobim yok açıkçası... Hobi olarak ise modayı söyleyebilirim... Modayı seviyorum. Jordan markasını çok seviyorum. Kendi çapımda küçük bir ayakkabı koleksiyonum var. Bir de yatırımla ilgilenmek hoşuma gidiyor. Piyasaları yakından takip ediyorum. İsviçre'de ekonomi ve matematik üzerine bir lise bitirdim. Grafikleri takip etmeyi çok severim. Yatırım yapmam ama piyasaları takip ederim. Abim bankacı... Kendisiyle bu konuları konuşurken çok keyif alıyorum. Şu an malum Coin piyasası çok hareketli. Konuşacak konu çok... Ekonomiye çok ilgim var diyebilirim. Çok yeni şeylere bakmak gerekiyor. Dünya değişiyor. Evet, mevcut emtialar hiçbir zaman değer kaybetmez ama bu yeni sistem önümüzdeki dönemde yeni hayatımız olacak... Birkaç etap kaldı. O etaplar da uyum sağladığı anda dijital para ortamı çok gelişecek bence... Bunlar tabiî ki asla bir yatırım tavsiyesi değildir (gülüyor).

Michael Jordan ve Kobe Bryant örnek aldığım sporcular. Çalışma etikleri, başarıları... O kadar değişik ki... O hırsı, o kazanma arzusunu çok az insanda gördüm. Onlarla alâkalı içerikleri mümkün olduğunca izliyorum... Onların hayat hikâyeleri gerçekten benim hayatımı değiştirdi.

Bizim unuttuğumuz, senin eklemek istediğin bir şey var mıdır?

Kendim ve ekibim adına, bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ediyorum. Çok keyif aldığım, güzel bir röportaj oldu. Son sözüm ise şu olur, dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu bu zor durumdan bir an evvel çıkmasını arzuluyorum. Bizleri bu durumdan çıkartacak olan başta tüm sağlık çalışanları olmak üzere görevli herkese şükranlarımı sunuyorum. Bugün sağlıkla bu röportajı yapabiliyorsak onların fedakârlıkları sayesinde. Lütfen elimizden geldiği kadar onlara yardımcı olalım. Sağlıkla kalın, hoşça kalın.

İzmir'in dağların

Beşiktaş, 15 Mayıs'ta Süper Lig şampiyonluğunu kazandığı İzmir'de üç gün sonra da 59'uncu Ziraat Türkiye Kupası'nı havaya kaldırdı. Siyah-beyazlı takım, Gürsel Aksel Stadı'nda oynanan finalde Fraport-TAV Antalyaspor'u Josef de Souza ve Valentin Rosier'in golleriyle 2-0 yenerek 10'uncu Türkiye Kupası zaferine ulaştı. Sergen Yalçın'ın Beşiktaş'ı, geçmişte 1989-90 ve 2008-09 sezonlarında elde edilen çifte şampiyonluğu tekrarlamış oldu.

2020-2021 sezonu, futbol tarihimize Beşiktaş sezonu olarak geçecek. Sergen Yalçın yönetimindeki siyah-beyazlı takım, 15 Mayıs'ta İzmir'deki Gürsel Aksel Stadyumu'nda Göztepe'yi yenerek averajla elde ettiği Süper Lig şampiyonluğundan üç gün sonra aynı statta Fraport-TAV Antalyaspor'u da 2-0 mağlup ederek Türkiye Kupası'nı da kazandı. Beşiktaş böylece 1989-90 ve 2008-2009 sezonlarında elde ettiği çifte şampiyonluğu, üçüncü kez yakalamış oldu.
İki finalist takımdan Beşiktaş, kupanın bir kulpundan tutana kadar oldukça zorlu maçlar oynamış, Tarsus İdman Yurdu, Ç. Rizespor, İH Konyaspor ve M. Başakşehir'i eleyerek 10 yıl sonra finale yükselirken, bir turu uzatmalarda, bir turu da penaltılarla geçmiş, bu maçlarda attığı sekiz gole karşılık kale-

da Kartallar uçar

59. Ziraat Türkiye Kupası Finali – 18 Mayıs 2021
Gürsel Aksel Stadyumu – İzmir

Hakemler
Ali Palabıyık
Ceyhun Sesigüzel, Serkan Olguncan, Ali Şansalan

Goller
Josef de Souza (dk. 3), Rosier (dk. 31)

Fraport–TAV Antalyaspor: 0

Beşiktaş: 2

sinde dört gol görmüştü.
Ligde çok parlak bir sezon yaşamasa da kupada finale kadar uzanmayı başlayan Fraport–TAV Antalyaspor ise 21 yıl sonra ulaştığı finale Pendikspor, B. Boluspor, Bursaspor, DG Sivasspor ve A. Alanyaspor'la oynadığı tüm maçları kazanarak yükselirken, attığı dokuz gole karşılık kalesini gole kapatmıştı.
İki finalistin arasında bugüne kadar oynanan maçlarda ise Beşiktaş'ın net bir üstünlüğü bulunuyordu. 18 Mayıs'a kadar 50'si lig, 6'sı kupada oynanan 56 maçın 38'ini Beşiktaş, 7'sini Antalyaspor kazanırken, 11 maç da berabere bitmiş,

Beşiktaş'ın attığı 120 gole, Antalyaspor 47 golle karşılık verebilmişti. İki takımın kupadaki 6 maçından 5'ini Beşiktaş kazanırken, Antalyaspor tek galibiyet alabilmişti.
Beşiktaş finale ligdeki son maçlarda sakatlıkları nedeniyle oynatamadığı iki santrforu Vincent Aboubakar ve Cenk Tosun'dan mahrum çıkarken, bir istisnayla elindeki ideal kadrosuyla sahadaydı. Bu istisnayı kalede Ersin Destanoğlu'nun yerine Utku Yuvakuran oluştururken, savunmada Rosier, Welinton, Vida, Nsakala dörtlüsü yer alıyor, orta sahayı Necip Uysal ve Josef de Souza'nın yanı sıra biraz daha önlerinde oynayan Atiba kontrol ediyor, forvette ise Ghezzal, Larin ve Nkoudou üçlüsü görev yapıyordu. Ancak oyun içinde Ghezzal sağ kanattan çok orta alanın içine girip bir oyun kurucu gibi oynayacak ve Beşiktaş'ın pozisyonlarında da kilit rol üstlenecekti.
Buna karşılık Fraport-TAV Antalyaspor da ideal kadrosuyla sahadaydı. Kaleyi Boffin koruyor, savunmada Bünyamin Balcı, Veysel Sarı, Naldo, Fedor Kudriashov, orta alanda Nuri Şahin ve Hakan Özmert görev alırken, santrfor Podolski'ye Gökdeniz Bayrakdar, Fredy ve Amilton üçlüsü destek veriyordu.
Maçtan önceki önemli sorulardan birisi, çok zorlu bir lig mücadelesinden şampiyonlukla çıkmış Beşiktaş'ın bu finale motive olup olamayacağıydı. Buna karşılık Fraport-TAV Antalyaspor ligde kalmayı haftalar öncesinden büyük ölçüde garantilemiş ve kendisini tamamen bu finale konsantre etmişti.
Ancak oyunun hemen başında gelen Beşiktaş golü, sorunun cevabını erkenden verecekti. Henüz 3'üncü dakika oynanırken, Atiba orta saha yuvarlağının önünde buluştuğu topu sol kanada harika bu pasla aktarıyor, Nkoudou da çizgide buluştuğu meşin yuvarlağı hiç bekletmeden sert biçimde altı pasın önüne gönderiyordu. Bu sırada Josef de Souza da gerilerden kopup Antalyaspor ceza sahasına girmişti.

Tüm bu manzara içinde top kaleci Boffin'e yakındı ve pozisyon sonuçsuz kalacak gibi görünüyordu. Ancak Boffin yere uzanıp kontrol etmek istediği topu ellerinden kaçırınca senaryo bir anda değişecek ve Josef de önünde bulduğu meşin yuvarlağı ağlara yollayarak takımını 1-0 öne geçirirken, attığı deparın karşılığını fazlasıyla alacaktı: 1-0.
Golün ardından Antalyaspor, Beşiktaş kalesinde daha fazla görünmeye başladı ancak ne Podolski ve Gökdeniz Bayrakdar'ın şutlarından ne de üst üste kullandığı kornerlerden sonuç alabildi. Buna karşılık Beşiktaş, savunmasında riskler alarak oynamaya başlayan rakibinin açıklarını değerlendirmeye çalışıyordu. 25'inci dakikada Nkoudou'nun pasıyla buluşup sağdan ceza sahasının önüne yaklaşan Ghezzal'ın sert şutunu kurtaran Boffin, goldeki hatasını telafi eder gibiydi. Altı dakika sonra ise Beşiktaş'ın ikinci golü gelecekti.
Kronometreler 31'inci dakikayı gösterirken Atiba'nın orta sahada rakibiyle giriştiği mücadelede seken topu kapan Ghezzal, hızla Antalyaspor ceza sahasına sokuluyor, attığı bir feykle savunmayı oyundan düşürürken, sağından bindiren Ro-

sier'i bomboş durumda topla buluş-turuyordu. Bu sezon Tarsus İdman Yurdu ile oynanan ilk kupa maçında kariyerinin ilk golünü Beşiktaş'ın açılış golü olarak ağlara yollayan Rosier de çaprazdan uzak köşeye net bir vuruşla skoru 2-0'a getiri-yordu. Beşiktaş'ın kupadaki kapa-nış golünü atmanın da Roiser'e kıs-met olduğunun anlaşılması için ise geçmesi gereken 1 saat daha vardı. Bu golün ardından Beşiktaş artık topa daha fazla sahip oluyor ve Ghezzal ile Atiba'nın da orta alan-daki pas oyununa katılmasıyla An-talyaspor'u oyundan düşürüyordu.

39'uncu dakika ise siyah-beyazlıla-rın üçüncü gole en çok yaklaştığı dakika olacaktı. Bu dakika Ghezzal orta saha yuvarlağının önünden Antalyaspor savunmasının arka-sına harika bir pas indiriyor, Veysel Sarı'nın kafayla müdahale edeme-diği topla buluşan Atiba'nın vuru-şundan yan direkten dönen topun yolculuğu Boffin'in kucağında son buluyordu.

İlk yarının son beş dakikasında ise gole ihtiyacı olduğunu hatırlayan Antalyaspor hücumda biraz kıpır-danmaya başlıyordu. 41'inci dakikada Utku'nun hatalı pasından başlayan atakta Fredy'nin altı pasın sol çaprazından attığı şutta Utku hatasını telafi ediyor, 44'te Hakan Özmert'in ceza sahasının sol önün-den sağ ayak içiyle uzak köşeye at-tığı şut az farkla auta çıkıyor, 45'te ise Gökdeniz'in ceza sahası içinde geriden gelen Fredy'ye bıraktığı topta Portekizli oyuncunun şutuna Vida set çekince devre Beşiktaş'ın 2-0 üstünlüğü ile sona eriyordu.

Oyuna ilk müdahaleyi, ikinci yarı başlarken Antalyaspor Teknik Di-rektörü Ersun Yanal yaptı. Hakan Özmert'in yerine oyuna giren Mert Yılmaz sağ beke geçiyor, Bünyamin

Balcı ise orta sahaya çıkıyordu. Bu arada Podolski sağ kanada, bu sezon ligde oynanan iki maçta da Beşiktaş'a gol atan Gökdeniz Bayrakdar ise santrfor pozisyonuna alınmıştı.

İlk yarıda Beşiktaş'ın attığı baskın gol gibi bir gole bu defa da Antalyaspor yaklaştı. 46'ncı dakikada Veysel Sarı'nın derin pasıyla buluşan Gökdeniz Bayrakdar topu üzerine çıkan kaleci Utku Yuvakuran'ın yanından kaleye yönlendiriyor, ancak pozisyonu çok iyi sezen Welinton hemen araya girip tehlikeyi kornerle önlüyordu. Antalyaspor'un beş dakikalık baskısı kıran Beşiktaş, sonrasında oyunu bir orta saha mücadelesine çevirecekti. 65'inci dakikada ise oyuna müdahale sırası Sergen Yalçın'daydı ve Necip Uysal ile Kevin Nkoudou kenara gelirken, Dorukhan Toköz ile Gökhan Töre taze kuvvet olarak sahaya sürülüyordu. Ancak bu değişiklikler Beşiktaş'ın oyunu kontrolüne yaramayacak, Antalyaspor'un gol arayışları biraz daha artacaktı. 65'inci dakikada Fredy ve Bünyamin Balcı'nın ayaklarında dolaşan top son olarak Gökdeniz'e geliyor fakat genç oyuncunun yakın mesafeden karşı karşıya vuruşunda kaleci Utku Yuvakuran mutlak golü ayağıyla önlüyordu. 69'uncu dakikada ise Gökdeniz Bayrakdar'ın ceza sahası içinde verdiği pasla buluşan Podols-

Avrupa yolcuları belli oldu

Ziraat Türkiye Kupası final maçının oynanmasıyla birlikte ülkemizi önümüzdeki sezon Avrupa kupalarında temsil edecek takımlar netleşti. Beşiktaş, lig şampiyonu olarak UEFA Şampiyonlar Ligi'ne katılacak. Galatasaray ise Şampiyonlar Ligi gruplarına katılabilmek için üç eleme turu oynayacak. Fenerbahçe, UEFA Avrupa Ligi gruplarına katılabilmek için play-off'tan geçecek. Konferans Ligi'ne katılacak iki temsilcimizden Trabzonspor 3. eleme turundan, Demir Grup Sivasspor ise 2. eleme turundan itibaren mücadeleye başlayacak.

Sergen Yalçın: Bu sezon unutulmayacak

Beşiktaş Teknik Direktörü Sergen Yalçın, maçın ardından yaptığı açıklamada, Antalyaspor'un kupa töreninde kendilerini alkışlamasını ön plana çıkartarak, "Her şey kupa değil, saygı da çok önemli" dedi. "Bu sezon unutulmayacak" diyen Yalçın, "Galatasaray da sonuna kadar bizimle geldi, Fenerbahçe de öyle. Bence biz biraz şanslıydık, averajla şampiyon olduk" ifadelerini kullandı.

ki'nin sola doğru hareketlenip önünü açarak altıpasın köşesinden çıkardığı sert şutu da yine Utku önleyecekti.

70'inci dakikada Bünyamin Balcı'nın yerine Sidney Sam'ı oyuna süren Ersun Yanal, Fredy'yi sol kanada atarken, Podolski'yi de Gökdeniz'in yanına getirip çift santrforla gol aramaya başlıyordu. 74'üncü dakikada organize bir atak geliştiren Antalyaspor'da Sidney Sam'ın sol kanada attığı pası Fredy bekletmeden ceza sahasına çeviriyor, altıpasın içinde bomboş durumdaki Gökdeniz topa iyi vuramayınca kendisini meşin yuvarlağın önüne atan Josef de Souza mutlak bir golü engelliyordu.

78'inci dakikada Antalyaspor'da Nuri Şahin ve günün etkisiz elemanı Amilton kenara alınırken, Ufuk Akyol ve Dever Orgill görev yapmaya başlıyor, Beşiktaş'ta ise Atiba'nın yerine Bernard Mensah oyuna giriyordu.

81'inci dakikada Beşiktaş kaleyi tam karşıdan gören ve yaklaşık 30 metre mesafeden bir serbest vuruş kazandı. Topun arasına geçen Ghezzal'ın müthiş kullandığı sol ayağıyla kaleye yolladığı şutu Boffin aynı güzellikte bir plonjonla kurtardı. Son bölümde yüklenen Fraport-TAV Antalyaspor, 90+2'de gole çok yaklaştı. Ancak ceza sahası içindeki karambolde Veysel Sarı'nın şutu kaleci Utku Yuvakuran'ın geçse de direğe takılınca maçı 2-0 kazanan Beşiktaş, Türkiye Kupası'nı 10'uncu kez kazandı.

Siyah-beyazlılar kupalarını Gençlik ve Spor Bakanı Dr. Muharrem Kasapoğlu, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir ve Ziraat Bankası Genel Müdürü Alpaslan Çakar'ın katıldığı törenle aldı. Törende Beşiktaş Başkanı Ahmet Nur Çebi ve TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş da yer aldı. Kupa seremonisinde ikincilik madalyalarını alan Antalyasporlu futbolcuların, podyuma gelen Beşiktaşlı oyuncuları karşılıklı sıralanarak alkışlamaları da gecenin en güzel manzaralarından birisiydi.

Hayalim Wembley'de finali görmek

TFF Başkanı Nihat Özdemir, beIN SPORTS Haber'de Güntekin Onay'ın canlı yayın konuğu oldu ve sezonla ilgili değerlendirmelerde bulundu. Onay'ın sorularını cevaplandıran Özdemir, zor şartlar altında bir sezonu başarıyla tamamladıklarını belirtirken gündemdeki diğer konulara da açıklık getirdi.

"Yürümez dedikleri ligi tamamladık"

Her kararı Türk futbolu için alıyoruz. Elimizden geldiğince adaletli karar almaya, her kulübe eşit mesafede olmaya çalışıyoruz. Zor bir yılı geride bıraktık. Ama neticede birçok insanın 'Bu lig yürümez, yapamazlar' gibi birçok söylemlerine rağmen, biz ve kulüplerimiz gerçekten birbirimize destek olduk, ligi tamamladık. Ama bu lig herkesin beklentisinden çok öte mücadeleye sahne oldu. Çok uzun zamandır böyle bir dönem yaşanmadı. Üç takım son haftalara eşit şansla girdi. Son 3 hafta aynı günde, aynı saatte başlattık. Tabiî biz bunu yaparken beIN SPORTS'a teşekkür etmeyi bir borç biliyorum. Gerçekten çok başarılı bir şekilde bütün maçları, aynı kalitede, kim hangi maçı izlerse izlesin, tüm futbolseverlere izleme şansı sundunuz.

"Olimpiyat Stadı'nı birçok maçta değerlendireceğiz"

Elimizden geldikçe, tabiî Türkiye'nin ve takımların şartlarını göz önünde bulundurarak bütün final niteliğindeki maçları Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynamak istiyoruz: Oraya çok büyük yatırım yaptık. Orada ne kadar çok maç yaparsak, o stadı değerlendirmiş oluruz. Biliyorsunuz Karagümrük'ün stadı yok. Karagümrük gelip birçok maçını orada oynadı. Karagümrük gelecek sene için de isterse, elimizden gelen kolaylığı ve desteği yapacağız.

"Sağlık Kurulumuz gerçekten büyük iş başardı"

Sadece erkek liglerini düşünmeyelim, bizim kadın ligimiz de var ve bir seneye yakındır oynanmamıştı. Kararımızı aldık ve 17 Nisan ile 5 Mayıs arasında, deplasman seyahatlerinden de takımları kurtararak Antalya'da oynamaya karar verdik. Tabiî bütün bu uzun lig sürecini düşündüğümüz zaman teşekkür etmemiz gereken sağlık çalışanlarımız var. Bizim bir Sağlık Kurulumuz var. Başında da Prof. Dr. Ömer Taşer var. Kendisi ve kurulu, bu maçlar için talimatnameler, genelgeler hazırladı. Bunların ışığı altında bu maçlar oynandı. Her futbolcuya, teknik kadroya, futbolculara maçlardan önce testler yapıldı. Bu testleri yapanlara, bütün bu sistemi meydana getirenlere gerçekten teşekkür ediyorum.

"Sayın Cumhurbaşkanımıza destekleri için teşekkür ediyoruz"

Sayın Bakanlarımız, başta Gençlik ve Spor Bakanımız Sayın Mehmet Muharrem Kasapoğlu, Sağlık Bakanımız Sayın Fahrettin Koca ve İçişleri Bakanımız Sayın Süleyman Soylu'ya TFF olarak teşekkür etmeyi bir borç biliyorum. Bakanlıklarımızla hep koordineli çalıştık ve bu ligi bu şekilde tamamladık. Kendilerinin çok büyük katkıları oldu. Sporu seven, hele futbolu çok seven Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'a bize olan desteklerinden dolayı, bu ligin bırakın oynanmasını, seyircili oynanması konusunda çok büyük destekler veren Cumhurbaşkanımıza teşekkür ederek bu ligi tamamladığımızı ifade etmek isterim. Bu süreçte THY'nin ve otellerin kulüplerimize önemli katkıları oldu, indirimler sağladılar. Hepsine canı yürekten teşekkür ediyorum.

"Sezon içinde konuşulanların boş olduğunu gördük"

Sezon başında herkes 'Bu sezon Fenerbahçe sezonudur. Şampiyon olacak. Buna Federasyon da yardım ediyor. İsmi federasyon değil Fenerasyon' dediler. Arkasından Galatasaray öne geçmeye başladı, 'Yine Galatasaray'a destek var, plan program böyle işliyor' dendi. Sonra bir ara Beşiktaş ilk yarıyı lider tamamladı, 'Beşiktaş için düzen var' söylemleri geldi. Ama öyle oldu ki son haftaya üç takım da eşit şansla girdiler. İki gol farkla Beşiktaş şampiyon oldu. Burada öyle bir tezgâh olmadığını, öyle işlerin planlanmadığını kamuoyu gördü. Ayrıca gördüm ki, TFF 1. Lig'den gelen iki takım için de kimse bir şey konuşmadı. Oranın normal sezonu da eşit puanda tamamlandı. Sezon içinde konuşulanların hepsinin boş olduğunu, dedikodulardan öteye gidemediğini hep beraber gördük.

"VAR her geçen yıl daha iyiye gidiyor"

TFF 1. Lig Kulüpler Birliği bizden VAR'ı istedi. Fakat statların teknik kapasitesi buna uygun değil. 2022-2023 sezonunda uygulanacak. Play-off maçlarında uyguluyoruz, çok memnunlar. Samsunspor Başkanı, Altınordu'ya kaybetmelerine rağmen sosyal medyadan hakemlere teşekkür etti. Ben bunu istiyorum. VAR Sistemi Türkiye'de bu yıl üçüncü sezonunu tamamladı. Her yıl daha iyiye doğru gittiğini görüyoruz. Zaten rakamlar da ortada.

"Kurullarımızın hepsinden memnunuz"

Hedefimiz yeni yapılacak genel kurula kadar bu kurullarımızla devam etmek. Ancak yeni spor yasası konusu var şu an TBMM'de, Haziran ayında mâli genel kurulumuz var. Tüzüğümüzle ilgili bazı değişiklikler yapmayı, spor yasasına uyumlu hale getirmeyi düşünüyoruz. AİHM kararları var, onlarla uyumlu hale getirme yönünde çalışmalarımız var. Bunu da Genel Kurulumuza sunacağız. MHK, Disiplin, Tahkim, kurulların hepsinden, çalışmalarından dolayı gerçekten çok memnunum. MHK'ya özellikle teşekkür etmek istiyorum. MHK Başkanı Serdar Bey, PFDK Başkanı Aytaç Bey, Tahkim Kurulu Başkanı Murat Bey, teşekkür ediyorum, onlarla devam etmeyi hedefliyoruz.

"Süper Lig'de takım sayısı 18 olmalı"

TFF 1. Lig gelecek yıl 19 takımla oynanacak. TFF 1. Lig Kulüpler Birliği müracaat yaptı. Düşen 3 takımın play-out oynaması ve 2. Lig'de final oynayacak iki takımın çıkması yönünde talepleri vardı. Sezon başında karar vermediğimiz için bunun doğru olmayacağını düşündük. Süper Lig 21 takımla oynandı. Her hafta bir takım dinlendi. Faydası oldu. Süper Lig'de takım sayısı 18 olmalı. 20 takımla bile sıkışık bir sezon oluyor. 1. Lig'in de 18 takımlı olması gerektiğini düşünüyoruz. Ana hedefimiz 18 olmalı. Her sene 3 yerine 4 takım düşürerek bu rakama ulaşmayı, bu ligleri bu şekilde düzenlemeyi planlıyoruz.

"Hedefimiz maçları belirli sayıda seyirciyle oynatmak"

Hepimizin gözü aydın ki Sağlık Bakanımız Sayın Fahrettin Koca, 'Aşı işini çözdük' dedi. Sağ olsun, profesyonel liglerdeki tüm sporcularımızı, tüm teknik heyetleri aşı programına aldı ve aşı yaptırdı. İnşallah Ağustos ayının ortasında başlayacağımız ligi belli kapasitede seyircili oynatmayı düşünüyoruz. Hedefimiz yeni sezonda seyircili oynatmaktır. Belli sayıda seyircili oynatırsanız yetki tamamen kulüplerde olacaktır. Biz de TFF olarak daha rahat edeceğiz. Deplasmana gidecek takımlara da belli kapasite vererek haklarını koruyacağız. Fenerbahçe-Galatasaray maçında fazla seyirci alındı dediler ama İstanbul Emniyet Müdürü, sayının 452 kişi olduğunu belirledi.

"Lille'deki oyuncularımız Türk futbolunu inanılmaz şekilde tanıttı"

İngiltere'de Chelsea dördüncü oldu ve Beşiktaş direkt olarak Şampiyonlar Ligi'ne kaldı. TFF olarak bundan büyük mutluluk duyduk. Hepimizin gözü aydın. Beşiktaş inanıyorum ki ülkemizi en iyi şekilde temsil edecek. Sonra da Fransa Ligi'nin son hafta maçları vardı. Türk halkı Lille'in şampiyon olmasını istiyordu. Benim en çok merak ettiğim konu, penaltı anıydı. Devrenin sonunda kazanılan penaltıyı atması için teknik direktör, Burak Yılmaz'ı seçti. Burak'a o kadar güveniyor ki, onu tercih etti. Neymar penaltıyı kaçırdı mesela. Burak çok soğukkanlılıkla penaltıyı attı ve takımını rahatlattı. Ben çocuklarımızı tebrik ediyorum. Türkiye'yi, Türk futbolunu inanılmaz bir şekilde tanıttılar.

"Benim de hayalim Wembley'de final oynamak"

Millî Takımımız hazırlıklarına başladı. İtalya, Galler ve İsviçre maçlarında hedeflediğimiz puanları alarak gruptan çıkmak istiyoruz. Herkesin olduğu gibi benim de hayalim Wembley'de final oynamak. Bizim Çocuklar'ın da hedefi final oynamaktır. Güzel bir jenerasyon yakaladık. Çok iyi futbolcularımız var. Bizi birçok ülkede temsil ediyorlar. Yalnız Burak, Zeki, Yusuf değil, Hakan Çalhanoğlu, Merih, Çağlar, Cengiz, Kaan, birçok oyuncumuz var. Millî Takımımız bu oyuncularla güzel bir sinerji yakaladı. Şenol Güneş Hocamızın liderliğinde gidebildiğimiz yere kadar, finale kadar gitmek istiyoruz.

Hem 2023 Şampiyonlar Ligi finalini hem seyircili bir başka finali istiyoruz

Bir defa 2021 Şampiyonlar Ligi finali için 'Kuzu kuzu oynayacaklar' lâfı benim ağzımdan çıkmış bir cümle değil. Sadece bir gazete yazdı bunu. Benim zaten böyle bir cümle edecek yaradılışım yok. Birkaç arkadaşım 'Yalanlayalım' dedi. 'Hiç kaale almayın, yolumuza devam edelim' dedim. Birleşik Krallık'ın maalesef siyasi bir karar aldığını söyleyebilirim. Ama biz inanıyoruz ki UEFA, yine 70 bin kişinin izleyeceği bir Şampiyonlar Ligi finali verecek. Ki biz hem Cumhuriyetimizin hem de federasyonumuzun kuruluşunun 100. yıl dönümü olması dolayısıyla 2023'teki finale talibiz. O da yetmez, yine seyircili bir maç verin diyoruz. Çünkü biz Olimpiyat Stadı'nı hazırlarken çok büyük bir yatırım yaptık. Her şeyimiz hazır. Yani seyircili bir final maçı ve Şampiyonlar Ligi finalini alacağız. UEFA Başkanı Sayın Ceferin, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'a, 'Bu Şampiyonlar Ligi finalini alıyorum ama bunun karşılığını mutlaka seyircili maçlar olmak üzere vereceğim' diye mektup yazdı.

"Yabancı konusunda Kulüpler Birliği mektup yazdı"

Bizim alınmış kararımız vardı. 14 oyuncu sözleşme yapabilecek ama sahada 8 oyuncu olacaktı. Fakat kulüplerden, pandemi dolayısıyla Türk oyuncu bulamayız, yeterli sayıda yok, şudur, budur diye bize müracaatlarda bulundular ve bu uygulamayı bir yıl öteledik. 2019-2020 sezonunda takımların ilk 11'de maç başına ortalama yabancı sayısı 7.22, bu sezon ise 7.12 oldu. Beşiktaş 8.48, Galatasaray 6.95, Fenerbahçe 5.5, Trabzonspor 7.15 yabancı ortalaması ile oynamış. Süper Lig'de ilk 11'de en fazla yabancı ortalaması 9.23 ile Hatayspor'da. En az yabancıyla oynayan takım ise 4.98 ile Göztepe. Fenerbahçe ve Göztepe'yi kutlamak lâzım. Tabiî 1. Lig'de oynayan Altınordu'yu da kutlamak lâzım. Hiç yabancısı yok ve play-off finali oynuyor. Peki, şu anda ne yapacağız? Bu sezon için görüşme halindeyiz. Kulüpler Birliği Vakfı bir mektup yazdı, mevcut 14 yabancılı kuralın devam etmesini istiyor. Bunun kararını verecek ve kamuoyuna açıklayacağız.

"Ben ve arkadaşlarım liyakat sahibiyiz"

TFF'yi çok iyi yönetiyoruz. Ben ve arkadaşlarım, hepimiz liyakat sahibiyiz. 5 Başkan Yardımcım var, hepsi birbirinden kıymetli. Birçok kulüpte, bu kalitede, bu bilgide, bu birikimde olmayan insanlar benim yönetim kurulumda ve hepsi liyakat sahibi. Sponsor gelirlerimizi artıran Alkın Kalkavan, Olimpiyat Stadımızı ve bütün tesislerimizi yapan Nuri Akın, altyapıya bakan Hamit Altıntop... Yılmaz Büyükaydın Covid-19 oldu, hastanelerde yattı, hâlâ evinde istirahat ediyor ama işten kopmuyor. Servet Yardımcı UEFA Yönetim Kurulu üyesi. Son seçimde çok iyi bir oy alarak seçildi. Ali Düşmez, Selim Soydan, Mustafa Çağlar... Her biri birbirinden kıymetli arkadaşlarım. Profesyonel kadromuz, gerçekten önemli insanlardan oluşuyor. Genel Sekreterimiz ve onun yardımcıları, maç planlamacılar, finansmancılarımız, kurullarımız, Sicil Kurulumuz, Sicil Kurulumuzda bulunan bankacılarımız, hangisini sayayım. TFF'deki arkadaşlarımızdan gerçekten çok memnumum.

Avrupa'nın patronu C

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

UEFA Şampiyonlar Ligi tarihinin üçüncü İngiliz finalini Chelsea kazandı. Londra ve Manchester temsilcilerinin Portekiz'in Porto kentindeki Ejder Stadyumu'nda giriştikleri mücadele öncesi çoğunluk City'nin Chelsea'ye üstünlük sağlayacağını öngörüyordu ancak Londra ekibi muazzam bir defansif performansla Manchester City'nin ritmini bulmasına bir dakika dahi izin vermedi ve rakibine 1-0'lık üstünlük sağlayarak kupaya ulaştı.

2020-2021 sezonunda UEFA Şampiyonlar Ligi kupası Portekiz'in Porto kentinde sahibini buldu. Ejder Stadyumu tribünlerinde uzun zaman sonra gördüğümüz en büyük kalabalıklardan birinin önünde oynanan karşılaşmada, sahaya çok iyi yayılan ve rakibine hareket alanı bırakmayan Chelsea bizleri karşıladı. Londra ekibi, topa sahip olarak dominant bir oyun oynamayı seven Manchester City'nin her girişimini çok yüksek bir konsantrasyon ve taktiksel sadakatle henüz gelişemeden engelledi ve 42'nci dakikada attığı golle karşılaşmayı 1-0 kazanarak tarihindeki ikinci Şampiyonlar Ligi kupasını kazandı. Kai Havertz'in 16 bin 500 seyirci önünde kaydederek Chelsea'ye kupayı getiren golü ise Alman futbolcunun kupa tarihindeki ilk golüydü.

Görkem Kırgız

Chelsea

Yasaklar, iki farklı Chelsea ve tarihin ikinci zaferi

Aslında Chelsea'nin kupaya uzanan yolculuğunu konuşmaya iki sezon öncesinden başlamak gerekiyor. 2018-2019 sezonunda transfer yasağıyla yüzleşmek zorunda kalan Chelsea, bir sonraki sezona takımı 'öz evlâdı' Frank Lampard'a emanet ederek başlamıştı. Teknik direktörlük kariyerinin henüz başlarında Derby County ile başarılı bir sezon geçiren Chelsea'nin eski kaptanı, Londra temsilcisinin başına geçtiğinde, 'biraz da mecburen' elindeki genç oyuncularla yeni bir iskelet yaratmaya koyuldu. Kiradan dönen yirmilik Mason Mount, bir diğer yirmi yaşındaki Reese James, yirmi iki yaşındaki merkezi forvet Tammy Abraham gibi oyuncuları Fransız Oliver Giroud, N'Golo Kanté, İtalyan Jorginho, Brezilyalı kanat oyuncusu Willian gibi deneyimli isimlerle harmanlayarak Premier Lig'i dördüncü sırada tamamlayan Lampard, Şampiyonlar Ligi biletini de kapmayı başarmıştı.

Yasak sonrası harcama zamanı

Sezon bitip transfer dönemi geldiğinde, bir sezonluk yasağın ardından Chelsea'den arka arkaya flaş transfer haberleri gelmeye başladı. Bundesliga'da çok iyi bir sezon geçiren genç Alman hücumcular Timo Werner ve Kai Havertz'i kadrosuna katmakla yetinmeyen Londra temsilcisi, yaratıcı özellikleriyle öne çıkan Faslı orta saha Hakim Ziyech, kalede istikrarsız bir sezon geçiren Kepa'nın yerine Eduardo Mendy, Leicester City'nin parlayan İngiliz sol beki Ben Chilwell ve 37 yaşındaki tecrübeli Brezilyalı stoper Thiago Silva gibi sükseli isimleri de barındıran transferlerine toplamda 242.7 milyon euro harcadı.

Bu transferlerin ardından iyiden iyiye yükselen beklentileri karşılayıp karşılayamayacağı merakla beklenen Frank Lampard, mutluluktan ziyâde hayal kırıklıklarıyla dolu bir süreci geride bıraktığında takımı ligde 19 hafta sonunda 9. sıradaydı. Ancak Şampiyonlar Ligi E Grubu'nda 14 gol atıp 2 gol yediği 6 karşılaşma sonunda 4 galibiyet ve 2 beraberlik alarak İspanyol Sevilla, Rus Krasnodar ve Fransız Rennes'in üzerinde liderlik koltuğunda oturmaktaydı. Şampiyonlar Ligi'ndeki başarılı performansın ligdeki etkisiz oyunu gölgeleyebileceğine iknâ olmayan Chelsea yönetimi, Lampard'la yolları ayırma kararı aldı ve görevine son verdiği genç İngiliz teknik adamın boşluğunu hiç vakit kaybetmeden Alman Thomas Tuchel ile doldurdu.

29 Aralık 2020 tarihinde Paris Saint Germain'deki görevine son verilen Tuchel, 25 Ocak'ta görevden alınan Lampard'ın yerine bir gün sonra Londra'da işbaşı yaptı.

İki farklı Chelsea

İstikrarsız skorlar, flaş isimlerden beklenen ancak alınamayan verim ve savunmada bir türlü çözülemeyen problemlerle geçen Lampard'lı dönemin ardından Chelsea, göreve gelen Alman teknik adam Thomas Tuchel'le hemen farklı bir görüntü çizmeye başladı. Lampard'ın direkt ve biraz daha 'geleneksel' oyun anlayışına kıyasla daha kompakt, daha güvenli ve daha 'modern' bir oyun tercih eden Tuchel, göze çarpan en temel farklılıklardan biri olarak dörtlü yerine üçlü savunmayı tercih etti ve takımının defansif niteliğini gelir gelmez yükseltmeyi bildi. Chelsea'deki ilk 10 karşılaşmasında 7 galibiyet, 3 de beraberlik elde eden Alman teknik adam, Şampiyonlar Ligi son 16 turunda da İspanyol rakibi Atletico Madrid'i 1-0 ve 2-0'lık skorlarla

İlk denemede olmuyor

UEFA Şampiyonlar Ligi'nde finale ilk kez çıkan son 8 takım da bu finalleri kaybetti. Valencia, Bayer Leverkusen, Monaco, Arsenal, Chelsea, Tottenham ve PSG'den sonra Manchester City de aynı kaderi paylaştı.

mağlup ederek adını çeyrek finale yazdırdı. Mavilerin çeyrek finaldeki rakibi ise bu sezon hem Chelsea'ya Şampiyonlar Ligi'ndeki ilk ve tek mağlubiyetini hem de final öncesine kadar Manchester City'ye tek puan kaybını yaşatan Porto'ydu. Deplasmandaki ilk maçı 2-0'lık skorla kazanan Chelsea, ikinci maçta Porto'ya Taremi'nin fantastik röveşatası sonucunda 1-0 mağlup olsa da turu geçen taraf oldu.
Yarı finaldeki rakipleri ise Real Madrid'di. İspanya'daki karşılaşmadan 1-1'lik avantajla dönen Maviler, Londra'daki rövanşta da çok başarılı bir oyun sergileyerek İspanyol devini 2-0'la evine uğurladı. Bu sezona kadar bir defa kupa kazanma başarısına erişen Chelsea, bu sonuçla birlikte tarihinde üçüncü defa Şampiyon Ligi finaline yükseldi.
Alman teknik adam Thomas Tuchel ise art arda iki sezonda iki farklı takımla finale ulaşan ilk teknik direktör olarak tarihe geçti. İlginçtir, Chelesa'nin kupayı ilk defa kazandığı 2012 senesinde de bu sene yaşanan Lampard-Tuchel değişimine benzer bir değişiklik yaşanmış, Portekizli teknik adam André Villas-Boas'ın görevine son verilip takım İtalyan antrenör Roberto Di Matteo'ya emanet edilmiş, kupaya da Di Matteo önderliğinde uzanılmıştı.

O kupa bir gün gelecek!

Finalin diğer tarafındaki Manchester City ise 2008 yılında kulübün çoğunluk hisselerini satın alan City Football Group'la yeni bir yapılanmaya gitti. Bu sezona kadar tarihinde hiç Şampiyonlar Ligi finaline ulaşamayan Manchester City, kupayı kazanma ve adını elit takımlar arasına yazdırma hedefiyle çıktığı yolda ciddi yatırım desteği ile hem saha içi hem de saha dışında kararlı, istikrarlı ve başarılı bir yönetim sonucunda bu sezon finale kadar geldi.
Manuel Pellegrini, Roberto Mancini gibi isimlerin ardından takımı 2016 yılında Josep Guardiola'ya emanet eden City yönetimi, İspanyol çalıştırıcıya hemen her sezon devasa transfer bütçeleri ve neredeyse sınırsız bir çalışma alanı tanıdı.
Çok büyük başarılar sığdırdığı kısa teknik direktörlük kariyerinde oyun prensibi olarak 'Total Futbol'u benimseyen ve metoduna ısrarla sadık kalarak her gün daha da geliştirmeyi başaran Pep Guardiola, hayal ettiği finale beş senenin ardından ulaştı.

Bu sezon, o sezon

Guardiola'nın City'si, İspanyol teknik adamın göreve başladığı ilk sezondan itibaren topa sürekli sahip

Adam olacak çocuk

Chelsea'nin altyapısından yetişen genç İngiliz orta saha oyuncusu Mason Mount'un maç sonundaki sosyal medya paylaşımı: "Nasıl başladı / Nasıl devam ediyor"

olmak isteyen, oyunu tamamen rakip yarı alanda hatta ceza sahası önünde oynamayı seven ve topu kaybettiği noktada kazanmak için hemen baskı uygulayan bir takım havasına büründü.

Ancak ligde bu sezon da dâhil üç defa mutlu sona ulaşmayı başarsalar da çok istedikleri Şampiyonlar Ligi finaline bu sezona kadar bir türlü erişemediler.

2020-2021 sezonu Şampiyonlar Ligi mücadelesine C Grubu'nda başlayan Manchester City, grubunu Portekiz temsilcisi Porto, Yunanistan temsilcisi Olympiakos ve Fransa temsilcisi Marsilya karşısında 5 galibiyet ve 1 beraberlik alarak ve 12 gol atarken yalnızca 1 gol yiyerek lider tamamladı. City'nin bu sezon oyununda görülen belki de en büyük fark, kaptırdığı topların ardından topun arkasına çok daha hızlı geçmeyi başarabilmesiydi. Sezon başında takıma dâhil olan Portekizli stoper Ruben Dias'ın defansif gelişimdeki katkısı da yadsınamayacak seviyedeydi.

Son 16 turunda Alman ekibi Borussia Mönchengladbach'ı iki defa 2-0 mağlup ederek çeyrek finale yükselen City, çeyrek finalde ise bir başka Alman temsilcisi Borussia Dortmund'u iki maçta da 2-1 mağlup etti ve Guardiola yönetiminde ilk defa yarı finale ulaştı. City'nin yarı finaldeki rakibi geçen sezon Thomas Tuchel yönetiminde Şampiyonlar Ligi finaline yükselen, ancak Alman devi Bayern Münih'e mağlup olan Paris Saint Germain'di. PSG'nin başında Tuchel'den sonra görevi devralan Mauricio Pochettino, kadrosunda ise Neymar, Mbappe, Di Maria gibi dünya yıldızları vardı. Ancak Manchester City, PSG'yi deplasmanda 2-1, kendi evinde ise 2-0 mağlup ederek tarihinde ilk defa Şampiyonlar Ligi finaline adını yazdırdı. İngiltere Premier Ligi'ni kazanmayı da neredeyse garantileyen City, final biletini aldıktan dört gün sonra finaldeki rakibi Chelsea ile ligde karşılaşacaktı.

Bundan önce Guardiola'nın City'si ile Tuchel'in Chesela'si FA Kupası yarı finalinde karşı karşıya gelmiş ve Tuchel'in ekibi karşılaşmadan 1-0 galibiyetle ayrılarak finale yükselen taraf olmuştu. 8 Mayıs'ta oynanan lig mücadelesinde ciddi bir rotasyona giderek Tuchel'in karşısına çıkan Guardiola, çoğunlukla oynattığı merkez forvetsiz 4-6-0'dan vazgeçmiş, iki merkezi forveti Sergio Aguero ve Gabriel Jesus'u birlikte oynatarak, üstelik kanat oyuncusu Raheem Sterling'i de bir 8 numara gibi kullanarak yeni bir oyun denemişti. Ancak Pep'in planları Tuchel'e karşı bir kez daha tutmamış, City, Chelsea'ye kendi sahasında bir defa daha 1-0 mağlup olmuş ve belki de psikolojik üstünlük bu maçla birlikte Thomas Tuchel'e geçmişti.

Metoda karşı hızlı rötuşlar

Bu şartlar altında gelinen final, iki İngiliz ekibinin mücadelesi kadar aynı zamanda biri İspanyol diğeri Alman iki taktisyenin de mücadelesiydi. Pep Guardiola, hayalindeki futbolu takımına senelerce pratik ettirmiş, Tuchel ise kısa sürede gerçekleştirdiği dokunuşlarla ekibini finale kadar ulaştırıştı. Üstelik rakibine karşı 2-0 da öndeydi.

Hücumla savunmanın mücadelesi

Portekiz'deki finalin hücum ile savunma arasında gerçekleşen bir mücadele olduğunu söylersek haksız olmayız. Manchester City karşılaşmaya yine merkez forvetsiz, 4-6-0 diyebileceğimiz, 'sahte 9'lu' bir dizilişle başladı. Kalede her zamanki gibi Ederson, sağ bekte Kyle Walker, defans merkezinde ise John Stones ve Ruben Dias vardı. Guardiola'nın rakibe göre belirlediği tercihlerde en çok değişiklik gösteren sol bek pozisyonunda ise aslında hücumcu bir orta saha geçmişi olan Ukraynalı Zinchenko oynuyordu. Aguero ve Jesus'un adını ilk 11'de görmemek şaşırtıcı olmasa da Guardiola'nın orta saha

Her maçın adamı

Maçın adamı N'Golo Kanté. Fransız orta saha, bu sezon hem son 16 turundaki Atletico Madrid maçında hem yarı finaldeki iki Real Madrid karşılaşmasında hem de finalde maçın oyuncusu seçilme başarısına ulaştı.

dizilişinde 'tutucu' diyebileceğimiz defansif orta saha oyuncularından Fernandinho ve Rodri'nin ikisini birden tercih etmemesi alışılmışın dışındaydı. İspanyol teknik adam orta sahada defansa daha yakın olarak İlkay Gündoğan'ı görevlendirirken, önünde sürekli değişen Phil Foden, Bernardo Silva, Raheem Sterling, Kevin De Bruyne ve Riyad Mahrez'i tercih ederek ofansif bir oyun planlamıştı.

Thomas Tuchel ise bir hayli defansif bir oyun planı çizmiş, takımını da sahaya 5-4-1 diyebileceğimiz bir formasyonla yaymıştı. Tuchel, birbirine yakın duran, City'nin pas oyununu kalabalık defans hattı ve hem Kanté'li hem Jorginho'lu dinamik merkez orta saha ile bozan bir savunma anlayışının yanında hem Alman hücumcular Werner ve Havertz'in hem de kenarlardaki oyuncularının koşuları ile ani hücumlar geliştirmeyi planlamıştı. Chelsea'nin kalesinde Edouard Mendy görev alıyordu. Beşli defans hattının sağında Reece James, solunda Ben Chilwell, merkezinde ise kaptan Azpilicueta, Thiago Silva ve Antonio Rüdiger vardı. Hemen önlerinde N'Golo Kanté ve Jorginho orta sahası, bu ikilinin önünde Mason Mount ve Kai Havertz, en uçta ise Timo Werner görev alıyordu.

City karşılaşmaya hızlı başlayarak oyunun kontrolünü hemen eline almak istedi, ancak henüz maçın başında Chelsea'nin dayanıklı defansif setiyle yüzleşmek zorunda kaldı. İstediği tempoyu ve pas oyununu oluşturamayan Manchester City, oyunun sıkıştığı anlarda ters kanada uzun toplar deniyor, İlkay ile geriden top çıkarmaya çalışırken de çoğunlukla Kevin De Bruyne'ü sahte 9 pozisyonunda kullanıyordu. Maçın ilk bölümlerinde City'de en etkili oyuncu olarak sol kanatta oynayan Raheem Sterling öne çıkarken, Chelsea'de ise ona karşı oynayan sağ bek Reese James ve orta sahada bitmek tükenmek bilmeyen enerjisiyle neredeyse her ikinci topu kazanan ve her pasın arasına giren Kanté oyuna ağırlığını koyuyordu. Chelsea, bu sezon kaçırdığı gollerle çok eleştirilen forveti Timo Werner'i henüz ilk yarının ortasına gelirken birkaç defa pozisyona sokmayı başarıyor ancak Werner kontrolsüz ve amaçsız son vuruşlarıyla ekibini öne geçirecek golü kaydedemiyordu. Bu dakikalarda City tarafında John Stones, üç defa rakiplerine üstünlük sağlayamayarak kalesinde ciddi tehlike doğmasına sebep oluyordu. Üstelik Chelsea, City'nin temposunu alışılmışın çok gerisinde tutmayı da başarıyordu. Karşılaşmanın 38'inci dakikasında Chelsea adına talihsiz bir olay ya-

Top City'nin, oyun Chelsa'nin demek yanlış olmaz. Ancak rakibine kilit vuran Chelsea'nin, yüzde 42 topa sahip olmayla oynaması ve rakibinin 617 pasına 404 pasla cevap vermesi de oynadığı defansif oyunun olabildiğince pozitif olduğunu gösteriyor. Ayrıca Londra ekibi, rakibine 7 şut şansı tanırken, City kalesini de 8 defa denemeyi ve bir gol çıkarmayı başardı.

şandı. Thiago Silva sakatlanarak gözyaşları içinde sahayı terk ederken, yerine giren Christiensen, Brezilyalı stoperi aratmayan bir performans ortaya koydu. Hatasız oynayan Chelsea defans bloğu, rakibini de kanat ortalarla gol aramaya iterken, oyun planını giderek daha fazla dikte etti ve dakikalar 42'yi gösterirken aradığı golü buldu. Orta sahada Mason Mount'un topla buluşmasıyla birlikte yanıltıcı bir koşuya başlayan Timo Werner, City savunmasının dengesini bozuyor, Mount ise onun yarattığı boşluğa hızla hareketlenen Kai Havertz'in önüne harika bir pas gönderiyordu. Hızını kullanıp John Stones'u ekarte eden Alman forvet, kaleci Ederson'u da geçerek topu filelere gönderiyordu.

1-0 Chelsea üstünlüğüyle sonuçlanan ilk yarının ardından herkeste City'nin rakip kaleye daha fazla gelmeye başlayacağı beklentisi hâkimdi. Ancak Manchester ekibinin maestrosu Kevin De Bruyne istediği alanları bulamıyor, Foden ve Bernardo Silva ise etkisiz kalıyordu. Dakikalar 55'i gösterirken Kevin De Bruyne Alman stoper Rüdiger ile ciddi bir çarpışma yaşayıp saha kenarına alınmak zorunda kalınca, Guardiola da maçtaki ilk hamlesini merkezi forvet Gabriel Jesus'u oyuna alarak yapıyordu.

Pep, yaklaşık on dakika sonra ise maçta günün etkisiz isimlerinden Bernardo Silva'yı oyundan alıp nihayet merkezde yer tutarak oynayan Fernandinho'u sahaya sürüyordu. Bu değişikliğe iki dakika sonra Timo Werner - Pulisic değişikliğiyle cevap veren Tuchel, bir süredir tehlike yaratamayan ekibinin oyununa hareket getiriyor ve daha çok risk almaya başlayan City karşısında ani ataklarla tekrar tehlike yaratmaya başlıyordu.

City ise senelerdir bildiğimiz City'ye benzeyen ilk hücumunu 68'inci dakikada gerçekleştiriyor, ancak Foden'ın ortadan gelip sağdaki Mahrez'e çıkardığı, Mahrez'in ise yerden arka direkteki İlkay'ı görmeyi denediği pozisyonda kaptan Azpilicueta takımını tehlikeden koruyordu. Kontrolün City adına giderek kaybolduğu, Chelsea defans bloğunun da giderek kuvvetlendiği son dakikalarda City adına iki bek Zinchenko ve Kyle Walker en çok ayakta duran oyuncular olarak öne çıksalar da ne takımıyla son maçını oynayan Aguero ne de takımın geri kalanı beraberlik golünü bir türlü bulamıyor, maçın son düdüğü çaldığında Guardiola'nın hayali bir başka bahara kalırken, Londra temsilcisi Chelsea kupaya tarihinde ikinci defa uzanıyordu.

Gol Krallığı

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

Oyuncu	Takım	Maç	Süre	Gol	Asist
Erling Haaland	Dortmund	8	705	10	2
Kylian Mbappé	PSG	10	900	8	3
Neymar	PSG	9	746	6	3
Álvaro Morata	Juventus	8	597	6	1
Mohamed Salah	Liverpool	10	781	6	1
Olivier Giroud	Chelsea	8	257	6	0
Youssef En-Nesyri	Sevilla	8	386	6	0
Marcus Rashford	M. United	6	416	6	0
Karim Benzema	Real Madrid	10	842	6	0

Nefes kesen finalde

UEFA Avrupa Ligi'nin şampiyonluğunu İspanya'nın Villarreal takımı elde etti. Sarı Denizaltılar, normal süresi ve uzatmaları 1-1 sona eren Polonya'daki nefes kesen finalde, Manchester United'a penaltılarda 11-10 üstünlük kurarak tarihlerinin ilk kupasını kazandı. Villarreal Teknik Direktörü Unai Emery dördüncü UEFA Kupası ile rekor kırarken, bu sonuç Galatasaray'a Şampiyonlar Ligi'nde bir eleme turuna daha mâloldu.

UEFA Avrupa Ligi'nin finali nefes kesen bir müsabakaya sahne oldu ve Polonya'nın Gdansk Stadyumu'nda oynanan maçın sonundaki seri penaltılarda İngiliz temsilcisi Manchester United'a penaltılarda 11-10 üstünlük kuran İspanyol ekibi Villarreal şampiyonluğu elde etti. Bu şampiyonluk Villarreal'in tarihindeki ilk kupa zaferi olarak kayıtlara geçerken, takımın 49 yaşındaki teknik direktörü Unai Emery ise dördüncü kupasını kazanarak bir rekor kırdı. Sevilla'nın başında üst üste kazandığı üç kupayla efsane teknik direktör Giovanni Trapattoni'nin üç kupalık rekorunu egale eden Emery, Villarreal'le kazandığı zaferle kupa sayısını dörde çıkartarak rekorun yeni sahibi olmayı başardı. Villarreal'in kupaya kazanmasının bizi ilgilendiren

n Sarı Denizaltı çıktı

tarafında ise kötü bir haber vardı. Premier Lig'i ikinci sırada bitiren ve önümüzdeki sezon Şampiyonlar Ligi biletini cebine koyan Manchester United'ın UEFA Avrupa Ligi'ni de kazanması, bizim bu ligdeki temsilcilerimizin durumunu etkilemeyecekti. Ancak kazanan Villarreal de kendisine Şampiyonlar Ligi kapısını açınca, Galatasaray'a elemelerde bir tur fazla oynamak düştü.

Gdansk'taki final öncesinde, ağır basan takım elbette Manchester United'dı. 1878 yılında kurulan İngiliz kulübünün müzesinde yok yoktu. Bir Şampiyon Kulüpler Kupası, iki Şampiyonlar Ligi Kupası, bir UEFA Avrupa Ligi şampiyonluğu, bir Kupa Galipleri Kupası, 20 İngiliz şampiyonluğu, 12 FA Cup ve 5 de Lig Kupası ile Manchester United'ın tam bir kupa koleksiyoncusu olduğunu söylemek hiç de abartılı bir söylem olmazdı. Gerçi Alex Ferguson'lı dönemde sadece İngiltere'nin değil dünyanın da en iyi takımı olduğu devirler yaşayan Kırmızı Şeytanların 2013'ten bu yana Premier Lig şampiyonluğu bulunmuyordu ama 2016-17 sezonunda UEFA Avrupa Ligi'ni kazanarak Avrupa'da 2008'den beri süren kupa hasretini dindiren Manchester United, kendi ligini de şehrin diğer takımı City'nin arkasında ikinci sırada tamamlamıştı.

Ferguson sonrası yaşadığı çalkantılı dönemden, eski oyuncularından Norveçli Ole Gunnar Solskjaer yönetiminde çıkmaya çalışan Manchester United, sezona Şampiyonlar Ligi'nde başlasa ve ilk maçında da PSG'yi deplasmanda 2-1 yendikten sonra Leipzig'i 5-0'la bozguna uğratsa da Başakşehir'e 2-1 yenilmenin faturasını ağır ödeyecek, Başakşehir'den rövanşı 4-1'le alsa da evinde PSG'ye 3-1, deplasmanda da Leipzig'e 3-2 kaybederek grubunda üçüncü sırayı alacak ve yoluna UEFA Avrupa Ligi'nde devam etmek zorunda kalacaktı. Bu mecrada Real Sociedad'ı 4-0 ve 0-0, Milan'ı 1-1 ve 1-0, Granada'yı her ikisi de 2-0, Roma'yı da 6-2 ve 2-3 biten maçlarla eleyen Manchester United, UEFA Avrupa Ligi'nde çıktığı sekiz maçın beşini kazanırken iki kez berabere kalmış, sadece bir maç kaybetmişti ki onun da Roma karşısında 6-2'nin rövanşı olduğunu belirtelim. Kırmızı Şeytanların finale gelen kadar en golcü oyuncularının ise beşer gollü Edinson Cavani ve Bruno Fernandes olduğunu da ekleyelim.

1923 yılında kurulan Villarreal'in ise Manchester United gibi parlak bir tarihi ve kupa koleksiyonu bulunmuyor. İspanyol kulübünün, 1997-98 sezonunda 2. Lig'i ikinci sırada bitirerek tarihinde ilk kez La Liga'da mücadele etmeye başlamasından bu yana sadece 23 yıl geride kaldı. Üstelik Sarı Denizaltılar olarak adlandırılan takım, La Liga'ya çıktığı sezon küme düşmüş, ertesi sezon geri dönse de 2011-12 sezonunda bir kez daha küme düşme acısını yaşamıştı. Son sekiz sezondur La Liga'da istikrarlı bir görüntü çizen ve 14'üncü sırada bitirdiği 2018-19 sezonu dışında hep ilk altı sırada yer alan Villarreal, bu sezonu ise yedinci basamakta tamamlamıştı. Sarı Denizaltıların ligdeki en iyi dereceleri ise 2007-2008 sezonundaki ikincilik ve 2004-2005 sezonundaki üçüncülüktü. UEFA'nın kulüpler sıralamasında 22'nci basamakta yer alan Villarreal'in Avrupa'daki en önemli başarıları ise 2005-06 sezonunda Şampiyonlar Ligi'nde, 2003-04, 2010-11 ve 2015-16 sezonlarında da UEFA Avrupa Ligi'nde yarı final oynamak, 2003 ve 2004 yıllarında ise Intertoto Kupası'nı kazanmaktı.

Villarreal'i tarihinin ilk büyük kupa finaline kadar getiren yolculuğun ilk adımı ise takımın başına Unai Emery'nin getirilmesi oldu diyebili-

riz. UEFA Avrupa Ligi için de "Unai Emery'nin mekânı" demek çok da garip durmayacaktır. 50 yaşındaki İspanyol teknik adamın 2015-16'dan itibaren üst üste üç sezon Sevilla ile UEFA Avrupa Ligi şampiyonu olduğunu hatırlatırsak, "mekânın sahibi" tarifimizi de izah etmiş oluruz.
İspanyol temsilcisi bu sezonki Avrupa Ligi serüvenine direkt gruplardan başlamış, Maccabi Tel-Aviv, Sivasspor ve Karabağ ile eşleştiği I Grubu'nu açık ara birinci bitirmişti. Tek beraberliğini İsrail deplasmanında 1-1'lik skorla alan Villarreal, diğer beş maçını da kazanırken, attığı 17 gole karşılık kalesinde beş gol görmüştü.
Bu beş golden üçünü de Sivasspor'un kaydettiğini not düşelim. Gruptan ilk sırada çıktıktan sonra Avusturya'dan Salzburg'u 2-0 ve 2-1, Ukrayna'dan Dinamo Kiev'i her iki maçta da 2-0, Hırvatistan'dan Dinamo Zagreb'i 1-0 ve 2-1'lik skorlarla geçen Villarreal, yarı finalde ise Arsenal'i evinde 2-1 yenip deplasmanda golsüz berabere kalarak saf dışı bırakmış ve finale yükselmişti.
Sarı Denizaltılar, finale gelene kadar çıktığı 14 maçın 12'sini kazanırken, iki defa berabere kalmış ve hiç yenilmemiş, attığı 27 gole karşılık ise kalesinde sadece sekiz gol görmüştü. Takımın 12 golünün altında ise rakip ağları 6'şar kez havalandıran Gerard Moreno ile Paco Alcácer'in imzaları vardı.
26 Mayıs gecesi Polonya'nın Gdansk şehrindeki Gdansk Stadı'nda oynanan finali Fransız hakem Clément Turpin yönetti.
Unai Emery'nin Villarreal'i 4-4-2 düzeni ve Gerónimo Rulli - Juan Foyth, Raúl Albiol, Pau Torres, Alfonso Pedraza - Yeremi Pino, Étienne Capoue, Daniel Parejo, Manu Trigueros - Gerard Moreno, Carlos Bacca on biriyle sahadaydı. Buna karşılık Ole Gunnar Solskjar'in Manchester United'ı 4-2-3-1 dizilişi ve David de Gea - Aaron Wan-Bissaka, Eric Bailly, Victor Lindelöf, Luke Shaw - Scott McTominay, Paul Pogba - Mason Greenwood, Bruno Fernandes, Marcus Rashford - Edinson Cavani on biriyle Villarreal'in karşısındaki yerini almıştı.
Karşılıklı ataklarla yüksek tempoda başlayan maçta kısa süre sonra Villarreal oyunu daha geride kabul etmeyi tercih ediyor, Manchester ise topu daha çok İspanyol takımının yarı sahasında çeviriyordu. Ancak İngiliz temsilcisi bu bölümde sadece McTominay ve Luke Show'un çok da etkili olmayan şutlarıyla fırsat bulabilirken, rakibini iyi kilitleyen Villarreal kontrataklar ve bu sayede bulacağı duran toplara bel bağlamış görünüyordu. Nitekim bu tip pozisyonlarda Pau Torres ve Yeremi Pino ile tehlikeler oluşturan Villarreal, aradığı gol fırsatını da 29'uncu dakikada bir duran topla ele geçirecekti. Bu dakikada United kalesine yaklaşık 35 metre mesafede ve kaleyi hafif sol çaprazdan gören bir noktada kazanılan serbest vuruşu Daniel Parejo sağ ayak içiyle uzak köşeye kesiyor, kalabalığın içinden sıyrılan Gerard Moreno doğru dokunuşu yaparak İspanyolları 1-0 öne geçiriyordu. ManU'nun son dakikada Greenwood'la geliştirdiği tehlikeli atağı Raúl Albiol, Cavani'nin önünde durdurunca, devre de bu skorla sona erecekti.
İkinci yarının hemen başında bir baskın pozisyonda oluşan karambolde Bacca ile ikinci gol fırsatını değerlendiremeyen Villarreal, kalan bölümde ise ağır biçimde United baskısı yemeye başlayacaktı. Giderek Villarreal yarı sahasına yerleşmeye başlayan ve tempoyu da yükselterek rakibinin yerleşik düzeninde gedik arayan Manchester United, bu fırsatı 55'inci dakikada yakalayacaktı. Bu dakikada Shaw'un sol kanattan kullandığı kornerde İspanyol defansının uzaklaştırmaya çalıştığı topu ceza sahasının dışında yakalayan Rashford sert bir şutla kaleyi yoklamak istiyor, ancak meşin yuvarlak kalabalık savunmaya çarpıp ortada kalıyordu. Fırsatçı Cavani de bu ikramı boş çevirmiyor ve yakın mesafeden yaptığı vuruşla skoru 1-1'de eşitliyordu.
İlerleyen bölümde Villarreal beş oyuncu değişiklik hakkını da kullanarak Manchester United'ın hızını kesmeye çalışsa da İngiliz ekibi galibiyet golü için yüklenmeye aynı on biriyle devam edecekti. 70'inci dakika ise maçın kırılma anıydı. Cavani'nin sağ taç çizgisi kenarında derinlemesine attığı pasla buluşan Bruno Fernandes topu bekletmeden altı pasa çeviriyor, o noktadaki Rashford zor olanı yapıyor ve meşin yuvarlığı auta atarak çok önemli bir fırsatı harcıyordu. İlerleyen bölümde Cavani ve Pogba'nın kafa vuruşlarıyla yaklaştığı galibiyet golüne ulaşamayan Manchester United, maçın uzamasına da engel olamıyordu.

İşte maçın fotoromanı... Moreno perdeyi açıyor, Cavani eşitliği sağlıyor. Rulli son penaltıyı kurtarıyor ve Unai Emery dördüncü, Villarreal ise ilk UEFA Avrupa Ligi Kupası'nı kazanıyor.

Yarım saatlik uzatma bölümünde de gol olmayacak, bu bölümde tek taktik değişikliğini 100'üncü dakikada Grenwood'un yerine Fred'i sahaya sürerek yapan Solskjaer, diğer dört değişikliğini son bölümde penaltıcıları oyuna sokarak gerçekleştirecekti.

1972'den beri önce UEFA Kupası, sonrasında ise UEFA Avrupa Ligi adı altında 50'nci kez düzenlenen organizasyonda şampiyonu belirlemek için altıncı defa penaltılara gidiliyordu. Hem de ne penaltılar...

Kupanın tarihinde bu kadar uzayan bir penaltı düellosu hiç yaşanmamıştı. Çift maçlı finaller devrinde ilk olarak 1984'te Anderlecht ile Tottenham iki maçtan da 1-1'lik eşitlikle ayrılınca seri penaltılara gidilmiş ve İngilizler 4-3'lük üstünlükle kupanın sahibi olmuştu.

1997'de ise Schalke ile Inter'in karşılıklı 1-0 kazandıkları maçların ardından Alman temsilcisi penaltılardaki 4-1'lik üstünlüğüyle kupayı müzesine götürmüştü.

Tekli finallerde penaltılara giden ilk maçın aktörlerinden birisi ise Galatasaray'dı. Sarı-kırmızılı takım, Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da İngiltere'nin Arsenal takımı ile girdiği final mücadelesinde normal süreyi ve uzatmaları golsüz beraberlikle tamamladıktan sonra penaltılarda kurduğu 4-1'lik üstünlükle tarihi bir zafer elde edecekti.

2007'de ise iki İspanyolu karşı karşıya getiren Sevilla-Espanyol finali 2-2 bitince geçilen penaltıları 3-1 kazanan Sevilla kupayı kazanıyordu. Finaldeki son penaltılar ise 2014'te atılmıştı. Üstelik kazanan bu defa Benfica karşısında yine Sevilla olurken, İspanyol takımının başındaki isim ise Unai Emery'di.

120 dakikasından gol sesi çıkmayan maçın sonundaki penaltılarda 4-2 üstünlük sağlayan Sevilla, zafere ulaşan taraf olmuştu.

Görüldüğü gibi penaltı düellolarının en kabadayısı 1984'te Tottenham'la Anderlecht arasında yaşanmış ve İngilizlerin 4-3'lük üstünlüğü ile suçlanmıştı. Gdansk'taki 2021 finalinde ise futbolseverler sahadaki 22 oyuncunun da penaltı attığına ve bu penaltılardan sadece birisinin kaçtığına şahitlik edecekti.

Evet, Villarreal'in Manchester United'a 11-10 üstünlük sağladığı penaltılarda ilk 10'ar penaltının tamamı gol olmuştu. Villarreal'den Gerard Moreno, Daniel Raba, Paco Alcácer, Alberto Moreno, Daniel Parejo, Moi Gómez, Raúl Albiol, Francis Coquelin, Mario Gaspar ve Pau Torres'in gol olan penaltı atışlarına, ManU da Juan Mata, Alex Telles, Bruno Fernandes, Marcus Rashford, Edinson Cavani, Fred, Daniel James, Luke Shaw, Axel Tuanzebe ve Victor Lindelöf'le sektirmeden karşılık vermişti.

11'inci penaltılar için sıra kalecilerdeydi. United'lı oyuncuların bir çok penaltısında köşeyi bilen hatta topa temas bile eden fakat golü önleyemeyen Villarreal'in Arjantinli kalecisi Gerónimo Rulli, İspanyol meslektaşı David de Gea'nın karşısındaydı. Rulli atışı gole çevirerek takımını 11-10'luk üstünlüğe taşıyor, ardından da De Gea'nın penaltısını kurtararak şampiyonluğu Villarreal'e getiriyordu.

Gol Krallığı

Oyuncu	Takım	Maç	Süre	Gol	Asist
Gerard Moreno	Villarreal	12	879	7	5
Pizzi	Benfica	8	385	7	2
Yusuf Yazıcı	Lille	8	625	7	2
Borja Mayoral	Roma	13	659	7	2

184 takım yarışacak

Ülkemizden Trabzonspor ile Sivasspor'un yer alacağı, önümüzdeki sezon ilk kez düzenlenecek UEFA Konferans Ligi'nin ve bu ligin şampiyonuna verilecek kupanın tanıtımı yapıldı. Toplam 184 takımın katılacağı organizasyonda maçlar UEFA Avrupa Ligi gibi Perşembe günleri oynanacak. Final 25 Mayıs'ta Tiran'da.

UEFA, ilk defa bu sezon düzenlenecek olan Konferans Ligi'nin ve bu ligin şampiyonuna verilecek kupanın tanıtımını yaptı. Perşembe geceleri UEFA Avrupa Ligi ile birlikte oynanacak olan yeni lig, daha fazla takıma Avrupa ödüllerini kazanma şansı vermeyi hedefliyor. 57.5 cm uzunluğunda ve 11 kg ağırlığındaki kupa, yarışın grup aşamasındaki her takım için bir tane olmak üzere, kupa tabanından kıvrılan ve kıvrılan 32 altıgen dikenden oluşuyor. UEFA Başkanı Aleksander Čeferin, kupanın tanıtımında, "Yarışmalarımızı daha kapsayıcı hale getirmek, kulüplere ve taraftarlara Avrupa onurları için hayal etme ve rekabet etme şansı vermek istiyoruz. Bu nedenle UEFA Avrupa Konferans Ligi'ni kurduk" dedi.

Yeni UEFA Avrupa Konferans Ligi'nde de UEFA Avrupa Ligi'nin marşı kullanılacak. UEFA Konferans Ligi'nde 55 federasyonun her birinden en az bir ve UEFA Şampiyonlar Ligi veya UEFA Avrupa Ligi'nden transfer olan 46 kulüp dâhil olmak üzere sezon boyunca 184 takım yer alacak. Türkiye'den Trabzonspor ve Sivasspor'un katılacağı ligde takımlar önce eleme turlarını geçip dörder takımlı sekiz grupta yer almaya çalışacak. Bu 32 takımın lig usulü mücadelesinin ardından sekiz grubun birincileri direkt son 16 turuna kalacak. Sekiz ikinci ise UEFA Avrupa Ligi gruplarının sekiz üçüncüsü ile play-off oynayacak ve buradan çıkacak sekiz takımla birlikte son 16 turunun müsabıkları belirlenmiş olacak. Lig daha sonra çeyrek finaller ve yarı finallerle devam edecek ve şampiyon, 25 Mayıs 2022'de Arnavutluk'un başkenti Tiran'da oynanacak finalle belirlenecek.

f | yatsanyatak | yatsan | yatsan.com 444 35 99

TEMPUR Serta KING KOIL S&F

Sealy LA-Z-BOY yatsan MAISON

Lewandowski'den rekor,

Avrupa'nın beş büyük liginde 2020-2021 sezonu geride kalırken en çok ön plana çıkan olaylar, Bayern'in golcüsü Lewandowski'nin, kulübün efsanesi Gerd Müller'e ait yarım asırlık rekoru kırması ve Fransa'da da Lille'in, Türk yıldızlarının da büyük katkısıyla PSG hegemonyasına son vermesiydi.

BUNDESLIGA

Lewandowski, unvanın yeni sahibi

Bundesliga'da şampiyon yine değişmedi. Bayern Münih, üst üste dokuzuncu, toplamda da 30'uncu kez ligi zirvede tamamladı. Hâliyle Bayern'in bu şampiyonluğu kimseyi şaşırtmadı ve açıkçası pek haber değeri de taşımadı. Ancak bu hikâyenin içinde öyle bir bölüm vardı ki, kırılamaz gözüyle bakılan bir rekorun tarihe karışması üzerineydi. Alman futbolunun ve Bayern Münih'in efsanevi golcüsü Gerd Müller'in 1971-72 sezonunda attığı 40 golle sahip olduğu "Bundesliga'da bir sezonda en çok gol atan oyuncu" unvanı, artık Bayern'in modern zamanlardaki efsanesi diyebileceğimiz Robert Lewandowski'nin 41 gol kaydetmesi sonrasında Polonyalı oyuncuya geçti. Bu başarı sonrasında 32 yaşındaki yıldızın önünde, yine Gerd Müller'e ait olan iki rekor daha bulunuyor. Bunlardan ilki, "Bundesliga'da en çok gol kralı olma" rekoru. Müller, geçmişte yedi kez Bundesliga gol kralı olmuştu. Lewandowski ise bu sezonla birlikte altıncı defa bu gururu yaşadı. Bir diğer Müller rekoruysa "Bundesliga'da tüm zamanların en golcü oyuncusu olma" rekoru. Müller, lig tarihindeki 365 golüyle uzun yıllardır bu alanda zirvede yapayalnızdı. Ancak Lewandowski 277 gole ulaştı ve aradaki fark 88'e indi. Polonyalı yıldızın en az üç-dört yıl daha bu ligde forma giyebileceği düşünüldüğünde Müller'in bu iki rekorunun da artık teh-

Onur Erdem

Lille'den ay-yıldızlı zafer

dit altında olduğu söylenebilir. Bundesliga'da sezonun genel hikâyesine baktığımızdaysa Bayern adına evvelki sezonlarda yazılan şeyleri "kopyala+yapıştır" yapsak herhalde kimse yadırgamaz. Sezona 8-0'lık Schalke galibiyetiyle başlayan Bayern, adeta ilk haftadan yine rakip tanımayacağını net bir şekilde gösteriyordu. Bavyera ekibi her ne kadar ikinci haftada Hoffenheim deplasmanında 4-1'lik sürpriz bir yenilgi alsa da sonrasında yeniden alışageldik performansını ortaya koydu. Artık tek rakibinin kendisi olduğunu söyleyebileceğimiz Bayern, geçmiş yıllardaki Bayern'le kıyaslandığındaysa toplanan puan açısından standardını tutturduysa da kalesinde 44 gol görerek son 25 yılın en kötü savunma tablosunu çizdi. Bunun yanında 99 gol atan Bayern, tarihinin en yüksek üçüncü gol sayısına ulaştı. 1971-72'de 101 gol, geçen sezon da 100 gol atan Bayvera ekibi, böylece bir rekorun kıyısından dönmüş oldu.

Almanya'da zirve değişmediği gibi, takipçilerde de pek bir farklılık olmadı. Önceki iki sezonda Borussia Dortmund ikinci, RB Leipzig ise üçüncü sırayı almıştı. Bu sezon ise yer değiştirdiler ve bir puanlık farkla Leipzig ikinci olurken Dortmund da üçüncülükle yetinmek durumunda kaldı. Bundesliga'da beşinci sezonunu geride bırakan Leipzig böylece ilk sezonu olan 2016-17'den sonra tarihinin ikinci lig ikinciliğini elde etti. Sezona beş maçta 13 puan toplayarak çok iyi bir giriş yapan, 10. hafta mücadelesinde de Bayern ile deplasmanda 3-3 berabere kalarak dev rakibini bu sene hayli zorlayacağını

iyice belli eden Leipzig, bu maçın 27. haftada kendi sahasında oynanacak rövanşı öncesinde 57 puandaydı ve Bayern'in sadece dört puan gerisindeydi. Eğer o kritik maçtan üç puanla çıkabilseler ligin son yedi haftasında nefes nefese bir yarışa tanıklık edilebilirdi. Fakat Bayern 1-0 kazanarak bir kez daha finişi erken görmesini bildi. Dortmund cephesine bakıldığındaysa sarı-siyahlılar da sezona çok iyi başlamış ve altı maçta 15 puanı hanelerine yazdırmıştı. Fakat yedinci haftada evlerinde Bayern'e 3-2 mağlup olmalarının ardından hayli bocaladılar ve bu maç dâhil beş maçlık bir periyotta dört puan çıkarabildiler. Bunun sonunda da teknik direktör Lucien Favre ile yollar ayrıldı ve takım sezon sonuna kadar Zoran Terzic'e emanet edildi. Terzic dönemi de istikrarsız sonuçlarla başlarken takım bir ara önümüzdeki sezon Avrupa kupalarına katılamama tehlikesiyle dahi karşı karşıya kaldı. Ancak son yedi maçta müthiş bir atağa kalkıp 21 puan toplayan sarı-siyahlılar böylece 64 puanla üçüncü sırayı aldı. Dortmund'un üç puan gerisinde dördüncü olan Wolfsburg ise Bundesliga'dan Şampiyonlar Ligi vizesini alan son takım oldu. Bundesliga'da düşme hattıysa çoğu futbolseveri üzen bir manzaraya sahne oldu ve Alman futbolunun köklü kulüpleri Schalke 04 ile Werder Bremen, son iki sırada kalarak lige vedâ etti. Bir başka köklü takım Köln ise 2. Bundesliga'yı üçüncü sırada tamamlayan Holstein Kiel'e play-out'ta 0-1 ve 5-1'lik skorlarla üstünlük sağlayarak Bundesliga 1'de kalmayı başardı. Schalke ve Werder'in yerine 2. Bundesliga'dan yükselen takımlarsa Bochum ve Greuther Fürth oldu.

Sezonun sürprizi ay-yıldız takviyeli Lille'den

Paris St. Germain, Katar sermayesinin desteğini almaya başladığı 2011 yılından itibaren Ligue 1'de bir bakıma haksız rekâbet yaratmıştı. Başkent ekibi, ilk sezonunda Montpellier'nin ardından sürpriz bir biçimde ikinci sırada kalsa da sonraki sekiz sezonda yedi kez şampiyon olmuştu. Aradaki tek istisna ise Monaco'nun 2017'de serilerini bozmasıydı ki o Monaco'da da parlamakta olan Fransız futbolunun en yeni süper starı Kylian Mbappe bulunuyordu. Tabiî hemen o sezonun sonunda PSG, Mbappe'yi de renklerine bağlayarak en önemli rakibine büyük bir darbe vurmuştu.

Yıllar geçtikte daha da güçlenen, bu esnada rakiplerinin de güçlenmesine fırsat tanımayan PSG'nin 2020-2021 sezonunda da şampiyonluğuna kesin gözüyle bakılıyordu. Başkent ekibinin uzun süredir asıl hedefi Şampiyonlar Ligi şampiyonluğuydu ve 2020'de de tarihlerinde ilk kez final oynamışlardı. Bu seviyedeki bir takımın Fransa'da rakipsiz kalması da aslında gayet doğaldı. Ancak PSG, sezona hiç de beklendiği gibi başlayamadı.

İlk iki maçlarında çoğu futbolcuları koronavirüs nedeniyle karantina sürecinde olduğundan kendi standartlarına göre hayli zayıflamış on birlerle mücadele ettiler ve bunun sonucunda da sezona peş peşe iki mağlubiyet alarak başladılar. Sonrasında sekiz maçlık bir galibiyet serisiyle işleri yoluna koymuş görünüyorlardı belki ama bundan sonraki yedi maçta 10 puan daha kaybedilince işler karışıyor ve tek-

nik direktör Thomas Tuchel ile yollar ayrılırken takım, futbolculuğu zamanında da PSG forması giymiş olan Mauricio Pochettino'ya emanet ediliyordu.

Öte yandan sezon başında PSG'nin ligde zorlanması halinde şampiyonluğa hangi rakiplerinin ulaşacağı sorulsaydı herhalde öncelikli cevaplar Monaco ve Lyon, hatta belki Marsilya olurdu ama Lille'in adı muhtemelen hiç zikredilmezdi.

Lâkin PSG'nin hiç hesapta olmayan bir tökezlemeyle girdiği sezona Lille çok iyi başlıyor, hatta yedi haftada 17 puan toplayarak o esnada zirveyi de ele geçiriyordu. Lille'in bu çıkışında da millî futbolcularımız Burak Yılmaz, Zeki Çelik ve Yusuf Yazıcı'nın ciddi pay sahibi olmaları, bu mütevazı takımı kısa süre içinde Türk futbol kamuoyunda en yakından takip edilen Avrupa ekiplerinden biri haline getirmişti.

Yedi maçlık güzel başlangıç sonrası üç maçta iki puanda kalarak zirveyi PSG'ye kaptıran Lille, bunun ardındansa çok iyi bir periyoda giriyor ve 14 maçta 35 puan toplamayı başarıyordu. Bu sayede 22. haftadan itibaren de yeniden zirveye yerleşmişlerdi. Ancak 30. haftada iç sahada küme düşmemeye oynayan Nimes önünde alınan 2-1'lik yenilgiyle liderlik yeniden PSG'ye geçiyor, şampiyonluk umutları da büyük darbe alıyordu.

O mağlubiyetten sadece bir hafta sonraysa Lille, PSG deplasmanına çıkıyordu. Çoğu kişi PSG'nin bu maçı kazanıp işi artık daha fazla uzatmayacağını düşünse de Lille 20. dakikada Jonathan David'den gelen golle 1-0'lık şok bir galibiyete imzasını atarak yeniden liderliğe yükselecekti.

Ligin kalan bölümünde Lille açısından en az bu maç kadar kritik bir diğer mücadeleyse, 34'üncü haftada Lyon ile deplasmanda oynanan karşılaşmaydı. Lyon 35. dakikada 2-0'lık üstünlüğü yakaladığında Lille bir kez daha yolun sonuna gelmiş görünüyordu. Fakat Burak Yılmaz'ın kafasından geçenler çok farklıydı. 45'te ilk golünü atıp farkı bire indiren millî oyuncumuz, 60. dakikada da David'in golünde asisti yaparak skorun 2-2'ye gelmesini sağlıyor ve 85'te de güzel bir kontratağın ardından bir kez daha fileleri havalandırarak maça noktayı koyuyor, günün de kahramanı oluyordu. Müthiş bir geri dönüşle 3-2 galip gelen Lille'de artık herkes şampiyonluğa inanıyordu.

Nitekim kırmızı-lacivertliler kalan dört haftada da büyük bir hata yapmadı ve kendilerine yetecek 10 puanı toplayarak 83 puanla tarihlerinin dördüncü lig şampiyonluğunu kazanmayı başardı. PSG ise bir bakıma 2012'de Montpellier karşısında yaşadığı şokun bir benzerini bu kez de Lille önünde yaşamış oldu. Bu iki ekiple birlikte ligi üçüncü sırada tamamlayan Monaco da önümüzdeki sezon Fransa'yı Şampiyonlar Ligi'nde temsil etme hakkı kazandı.

Ligue 1'den küme düşen takımlar Nimes ve Dijon olurken, bu iki ekibin yerine Ligue 2'den Troyes ve Clermont yükseldi. Ligue 1'i sondan üçüncü sırada bitiren Nantes ise Ligue 2 üçüncüsü Toulouse'u play-out'ta 2-1 yenip ligde kaldı.

Liverpool sakata geldi Manchester City geri döndü

Geçen sezonun başından itibaren muazzam bir galibiyet serisi yakalayarak şampiyonluk mücadelesi içindeki tüm rakiplerinin erkenden havlu atmasını sağlayan Liverpool, herhalde pandemi arası olmasaydı takvimde şampiyonluğunu en erken kutlayan İngiliz takımı olarak da tarihe geçecekti. Ancak bu görkemli zafer sonrasında 2020-2021 sezonu Kırmızılar adına hiç de iyi başlamıyordu. İlk üç maçlarını kazansalar da dördüncü maçta Aston Villa önünde alınan uğranılan 7-2'lik tarihi mağlubiyet, sanki yaşanacak diğer felâketlerin habercisi gibiydi. Nitekim Everton ile oynanan bir sonraki maçta takımın savunmadaki lideri Virgil van Dijk ağır bir sakatlık geçiriyor ve sezonu kapatıyordu. Liverpool'un ikinci ve üçüncü stoperleri olan Joe Gomez ve Joel Matip'in de çok geçmeden yine ağır sakatlıklar yaşamaları, bir anda Liverpool'u o mevkide tamamen çaresiz bırakıyordu.
Bu stoper yokluğunda teknik direktör Jürgen Klopp'un orta sahanın dinamosu niteliğindeki Jordan Henderson'ı savunmaya çekmesiyse orta alandaki düzeni de bozacaktı. Liverpool bilhassa Şubat başından Mart ortasına kadar oynadığı yedi maçın altısını kaybederek şampiyonluk yarışına tamamen havlu atarken, gelecek sezon Şampiyonlar Ligi'nde yer almayı da büyük ölçüde tehlikeye sokuyordu. Kırmızılar, son 10 maçta topladıkları 26 puanla bu tehlikeyi güç bela bertaraf edebildi ve sezonu da 69 puanla üçüncü sırada bitirdi.
Premier Lig'de 2018 ve 2019'da şampiyon olmasının ardından geçen sezon zirveyi Liverpool'a kaptıran Manchester City ise rakibinin içine düştüğü krizin ardından hata yapmayınca son dört sezon-

daki üçüncü şampiyonluğunu elde etti. Açıkçası City, sezona pek de iyi bir giriş yapamamıştı. Özellikle ikinci haftada iç sahada uğranılan 5-2'lik Leicester yenilgisi, takımda geçen sezon yaşanan performans dalgalanması sorununun hâlâ çözülemediğini gösterir nitelikteydi. Aralık ortasına gelindiğinde de City'nin 12 maçta beşer galibiyet ve beraberliği vardı ve Guardiola'nın öğrencileri orta sıralara kadar gerilemişti. Fakat bunun ardından müthiş bir atağa kalkan City, 15 maçlık bir galibiyet serisi yakalıyor ve bu esnada da zirve yarışındaki tüm rakiplerini nakavt ediyordu. City, sezonun kalan kısmında sürpriz denilebilecek dört mağlubiyet alsa da 86 puan topladı ve en yakın rakibi Manchester United'ın 12 puan önünde şampiyonluğa ulaştı.

City'nin bu başarısında en çok dikkat çeken noktalardan biriyse çoğu maçta klasik santrfor rolünde bir oyuncu kullanmaması fakat buna karşılık sekiz-dokuz oyuncuyla toplu halde rakip ceza sahasına yığılabilecek düzeyde kompakt bir yapıda hareket edebilmesiydi. Herhalde bu oyun anlayışı karşısında "Total Futbol, Total Futbol olalı böyle Total Futbol görmedi" dense yeridir.

Ezeli rakibi City'nin arkasından ligde ikinci sırayı alan Manchester United ise genel anlamda tatsız denilebilecek bir sezon geçirdi. İlk haftalarda peş peşe yenilgiler alan, hatta kendi evinde Tottenham'a 6-1 mağlup olarak büyük şok yaşayan Kırmızı Şeytanlar, yedinci haftadan 35'inci haftaya kadar oynadıkları 28 maçta sadece bir kez yenilip iyi bir grafik tutturdularsa da son dört maçta dört puan alabildiler. Baştaki ve sonraki performans düşüklüğünün bedelini de ikinciliğe razı olarak ödediler.

Premier Lig'de sezon içerisinde büyük takımlarda iki önemli teknik direktör değişikliği de yaşandı. Geçen sezonun ortasında Tottenham'ın başına geçen Jose Mourinho, bu sezona iyi bir şekilde girip bir ara liderliğe dahi yükselmesine rağmen Aralık ortasından itibaren üst üste ters sonuçlar alınmasıyla birlikte zirveden uzaklaştığı gibi Şampiyonlar Ligi'ne katılma iddiasını dahi yitirdi. Nisan ortasına gelindiğinde de Portekizli teknik adamın görevine son verildi ve yerine, sezonu tamamlaması için Ryan Mason getirildi. Mason yönetiminde altı maçta 12 puan alan Tottenham, ligi yedinci bitirdi ve önümüzdeki sezon UEFA Avrupa Konferans Ligi'nde mücadele edecek. Tottenham'ın yıldızı Harry Kane ise 23 gol ve 14 asistle hem gol hem de asist kralı olarak Premier Lig tarihinde bir ilki gerçekleştirdi.

Sezona Frank Lampard yönetiminde başlayan Chelsea'deyse genç teknik adam 19 maçta sekiz galibiyete karşın altı da mağlubiyet alınca sezon ortasında görevden alındı ve yerine, kısa bir süre önce Paris St. Germain'den ayrılmış olan Thomas Tuchel getirildi. Alman teknik adam yönetiminde toparlanan ve 19 maçta 38 puan toplayan Chelsea, böylece 67 puanla kendisine dördüncü sırada yer buldu.

Brendan Rodgers yönetiminde iki sezondur ligin büyük bölümünü ilk dört içerisinde götüren Leicester City ise tıpkı geçen sezon olduğu gibi bu sezon da son haftalarda yaptığı puan kayıplarıyla son anda beşinci sıraya gerileyerek Şampiyonlar Ligi potasının dışında kaldı.

Ligin alt kısmına bakıldığındaysa Fulham, West Bromwich Albion ve Sheffield United, küme düşme üzüntüsünü yaşayan takımlar olurken, bu üçlünün yerine Championship'te ilk iki sırayı alan Norwich City ve Watford lige yeniden yükseldi. Premier Lig'e gelen son takım ise play-off finalinde Swansea'ye 2-0 üstünlük sağlayan Brentford oldu.

Atletico Madrid gerilim filminden sağ çıktı

Barcelona, son 12 sezonda sekiz kez şampiyon olarak La Liga'da tarihinin belki de en önemli hâkimiyetini kurmuştu. Ancak geçen sezon şampiyonluğun son haftalarda Real Madrid'e kaptırılması ve Şampiyonlar Ligi'nde de Bayern Münih önündeki 8-2'lik korkunç bir şok yaşanması, Barcelona adına mevsimin artık sonbahara döndüğünün bir göstergesi gibiydi. Alınan bu kötü sonuçlarla birlikte sezon öncesinde takımın en büyük yıldızı Lionel Messi de yönetime rest çekip ayrılmak istediğini bildirmiş fakat yönetim bu talebi reddedince de bir bakıma gönülsüz bir biçimde takımda kalmıştı. Bu durumun aksine yönetim, Messi'den sonraki en önemli skor gücü olan Luis Suarez

ile devam edilmemesi yönünde bir karar alarak Uruguaylı golcüyü Atletico Madrid'e gönderecekti. Sezon sonunda ayrılan Quique Setien'in yerine teknik direktörlüğe Ronald Koeman'ın getirilmesi de Barcelonalı taraftarları pek tatmin etmişe benzemiyordu.

Öte yandan Real Madrid ise şampiyon olmasına rağmen yıllardır takımın yükünü çeken birçok

oyuncunun adeta tekaüt sınırına gelmesi riskiyle karşı karşıyaydı. Luka Modric, Toni Kroos, Karim Benzema, Sergio Ramos, Marcelo ve Casemiro'nun 2021 itibarıyla yaş ortalamaları 33 olacaktı. Yıllardır bu oyuncuların yükünü hafifletecek yeni yıldızlar bulamadıkları düşünüldüğünde bu durum, Real'in başını ağrıtabilirdi.

La Liga'da sezon başladığında görüldü ki gerçekten de Barcelona ve Real Madrid eskiye oranla hayli kan kaybetmiş durumdaydı. Barça, ilk iki maçını kazansa da sonrasındaki sekiz maçta sadece iki galibiyet alıp dört kez yeniliyor ve 11'inci haftayı bir maç eksiğiyle 14 puanla 13. sırada kapatıyordu. Real Madrid ise bu kadar dağılmasa da 10 puan toplad ığı ilk dört maçın ardından gelen altı karşılaşmada yedi puan alabilince, aynı dönemde 20 puanla dördüncü sıraya yerleşmişti. Atletico Madrid ise bir maç eksiği olmasına karşın 28 puana sahipti. Kırmızı-beyazlılar, 2014'ten sonra yeni bir şampiyonluğa daha göz kırpmaktaydı.

Atletico, her ne kadar 12'inci haftada oynanan derbi mücadelesinde Real Madrid'e 2-0 mağlup olduysa da bundan sonraki sekiz maçını da kazanarak rakipleriyle arayı iyice açacaktı. Şubat ayının başına gelindiğinde Atletico'nun 19 maçta 50 puanı bulunuyordu. Real Madrid ve Barcelona ise 20'şer maçta 40'ar puana sahiplerdi. Bu noktada artık herkes, Atletico'nun kendi tarihinin belki de en erken şampiyonluğunu elde edeceğini düşünmeye başlamıştı.

Fakat Şubat ayından itibaren Diego Simeone'nin öğrencileri kendilerini büyük bir gerilim filminin içinde bulacaklardı. Öyle ki bu tarihten Nisan ortasına kadar oynadıkları 11 maçta sadece dört kez kazanırlarken 17 puan toplayabiliyorlardı. Böylece 30'uncu hafta sonu itibarıyla puanları 67'ye gelmişti. Real Madrid ise 66 puana gelmiş ve aralarında sadece bir puanlık fark kalmıştı. Barcelona da sadece bir adım daha geride, 65 puandaydı. Atletico, sonraki iki maçı kazanıp farkı üçe çıkardıysa da sondan beşinci hafta mücadelesinde Bilbao deplasmanında 2-1 mağlup olunca 73 puanda kalıyordu. Aynı hafta Real Madrid berabere kalarak farkı ikiye indirmişti. Asıl tehlikeyse Barcelona'ydı. Katalan ekibi bir maç eksiği ile 71 puana gelmişti ve gizli lider konumundaydı. Üstelik iki hafta sonra Atletico ile kendi evlerinde karşılaşacaklardı.

Lâkin Barça, altın tepside önüne gelen bu fırsatı önce evinde Granada'ya 2-1 yenilerek, ardından da Atletico ile golsüz berabere kalarak tepti. Son üç haftaya girilirken artık düğümün Atletico ve iki puan gerisindeki Real Madrid arasında çözülmesi bekleniyordu. İkili averaj da Real Madrid'de olduğundan Atletico bir kez bile takılması hâlinde şampiyonluğu kaçırabilirdi. Simeone'nin öğrencileri sondan ikinci hafta evlerinde Osasuna önünde 75. dakikada 1-0 yenik duruma düştükleri maçı 82 ve 88. dakikada buldukları gollerle 2-1'e çevirmeyi başarıyor, son hafta mücadelesinde de Valladolid deplasmanında yine ilk golü kalelerinde görmelerine rağmen ikinci yarıda iki gol atıp bir kez daha 2-1 kazanıyor ve böylece ecel terleri dökmelerine karşın ezeli rakiplerinin iki puan önünde şampiyonluğa uzanıyorlardı.

İki Madridlinin ardından Barcelona üçüncü sırayı alırken, Sevilla ise sezonu dördüncü olarak tamamlıyordu. La Liga'nın son üç sırasında kalıp düşenlerse Huesca, Valladolid ve Eibar'dı. Bu ekiplerin yerine 2. Lig'de ilk iki sırayı alan Espanyol ve Mallorca, La Liga'ya geri döndü.

La Liga'ya yükselecek son takımsa Haziran ayındaki play-offlar neticesinde belli olacak.

Juventus sultasını Inter bitirdi

Son dokuz sezondur şampiyon olarak sadece İtalya'nın değil, Avrupa'nın beş büyük liginin gelmiş geçmiş en uzun şampiyonluk serisine imza atan Juventus'un tılsımı, 2020-2021 sezonu itibarıyla bozuldu. Şampiyonluğa ulaşan tarafsa, 11 yıllık aranın ardından Inter oldu. Aslında Juventus, kendisini yıllardır ligin hâkimi kılan kadrosunu büyük ölçüde korumuştu. Ancak Antonio Conte, Massimiliano Allegri ve Maurizio Sarri gibi teknik adamlarla gelen bu şampiyonluklar sonrası sezona, ilk kez teknik direktörlük yapacak olan Andrea Pirlo yönetiminde girilmesi, belli ki siyah-beyazlı takımın performansını aşağı çeken başlıca etmendi. Pirlo, her ne kadar mükemmel bir futbolculuk geçmişine sahip olsa da teknik direktörlük, futbolu bilmenin ötesinde çok çeşitli yöneticilik meziyetlerini de gerektiren bir meslekti ve bu meziyetlerin de deneyim kazanmadan parlaması pek kolay değildi.

Nitekim Pirlo yönetimindeki Juventus, sezonun başından itibaren düzenli bir galibiyet serisi yakalayamadı. Zaten 38 haftalık sürede de en fazla üç maç üst üste kazanabildi. Şampiyon olduğu dokuz sezonda 90 puan ortalaması tutturan Juve, bu sezondaysa dokuz kez berabere kalıp altı defa yenilince 78 puanda kaldı ve dördüncü sırayı, yani Şampiyonlar Ligi'ne ayrılan o son kontenjanı bile zar zor elde edebildi.

Juventus'un bir bakıma tepetaklak gittiği bu sezonda şampiyonluğa

ulaşan Inter ise ilginçtir, Juventus'un o dokuz yıllık şampiyonluk serisini başlatan Antonio Conte tarafından çalıştırılmaktaydı. Mavi-siyahlılar, ilk yedi haftada biraz bocalayıp 12 puan toplayabilseler de bunun devamında sekiz maçlık bir galibiyet serisi yakalıyor ve 15'inci haftayı da 36 puanla ikinci sırada tamamlıyorlardı. Aynı esnada Inter'in ezeli rakibi Milan ise namağlup vaziyette 37 puanla zirvedeydi. 6 Ocak'ta Juventus'un Milan'a San Siro'da sezonun ilk yenilgisini tattırması ve Inter'in de Sampdoria deplasmanında kaybetmesi, yarışı biraz kızıştırır gibi olmuştu. Zira Juventus, Inter ile aradaki farkı dört puana indirmişti. Fakat iki hafta sonraki derbide Inter'in Juventus'u 2-0 mağlup etmesiyle birlikte siyah-beyazlı ekibin direnci düşmeye başlayacaktı. Inter, Ocak sonundan itibarense iyice gaza basıyor ve 11 maçlık yeni bir galibiyet serisi daha yakalayarak arayı iyice açıyordu. Aynı dönemde Milan da puan kayıpları yaşamaya başlayınca gözler artık ikincilik yarışına çevrilmişti. Bu noktada Milan ve Juventus'un arasına son yılların flaş ekipleri Atalanta ve Napoli de girmeye çalışıyordu.

Son hafta öncesindeyse tablo adeta arapsaçına dönmüştü. Atalanta 78 puanla ikinci, Milan 76 puanla üçüncüydü. Napoli'nin de 76 puanı vardı ve Milan'ın ikili averajla gerisindelerdi. Juventus'unsa 75 puanı bulunuyordu. Üstelik ikinci Atalanta, son maçta evinde Milan'ı ağırlayacaktı. Milan, Napoli ve Juventus üçlüsünden puan kaybı yapan, Şampiyonlar Ligi'ne katılamama tehlikesiyle de karşı karşıyaydı. Atalanta ise Juventus'a karşı ikili averajı elinde bulundurduğundan ilk dördü garantilemişti.

Bu şartlar altında girilen son hafta maçlarında Juventus, Bologna deplasmanında 4-1'lik rahat bir galibiyet alırken, Milan ise Atalanta'yı Bergamo'da 2-0 mağlup etmeyi başardı ve ikinci sırayı rakibinin elinden çekip aldı. Asıl sürpriz ise Napoli-Verona maçında yaşandı ve Napoli, orta sıralardaki iddiasız rakibine karşı 1-0 öne de geçmesine rağmen mücadele 1-1'lik eşitlikle noktalandı. Böylece Juventus son nefeste dördüncü sıraya yükseldi ve Şampiyonlar Ligi'ne katılamama tehlikesinden kurtuldu. Serie A'da ligi son üç sırada bitirip Serie B'ye düşen takımlarsa Benevento, Crotone ve Parma oldu. Diğer yandan Serie B'yi ilk iki sırada bitiren Empoli ve Salernitana ise doğrudan Serie A'ya yükseldi. Serie B'den yükselen son takımsa play-off'ta Cittadella'ya 1-1 ve 1-0'lık skorlarla üstünlük sağlayan Venezia oldu

Milano'nun ünlü Doumo Meydanı, Inter'in 1 yıl sonr gelen şampiyonluğuyla mavi ve siyah renklere büründü...

Lille mucizesi

Bu sezon Avrupa futbolunda büyük sürprizler yaşandı. Bunlardan belki de en özeli, Fransa Ligue 1'de sezona çok iddialı başlamayan Lille'in Paris Saint-Germain'i geride bırakarak şampiyon olmasıydı. Lille'de üç millî oyuncumuzun; Burak Yılmaz, Yusuf Yazıcı ve Zeki Çelik'in forma giymesi bu güzel hikâyeyi bizim için daha da özel kıldı.

Mustafa Taha

Fransa Ligi'nde son 20 yılın en heyecanlı şampiyonluk yarışı yaşandı. Lille, Paris Saint-Germain, Monaco ve Lyon arasındaki mücadeleyi sezon başında kimsenin şans vermediği Lille kazandı. Tarihindeki dördüncü şampiyonluğu kazanan Lille'in bu başarısında millî futbolcularımızın payı çok büyük. Ligde 16 gol, 5 asistle Lille'in attığı gollerin yüzde 24'üne direkt katkıda bulunan Burak Yılmaz, Fransa'nın önde gelen spor gazetesi L'Equipe'in sezon puanlamasında ilk sırada yer aldı. Ligin en iyi hücumcu beklerinden biri olarak kabul edilen Zeki Çelik ve bu sezon iki defa hat-trick yaparak dikkatleri çeken, Lille hücumda sıkıntı yaşadığında devreye giren Yusuf Yazıcı da takımın en önemli isimleri arasındaydı. Lille, belki de tarihindeki en önemli şampiyonluğu kazandı. Son olarak 2010-11 sezonunda ligi ilk sırada tamamlayan takımda yer alan Eden Hazard dahi, kazanılan bu şampiyonluğun kendi 2011 şampiyonluğundan daha değerli olduğunu düşünüyor. Belçikalı futbolcu, o sezon kazanılan şampiyonlukta Paris Saint-Germain'in henüz Katar sermayesiyle tanışmadığı için çok güçlü bir rakibi alt etmek zo-

runda kalmadıklarını söylüyor. Hazard haklı. Zira günümüzde PSG'nin bütçesi, Lille'in bütçesinin (150 milyon euro) dört katı. Lille A takımının tüm mâliyeti 66 milyon euro civarında. Bu meblağ, PSG'nin yıldız oyuncuları Neymar ve Kylian Mbabpe'nin yıllık maaşlarının yaklaşık olarak toplamına denk geliyor.

Galtier ile takımın çehresi değişti

Peki, Lille ne yaptı da beklentilerin üzerine çıkarak bu sezonu şampiyon olarak tamamladı? Lille'in şampiyonluk yolunda yürüyüşü, Gerard Lopez'in kulübü 2016'da satın alması ve Luis Campos'u futbol direktörü görevine getirmesiyle başladı. 2017'de takımın teknik direktörlüğüne getirilen Marcelo Bielsa ile işlerin istendiği gibi gitmemesi ve sezon ortasında yolların ayrılması, o dönemde bilinmese de Lille'in geleceği için atılmış en önemli ve olumlu adımdı. İlk teknik direktörlük tecrübesini 42 yaşında yaşayan ve Lille öncesi kariyerinde sadece bir takım çalıştıran Cristophe Galtier, takımın yeni direktörü olarak seçilmişti. Galtier

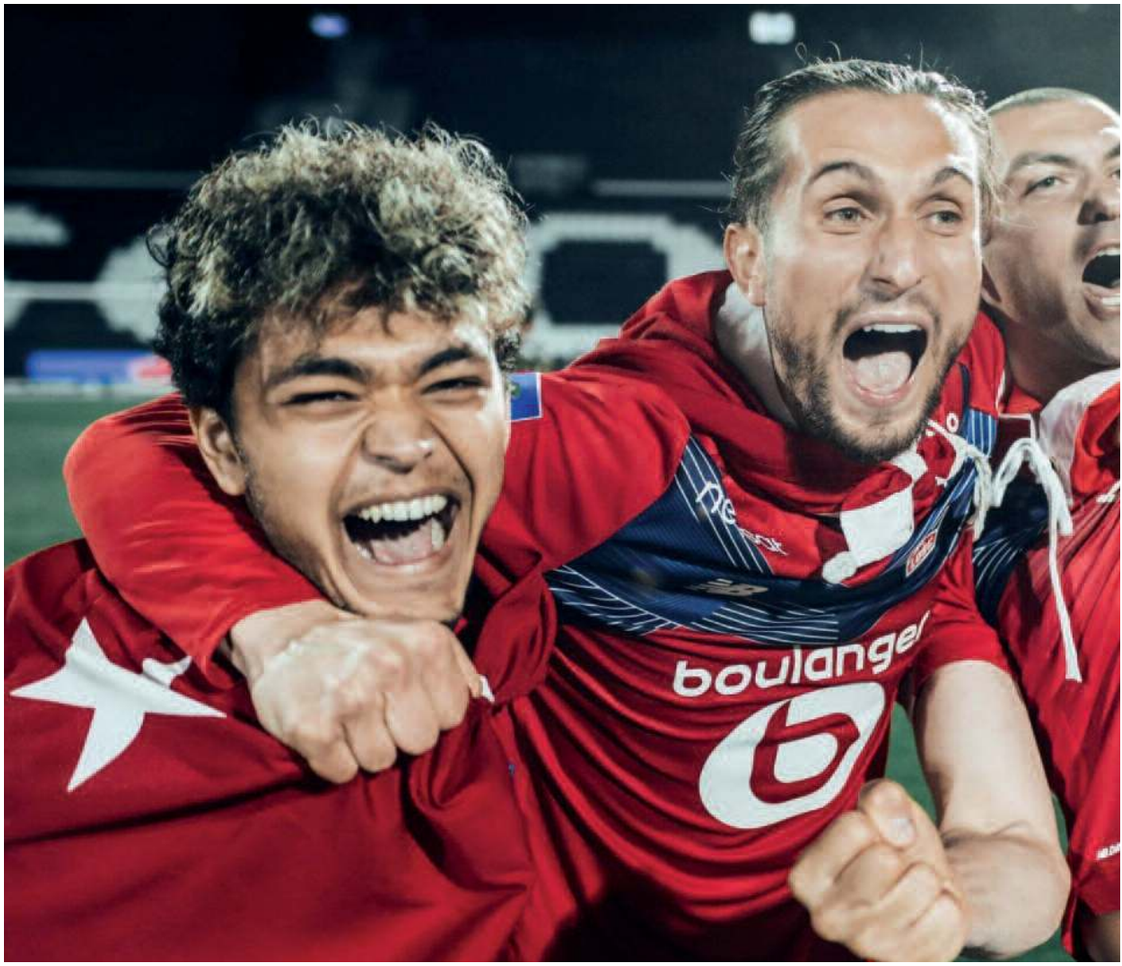

göreve geldiğinde takım düşme hattındaydı. 2009'dan 2017'ye kadar Saint Etienne'i çalıştıran Galtier, öncesinde Allan Perrin'in yardımcılığını yapıyordu. BAE, Portsmouth, Sochaux ve Lyon'da Perrin ile çalışan Fransız teknik adam, Saint Etienne'deki başarılarıyla rüştünü ispatlamıştı. Galtier yönetiminde Lig Kupası'nı kazanan yeşil-beyazlılar, bir sezonu da dördüncü tamamlamıştı.
Cristophe Galtier, küme düşme hattında bulunan Lille'de ne yapacaktı? Lille o sezonu 17'nci sırada tamamladı. Galtier, kendisiyle birlikte güçlü çalışma ahlâkı ve net bir organizasyon yapısı getirdi. Fransız teknik adam için en önemli unsur, "her şeyden önce takım" felsefesini benimsetmekti. Onun için bir oyuncunun ismi ya da itibarı önemli değildi; antrenman sahasındaki performansı, sisteme ve felsefesine bağlılığı önemliydi. Galtier saha içerisinde de kolektif yaklaşımı benimserken bunu etkili bir baskıyla destekliyordu. Takım, ne zaman ve nasıl baskı yapacağı konusunda çok iyi bir iletişim kuruyordu. Galtier'nin sisteminde her oyuncu rolünü iyi biliyordu. Yapılan baskı ile rakibin pas seçenekleri ortadan kaldırılıyor, uzun top mücadelesine yöneltilen rakipler karşısında Lille stoperleri etkili oluyordu. Galtier, takımdaki oyuncular değişse de sistemini her geçen sezon daha da mükemmelleştirmek istiyordu. Galtier takımın başına geldiğinde Lille'in transfer yasağının bulunması Fransız teknik adamın elini kolunu bağlamıştı. Kulübün yeni sahibi Gerrard Lopez'in Ocak 2018'de kulübün çoğunluk hisselerini almasının ardından 225 milyon euroluk kredinin gelmesi, işlerin yoluna girmesi yönünde atılmış önemli bir adımdı. Galtier, Luis Campos ile birlikte 2018 yazında takımın çehresini değiştirecek işlere imza atıyordu. Bunun sonucunda da

Takımın çehresini değiştiren adam teknik direktör Cristophe Galtier oldu...

bir önceki sezon küme düşmeme mücadelesi veren Lille, ertesi sezon PSG'nin ardından ikinci sırada yer alarak UEFA Şampiyonlar Ligi'nde mücadele etmeye hak kazandı.
Bir sonraki sezon ise Rennes'in bir puan gerisinde dördüncü sırada yer alan Lille, Şampiyonlar Ligi'ne katılma hakkını son anda kaçırdı. Lille transfer dönemlerinde kritik hamlelere imza atmaktan da çekinmiyordu. Renato Sanches'in 20 milyon euroya kadroya dâhil edilmesi, Victor Osimhen'in 22.4 milyon euroya satılması, Genk'ten Johathan David'in eklenmesi, Loic Remy'nin yerine Burak Yılmaz'ın alınarak tecrübeli hücum oyuncusu ihtiyacının giderilmesi, bu kritik hamlelerden birkaçıydı.

Luis Campos faktörü

Lille'in başarısının arkasındaki en önemli isim ise Luis Campos. Portekizli futbol direktörü, 2013 yılında Monaco'ya danışman olmasıyla dikkatleri çekti. Oyuncu izleme ve genç oyuncuları keşfetmedeki başarısı, Campos'u futbol dünyasının en başarılı transfer yapan yöneticilerinden biri olarak ön plana çıkardı. Lüksemburglu girişimci Gerard Lopez'in 2016'nın sonunda Lille'i satın almasıyla Luis Campos, Ligue 1'de ikinci yöneticilik tecrübesini yaşamaya başladı. İlk yılın sonunda 22 oyuncuyla yollarını ayıran Campos, çoğu 19-22 yaş arasında olan 17 futbolcuyu Lille kadrosuna kattı.

Lille'in mimarlarından Luis Campos

Luis Campos, ultra yoğun bir veri tabanına, geniş bir iletişim ağına ve beklenmedik bölgelerden oyuncu bulma yeteneğine sahip. Campos; Zeki Çelik, İstanbulspor'da oynarken Adana'ya gelip Zeki'nin TFF 1. Lig maçını izledi. İki saatlik bir toplantı için Lille ile Meksika arasında uçabilen Campos, aynı gün içerisinde üç farklı ülkede üç farklı oyuncu izleyecek enerjiyi bünyesinde barındırıyor. 56 yaşındaki Portekizli yönetici, 2018'de 390 bin km uçuş yaptı. Lille'in eski basın sorumlusu Florian Freschi, Campos Lille'de görev yaparken ona en yakın isimlerden biriydi. Freschi, Campos'un etkileyici bir çalışma kapasitesine sahip olduğunu söylüyor.
Portekizli yönetici, üç yıl boyunca kulüpteki bütün seviyelerdeki işe alımları gerçekleştirdi. Lille'de adeta bir devrim yaptı. Nike'ta sportif direktör olan Olivier Gagne'yi de beslenme uzmanı Camille Rombault'u da o işe aldı. Yenilikçi çözümler üretmekten kaçınmadı. Kulüpteki futbolcuları günlük yaşamda desteklemek için bir birim bile kurdu. Dört kişiden oluşan birim, yeni işe başlayanlara ev bulunmasından, çocuklarının kreşte yaşadıkları sorunların çözümüne kadar oyunculara her konuda yardımcı oluyordu. Kulübün eski doktoru Patrick Flamant, Campos'la birlikte tıbbi protokoller konusunda profesyonellik eksikliğine dikkat çektiklerini, bunun sonucunda da kulüpten bazı oyuncuların ayrılmak zorunda kaldığını söylüyor. Campos'un kulüpteki en önemli başarılarından biri zihniyetlerde köklü değişiklikler yapması.
Campos, alâmetifarikası olan konuda, yani futbolcu transferi ve seçiminde neredeyse kusursuza yakın bir performans gösteriyordu. Geçen yıl Haziran ayında bir Portekiz restoranında yemek yerken Loic

Remy'nin kulübün sözleşme uzatma teklifini reddettiğini öğrenince öfkeden deliye döndü. Hemen B planını devreye soktu. İstanbul'a gelen Luis Campos, Remy'nin yerini bir başka tecrübeli oyuncuyu, Burak Yılmaz'ı transfer ederek doldurdu.
Monaco'daki kulübe para kazandıran transfer politikasını Lille'de devam ettiren Campos, kulübün altı oyuncunun satışından 180.5 milyon euro gelir elde etmesini sağladı.
Bir sezon önce 7.9 milyon euroya Lille kadrosuna katılan Rafael Leao'yu ve Nicolas Pepe'yi, 12 ay sonra toplam 111 milyon euroya sattı. 2017 yazında Finansal Fair Play nedeniyle sıkıntılı günler yaşayan Lille'de Luis Campos, Yves Bissouma ve Kevin Malciut'un 17 milyon euroya Brighton ve Napoli'ye gitmesine izin verdi. Zeki Çelik, Rafael Leao, Jonathan Bamba ve Jose Fonte'yi 9 milyon eurodan daha az mâliyetle transfer etti. Mike Maignan, Boubakary Soumare, Jonathan Ikone ve Timothy Weah, PSG'den Lille'e geldi. Bütün bu oyuncular için sadece 15 milyon euro ödendi. Bu sezon kalesinde sadece 22 gol gören Maignan'in 25 milyon euroya Milan'a transfer olması bekleniyor. Sezon başında Ajax'tan transfer edilen Sven Botman için 8 milyon euro ödendi. Ajax A Takımı'nda bir maç bile oynamayan Hollandalı stoperin bu sezonki performansı, onun Ocak ayında Liverpool, bu sezon sonunda ise Manchester United tarafından istenmesiyle sonuçlandı.
Ekim ayında başkanın sportif danışmanı Marc Ingla ile derin anlaşmazlıklar yaşamaya başlayınca ayrılmaya karar veren Luis Campos, Lille'deki dört yılın ardından kulübün geçen yıl Aralık ayında satılmasıyla birlikte Ligue 1'deki ikinci dönemini de sona erdirdi.

Bu sezonun sırrı

Bu sezonu sadece 21 oyuncu ile geçiren ve Ligue 1'in en genç dördüncü kadrosuna sahip Lille, 38 maçın 21'inde kalesinde gol görmedi. Kaleci Maignan, kaleyi bulan şutların yüzde 81'ini kurtardı, topu oyuna yüzde 81 oranında isabetle soktu. Savunmada etkili, hücumda efektif bir ikiliye sahip olan Lille'de Cristophe Galtier, birbirlerini etkileyici bir şekilde tamamlayan bir takım oluşturdu. Üstelik bu ekip, birkaç farklı şekilde oynayabilen çok yönlü bir ekip. Tecrübeli teknik adam sezon içerisinde yaşadığı her soruna bir çözüm üretebildi. Başarının en önemli sırrı olan kadro dengesini farklı açılardan görebilmek mümkün. Takımın Burak Yılmaz ile birlikte en tecrübeli oyuncusu olan Jose Fonte, soyunma odasında hemen herkesin Fransızca konuştuğunu söylüyor. Ayrıca kadroda her ülkeden tecrübeli ve genç futbolcular da bir arada bulunuyor (Fonte-Sanches, Burak-Yusuf ve Zeki örneğinde olduğu gibi). Tecrübeli futbolcular sezonun sonunda şampiyonluk yarışında kalınmasında önemli rol oynadılar. Burak Yılmaz, şampiyonluk için en önemli adımın atıldığı deplasmandaki Lyon karşılaşmasında, maçın 2-0 yenik durumdan çevrilmesinde başroldeydi. Lens'le oynanan derbide de deplasmanda takımın maçı kazanmasını Burak'ın iki golü sağladı.

Gelecek parlak mı?

Lille'in beklentilerin ötesinde geçen sezonu, soru işaretlerini de beraberinde getiriyor. Her başarılı orta ölçekli kulübün yaşadığı gibi Lille'in de başarılı kadrosunun transfer döneminde rağbet görmesi kaçınılmaz. Orta sahadaki en önemli isimlerden Bounakary Soumare'nin önümüzdeki sezon Leicester City forması giymesi muhtemel. Aralık ayında kulübün Lüksemburglu bir yatırım fonuna satılmasının ardından başkanlığa eski PSG Sportif Direktörü Olivier Letang getirildi. Hâlihazırda 123 milyon euro borcu bulunan Lille'in transfer piyasasında rağbet gören oyuncularını satması bekleniyor. Teknik direktör Cristophe Galtier'ye ise Nice ve Lyon'un talip olduğu biliniyor.
54 yaşındaki teknik adam da kulüpten ayrılacak gibi gözüküyor. Görünen o ki önümüzdeki sezon şampiyon Lille'de büyük değişiklikler olması kesin gibi!

Sonuç odaklı futbolun üstadı

Üst düzey bir futbolcuydu ama asıl şöhreti teknik direktörlük döneminde elde etti. Milan'a tarihinin en parlak dönemlerinden birini yaşatırken Real Madrid, Roma ve Juventus'ta da önemli başarılar kazandı. Takımlarının sonuca gidebilmesi yolundaki en uygun taktiği bulmak, ustalık alanıydı.

Onur Erdem

Futbolculuğu döneminde Juventus'un önemli görev adamlarındandı. 1990'lı yıllara gelindiğindeyse dünya futbolunun en önemli teknik direktörlerinden biri olmuştu. 21. yüzyılın ilk 10 yıllık bölümünde de popülaritesini büyük ölçüde korumuştu. Milan, Real Madrid, Roma ve Juventus gibi dev kulüplerde dokuz lig şampiyonluğu (her ne kadar sonradan ikisi Calciopoli skandalı nedeniyle güme gittiyse de...) yaşadı ve bir kez de Şampiyonlar Ligi'ni kazandı. Kariyerinin son yıllarında İngiltere ve Rusya Millî Takımlarını da çalıştırdı ama kulüpler düzeyinde elde ettiği başarıları millî takımlar seviyesinde tekrarlayamadı. Fabio Capello, bu ay 75 yaşını geride bırakmak üzere. Capello'nun başarılarla dolu hayatı, 18 Haziran 1946 tarihinde, Trieste yakınlarında üç bin nüfuslu küçük bir kasaba olan Pieris'te başlamıştı. Fabio'nun dedesi aslen İtalyan asıllı bir Macar olan Eduard Kapello'ydu. I. Dünya Savaşı esnasında da Macaristan'ı geride bırakıp anavatanına gitme kararı almıştı. Fabio'nun babası Peter Jozsef Guerrino ise bu tersine göçten kısa bir süre önce dünyaya gelmişti.

Futbolu dayısı sayesinde sevdi

Fabio'nun küçük yaşta futbola ilgi duymasını sağlayacak isimse dayısı Mario Tortul'du. Tortul, futbola kasabalarının kulübü olan AC Pieris'te başlamıştı. 1953'te, Fabio yedi yaşındayken Sampdoria'ya transfer olan Tortul, kariyerinin en iyi dönemini de beş yıl formasını giyeceği bu kulüpte geçirmiş, hatta 1956'da bir maçlığına da olsa İtalya Millî Takımı adına sahaya çıkmıştı. Serie A'da oynayan, üstelik millî takıma bile yükselen bir dayının ilkokul çağındaki yeğeninin futbola kayıtsız kalması elbette düşünülemezdi. O da dayısı gibi futbolcu olmak istiyordu. Ve o da

dayısı gibi ilk olarak AC Pieris'in altyapısına girecekti. 16 yaşına geldiğindeyse SPAL kulübünün başkanı Paolo Mazza onu keşfeden isim olacak ve genç oyuncuyu kulübünün altyapısına dâhil etmek isteyecekti. İşin ilginci, sözlü anlaşmanın ardından devreye Milan Teknik Direktörü Giuseppe Viani de girmişti. Ancak Fabio'nun babası Guerrino, Mazza'ya verdikleri sözden dönmelerinin doğru olmayacağını söyleyerek Viani'yi geri çevirecek ve bir anlamda Capello–Milan birlikteliğini yaklaşık 15 sene geciktirecekti. Böylece Fabio, SPAL altyapısında oyunu iyi okuyabilmesi, özellikle top rakipteyken nerede duracağını çok iyi bilmesi ve ikili mücadelelerde son derece gözü pek olması nedeniyle defansif bir orta saha oyuncusu olarak yetiştirilecekti. Altyapıda geçen yaklaşık 20 aylık kısa bir sürenin ardındansa Fabio Capello'nun profesyonel SPAL kariyeri başlayacaktı. 29 Mart 1964'te Sampdoria'ya karşı oynadıkları ve 3–1 kaybettikleri maçta da kariyerinin ilk Serie A müsabakasına çıkacaktı.

Ne var ki o sezon SPAL için hiç de iyi gitmemekteydi ve çoktan düşme hattına inmişlerdi. Sezon sonuna gelindiğinde de mavi–beyazlı ekip Serie B'nin yolunu tutmak zorunda kalıyordu. Dolayısıyla Capello'nun futbolculuğundaki ilk tam sezonu niteliğindeki 1964–65 sezonu da Serie B'de geçecekti. Bu, aynı zamanda Capello'nun bu ligde geçirdiği tek sezon olacaktı zira SPAL, o sezonun sonunda ligde üçüncü

sırayı alarak tekrardan Serie A'ya yükselmişti. Sonraki iki sezondaysa mavi-beyazlılar Serie A'da tutunmayı başarırken Capello da ligin dikkat çeken genç oyuncuları arasına girmeyi bilmişti. Bu sayede, 1966-67 sezonunun ikinci yarısında önemli bir diz sakatlığı geçirmesine rağmen 1967 yazında ilk profesyonel transferini yapacak ve Roma'ya imza atacaktı.

Roma'da sivrildi, Juventus'ta parladı

Capello, Roma'da üç sezon forma giymişti. O dönemde sarı-kırmızılı ekipse Serie A'nın orta sıralarında kalmıştı. Roma, ligde istediği sonuçları alamasa da 1969'da İtalya Kupası'nı kazanmış, 1969-70 sezonunda Kupa Galipleri Kupası'nda da başarılı bir gidişat sergilemiş, hatta çeyrek finalde Göztepe'yi eleyerek yarı finale de yükselmişti. Ancak bu turda karşılaştıkları Gornik Zabrze ile üç maçta da berabere kalmalarının ardından finali yazı-tura atışıyla kaçıracak kadar da şanssızlardı.

Yine de Capello, ikinci sezonundan itibaren takımın değişmez isimlerinden biri haline gelmişti. Hatta artık kendisi ülkenin en iyi defansif orta saha oyuncuları arasında gösterilmekteydi. 1970-71 sezonuyla birlikte de Capello'nun adresi Juventus olacaktı.

Juventus, son dokuz sezonda sadece bir kez şampiyon olabilmişti ve bir yeniden yapılanma içerisine gitmek istiyorlardı. Bu doğrultuda da 1960'ların efsanevi Inter'inde kaptanlık yapan Armando Picchi'yi takımın yeni teknik direktörü yapmışlar ve birçok transfer de gerçekleştirmişlerdi. Çiçeği burnunda teknik direktör Picchi'nin saha içinde takımın liderliğine soyundurmak istediği isimse Capello'ydu.

Siyah-beyazlı ekip için o sezon iyi başladıysa da sezon ortasına gelindiğinde kulüp büyük bir şokla karşı karşıya kalacaktı. Armando Picchi, kaburgasında kötü huylu bir tümöre rastlanması nedeniyle görevinden ayrılmak zorunda kalıyordu. Talihsiz teknik adam üç ay sonrasındaysa maalesef amansız hastalığa yenik düşecekti. Bu şok gelişme, Juventus'u da elbette son derecede olumsuz etkilemişti. Picchi'ye teşhis konmasından sonra çıktıkları 12 maçta 10 kez berabere kalıp yalnızca iki kez kazanabilmişler ve şampiyonluk yarışına da havlu atmışlardı.

Juventus, o sezon aynı zamanda Fuar Şehirleri Kupası'nda da mücadele etmekteydi ve Barcelona, Twente, Köln gibi takımları eleyerek finale kalıp, Leeds United'ın karşısına çıkmıştı. Finalin, 26 Mayıs 1971'de Torino'daki ilk maçı, yoğun yağış nedeniyle ilk yarının sonunda tatil edilmişti. Tam da o sırada Picchi'nin vefat haberinin gelmesiyse Juventuslu oyuncuları iyice yıkmıştı. İki gün sonra, silbaştan başlanan maçtaysa ortaya 2-2'lik bir beraberlik çıkacaktı. Capello, takımını 2-1 öne geçiren golü attıysa da bu, galibiyet için yeterli olmamıştı. Bir hafta sonra İngiltere'de oynanan rövanş maçıysa 1-1 sona eriyor ve Juventus, deplasman golü kuralı nedeniyle kupayı Leeds'e kaptırıyordu.

Dünya Kupası'nda umduğunu bulamadı

1971-72 sezonuyla birlikteyse Juventus adına işler düzelmeye başlayacaktı. Siyah-beyazlılar ligde Milan ve Torino'nun bir puan önünde şampiyonluğa ulaşıyordu. Capello ise dokuz gole imzasını atarak kariyerinin en skorer sezonunu geçirmişti. Bu büyük çıkışla birlikte kendisi nihayet İtalya Millî Takımı'na da seçilecekti. Ancak 13 Ma-

yıs 1972'de Gök Mavili formayla çıktığı ilk maçta Belçika karşısında 2-1'lik bir yenilgi yaşayacaktı. Ertesi sezon Juventus üst üste ikinci kez Serie A'da şampiyonluğa ulaşırken, Şampiyon Kulüpler Kupası'ndaysa Marsilya, Magdeburg, Ujpest ve Derby County'yi eleyerek geldiği finalde Cruyff'lu Ajax'ın bu kupadaki peş peşe üçüncü zaferine engel olamamış ve rakibine tek golle boyun eğmişti.
Capello'nun uluslararası kariyerindeki en önemli anlardan biriyse 1974 Dünya Kupası olacaktı. Ancak İtalya, bu turnuvada beklediğini bulamayacaktı. İlk turda Polonya, Arjantin ve Haiti'ye rakip olan Gök Mavililer, sadece zayıf Haiti'yi mağlup edebilecek ve Arjantin'le berabere kalıp Polonya'ya 2-1 kaybedince gruptan çıkamayacaktı.

Capello, Polonya maçında takımının tek golünü attıysa da bu, İtalya'nın elenmesine mâni olamamıştı.
Dünya Kupası sonrasında, 1974-75 sezonunda Juventus ile üçüncü ve son Serie A şampiyonluğunu yaşayan Capello, bir yıl sonra, 30 yaşına geldiğindeyse Torino ekibinden ayrılacak ve futbolculuk kariyerindeki son durak olacak Milan'a imza atacaktı. Capello, dört sezon boyunca sırtında taşıyacağı kırmızı-siyahlı formayla da 1977'de İtalya Kupası ve 1979'da da Serie A şampiyonlukları yaşayacaktı. Tecrübeli oyuncu, 1980 yılındaysa profesyonel futbolculuk kariyerini noktalayacaktı.

Altı maçlığına teknik direktör

Lâkin bu bir son sayılmazdı. Zira Capello'nun kafasında artık iyi bir teknik direktör olmak vardı. Bunun için ilk olarak İskoçya'da çeşitli kurslara katılmıştı. 1982 yılına gelindiğindeyse Milan'ın genç takımını çalıştırmaya başlayacaktı. Buradaki dört yıllık tecrübenin ardındansa 1986-87 sezonuna girilirken A takım teknik direktörü Nils Liedholm'un yardımcılığına getiriliyordu. Kırmızı-siyahlıların Liedholm yönetiminde beklediğini bulamaması üzerineyse İsveçli teknik adamla ligin bitimine beş maç kala yollar ayrılmış ve kalan maçlarda geçici teknik direktör olarak takım Capello'ya emânet edilmişti. 5 Nisan 1987'de Milan'ın Torino'yu tek golle devirdiği maçta kulübede ilk kez birinci adam olarak oturan Capello, bu maçla birlikte son beş karşılaşmayı ikişer galibiyet ve beraberlikle geride bırakıyor, ayrıca Milan'ın beşinci sırayı Sampdoria ile paylaşması üzerine de UEFA Kupası'na katılacak son takımın belirleneceği play-off maçında da takımın başında yer alıyordu. Milan, söz konusu play-off mücadelesindeyse Sampdoria'yı 1-0 mağlup etti.
Milan, her ne kadar Capello yönetiminde o sezonun son kısmında tatmin edici bir görüntü çizse de kulüp

başkanı Silvio Berlusconi ertesi sezon takımı Arrigo Sacchi'ye emanet edecekti. Bundan sonraki dört yıllık dönemse biraz tuhaftı. Berlusconi, Capello'nun Milan kulübü çatısı altından ayrılmasını istemiyordu. Onu ilk olarak çeşitli yöneticilik kurslarına yollamıştı. 1989 yılındaysa AC Milan'ın da futbol şubesini teşkil edeceği Polisportiva Milan adında bir spor kulübü kuran Berlusconi, bu kulübün yöneticiliğine Capello'yu getirmişti. Az önce de dediğimiz gibi tuhaf bir gelişmeydi bu zira söz konusu kulübün içerisinde futbolun yanı sıra voleybol, buz hokeyi, beyzbol ve ragbi gibi branşlar bulunmaktaydı. 1991 yılındaysa Capello, nihayet hayalindeki fırsatı yakalayacaktı. İtalya Millî Takımı'nın başına geçen Arrigo Sacchi'nin yerine Berlusconi ona Milan Teknik Direktörlüğü'nü teklif etmişti.

Nihayet hayal ettiği görevde

Sacchi'nin Milan'ı 1988'de Serie A'da şampiyon olmasının ardından 1989 ve 1990'da Şampiyon Kulüpler Kupası'nı da kazanmış ve tüm zamanların en iyi takımlarından biri olarak

1991-92 sezonunu namağlup şampiyon bitiren Albertini'li, Gullit'li, Rijkaard'lı, Van Basten'li Milan takımının başında Capello vardı....

anılmaya başlamıştı. Hollandalı yıldızlar Ruud Gullit, Marco van Basten ve Frank Rijkaard'ın yanı sıra Franco Baresi, Paolo Maldini ve Roberto Donadoni gibi İtalya Millî Takımı'nın da değişmez isimlerine sahip olan Milan'ın başına teknik direktörlük geçmişinde sadece altı maç bulunan Capello'nun getirilmesiyse ilk başlarda Milan taraftarları arasında fazlasıyla yadırganmıştı. Ayrıca Capello'nun Berlusconi tarafından kendisiyle pek de alâkalı olmayacak bir vazife olan Polisportiva Milan yöneticiliğine getirilirken bunu sorgusuz sualsiz kabul etmesi de taraftarların gözünde bir nevi eksi puandı. Sacchi gibi çok sert prensipleri olan bir teknik direktörün ardından takımın başına Berlusconi'nin emir eri niteliğinde birisinin geldiğini düşünüyorlardı. Ancak Capello, bu düşüncede olanları yanıltmakta gecikmeyecekti. Sacchi'nin oyun anlayışı üzerinde fazla değişikliğe gitmeyen Capello, sadece artık 32 yaşına gelmiş olan Carlo Ancelotti'nin yerine orta sahaya altyapıdan yetişen 20 yaşındaki Demetrio Albertini'yi monte etmişti. Ruud Gullit'i de forvetten ziyade ofansif orta saha olarak kullanmayı tercih etmekteydi.

Bu ufak rötuşlar sonrasında elde edilen neticeyse muazzamdı. Milan, Serie A'da çıktığı 34 maçta 22 galibiyet, 12 de beraberlik alarak namağlup şampiyon oluyordu. Bu aynı zamanda Serie A'nın 1929'da kurulmasından beri bir takımın kazandığı ilk yenilgisiz şampiyonluktu (Enteresan bir bilgi: Serie A'da 1978-79 sezonunu Perugia namağlup tamamlamış ve bu alanda bir ilki başarmıştı ama 30 maçın 19'unda berabere kaldığı için ligde ikinci sırayı alabilmişti). Capello'nun takımının o sezon dikkat çeken bir başka özelliğiyse gol yollarındaki başarısıydı. Kırmızı-siyahlılar rakip filelere 74 gol göndermişler ve son 30 yılda Serie A'daki en golcü takım olmuşlardı. Milan, sezon boyunca tek yenilgiyi, İtalya Kupası yarı finalinde Juventus'a 1-0 kaybettiği ve elendiği maçta tatmıştı. Kırmızı-siyahlılar o sezon Avrupa kupalarınaysa, bir yıl önce UEFA'dan almış oldukları cezadan ötürü katılamamışlardı.

İlk büyük finalini Marsilya'ya kaybetti

1992-93 sezonuyla birlikte Milan, Avrupa kupalarına geri dönüyor ve Şampiyonlar Ligi'nin başlangıç sezonunda yerini alıyordu. Kadrosunu Jean-Pierre Papin, Dejan Savicevic ve Zvonimir Boban gibi isimlerle de takviye eden kırmızı-siyahlılar, ilk iki turda Olimpia Ljubljana ve Slovan Bratislava engellerini zorlanmadan aşarken, grup aşamasındaysa Göteborg, PSV ve Porto'ya rakip olmuş ve oynadığı altı maçın hepsini kazanmış, hâliyle de grubunu lider bitirerek finale yükselmişti. Kupada oynadığı 10 maçtan da galibiyetle ayrılan ve bu karşılaşmalarda 23 gol atarken kalesinde sadece bir gol gören Milan, 26 Mayıs'ta Münih'te Marsilya'ya karşı oynayacağı finalin de mutlak favorisiydi. Ne var ki beklenen olmuyor ve Marsilya, söz konusu maçı Basile Boli'nin tek golüyle kazanarak kupayı Fransa'ya götürüyordu. Milan Serie A'daysa bir kez daha şampiyonluğa ulaşmıştı. Bu kez yenilgisiz değillerdi belki ama sadece iki kez kaybetmişlerdi.

Capello'nun Milan'ı, 1994'te Şampiyonla 4-0'la hezimete uğrata

Ertesi sezonsa Milan hayli zorlu bir dönemece girmek üzereydi. Üç Hollandalı efsanesinin artık sonuna gelinmişti. Ruud Gullit Sampdoria'ya, Frank Rijkaard Ajax'a gitmişti. Marco van Basten'inse yaşadığı ağır sakatlık sonrası futbol hayatı bitme noktasına gelmişti. Takıma yapılan takviyelerden kâğıt üzerinde en önemli duranları Brian Laudrup ve Florin Raducioiu'ydu fakat bu ikili de uyum sorununu aşamayacaktı. Bu noktada ise Capello'nun koşullara göre farklı taktikler üretebilme becerisi devreye girecekti. Takımın eski hücum gücüne ulaşamayacağını görmesi çok uzun sürmemiş ve daha defansif bir anlayışı benimsemişti. Ekim ayındaki ara transferde de Marcel Desailly'yi Marsilya'dan alarak zaten çok güçlü olan geri dörtlüsünün önüne çok önemli bir emniyet supabı daha eklemişti. Sezon başında alınan Cristian Panucci ile birlikte Tassotti-Costacurta-Baresi-Maldini şeklindeki geri dörtlü zaten rotasyon derinliğini kazanmıştı. Desailly'nin de gelmesiyle birlikte Milan'a gol atmak artık deveye hendek atlatmak gibi bir şey olmuştu. Nitekim kırmızı-siyahlılar o sezon Serie A'da üst üste üçüncü şampiyonluklarını kazanırken 34 maçta kalelerinde sadece 15 gol görmüşlerdi. Öte yandan attıklarında da hayli dramatik bir düşüş söz konusuydu. Önceki iki sezonda 139 golü bulunan takım, bu sezon sadece 36 golde kalmıştı. Fakat o kadar az yiyorlardı ki, dokuz maçlarını 1-0 kazanmışlar, sekiz defa da 0-0'lık beraberlikler almışlardı. Kaybettikleri maç sayısıysa yalnızca üçtü.

ır Ligi finalinde Cruyff'un Barcelonasını arak zafere ulaşmıştı....

Cruyff'un Barcelonasını bozguna uğrattı

Capello'nun belki de kariyerinin en önemli anıysa Şampiyonlar Ligi'nde gelecekti. İlk iki turda Aarau ve Kopenhag'ı tahmin edilebileceği gibi gol yemeden eleyen Milan, grup aşamasında da Porto, Anderlecht ve Werder Bremen'le yaptığı altı maçta iki galibiyet, dört de beraberlik almış ve kalesinde sadece iki gol görmüştü. Ardından o yılki statü gereği evinde tek maç üzerinden oynadığı yarı finalde de Monaco'yu 3-0'la geçen Milan, bir kez daha finale adını yazdırmıştı. 18 Mayıs'ta Atina'da oynanacak finalde Milan'ın rakibiyse Barcelona olmuştu. Açıkçası finalden önce futbol kamuoyunun çoğunluğu Barcelona'yı favori görüyordu. Grup aşamasında sadece altı gol atabilen Milan'ın yerine 13 gol atmış Barcelona, ofansif anlamda çok üstün bir performans ortaya koymuştu. Milan adına daha önemli bir handikapsa takımın en güçlü yeri olan savunmasının göbeğinde yer alan Alessandro Costacurta ile Franco

Baresi'nin sarı kart cezaları nedeniyle finalde forma giyemeyecek olmalarıydı. Bu durumda Fabio Capello'nun nasıl bir taktik uygulayacağı da merakla beklenmekteydi. Maçta Costacurta'nın yerine yedek oyuncusu Filippo Galli'yi sahaya süren, Baresi'nin yerine de Maldini'yi çeken Capello, sol bekte Maldini'den doğan boşluğuysa Panucci'yi orada oynatarak aşmayı amaçlamaktaydı.
Kırmızı-siyahlılar, finale beklenenden çok daha etkili başlayacaklardı. 22'nci dakikada sağ kanatta hareketlenen Dejan Savicevic, Miguel Angel Nadal'dan güzel bir şekilde sıyrıldıktan sonra Barcelona ceza alanına giriyor, ardından da topun dibine akıllıca dokunarak arka direkte boş kalan Daniele Massaro'yu görüyordu. Massaro da boş kaleye golü atmakta zorlanmayınca Milan 1-0 öne geçmişti. İlk yarının durakladığı dakikalarındaysa bu kez soldan Roberto Donadoni hareketleniyor ve Albert Ferrer'i geçtikten sonra kale çizgisine iniyordu. Sonrasında Donadoni'nin topu geriye çıkardığı noktadaysa yine Massaro vardı ve tecrübeli golcü düzgün bir vuruşla ikinci kez ağları sarsacak,

böylece Milan da devre arasına 2-0'lık üstünlükle girecekti. Barcelona Teknik Direktörü Johan Cruyff'un ikinci yarı için kafasında nasıl bir plan olduğunuysa maçı izleyen kimsenin öğrenmesi mümkün olmayacaktı. Zira henüz 47'nci dakikada Nadal, sol taç çizgisi kenarında topu Savicevic'e kaptırıyor ve Yugoslav oyuncu, topu kontrol edip Barcelona ceza alanının yan çizgisi üzerine geldiğinde kaleci Andoni Zubizarreta'nın önde olduğunu görerek harika bir aşırtma vuruşla üçüncü defa fileleri havalandırıyordu. Barcelona artık çökmüştü. Maça son noktayı koyansa, 58'inci dakikada Marcel Desailly oluyordu. Orta sahada yaptığı presle topu kazanan, ardından da Albertini ile bir verkaça giren Desailly, bunun sonucunda sol çaprazdan Barcelona ceza sahasına girmiş ve en sonunda da sağ ayak içiyle topu uzak köşeye fevkalâde bırakarak maçın skorunu ilân etmişti. 4-0 kazanan Milan, tarihinde beşinci kez Avrupa'nın en büyüğü olurken Capello da artık dünyanın en iyi teknik adamları arasında anılır hâle gelmişti.

Real Madrid'i şampiyon yapıp geri döndü

1994-95 sezonundaysa Milan adına işler tersine dönecekti. Ligde önceki üç sezonda sadece beş yenilgi gören takım bu kez tek sezonda sekiz defa mağlup oluyor ve bunun neticesinde de puan cetvelinin dördüncü sırasında kalıyordu. Milan, Şampiyonlar Ligi'ndeyse Ajax, Salzburg ve AEK ile birlikte yer aldığı grupta Ajax'ın ardından ikinci sırayı almasının ardından çeyrek finalde Benfica'yı, yarı finalde de Paris St. Germain'i devirerek finale yükselmiş ve bir kez daha Ajax'ın karşısına çıkmıştı. Gelgelelim kırmızı-siyahlılar 24 Mayıs'ta Milano'da oynanan maçta bitime beş dakika kala Patrick Kluivert'tan gelen golle yıkılıyor ve mücadeleyi 1-0 kaybediyordu. Milan, Arsenal'e 0-0 ve 2-0'lık skorlarla üstünlük sağladığı UEFA Süper Kupa'yı kazanarak teselli bulacaktı.
1995-96 sezonuna George Weah ve Roberto Baggio gibi flaş transferlerle giren Milan, bu sezon tekrar zirveyi ele geçirirken, Capello yönetimindeki dördüncü şampiyonluğuna uzanıyordu. UEFA Kupası'nda çeyrek finalde 2-0 kazanılan ilk maçın ardından deplasmanda Bordeaux'ya 3-0 kaybedilerek elenilmesiyse sezonun hayal kırıklığı sayılırdı.
Capello, o sezonun sonundaysa yepyeni bir maceraya atılacak ve Real Madrid'in yeni teknik direktörü olacaktı. Real, önceki sezon son 19 yılın en kötü derecesini elde edip ligi altıncı sırada tamamlamış ve Avrupa kupalarının da dışında kalmıştı. Bir yeniden yapılanma şarttı ve bu dönüşüm çerçevesinde takımın teknik patronluğuna da Capello lâyık görülmüştü. Davor Suker, Predrag Mijatovic, Roberto Carlos, Bodo Illgner, Cristian Panucci ve Clarence Seedorf gibi oyuncular da İspanyol devinin kapıldığı transfer çılgınlığı neticesinde renklerine bağladığı başlıca isimlerdi. Yine de Bobby Robson tarafından çalıştırılan ve kadrosunda kariyerinin belki de en parlak günlerini yaşamakta olan Fenomen Ronaldo'yu barındıran Barcelona, şampiyonluk yarışında Real Madrid'den daha şanslı görülmekteydi. Buna rağmen takımına sonuç odaklı bir futbol oynatan Capello, izleyenlere Ronaldolu Barcelona kadar keyif vermese de ligi, Katalan ekibinin iki puan önünde şampiyon olarak tamamlamayı başaracaktı. Ne var ki Real Madrid Başkanı Lorenzo Sanz'ın oynanan futbolun keyif vermemesiyle ilgili sorunları vardı ve bu, başkanla Capello arasında ciddi anlaşmazlıklar çıkmasına yol açmış ve başarılı teknik adam, bitime haftalar kala sezon sonunda ayrılacağını açıklamıştı. Dolayısıyla kazanılan şampiyonluğun tadı da biraz buruk olmuştu. Madrid dönüşünde yeniden Milan'ın başına geçen Capello, bu ikinci dönemindeyse aradığını hiç bulamayacaktı. Eski gücünden uzakta olan kırmızı-siyahlılar, önceki sezonu 11. sırada tamamlamışlardı ve Capello'nun gelişi de dertlere derman olmayınca 1997-98 sezo-

nunu da 10. sırada bitiriyorlardı. Bunun üzerine Milan ile Capello'nun yolları bir kez daha ayrılırken deneyimli teknik adam bir yıl süresince dinlenmeyi tercih ediyor, 1999-2000 sezonundaysa futbolculuğunda formasını giydiği bir diğer kulüp olan Roma'nın başına geçiyordu.

Roma ve Juventus'u da zirveye taşıdı

Roma, daha evvel Serie A'da sadece iki kez, 1942 ve 1983'te şampiyon olabilmişti. Capello yönetiminde hayalleri bir kez daha ligin zirvesine çıkmaktı. Sarı-kırmızılı ekip, 1999-2000 sezonunda bu beklentilerin uzağında kalıp ligi altıncı sırada bitirse de sonraki sezon hedefe ulaşacaktı. 2000 yazındaki transfer döneminde savunmaya Walter Samuel, orta sahaya Emerson ve tabiî en önemlisi de forvete Gabriel Batistuta gibi isimleri transfer eden Roma'da Capello, önceki yıllarda uyguladığı 4-4-2, 4-2-3-1 ve 4-3-3 gibi taktiklerinin aksine bu kez 3-4-1-2 şablonunda karar kılmıştı. Bu şekilde ileride Montella ve Batistuta ikilisinin arkasında Francesco Totti'yi serbest olarak oynatabiliyor, Cafu ve Vincent Candela gibi beklerle de kanatlara işlerlik kazandırabiliyordu.
Bu taktikle 34 maçta 75 puan toplayan Roma, Juventus'un iki puan önünde tarihinin üçüncü şampiyonluğuna ulaşacaktı.
Roma'da 2003-2004 sezonunun sonuna kadar görev yapan Capello, bu süre zarfında başka şampiyonluk yaşayamazken iki kez ligi ikinci olarak noktalayacaktı. 2004-2005 sezonuyla birlikteyse Capello'nun adresinde bu defa futbolculuğu döneminde en çok emek verdiği kulüp olan Juventus vardı.
Capello, Juventus'u 2004-2005 ve 2005-2006 sezonlarında üst üste iki şampiyonluğa ulaştıracaktı ulaştırmasına ama 2006 yazında patlak veren Calciopoli skandalı neticesinde bu şampiyonluklar, İtalya Futbol Federasyonu tarafından geri alınacaktı. Hatta Juventus Genel Menajeri Luciano Moggi'nin hakem atamalarını etkilemek amacıyla yaptığı telefon görüşmelerini şike kapsamında değerlendiren federasyon, bunun üzerine Juventus'u Serie B'ye düşürme kararı da alıyordu. Kararın uygulanmasıyla birlikte Capello da görevinden ayrılacaktı.
Capello, 2006-2007 sezonunda bir kez daha Real Madrid'in başına geçerken İspanyol ekibindeki bu dönemi de ilkine benzer bir şekilde gelişecekti. Real Madrid, dört yıl aradan sonra yeniden şampiyon olmuştu olmasına ama başkan Ramon Calderon, Capello'nun sonuç odaklı futbol anlayışının Real Madrid gelenekleriyle örtüşmediğini öne sürerek sezon bitiminde İtalyan teknik adamın görevine son verecekti.

Millî takım hocalığı kendisine yaramadı

Bundan sonrasındaysa Capello'nun kariyerinin sonbaharı olarak adlandırabileceğimiz bir döneme girilecekti. İngiltere Millî Takımı, Steve McClaren yönetiminde girdiği EURO 2008 elemelerinde büyük bir şok yaşamış ve Hırvatistan ile Rusya'nın gerisinde kalınca turnuvaya katılamamıştı. Bunun üzerine de İngiltere Futbol Federasyonu McClaren ile yollarını ayırmış ve takımı çok büyük isimli bir teknik adama emanet etme kararı almıştı.

Akıllarına gelen ilk isim de Capello'ydu. Capello da kendisine gelen teklifi kabul edecek ve böylece ilk kez millî takımlar düzeyinde bir göreve başlayacaktı.
Capello yönetimindeki İngiltere'nin ilk hedefi, 2010 Dünya Kupası'nda başarılı olabilmekti. İngiltere, elemelerde Hırvatistan, Ukrayna, Belarus, Kazakistan ve Andora ile karşılaştığı grupta oynadığı 10 maçın dokuzunu kazanıp grup lideri olurken Hırvatistan'ı da devre dışı bırakarak bir bakıma iki yıl öncesinin intikamını almıştı. Ancak Güney Afrika'daki turnuva, İngilizler adına hiç de iyi gitmeyecekti.
ABD, Slovenya ve Cezayir ile birlikte yer aldıkları ilk tur gruplarında ilk iki maçlarında berabere kalıp sadece Slovenya'yı yenebilmişler ve bunun sonucunda da grubu ikinci sırada bitirip ikinci turda çapraz taraftaki grubun lideri Almanya ile eşleşmişlerdi. Almanya maçıysa hayli trajikti. Almanlar yaklaşık yarım saat içinde 2-0 öne geçmiş, İngiltere ise kısa süre içinde farkı bire indiren golü bulmuş, hatta ilk yarının sonlarında Frank Lampard ile ikinci golü de atmıştı. Fakat topun kale çizgisini neredeyse bir metre geçtiğini yan hakem görmeyince bu gol geçerli olmamıştı. Bunun moral bozukluğunu üzerinden atamayan İngilizler, ikinci yarı kalelerinde iki gol daha görünce de sahadan 4-1'lik ağır bir yenilgiyle ayrılıp turnuvaya veda etmişlerdi.
Bu kötü sonuca rağmen görevine devam etme kararı alan Capello, EURO 2012 elemelerinde de İngiltere Millî Takımı'nın başındaydı. Karadağ, İsviçre, Galler ve Bulgaristan ile oynadığı sekiz maçta beş galibiyet, üç de beraberlik alan İngilizler, sorunsuz bir biçimde grubunu lider bitirip turnuva için gerekli vizeyi almıştı. Fakat 2012'nin Şubat ayında İngiltere Futbol Federasyonu'nun hakkında ırkçılık suçlaması çıkan John Terry'nin kaptanlığının elinden alındığını açıklaması sonrası Capello, böylesine ciddi bir suçlamaya mahkemenin karar vermesini beklemeden oyuncuya ceza kesilmesinin âdil olmadığı söyleyecek ve buna tepki olarak görevini bıraktığını açıklayacaktı.
Aslında bir süredir federasyonla arasında problemler yaşanmaktaydı ve Terry olayı da bardağı taşıran son damla olmuştu.
Bu ayrılığın ardından Capello, kulüpler düzeyine dönmektense şansını bir başka millî takımda deneme kararı alıyor ve biraz da sürpriz bir tercihte bulunarak Rusya'nın başına geçiriyordu. Fakat burada da aradığını bulamayacaktı.
Rusya, 2014 Dünya Kupası elemelerinde Portekiz, İsrail, Azerbaycan, Kuzey İrlanda ve Lüksemburg'u geride bırakıp grup lideri olarak Brezilya vizesi aldıysa da Brezilya'daki turnuvanın ilk turunda Cezayir ve Güney Kore ile berabere kalıp Belçika'ya mağlup olunca grubunu üçüncü bitirip erkenden eleniyordu. Rusya, EURO 2016 elemelerine de iyi bir başlangıç yapamayınca Rusya Futbol Federasyonu, 2015 yılının Haziran ayında Capello'nun görevden alındığını açıklayacaktı.
Capello'nun kariyerindeki son durak ise Çin oluyor ve kendisi 2017 Haziran'ında Jiangsu Suning ekibiyle anlaşıyordu.
Ancak yaklaşık dokuz ay sonra, istenen sonuçların alınamaması üzerine bu macera da tatsız bir şekilde noktalanacaktı. Capello, Jiangsu'dan ayrılmasından birkaç hafta sonraysa teknik direktörlük kariyerini resmen noktaladığını açıklıyor ve futbolun yakın tarihi içerisindeki çok önemli bir dönem de böylece son buluyordu.

Ptt
www.ptt.gov.tr /PTTKurumsal /Ptt.Kurumsal /pttkurumsal
444 1 788

Efsanenin dönüşü

Bundan 10 yıl öncesine kadar İskoç futbolu denildiğinde akla ilk gelen kulüp, Celtic'ten önce Rangers olurdu. Rangers, 2012'de iflâs etmesinin ve ligden düşürülmesinin ardından zorlu günler geçirse de Steven Gerrard'ın önderliğinde dokuz yıl sonra eski günlerine geri döndü.

Tesadüfler hayatınızın gidişatının değişmesinde büyük rol oynayabilir. Liverpool Akademisi'nde çalışırken neredeyse Milton Keynes Don ile anlaşmak üzere olan Steven Gerrard, kendini bir anda Glasgow'da, Rangers kulübünün menajeri olarak buldu. Aradan geçen üç sezonda Rangers, Gerrard'ın önderliğinde eski günlerine geri döndü. Bununla da kalmadı, rekorlar kırarak 55'inci şampiyonluğuna ulaştı. Rangers, böylece dünya futbolunda en fazla lig şampiyonluğu kazanan futbol kulübü unvanının da sahibi oldu.
Çok değil, iki yıl önce bütün bunların olacağı söylense, buna ancak birkaç hayalperest Rangers'lı inanırdı.
Peki, bu mucize nasıl ortaya çıktı? Rangers'ın şampiyonlukla biten yükselişinin hikâyesi nasıl gelişti?
Bütün her şey, Mayıs 2018'de Steven Gerrard'ın Rangers'ın yeni menajeri olarak basına

Steven Gerrard

tanıtılmasıyla başladı. Gerrard'ı göreve getiren Rangers'ın eski başkanı Dave King, bu kararın bir risk olduğunu kabul ediyor. King, *"Sonucun ne olacağını bilmediğinizde karar verirsiniz"* diyor. Liverpool efsanesi ile ilgili riskin, daha çok onun karakteri, kişiliği, mizacı, bilgisi, deneyimi ve kulübe getirecekleriyle ilgili olmadığını düşünen King, Gerrard'la ilgili tek olumsuzluğun, onun daha önce menajerlik yapmamış olması olduğunu ifade ediyor. *"Daha önce menajerlik yapmasa da Steven'ın lider, kazanan biri olduğunu ve menajerliği de öğreneceğini biliyorduk"* cümlesi, Rangers'ın bu tercihinin nedenini açıklıyor.

Rangers, futbolu bıraktıktan 18 ay sonra İskoç futbolunun en önemli iki kulübünden birinin başına geçen Gerrard'a işi öğrenmesi ve felsefesini geliştirmesi için gerekli olan zamanı ve imkânları sağladı. Rangers'ın başına geçtikten sonra Gerrard'ın yaptığı en doğru iş, ekibini yanında getirmesiydi. Ekibi, onun başarısında büyük bir pay sahibi. Deneyimli Garry McAllister, Gerrard'ın uzun süredir sırdaşı olan teknik antrenör Tom Culshaw ve 20 yıllık deneyime sahip Michael Beale, çok değerli futbol insanları olarak kabul ediliyor. Chelsea, Liverpool ve Sao Paulo'da görev yapan Beale, Rangers'ta antrenmanları yöneten isim. Antrenmanları genelde kenarda izleyen Steven Gerrard, ancak gerek duyarsa müdahalede bulunuyor.

James Tavernier

Rangers teknik ekibi, zaman içinde takıma her biri yapacağı işi bilen oyuncularla net bir oyun planı kazandırdı. Steven Gerrard, önceki Rangers menajerlerinden farklı bir yapıya sahipti. Önceki menajerler Mark Warburton ve Pedro Caixinho, çalışmaların incelenmesinden hoşlanmazdı. Yaşanılan form düşüklüklerinde ve alınan kötü sonuçlarda gelen eleştirilerden rahatsız olurlardı. Bu, Gerrard için ise işin doğasında var olan bir durumdu. O, talepkâr olunmasını ve üzerinde baskı hissetmeyi seviyor. Gerrard göreve başladığında İskoç futbolunda Celtic hegemonyası yaşanıyordu. Brendan Rodgers, Celtic'i yenilmez ve bütün kulvarlarda kupa kazanan bir takım hâline getirmişti ve takım, üst üste tam yedi kez şampiyonluk kupasını havaya kaldırmıştı. Gerrard için böyle güçlü ve yenilmez bir takımı, üstelik de ilk menajerlik tecrübesinde alt etmek hiç de kolay olmayacaktı.

Gerrard görevi devraldığında, UEFA Avrupa Ligi ön elemesinde Lüksemburg ekibi Progrès Niederkorn'e elenen, Aberdeen'in de gerisinde kalarak sezonu üçüncü sırada tamamlayan bir takımın başına gelmişti. Üstelik geniş bir transfer bütçesi yoktu ve dengeli bir kadroya da sahip değildi. Gerrard takımın başına gelince

Gerrard ve ekibi

23 futbolcuyla yollar ayrıldı. Aralarında Allan McGregor, Connor Goldson, Scoot Ardfield, Borna Barisic, Nikola Katic gibi isimlerin de bulunduğu 18 oyuncu kadroya katıldı. Gerrard'dan önceki sezon Rangers kalesinde 50 gol görmüştü. Bu, Celtic'in o sezonda yediğinin iki katıydı. Rangers, ilk yedi sırada yer alan takım içerisinde en fazla gol yiyeniydi. Genç İngiliz menajer, savunma dörtlüsünü yenilerken takımın beklerinden James Tavernier'i de kaptanlığa getirdi. Gerrard ile her geçen sezon oyununu ilerleten 29 yaşındaki Tavernier, bir bek olmasına karşın şampiyonluk sezonunda takımın hücumdaki en efektif isimlerinin başında geldi. Tavernier, bu sezon 19 gol atıp, 16 asist yaparak dünya futbolundaki en üst hücum performansını gösteren bek oldu.

Gerrard'ın savunmada yaptığı değişiklik hemen meyvesini verdi. Gerrard, ilk sezonda 27, pandemi nedeniyle kısa kesilen sezonda ise 19 gol yiyen bir takım ortaya çıkarmıştı.

Gerrard, takımın oyununu geliştirmek için oyuncuların zihinsel ve duygusal gelişimine yardım etti. Taktiksel olarak kendi aklındakileri

sahaya yansıtmak istedi. Göreve geldiği günden bu yana baskın ve topa sahip olma temelli bir oyun oynatmak istiyordu. Bu amacına tam anlamıyla bu sezon ulaştı. Üç sezonda yapılan transferlerle birlikte istediği taktiksel oyunu sahaya yansıtabildi. Steven Gerrard, sakatlık sorunlarından kaynaklanan alternatif oyuncu azlığı nedeniyle oyun içerisinde yaşadığı sorunları çözmeyi de adım adım öğrendi. Rangers'ın hücumdaki en önemli silahı Alfredo Morelos'un sakatlıklarına çözüm olarak, takımın ona bağımlılığını azalttı. Ayrıca Gerrard, sakatlıklardan kurtulması için 24 yaşındaki futbolcunun oyun tarzını değiştirdi. Merkez forvet olarak savunma oyuncularıyla fiziksel temasa girmesini önlemek için Morales'i geriye çekti. Kolombiyalı oyuncu geçen sezona göre daha az gol atsa da diğer arkadaşlarını hücumda aktif hâle getirdi, onların gol atmasına daha fazla katkıda bulunmaya başladı.

Steven Gerrard, oyun planında değişik dizilişler denese de 4-3-3'ü ana oyun planı olarak benimsedi. Oyun içerisinde geriye düşülen maçlarda 2-5-3'ü de oynatmaktan çekinmeyen İngiliz menajer, oyununun üzerine eklemeler yaparak sahaya devamlı olarak müdahale etme şansını yakaladı.

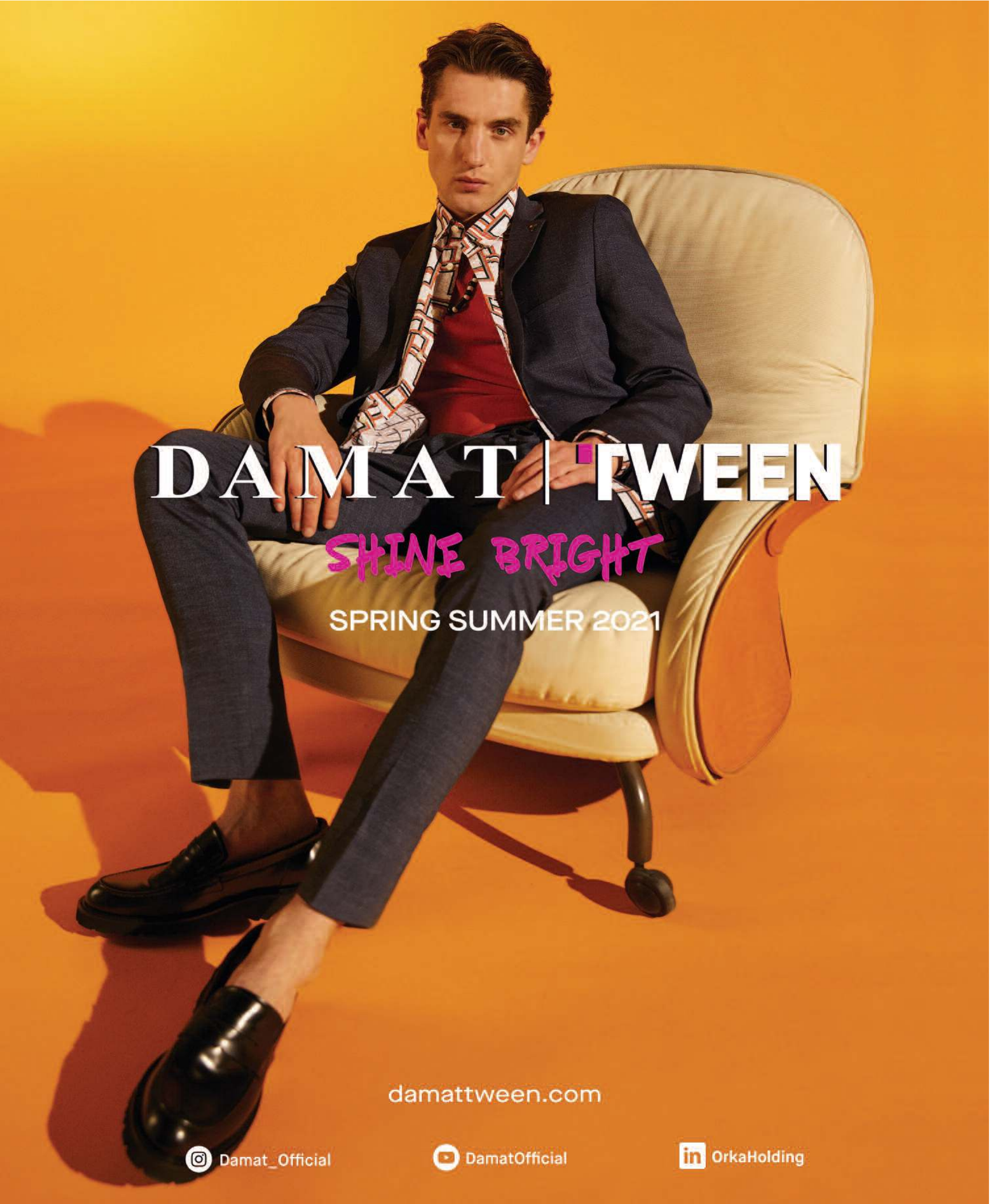
Rangers, son üç sezonun her birinde performansını daha da geliştirdi. Her ne kadar takım şampiyonluk kupası dışında bir kupa kaldıramasa da yaşanan gelişim, puan durumuna ve elde edilen skorlara yansıdı. Rangers, Gerrard'ın ilk sezonunu üst üste altı galibiyetle tamamlamıştı. Üstelik bu galibiyetlerden biri, ezeli rakip Celtic'e karşıydı. Ertesi sezon lig kupasında finale kadar yükselen Rangers, Old Firm'deki en iyi performanslarından birini sergilemesine karşın 1-0 mağlup oldu. İlk sezonu galibiyet serisiyle sonlandıran ve ikinci sezona da iyi başlayan Gerrard'ın Rangers'ı, Covid-19 öncesi sezonun erken bitirilmesi kararı verilirken, dokuz maçta 13 puan kaybetmişti. Sezon ertelendiğinde Rangers, Celtic'in 13 puan gerisinde yer alıyordu. 2020-21 sezonu ise Rangers'ın 149 yıllık tarihindeki en başarılı sezonlardan biri oldu. Rangers, sezon başlangıcında arka arkaya yedi maç gol yemeyerek 1906'dan beri en uzun gol yememe serisine imza attı. 56 maçta sadece iki defa yenilen

Glasgow ekibi, ligde oynadığı 38 maçta da yenilmeyerek sezonu namağlup ve 100 puan barajını aşarak bitirdi. Ayrıca 38 maçın 26'sında gol yemeyerek bir rekora imza attılar. Yedikleri 13 golle Britanya futbol tarihinde bir sezonda ligde en az gol yiyen takım unvanının sahibi oldular ki bu unvan, 2004-05 sezonunda 15 gol yiyerek şampiyon olan Jose Mourinho'nun Chelsea'sine aitti. Hibernian'ın 1902-03'teki şampiyonluğundan bu yana ilân edilen en erken şampiyonluğa imza atan Rangers, sezonu 132 gol atıp kalesinde sadece 37 gol yiyerek kapadı. Glasgow ekibi, son üç sezon dikkate alındığında oynadığı 46 maçta sadece iki kez sahadan mağlup ayrıldı. Steven Gerrard ile Avrupa kupalarında da kazanma alışkanlığını yeniden elde eden Rangers, UEFA Avrupa Ligi'nde sadece bir maç kaybederek, geçen sezon olduğu gibi son 16 turuna kadar yükseldi. Bu sezonun taraftarlar açısından en sevindiren yanıysa, 1999-00 sezonundan bu yana Celtic'e yenilmeden bir sezonun tamamlanmış olmasıydı. Altı maçtır Celtic'e yenilmeyen Rangers, bu maçlardan beşinde sahadan galip ayrıldı.

Steven Gerrard'ın elde ettiği başarılar, elbette akla onun bir gün Liverpool menajeri olup olmayacağı sorusunu da getiriyor. Özellikle Liverpool'un bu sezon arka arkaya kötü sonuçlar aldığı dönemde Gerrard ile Liverpool, aynı cümle içinde çokça telaffuz edildi. Buna karşın Gerrard, Liverpool menajerliği için henüz çok erken olduğunu düşünüyor. Başarılı menajer geçen ay Daily Mail'e verdiği röportajda günün birinde Liverpool'un başına geçmek istediğini saklamıyor.

Ama o günün bugün olduğunu düşünmüyor. Rangers menajeri olduktan 1037 gün sonra lig şampiyonluğuna ulaşan Steven Gerrard, Başkan Douglas Park ve Southamptan'dan gelen Sportif Direktör Ross Wilson ile birlikte kulüp kültürünü değiştirdi. Rangers eski günlerindeki gibi kazanan bir kulüp oldu. Gerrard ile Rangers mükemmel bir uyum yakaladı. Genç menajer, saha içerisinde ve saha dışında Rangers'ı temsil etmenin ne gerektirdiğini çok iyi bilen biri olarak kulübün 150'nci kuruluş yıldönümüne denk gelen 2021-22 sezonunda daha büyük başarılara imza atmak istiyor. Gelecek sezon UEFA Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edecek Rangers, kim bilir belki de kimsenin beklemediği sonuçlara imza atarak futbolseverleri şaşırtmaya devam edecek!

DAMAT | TWEEN
SHINE BRIGHT
SPRING SUMMER 2021
damattween.com
Damat_Official
DamatOfficial
OrkaHolding

Hayal kırıklıkları

Lille ile Paris Saint-Germain'in, Atletico Madrid ile Real Madrid'in son haftaya kadar süren şampiyonluk mücadelesi, Rangers ve Inter'in uzun aradan sonra kazandıkları lig şampiyonlukları, Robert Lewandowski'nin Gerd Müller'in kırılamayan 40 gollük rekorunu kırması ve daha niceleri... Bu sezon, futbol adına farklı ve özel çok sayıda hikâye yaşandı. Buna karşın beklentileri karşılayamayan, futbolseverleri üzen, hayal kırıklığına uğratan ya da şaşırtan performans ve olaylara da şâhit olduk. Bu sezon hayal kırıklığı olarak adlandırılabilecek kulüp, oyuncu ve olayların birkaçını derledik.

Mustafa Taha

Real Madrid ve Barcelona

Dünya futbolunun en fazla gelir elde eden iki kulübü beklentilerin gerisinde bir sezon yaşadı. La Liga'da dokuzunca haftada Atletico Madrid'e kaptırdıkları liderliği sezon sonuna kadar geri alamadılar. Real Madrid, Kral Kupası'nda son 32 turunda 3. Lig temsilcisi Alcayano'ya elenirken, UEFA Şampiyonlar Ligi'nde de yarı finale kadar yükselmekle yetindi. İspanya Süper Kupası'nı finalde Athletic Bilbao'ya 3-2 yenilerek kaybeden Barcelona ise rövanşı Kral Kupası finalini 4-0 kazanarak aldı. Şampiyonlar Ligi'nde son 16 turunda Paris Saint-Germain'e elenen Katalan temsilcisi, ligde 17 maçlık yenilmezlik serisi yakalasa da son dört haftada kaybettiği puanlarla 2007-08 sezonundan bu yana ilk kez sezonu ilk iki sıra dışında tamamladı. Sezon geride kalırken dünya futbolunun iki büyük kulübü toplamda sadece bir kupa ile 2020-21 sezonu tamamladı.

Juventus

Son 10 yılda arka arkaya dokuz lig, dört kupa, beş süper kupa şampiyonluğu yaşayan, iki UEFA Şampiyonlar Ligi finali gören bir kulüp için hayal kırıklıkları dolu bir sezon geride kaldı. Juventus yönetiminin geçen sezon Şampiyonlar Ligi son 16 turunda Lyon'a elenmesinin ardından Maurizio Sarri'nin görevine son verip daha önce teknik direktörlük tecrübesi bulunmayan Andrea Pirlo'yu göreve getirmesi istediği etkiyi gerçekleştirmedi. Pirlo'nun kendi kurmadığı bir takımın başına gelmesi saha içerisinde istediği etkiyi oluşturamamasındaki etkenlerden biri oldu. Sezonu Inter'in 13 puan gerisinde kapatan Juventus, Şampiyonlar Ligi biletini de son hafta Napoli'nin puan kaybıyla birlikte elde edebildi. Barcelona'nın önünde grubunu lider tamamlamasına karşın son 16 turunda Porto'ya elenmesi Torino ekibi için sezonun en büyük hayal kırıklıklarından biri oldu. Siyah-beyazlılar için sezonun teselli ödülleri Atalanta'yı yenerek elde edilen İtalya Kupası ve Napoli'yi mağlup ederek kazanılan İtalya Süper Kupası'ydı.

Jose Mourinho

Portekizli teknik adam, 2000'lerin ilk 10 yılında dünya futbolunun en önemli teknik direktörlerinin başında geliyordu. Futbolun değişmesine karşın Jose Mourinho'nun oyun anlayışında çok da büyük değişimler yaşanmadı. Bunun da sonucunda 56 yaşındaki teknik adamın son üç teknik direktörlük deneyimi de sezon ortasında sona erdi. Aralık 2015'te Chelsea'den ayrılan, Avrupa Ligi Kupası'nı havaya kaldırdığı Manchester United'dan Aralık 2018'de görevine son verilerek gönderilen Jose Mourinho'nun akıbeti Tottenham'da da değişmedi. İyi başlanılan sezonda Kasım ayında liderliğe yükselen Kuzey Londra ekibinde Şubat ayında oynanan yedi maçta alınan altı mağlubiyet işleri zorlaştırdı. Avrupa Ligi'ne son 16 turunda Dinamo Zagreb'e elenerek veda eden Tottenham, İngiltere Federasyon Kupası'nda da beşinci turda elendi. 13 yıldır kupa kazanamayan Tottenham'ı Lig Kupası'nda finale çıkaran Jose Mourinho'nun görevine finalden bir hafta önce alınan kötü sonuçlar nedeniyle son verildi.

Celtic

İskoç ekibi Juventus gibi sezona üst üste 10'uncu şampiyonluk hedefiyle başladı. UEFA Şampiyonlar Ligi ikinci ön eleme turunda Ferençvaroş'a yenilerek elenmesi Celtic'in kötü bir sezon geçireceğinin de habercisiydi. Şampiyonlar Ligi'nden elenmesiyle Avrupa Ligi'nde yoluna devam eden Celtic; Milan, Lille ve Sparta Prag'la aynı grupta yer aldı. Grubu sonuncu sırada tamamlayan Celtic, Avrupa kupaları defterini Aralık ayında kapattı. Kötü sezon başlangıcı lige de yansıdı. Ezeli rakibi Rangers'ın üstün formu karşısında geride kalan yeşil beyazlılar, sezonu 25 puan geride ikinci sırada tamamladı. Kötü giden sezonun en büyük hayal kırıklıklarından biri de 1999-2000'den bu yana sezonun Rangers'a karşı maç kazanamadan tamamlanmasıydı.

Lig Kupası'na ikinci turda veda eden Celtic, İskoçya Kupası'nda da dördüncü turda Rangers'a kaybetti. Bu sezonki altı Old Firm'den sadece birinde berabere kalan Celtic, beş maçtan ise mağlup ayrıldı. Kötü geçen sezonun bedelini menajer Neil Lennon ödedi. Kuzey İrlandalı teknik adam, Şubat ayı sonunda görevinden istifa etti.

Andre Villas-Boas'ın istifası

Bu sezonun en ilginç olaylarından biri Andre Villas-Boas'ın Marsilya Teknik Direktörlüğü'nden istifasıydı. 2019'un Haziran ayında Marsilya ile anlaşan Portekizli teknik adam bir yıllık anlaşma istemiş fakat Fransız kanunları yüzünden iki yıllık anlaşma yapılmıştı. İlk sezonu lig ikinciliğini ve UEFA Şampiyonlar Ligi vizesini alarak tamamlayan Marsilya'da bu sezon işler yolunda gitmiyordu. Fakat Villas-Boas'ın ayrılması, sportif sebeplerden kaynaklanmadı. Marsilya, Ocak ayı transfer döneminde Celtic'ten Olivier Ntcham'i sezon sonuna kadar kiralamıştı. Fakat bu transferden Portekizli teknik direktörün haberi yoktu. Andre Villas-Boas, düzenlediği basın toplantısında, "Uyandım ve sabah bir transfer anlaşması gördüm. Bu kulübün politikasına katılamıyorum. Marsilya'dan hiçbir şey, para istemiyorum. Sadece ayrılmak istiyorum" cümlelerini söyleyerek görevinden istifa etti. Marsilya ise istifa kararının ardından yaptığı açıklamada, istifa kararına değinmeden Villas-Boas'a ceza verileceğini bildirdi. Marsilya'nın bu süreçteki politikası sezonun hayal kırıklıklarından biri olarak yerini aldı.

Schalke 04 ve Werder Bremen

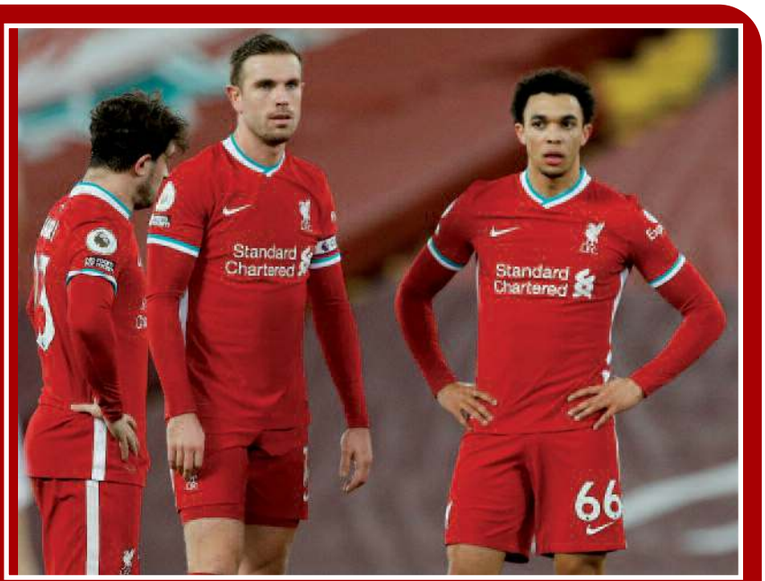

Bundesliga'nın iki önemli kulübü, Schalke 04 ve Werder Bremen küme düşerek lige veda etti. Maddi sıkıntılar içerisinde bulunan Schalke, geçen sezonun ortasından bu yana istediği sonuçları alamıyordu. Ocak 2020'den bu yana ligde maç kazanamayan takımda bu sezon beş teknik direktör görev yaptı. Üst üste 30 maç kazanamadıktan sonra Ocak ayında Hoffenheim karşısında aldıkları galibiyetle en uzun süre lig maçı kazanamayan takım rekorunu egale etmekten son anda kurtuldular. 34 haftada sadece üç kez kazanabilen Schalke, 1987–88 sezonundan sonra ilk kez küme düştü. Werder Bremen'in hikâyesi ise Schalke'den oldukça farklıydı. 10 Mart'a kadar küme düşmesine pek de ihtimal verilmeyen yeşil-beyazlılar, son 10 haftada sadece bir puan toplayınca 40 yıl sonra Bundesliga'ya veda ederek taraftarlarını büyük bir hayal kırıklığına uğrattı.

Liverpool

Jürgen Klopp'un önderliğinde Liverpool, geçen sezon 30 yıllık şampiyonluk özlemine son verirken rakiplerini sürklase etmişti. Son şampiyondan bu sezon da benzer bir performans bekleniyordu. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Covid-19 nedeniyle fikstürün ve sezonların sıkışması, üstüne gelen sakatlıklar Liverpool'un beklenenden uzak bir sezon geçirmesine neden oldu. Savunmadaki en önemli isim ve takımın lideri Virgil van Dijk'ın Ekim ayında sakatlanarak sezonu kapatması Liverpool'da tâmiri imkânsıza yakın bir yara açtı. Van Dijk ile başlayan sakatlıklar zincirinin sona ermemesi Klopp'un işini zorlaştırdı. Bu sezon 18 farklı stoper ikilisiyle mücadele eden Liverpool, 2021'de çok kötü bir iç saha performansı sergileyince şampiyonluk bir yana ilk dört sıra için bile oldukça geride kaldı. Şubat başından Mart başına kadar evinde oynadığı üst üste altı maçı da kaybeden Kırmızılar, Jürgen Klopp döneminde bir takvim yılı içerisinde en fazla mağlubiyet aldığı devreyi yaşadı. Mart ayı ortasından itibaren

geçen sezonu akıllara getiren bir form yakalayan Liverpool, son 10 lig maçından sekizini kazanarak Şampiyonlar Ligi vizesini almayı başardı. Buna karşın Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finalde, Federasyon Kupası ve Lig Kupası'nda da dördüncü turda elenen Liverpool, Community Shield'de de Arsenal'e penaltı atışları sonucunda yenilerek sezonu kupasız kapattı.

Sergio Agüero

Arjantinli futbolcu, 10 sezondur formasını giydiği Manchester City'de sergilediği performansla Premier Lig tarihine geçmeyi başaran bir isim. Lig tarihinde en fazla gol atan yabancı futbolcu olan Agüero, City ile geçirdiği önceki dokuz sezonun hepsinde 30 maçın üzerinde forma giyip 20 gol barajını aşmayı bilmişti. City'deki kariyeri boyunca çalıştığı Roberto Mancini, Manuel Pellegrini ve Pep Guardiola'nın hücumdaki ilk seçimi olan 32 yaşındaki futbolcu, kariyerinin belki de en kötü sezonunu yaşadı. Sakatlıklar nedeniyle sadece 19 maçta forma giyebilen Agüero, 17 yıllık kariyerinin en az gol attığı sezonunu geride bıraktı. Premier Lig'de 4, Lig Kupası'nda da 1 olmak üzere sadece 5 gol kaydeden Arjantinli forvet, ligde oynanan Chelsea maçında kaçırdığı Panenka penaltısıyla da bu sezonun kendi adına en kötü anlarından birine, belki de en kötüsüne imza attı.

Avrupa Süper Ligi Projesi

Nisan ayının son günlerinde UEFA'nın yeni Şampiyonlar Ligi formatını açıklayacağı kongresi beklenirken, futbol tarihinin en önemli gündem maddelerinden biri önümüze aniden düştü. Dünya futbolunun önde gelen 12 kulübü, Real Madrid Başkanı Florentino Perez'in önderliğinde Avrupa Süper Ligi adı verilen 20 takımdan oluşacak yeni bir projeyi hayata geçirdiklerini açıklamıştı. Ancak UEFA da buna karşılık FIFA ve ülke federasyonlarının desteğini alarak söz konusu kulüplere ve o kulüplerde forma giyen futbolculara yaptırım uygulanacağı açıklamasında bulundu. Avrupa Süper Ligi'ne dâhil olan İngiliz kulüplerinin taraftarları, kulüplerin aldığı karara büyük tepki vererek protesto gösterileri yapmaya başladı. Bunun sonucunda Real Madrid, Barcelona ve Juventus dışındaki dokuz kulüp, 48 saat içerisinde ligden ayrıldıklarını açıkladı.

Ayrılan kulüpler UEFA ile görüşerek mutabakata vardı. Sadece sezonun değil futbolun tarihinin en büyük hayal kırıklıklarından biri olan bu girişimin tek iyi yanıysa futbolseverlerin ve taraftarların futbolun hâlâ en önemli unsuru olduklarını herkese bir kere daha hatırlatmasıydı.

Gönülden Kaleme

İsmail Gökçek

Şüphe

TDK sözlüğüne bakıldığında şüphenin karşılığında kuşku yazıldığını görürsünüz. Her iki kelimenin açılımı da özetle, bir insanın herhangi olay karşısında duyduğu emin olamama veya güvensizlik duygusudur.

Şüphe, insanlar için olağan bir duygu olsa da kimi zaman bu duygu gereksiz veya aşırı olarak belirebilir. Şüphe, öncelikle bir yargıdan veya hükümden önce hissedilen tereddütle ortaya çıkar. Bu duygunun sebepleri, olayın veya hükmün inandırıcı oluşuna göre değişiklik göstermektedir. Bununla beraber, bir hükmün inandırıcılığı, kişiden kişiye de değişiklik gösterebilmektedir.

Bilimde şüphe insanlığın gelişiminde, bugünlere gelmesinde ana sebeplerinden biridir, çünkü bilimsel şüphe rasyoneldir, soru sorar. Bilim dünyasında rasyonel şüphenin sorduğu sorular sonucu, insanlığın gelişimine katkıda bulunduğunu gördüğümüz örneklere bolca rastlanabilir. İrrasyonel şüphenin birlikte hareket ettiği durumlarda neler oluyor, bir de onu irdeleyelim. Hani şüpheyi anlatan bir deyimimiz var, "İçime bir kurt düştü" diye... Bu kurdu irrasyonel şüpheyle beslediğinizde, zaman içinde bir paranoyaya girmeniz kaçınılmazdır. Bu durum neticesinde sosyal hayatınız felç olur, muhatabınıza, fiziksel şiddete varan uygulamalara götürür bu duygu. Kadın-erkek ilişkilerinden başlayarak toplumun her kesiminde irrasyonel şüphenin verdiği zararı görmemiz mümkündür.

2020-2021 futbol sezonunda şampiyonluk yarışını ilk üç sırada bitiren kulüplerimizin yöneticileri, teknik direktörleri sezon içinde takımlarının formsuz olduğu dönemlerde alınan başarısız sonuçlar için, hele ki hakem hatasıyla maç ya da puan kaybetmişlerse, hata unsurunu yok sayarak, söylemleri ve suçlamalarıyla, bilerek veya bilmeyerek ülke futbolunun marka değerinin, en önemlisi de futbolumuzun itibarının yerle yeksan edilmesinin sebebi oldular. Dışarıdan bakıldığında bu söylemler doğrultusunda "Türk futbolunda organize yasadışı bir oluşum var, onların dediği takım şampiyon oluyor veya küme düşürülüyor. Süper Lig'de şampiyon olmak isteyen, bu oluşumla anlaşmak zorunda, Şayet anlaşma olmazsa o takım hayatta şampiyon olamaz" algısının oluşması kaçınılmaz oluyor. Maalesef yöneticilerimizin takımlarının menfaatlerini koruduklarını taraftarlarına göstermek adına,

ülkemiz futbolunun göreceği zararı düşünmeden sezon içindeki söylemlerinin yansıması bu.

Hata unsurunu kasıt olarak gören, buna göre de söylemlerde bulunan yönetici ve hocaların kulüplerine baktığımızda, ülkemiz futbolunun lokomotifi olan kulüplerden bazıları olduğunu görürüz. Bu kulüplerimizin özgül ağırlıkları oldukça fazladır. Örneklendirirsek, bu kulüplerimiz yüz yılı aşan kuruluş tarihleriyle, taraftar sayılarıyla,

ulusal medyadaki destekleriyle futbolumuzda hatırı sayılır hacimde yer kaplar. Hacim konusunu şu örnekle pekiştirelim... Bir kilo demir ile bir kilo pamuk eşit ağırlıktadır, fakat pamuğun kapladığı alan demire göre daha fazladır. Bu kulüplerimizin tepkileri de demir etkisi yaratır... Demem o ki, futbolumuzda güçlü etkiye sahip kulüplerin, onlara rağmen bir organizasyon tarafından şampiyon olmalarının

engellenmesi mümkün değildir. İşin özü, bu söylemler sadece futbolumuzu değersizleştirmekten öteye gitmez. Maalesef sorumlu makamlarda bulunanlar, bu dili kullanmaya başladıkları sezonlar itibariyle bu güne kadar analarının ak sütü gibi kazandıkları şampiyonlukları şüpheli hale getirebiliyorlar. Şunu da hatırlatmakta fayda var, bu yıllar içinde üç takımımız da şampiyonluklar yaşadı.

2020-21 sezonunda ligde ve kupada şampiyon olan Beşiktaş camiasını, Sergen Yalçın Hoca ile ekibini ve futbolcuları kutlarım. Gerçekten hak ettikleri bir çifte şampiyonluk kazandılar. Ligin en zor sezonunu geride bıraktık. Bir tarafta pandemi, bir tarafta üç günde bir oynanan maç trafiği, hastalıklar, sakatlıklar neticesinde takımların eksik kalmaları sonucunda hocaların zorlanması, seyircisiz maçlar, şampiyonluğu özel ve değerli kıldı. Sezonun bize kazandırdıklarından biri de üç günde bir maç oynama pratiğimizin artmasıydı. Gerçi futbolcular ve hocalar biraz zorlansalar da futbolseverlere zaman zaman çok güzel müsabakalar izlettiler. Averajla şampiyonluğu kaçıran Galatasaray veya son ana kadar bu yarışın içinde olan Fenerbahçe de ipi göğüsleseydi, hak ettikleri, çok kıymetli bir şampiyonluk elde edeceklerdi. Bir de kazanılan şampiyonluğu değersizleştiren söylemler olmasaydı... Bu sezon boyunca en çok şikâyet edilen hakemlere gelecek olursak... Hata yaptılar mı? Elbette yaptılar hatta bazen maçların sonuçlarına etki edecek hatalar yaparak bazı takımların canlarını da yaktılar. Ama adı üstünde, yaptıkları hataydı. Ben hakemlerimizin mükemmel bir sezon geçirdiklerini, futbolumuzun her kurumuyla kusursuz işlev gördüğünü iddia etmiyorum. Şayet öyle olsaydı bu söylemlerin hiç biri söylenmemiş olur, ligimiz de dünyanın en çok izlenilen liglerinden biri olurdu. Yapılan hataların kasıtlı yapılan eylemler olarak görülmesi sonucu verilen demeçlerin futbolumuza zarar verdiğini, kullanılan üslubun futbolumuzun geleceği için âcilen terkedilmesi gerektiğini, bu dil, bu üslup devam ettirilirse ülkemiz futbolunun saygınlığının küme düşeceğini söylüyorum.

Rasyonel şüphenin bilimin gelişmesi için çok önemli olduğunu söylemiştik. Futbolumuzun gelişimi için de rasyonel şüphenin sorduracağı soruların cevaplarını bularak, kısa, orta ve uzun vadeli planlarımızı yaparak, enerjimizi yel değirmenleriyle savaşarak harcamak yerine, dünyanın saygın, izleyenlerin sergilenen futboldan zevk aldığı liglerinden biri olması için hep beraber enerjimizi olumlu yönde harcayarak katkıda bulunalım.

Millî Takımımıza Avrupa Şampiyonası'nda başarılar dilerim.

Yaşam sevinciniz hiç bitmesin. Sevdiklerinizi korumak için "maske, mesafe ve temizlik" kuralına uyalım...

İki süper: Adana Demirs

18 takımın yarıştığı TFF 1. Lig'de ilk iki sırayı alan Adana Demirspor ile GZT Giresunspor Süper Lig'e yükseldi. Yılport Samsunpor, İstanbulspor, Altay ve Altınordu'nun play-off'a kaldığı lige veda eden üç takım Akhisarspor, Ankaraspor ve Eskişehirspor oldu.

TFF 1. Lig'de 34 haftalık maraton Adana Demirspor'un şampiyon, GZT Giresunspor'un da ikinci olarak Süper Lig biletini almasıyla sona erdi. 34 haftalık maratonda Süper Lig'e yükselecek iki takımın da son hafta maçlarıyla kesinleşmesi, zirvedeki yarışın ne kadar çetin geçtiğinin göstergesiydi. Geçen sezon pandemi sebebiyle düşmenin kaldırılmasıyla ligde kalan Ankaraspor ve 3 de ceza puanı bulunan Eskişehirspor'un yanı sıra Akhisarspor da son üç sırada kalarak Misli.com 2. Lig'in yolunu tuttu.

Sezonun ilk yarısı sona erdiğinde Giresunspor 35 puanla ilk sırada yer alıyor, yeşil-beyazlıları 24 puanla İstanbulspor, 33 puanla Yılport Samsunspor, 32 puanla Altay, 31 puanla Adana Demirspor ve 30 puanla Tuzlaspor takip ediyordu. GZT Giresunspor uzun haftalar liderliğini korurken, 32'nci haftada averajla koltuğa oturan Adana Demirspor kalan iki haftada da yerini koruyarak 70 puanla şampiyonluğa ulaşırken, GZT Giresunspor aynı puan

spor ve GZT Giresunspor

ve averajla ikinci sırayı alarak Süper Lig'in yolunu tuttu. Yılport Samsunspor ise bu iki takım gibi 70 puan toplamasına rağmen averajla üçüncü sırada kalarak play-off oynamak zorunda kaldı.
26 yıl sonra Süper Lig'e geri dönen Adana Demirspor, sezona Ümit Özat yönetiminde girdi ancak takım istediği sonuçları alamadı. 14'üncü haftada Giresun deplasmanında 2-0 mağlup olan Adana Demirspor'un 6 galibiyet, 4 beraberlik ve 4 yenilgiyle 22 puanı bulunuyordu ve lacivert-mavili takım zirvenin 5 puan gerisinde 8'inci sırada yer alıyordu. Ardından takımda Cüneyt Dumlupınar dönemi başladı. Fakat 19 Şubat'ta iç sahada Altay karşısında uğranılan 2-1'lik yenilgi, bu dönemin de çabuk bitmesine yol açtı. Dumlupınar dönemi sona erdiğinde Adana Demirspor 38 puanla dördüncü sırada yer alıyordu ama lider Giresunspor'un 12, Yılport Samsunspor'un da 8 puan gerisindeydi ve kalan 12 haftada bu farkın kapanması da pek mümkün görünmüyordu. Üstelik takımın başına getirilen Samet Aybaba'nın işlemleri yetişmediği için tribünden izlediği deplasmandaki Ümraniyespor maçı da golsüz sonuçlanmış, Giresunspor ve Yılport Samsunspor da o haftadaki maçlarını farklı kazanarak aradaki farkı ikişer puan daha arttırmıştı. Gelin görün ki Samet Aybaba dönemi, Adana Demirspor'a adeta sihirli değnek etkisi yapacak ve lacivert-mavili takım kalan 11 haftada 10 galibiyet, 1 beraberlikle 31 puan daha toplayıp mucizevî bir şampiyonluğa imzasını atacaktı. Bu bölümde Giresunspor 17, Samsunspor ise 21 puan alabilecek ve averajla Adana Demirspor'un arkasında kalacaktı.
Samet Aybaba öncesindeki 38 gol atıp 23 gol yiyen Adana Demirspor, Aybaba'lı 11 müsabakasında ise 22 gol atıp sadece 4 gol yiyecekti. Yani Aybaba, 1.65 olan maç başına gol ortalamasını 2'ye çıkarırken, 1 olan gol yeme ortalamasını da 0.36'ya çekmişti.
44 yıl sonra Süper Lig'e dönen GZT Giresunspor ise Hakan Keleş yönetiminde tamamladığı sezonun her iki yarısına da aynı performansı gösterdi. Yeşil-beyazlı ekip her iki yarıda da 35'er puan topladı. Sezonun ikinci yarısında daha golcü bir kimlik sergileyen Giresunsor'un buna rağmen ilk yarıdakiyle aynı puanı toplaması ilginçti. GZT Giresunspor sezonun ilk yarısında

25 olan gol sayısını ikinci yarıda 29'a yükseltirken, her iki devrede de birbirine yakın sayıda (13-14) gol yedi. Sezona yenilgiyle başlamasına rağmen 17'nci haftada ele geçirdiği liderlik koltuğunu 32'nci haftaya kadar koruyan ve sezonun en uzun süre liderlikte kalan takımı olan GZT Giresunspor, 32'nci haftada Altınordu deplasmanında golsüz beraberlikle Adana Demirspor'a kaptırdığı koltuğu geri alamasa da hemen arkasındaki Yılport Samsunspor'a da yakalanmayarak Süper Lig hasretini dindirmesini bildi.

Ertuğrul Sağlam yönetiminde bir sezon önce 1. Lig'e yükselen Yılport Samsunspor ise Süper Lig'e direkt dönüş hedefine çok yaklaşmasına rağmen bu fırsatı averajla kaçırdı. Kırmızı-beyaz-siyahlı takım sezon boyunca hiç liderlik koltuğuna oturamasa da hep şampiyonluk yarışının içinde kaldı. Sezonun ilk yarısında 33 puan toplayan Karadeniz ekibi ikinci yarıda yenilgi sayısını sabit tutup galibiyet sayısını iki artırsa, ilk yarıya oranla 10 gol fazla atıp iki gol az yese ve 4 puan fazla toplasa bile Adana Demirspor'un son bölümdeki o müthiş atağına karşılık veremedi. Son üç haftaya aynı puanla giren Adana Demirspor, GZT Giresunspor ve Samsunspor üç maçlarını da kazanınca sıralama değişmedi. Yılport Samsunspor, İstanbulspor ve Altay'ın garantilediği play-off'un son bileti için yaşanan son haftadaki yarışı ise Balıkesirspor'u 5-1 yenen Altınordu kazandı. Keçiörengücü'ne ise 3-0'lık Bursaspor galibiyeti yetmedi. Şampiyon Adana Demirspor gibi Giresunspor da 21 maç kazandı. Bu iki takımı 20'şer galibiyetle Samsunspor ve Altay takip etti. Son sırada kalıp

Genel Puan Tablosu

Takım	O	G	B	M	A	Y	P
Adana Demir	34	21	7	6	64	27	7
GZT Giresunspor	34	21	7	6	54	25	7
Y. Samsunspor	34	20	10	4	58	30	7
İstanbulspor	34	19	7	8	62	34	6
Altay	34	20	3	11	66	39	6
Altınordu	34	17	9	8	58	45	6
Keçiörengücü	34	17	7	10	49	28	5
BS Ümraniyespor	34	14	9	11	46	43	5
Tuzlaspor	34	14	5	15	46	53	4
Bursaspor	34	14	4	16	56	57	4
RH Bandırmaspor	34	12	6	16	48	51	4
B. Boluspor	34	12	6	16	38	41	4
AE Balıkesirspor	34	9	8	17	35	53	3
Adanaspor	34	9	7	18	44	55	3
Menemenspor	34	7	13	14	38	62	3
Akhisarspor	34	8	6	20	36	59	3
Ankaraspor	34	6	8	20	33	61	2
Eskişehirspor	34	1	8	25	23	91	

küme düşen Eskişehirspor ise sadece bir maç kazanabildi.
Ligin en az yenilen takımı, sadece dört kez bileği bükülen Samsunspor'du ama Karadeniz ekibini diğer iki rakibinden geride bırakan, 10 beraberliği oldu. İlk iki sıradaki Adana Demirspor ile Giresunspor ise 6'şar maçtan yenik ayrıldı.
Küme düşen takımlardan Eskişehirspor 25, Ankaraspor ve Akhisarspor ise 20'şer maçlarını kaybetti.
Sezonun en çok gol atan takımı 66 golle Altay'dı. Onları şampiyon Adana Demirspor 64, İstanbulspor ise 62 golle izledi. Ligde ikinci sırayı alan Giresunspor 54 gol atarken, bu alanda Samsunspor, Altınordu ve Bursaspor'un da gerisinde kaldı.
En az gol atan takımlar ise 23 gollü Eskişehirspor, 33 gollü Ankaraspor ve 35 gollü Balıkesirspor'du.
Giresunspor atılan gol sayısında geride kalsa da ligin en az gol yiyen takımıydı. 25 gole geçit veren yeşil-beyazlıları, 27 golle Adana Demirspor ve 30 golle Samsunspor izledi.
Eskişehirspor kalesinde gördüğü 91 golle bu alanın en kötüsüydü.
Menemenspor 62, Ankaraspor da 61 gole geçit verdi.
Şampiyon Adana Demirspor ne iç ne de dış sahanın lideriydi ama her ikisindeki dengesi sayesinde hedefine ulaşmasını bildi. Lacivert-mavili takım evinde 37, deplasmanda da 33 puan toplayarak her iki alanda da ikinci sırayı aldı. İç sahada 38 puan alan Samsunspor deplasmanda 32, deplasmanda 34 puan toplayan Giresunspor ise evinde 36 puan topladı.

P
70
70
70
64
63
60
58
51
47
46
42
42
35
34
34
30
26
8

İç Saha Puan Tablosu

Takım	O	G	B	M	A	Y	P
Y. Samsunspor	17	12	2	3	33	16	38
Adana Demir	17	11	4	2	35	11	37
GZG Giresunspor	17	11	3	3	26	11	36
İstanbulspor	17	9	5	3	37	20	32
Altay	17	10	2	5	38	22	32
Keçiörengücü	17	10	2	5	27	12	32
Altınordu	17	9	4	4	25	19	31
RH Bandırmaspor	17	8	5	4	26	23	29
BS Ümraniyespor	17	7	4	6	24	23	25
Bursaspor	17	8	1	8	27	27	25
Tuzlaspor	17	8	1	8	24	27	25
Akhisarspor	17	5	5	7	18	18	20
AE Balıkesirspor	17	5	4	8	21	29	19
Adanaspor	17	5	3	9	26	33	18
Ankaraspor	17	4	6	7	18	25	18
Menemenspor	17	4	6	7	22	32	18
B. Boluspor	17	4	2	11	13	21	14
Eskişehirspor	17	1	6	10	9	36	6

Dış Saha Puan Tablosu

Takım	O	G	B	M	A	Y	P
GZG Giresunspor	17	10	4	3	28	14	34
Adana Demir	17	10	3	4	29	16	33
İstanbulspor	17	10	2	5	25	14	32
Y. Samsunspor	17	8	8	1	25	14	32
Altay	17	10	1	6	28	17	31
Altınordu	17	8	5	4	33	26	29
B. Boluspor	17	8	4	5	25	20	28
Keçiörengücü	17	7	5	5	22	16	26
BS Ümraniyespor	17	7	5	5	22	20	26
Tuzlaspor	17	6	4	7	22	26	22
Bursaspor	17	6	3	8	29	30	21
Adanaspor	17	4	4	9	18	22	16
AE Balıkesirspor	17	4	4	9	14	24	16
Menemenspor	17	3	7	7	16	30	16
RH Bandırmaspor	17	4	1	12	22	28	13
Akhisarspor	17	3	1	13	18	41	10
Ankaraspor	17	2	2	13	15	36	8
Eskişehirspor	17	0	2	15	14	55	2

Not: Eskişehirspor'un 3 ceza puanı bulunuyor.

Paixao üçüncü kez kral

Sezonun gol krallığı bir kez daha şampiyon ya da yakın takipçilerinden değil, ligi 5'inci sırada tamamlayan Altay'dan çıktı. İzmir'in siyah-beyazlı takımında forma giyen 36 yaşındaki Portekizli santrfor Marco Paixao, son iki sezonda olduğu gibi bu sezon da ligin gol krallığı elde etti. İki sezon önce 29, geçtiğimiz sezon ise 22 golle kral olan Paixao, bu sezon da yine 22 golle tacı takmayı başardı. Geçtiğimiz sezon en yakın rakibine 10 gollük fark atan Paixao'nun bu sezon ise yakın bir takipçisi vardı. Giresunspor'un 32 yaşındaki Senegalli santrforu İbrahima Balde de 19 golle ikinci sırayı aldı. Adanaspor'un 26 yaşındaki Bosna-Hersekli forveti Ognjen Ozegovic ve Tuzlaspor'un 30 yaşındaki Brezilyalı santrforu Thuram 14'er gol kaydederken, yerli oyunculardan Altınordulu Enis Destan, Adana Demirsporlu Hasan Kılıç ve İstanbulsporlu Onur Ergün de 12'şer golle listeye isimlerini yazdırdı.

Altay'ın Portekizli santrforu Marco Paixao, üst üste üçüncü sezonda TFF 1. Lig gol krallığını kazandı

GOL KRALLIĞI

KULÜP ADI	OYUNCU	GOL
ALTAY	MARCO FILIPE LOPES PAIXAO	22
GZT GİRESUNSPOR	IBRAHIMA BALDE	19
ADANASPOR A.Ş.	OGNJEN OZEGOVIC	14
TUZLASPOR A.Ş.	ROGERIO CONCEIÇAO DO ROSARIO	14
ALTINORDU	ENİS DESTAN	12
ADANA DEMİRSPOR A.Ş.	HASAN KILIÇ	12
İSTANBULSPOR A.Ş.	ONUR ERGÜN	12
ANKARA KEÇİÖRENGÜCÜ	CEM EKİNCİ	11
ALTINORDU	AHMET İLHAN ÖZEK	10
BURSASPOR	ALİ AKMAN	10
AYDENİZ ET BALIKESİRSPOR	ARB MANAJ	10
ALTINORDU	AHMET DERELİ	9
İSTANBULSPOR A.Ş.	EDUART RROCA	9
GZT GİRESUNSPOR	EREN TOZLU	9
İSTANBULSPOR A.Ş.	İBRAHİM YILMAZ	9
ADANA DEMİRSPOR A.Ş.	MEHMET AKYÜZ	9
ADANA DEMİRSPOR A.Ş.	PA AMAT DIBBA	9

Gol sayısı yükseldi

TFF 1. Lig'de toplam gol sayısındaki düşüş bu sezon yerini yükselişe bıraktı. 2017-18 sezonunda 869 golün atıldığı ligde bu sayı 2018-19 sezonunda 804'e düşmüştü. Geçtiğimiz sezon ise top 770 kez ağlarla buluşmuştu. Bu sezon ise gol sayısında ciddi bir artış yaşandı ve ağlar toplamda 853 kez havalandı. Geçtiğimiz sezona göre 83 gol fazla atılırken maç başına gol ortalaması da 2.51'den 2.78'e yükseldi. Gollerin 599'u ayakla, 133'ü kafayla, 93'ü penaltıdan atılırken, 28 golde de oyuncular kendi kalelerin vurdu. Penaltı golleri geçen sezona göre 24 artış gösterirken, kendi kalesine atılan gol sayısı da 7 arttı. Penaltıdan atılan gollerde Altay 9 golle başı çekti. Siyah-beyazlı takımı 8'er penaltı golüyle Altınordu, Balıkesirspor ve İstanbulspor, 7'şer penaltı golüyle Bandırmaspor ve Tuzlaspor, 6'şar penaltı golüyle Boluspor ve Samsunspor takip etti. Şampiyon Adana Demirspor ile Keçiörengücü 5'er penaltı golü atarken, Süper Lig'e ikinci sıradan yükselen Giresunspor sezon boyunca penaltıdan sadece 1 gol kaydetti.

Atılan 853 golün 369'u sezonun ilk yarısında oynanan maçlarda, 457'si ise ikinci yarıdaki karşılaşmalarda ağlara gitti. İlk yarıdaki 17 haftadan sadece birisinde 30 gol barajı aşılabilirken, 3'üncü haftada 33 gol kaydedildi. Sezonun ikinci yarısında ise

tam altı haftada 30 golün üzerine çıkıldı. En çok gol, 31'inci haftada 35 golle kaydedildi. 30 ve 33'üncü haftalarda ise 34'er gol atıldı. Futbolseverler 26'ncı haftada sadece 13 gol izleyebildi. Bir ve ikinci haftalarda 16, 18'inci haftada 18 ve 23'üncü haftada da 19 golle 20 gol barajının altında kalındı.

GOL, SARI VE KIRMIZI KART SAYILARI

HAFTA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	TOPLAM
GOL SAYISI	16	16	33	21	25	27	26	21	25	26	20	21	21	24	27	22	25	18	29	28	25	23	19	28	25	13	27	31	33	34	35	23	34	32	853
SARI KART	39	48	40	52	48	40	44	40	34	38	54	43	42	45	51	44	44	34	49	43	42	39	27	43	36	43	32	36	37	36	40	29	31	17	1360
KIRMIZI KART	0	1	3	2	2	0	1	1	2	3	4	1	3	1	1	2	2	2	2	3	2	2	2	4	3	4	2	3	1	1	1	0	0	0	61

Centilmen İstanbulspor

Bu sezon gol sayısı artarken, sarı ve kırmızı kart sayılarında isi ciddi gerilemeler yaşandı. Geçtiğimiz sezon 1549 olan sarı kart sayısı, bu sezon 189 azalışla 1360'a geriledi. Geçtiğimiz sezon 93 olan kırmızı kart sayısı da 32 azalışla 61'e indi. Geçtiğimiz sezon Altınordu'nun oturduğu centilmenlik tahtını

KULÜPLERİN GÖRDÜĞÜ KART SAYILARI

KULÜP ADI		
ADANA DEMİRSPOR A.Ş.	68	2
ADANASPOR A.Ş.	88	1
AKHİSARSPOR	86	5
ALTAY	66	2
ALTINORDU	71	4
ANKARA KEÇİÖRENGÜCÜ	61	2
ANKARASPOR	87	4
AYDENİZ ET BALIKESİRSPOR	79	1
BEREKET SİGORTA ÜMRANİYESPOR	70	5
BEYPİLİÇ BOLUSPOR	84	2
BURSASPOR	78	3
ESKİŞEHİRSPOR	79	5
GZT GİRESUNSPOR	71	4
İSTANBULSPOR A.Ş.	57	1
MENEMENSPOR A.Ş.	85	7
ROYAL HASTANESİ BANDIRMASPOR	67	4
TUZLASPOR A.Ş.	80	4
YILPORT SAMSUNSPOR	83	5
TOPLAM	1360	61

bu sezon İstanbulspor devraldı. Ancak bu sezon kırmızı kart görmeyen takım çıkmadı. İstanbulspor 1 kırmızı, 57 sarı kartla en centilmen takım olurken, sarı-siyahlıları 1 kırmızı, 79 sarı ile Balıkesirspor ve 1 kırmızı, 88 sarı ile Adanaspor takip etti. Bu üç takımı ikişer kırmızı kartla 61 sarı kartlı Keçiörengücü, 66 sarı kartlı Altay, 68 sarı kartlı Adana Demirspor ve 84 sarı kartlı Boluspor izledi. Oyuncuları en fazla kırmızı karta muhatap olan takım ise 7 ihraçla Menemenspor oldu. Ümraniyespor, Eskişehirspor ve Samsunsporlu oyunculara ise 5'er kez kırmızı kart gösterildi. En az sarı kart gören takım da ligin centilmeni İstanbulspor oldu. Sarı-siyahlılar oyuncular 57 kez sarı kart görürken, onları 61 sarıyla Keçiörengücü, 66 sarıyla Altay, 67 sarıyla Bandırmaspor ve 68 sarıyla da Adana Demirspor izledi. Sarı kartlarda Adanaspor 88 ihtarla başı çekti. Ankaraspor 87, Akhisarspor 86, Menemenspor 85, Boluspor da 84 sarı kart gördü. Geçtiğimiz sezon kırmızı kart gösterilmeyen hafta olmamıştı. Bu sezonun beş haftasında ise hakemler kırmızı kartlarına hiç başvurmadı. Dokuz haftada ise sadece birer oyuncu kırmızı kart gördü. 11, 24 ve 26'ncı haftalarda ise 4'er kırmızıyla sezonun rekoru kırıldı. En fazla sarı kart 54 kezle 11'inci haftada hakemlerin cebinden çıktı. Sadece üç haftada 50 sarı barajı aşıldı. Son haftada ise sadece 17 oyuncu sarı kart gördü ve hiç kırmızı kartın çıkmadığı bu hafta sezonun en centilmen dönemi olarak kayıtlara girdi. 23'üncü haftada 27, 32'nci haftada da 29 sarı kartla 30 barajının altında kalındı.

SEZONDA EN ÇOK SÜRE ALAN 15 OYUNCU

KULÜP ADI	AD SOYAD		MAÇ SAYISI	TOPLAM DAKİKA
ALTINORDU	ERHAN	ERENTÜRK	34	3060
YILPORT SAMSUNSPOR	NURULLAH	ASLAN	34	3060
ANKARA KEÇİÖRENGÜCÜ	SONER	GÖNÜL	34	3025
ADANASPOR A.Ş.	ISAAC	DONKOR	34	2936
ANKARA KEÇİÖRENGÜCÜ	METİN	UÇAR	33	2901
MENEMENSPOR A.Ş.	TAYFUN	AYDOĞAN	34	2888
ADANA DEMİRSPOR A.Ş.	HASAN	KILIÇ	33	2876
ADANA DEMİRSPOR A.Ş.	JOHER KHADIM	RASSOUL	32	2827
BURSASPOR	BURAK	ALTIPARMAK	32	2793
İSTANBULSPOR A.Ş.	ONUR	ERGÜN	31	2789
İSTANBULSPOR A.Ş.	WELLINGTON	FERREIRA NASCIMENTO	31	2785
ANKARA KEÇİÖRENGÜCÜ	CEM	EKİNCİ	34	2693
ANKARA KEÇİÖRENGÜCÜ	UĞUR	UTLU	32	2691
BURSASPOR	BURAK	KAPACAK	32	2685
BEREKET SİGORTA ÜMRANİYESPOR	SERKAN	GÖKSU	33	2681

İstikrar abidesi yine iki kaleci

Pandeminin etkisi sebebiyle bu sezon ligde oynayan oyuncu sayısında büyük bir artış yaşandı. Geçtiğimiz sezon 34 haftalık maratonda 18 takımda 575 oyuncu forma giyerken, bu sezon oynayan oyuncu sayısı 687'ye yükseldi. Geçtiğimiz sezon takımlar ortalama 32 oyuncuya forma verirken, bu sezon bu ortalama 38'e çıktı. İstikrarın başarıya etkisi, kadroda kullanılan oyuncu sayılarıyla da ortaya çıktı. Ligi ilk üç sırada bitiren Giresunspor 29, Samsunspor ise 32 oyuncu kullandı. Bandırmaspor'da 34, İstanbulspor, Keçiörengücü, ve Bursaspor'da 35, Altay ve Altınordu'da 36, şampiyon Adana Demirspor ile Boluspor'da 38 oyuncu forma giydi. 38 ortalamanın üzerinde oyuncu kullanan takımlar ise genellikle ligin alt sıralarında kalanlar oldu. Ümraniyespor, Adanaspor ve Tuzlaspor 39, Akhisarspor 40, Eskişehirspor ve Menemenspor 41, Balıkesirspor, Ankaraspor da 51 oyuncuya sezon boyunca şans tanıdı. Pandemiye rağmen tıpkı geçtiğimiz sezon olduğu gibi yine de iki oyuncu tüm maçlarda hiç fire vermeden oynamayı başardı. Bu iki isim de geçtiğimiz sezon olduğu gibi yine kalecilerdi. Samsunspor'un 23 yaşındaki kalecisi Nurullah Aslan ile Altınordu'nun 26 yaşındaki file bekçisi Erhan Erentürk, 34 maçın tamamında 90 dakika sahada kalmayı başardı. Keçiörengücü'nün sol beki Soner Gönül 34 maçta 3025, Adanaspor'un sağ beki Isaac Donkor da 34 maçta 2936 dakika oynayarak en istikrarlılar listesine isimlerini yazdırdı.

1 Yıkamada
Mükemmel Leke Çıkarma

Şimdi Ay Yıldızlı Formalarda

P&G | TFF

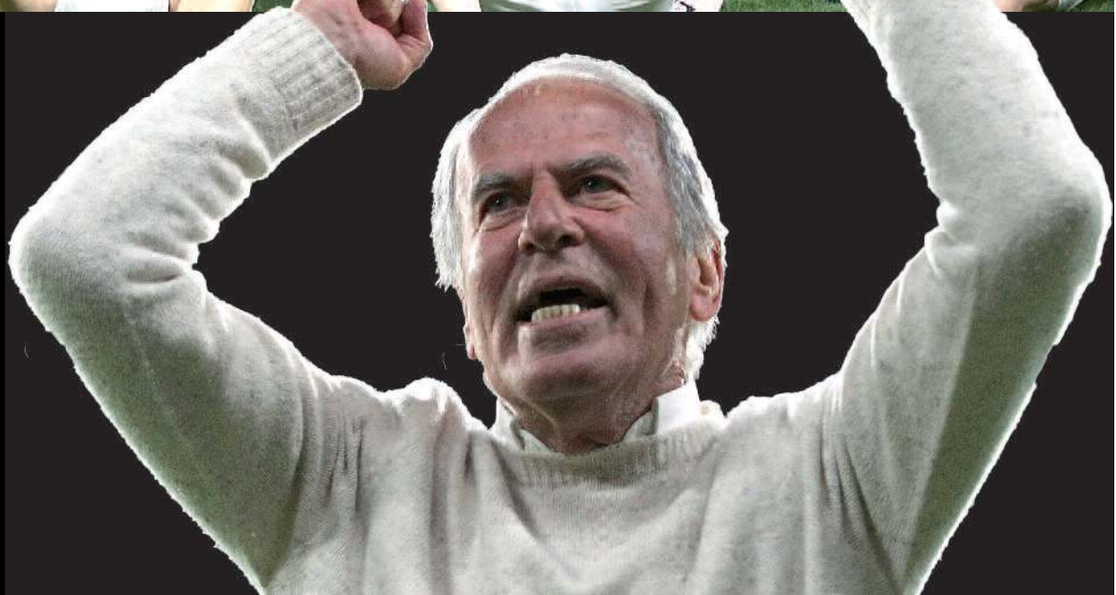
ARIEL

Türkiye Kadın Milli Futbol Takımı Gururlu Sponsoru

Altay efsanesiyle döndü

Altay, tam 42 sezonunu geçirip en son 2003'te veda ettiği Süper Lig'e 18 yıl aradan sonra kulübün efsanesi Mustafa Denizli yönetiminde geri döndü. Ligin bitimine iki hafta kala Altay'ın başına geçen Denizli, play-off'ta önce İstanbulspor, ardından da Altınordu engellerini aşarak takımını Süper Lig'e taşıdı.

TFF 1. Lig'de normal sezonu ilki iki sırada tamamlayan Adana Demirspor ve Giresunspor'un ardından play-off yoluyla Süper Lig'e yükselen üçüncü takım da Altay oldu.

Ligin kurucu takımlarından biri olan ve en üst ligde tam 42 sezon geçiren, bu süreçte yedi kez final oynadığı Türkiye Kupası'nı iki defa da müzesine taşıyan "Büyük" lakaplı Altay, 2002-2003 sezonunda düştüğü Süper Lig'e 18 yıl hasret kalmıştı. Bu 18 yıl içinde çok zor günler yaşayan, 3. Lig'e kadar düşen İzmir'in siyah-beyazlıları, bu süreçte beş defa play-off oynayarak Süper Lig'in kapısını zorlamış ama bir türlü açamamıştı.

Bu sezona Yücel İldiz'in teknik direktörlüğünde başlayan Altay, ilk yarıyı 35 puanlı lider Giresunspor'un 3 puan arkasında, dördüncü sırada tamamlamıştı. Ancak ikinci yarının başında üst üste gelen Samsunspor ve İstanbulspor yenilgileri takımı liderin 9 puan gerisinde bırakınca kan değişikliğine gidildi ve teknik adamlığa Osman Özköylü getirildi. Özköylü döneminde başlangıçta sendeleyen takım sonradan toparlanarak ilk iki sıra için iddialı hale gelse de içeridеki Boluspor yenilgisi ve deplasmandaki Ankaraspor beraberliği bu ihtimali zayıflatacak ve 4-1 kazanılan Adanaspor maçından sonra Özköylü ile de yollar ayrılacak, bir gün sonra yardımcı antrenörle çıkılan Akhisarspor maçı da 2-0 kaybedilince gözler artık tamamen play-off mücadelesine çevrilecekti. Altay yönetimi burada çok kritik bir adım atıyor ve futbola Altay'da başlayıp "Büyük Mustafa" lakabını aldıktan sonra teknik direktörlüğü döneminde Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş'la şampiyonluklar yaşayan Mustafa Denizli'yi takımın başına geçmeye iknâ ediyordu. 71 yaşını geride bırakan Mustafa Denizli, tam 38 yıl sonra kapısından girdiği Altay'ı hasret çektiği Süper Lig'e ulaştıran adam olmayı başaracaktı.

Mustafa Denizli yönetimindeki Altay, ligin kalan iki haftasını deplasmandaki 1-0'lık Ümraniyespor ve evindeki 4-3'lük Bandırmaspor galibiyetleriyle tamamlayıp beşinci sırayı aldı.

İzmir ekibinin play-off yarı finalindeki rakibi, sezonu dördüncü sırada bitiren İstanbulspor'du. Altay, İzmir'deki gol düellosunu Leandro Kappel'in bir, Marco Paixao'nun da biri penaltıdan iki golüyle 3-2 kazanmayı başardı. Onur Ergün'le iki penaltı golü bulan İstanbulspor ise bu yenilgiye rağmen 22 Mayıs'taki rövanşa umutlu dönüyordu.

Sarı-siyahlılar 1-0 veya 2-1'lik galibiyetlerle finale çıkabilecekti. Ancak rövanşta İstanbulspor o golü veya golleri atacak dermanı bulamıyor, Altay ise uzun süre kolladığı fırsatı 84'te Deniz Kadah'la gole çevirip 1-0 kazanarak finale yükselmeyi başarıyordu.

Finalin diğer ayağında ise İzmir'in bir başka temsilcisi Altınordu vardı. Yabancı oyuncu oynatmama prensibiyle hareket eden ve yetiştiriciliğe büyük önem veren kırmızı-lacivertliler, bir yandan da yarışabileceklerini ispatlıyor ve Süper Lig'e yükselmeyi averajla kaybeden Samsunspor'u İzmir'de 1-0 yenip deplasmanda da 2-2 berabere kalarak elemeyi başarıyordu. İzmir'de Yusuf Yalçın Arslan'ın ayağından gelen golle 1-0 kazanılan maçın rövanşında Altınordu Metehan Mimaroğlu ile 1-0 öne geçmiş, ikinci yarıda büyük bir baskı kuran Samsunspor, 54'te penaltıdan Nadir Çiftçi ve 82'de de Yasin Öztekin'in golleriyle 2-1'i bulmuştu. Kalan bölümde bir gol daha attığı takdirde finale yükselecek Samsunspor'un yoğun baskısı sürerken, Altınordu'nun genç santrforu Enis Destan, orta saha yuvarlağının kendi yarı sahasındaki bölümünde yakaladığı topu, önde olan Samsun spor kalecisinin üzerinden ağlara yollayarak skoru 2-2 olarak belirliyor ve takımını finale taşıyordu.

İki İzmirlinin finali 26 Mayıs'ta Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynandı. Bir-iki hafta sonra Avrupa Şampiyonası finallerinde düdük çalacak olan Cüneyt Çakır'ın yönettiği maça Altınordu 3-4-1-2 düzeniyle, Erhan Erentürk - Yusuf Yalçın Arslan, Sinan Osmanoğlu, Kahraman Demirtaş - Rahmi Salih Kaya, Oğulcan Ülgün, Furkan Çil, Metehan Mimaroğlu - Recep Aydın - Ahmet İlhan Özek, Hüsamettin Yener on biriyle çıktı. Mustafa Denizli ise Altay'ın iki önemli hücum silahı Paixao ile Erhan Çelenk'i kulübede tutmayı tercih etmiş ve takımını 4-3-3 düzeninde Cihan Topaloğlu - Cebrail Karayel, İbrahim Öztürk, Murat Akça, Mehmet Erdem Uğurlu - Khaly Thiam, Andre Poko, Jasmin Scuk - Leandro Kappel, Adrien Regattin, Ziya Alkurt on biriyle sahaya sürmüştü. İlk yarının başlarında daha hareketli bir oyun ortaya koyan Altınordu, bu devrenin tek gol pozisyonunu da yakalayan taraftı. 12'nci dakikada Kahraman Demirtaş'ın uzun pasında İbrahim Öztürk'ün hatasından faydalanıp bir anda kaleci Cihan'la karşı karşıya kalan İlhan Özek topu kalecinin üzerine nişanlayınca kırmızı-lacivertliler mutlak bir golden oldu. Sonrasında oyunu dengeleyen ve topa daha çok sahip olan Altay ise Paixao'suz oynamanın sıkıntısıyla pozisyon bulamadı ve devre golsüz sona erdi.

Mustafa Denizli'nin oyuna müdahalesi de soyunma odasında geldi. İkinci yarı başlarken Scuk ve Ziya Alkurt kenarda, Paixao ile Erhan Çelenk sahadaydı. Bu iki değişiklik, ikinci yarıda Altay adına bambaşka bir hikâye yazılmasını sağlayacaktı. Artık oyunu tamamen kontrol eden ve üst üste pozisyonlar bulan bir Altay vardı sahada. Başrolünde Erhan Çelenk ve Paixao'nun yer aldığı hücumlarda arka arkaya pozisyonlar bulan Altay, topu bir türlü üç direğin arasından geçirmeyi başaramadığı için skor 0-0'da devam ediyordu. Hele 68'inci dakikada yaşanan pozisyon, Altay adına tam bir talihsizlikte. Soldan Mehmet Erdem'in altı pasa ortasında Paixao bomboş durumda vuruyor ancak yükseklik kazanan top üst direkten geri geliyordu. Altay'ın bunca baskısına karşılık Altınordu maçı kazanabileceği bir fırsatı 87'nci dakikada yakaladı. Bu dakikada kazanılan kornerde ön direğe gelen topu Ahmet İlhan Özek kafayla kaleye yönlendiriyor, ancak kaleci Cihan, Ahmet İlhan'a yine gol izni vermiyor ve altyapısından yetiştiği Altınordu'nun Süper Lig hayallerine bir kez daha set çekiyordu.

İkinci yarının mutlak hâkimi Altay ise aradığı golü 90'ıncı dakikada bulacaktı. Bu dakikada sağdan Kappel'in ortasını arka direkteki Erhan Çelenk kafayla kale önüne indiriyor, orada bitiveren Paixao da en iyi yaptığı işi yapıp ayağını koyarak Altay'ın maçı 1-0 kazanmasını ve 18 yıl aradan sonra Süper Lig'e dönmesini sağlıyordu.

1 Blue3™
8 TIRAŞA KADAR DAYANIR
Gillette
P&G 30 YIL
Gillette
TÜRK MİLLİ FUTBOL TAKIMI ERKEK BAKIM MARKASI

Hüseyin Yangın

Bir yanım deniz bir yanım futbol

Yüksek Denizcilik Okulu mezunu. Pazarspor'da ve üniversite takımında kalecilik yaptı. Hiç penaltıdan gol yemedi. İTÜ Yüksek Denizcilik Okulu'nun federe futbol kulübünde iki yıl başkanlık yaptıktan sonra 1991'de yönetimine girdiği Pazarspor'da 16 yıl başkanlık koltuğunda oturdu. TFF Genel Kurullarında yaptığı ateşli "hak arama" konuşmalarıyla sivildi, 2. ve 3. Lig Kulüpler Birliği'nin kurucu başkanlığını üstlendi. Şimdi de yazdığı "Sevdamın Rotası" kitabında paylaştığı hatıralarıyla futbola ve futbolu yönetenlere ışık tutuyor.

Merhabalar. Öncelikle Hüseyin Yangın kimdir? Nerede; ne zaman doğmuştur? Öğrenim hayatını nerede; nasıl tamamlamıştır? Sizin hakkınızda kısaca bir bilgi alabilir miyiz?
Karadeniz'in en eski yerleşim yerlerinden Pazar'da doğdum. İlköğrenimimi Pazar'da, orta öğrenimi Kabataş Erkek Lisesi ve Pazar Lisesi'nde bitirdim. Yükseköğrenimi İTÜ Denizcilik Fakültesi'ni (YDO) 1977 yılında bitirerek tamamladım.
Öğrenim hayatınızdan sonra ne işle ya da işlerle meşgul oldunuz? Neler yaptınız? Aileniz neler yapmaktadır? Bize bunları biraz anlatabilir misiniz?
İş hayatıma uzun yıllar denizlerde uzak yol kaptanı olarak çalışarak başladım. Ardından ortağı ve sahibi olduğum Granmar Denizcilik A.Ş.'de kimyasal tanker işletmeciliği ile hayatımı sürdürmekteyim. Evliyim ve Dicle Deniz isimli bir kızımız var.
Siz Karadenizlisiniz. Karadeniz insanı her zaman futbolla iç içedir. İlk olarak futbola olan ilginizin nasıl başladığını merak ediyoruz. Hangi vesileyle oldu, bize anlatır mısınız?
Futbolu Pazarspor'un federe olduğu yıllarda tanıdım. Yaşım küçük olduğu için antrenmanlarda kale arkasına kaçan topları toplayarak futbolla tanıştım desem yeridir. Ardından kısa süre de olsa amatör olarak Pazarspor'da kalecilik yaptım. Yükseköğrenim yıllarında üniversite takımının kaleciliğini yaptım. Oynadığım tüm resmi maçlarda hiç penaltıdan gol yemedim. Tam rakamdan emin değilim ama 215 civarındadır. Bu rekoru kıran başka kaleci var mıdır amatör ve üniversite takımlarında? Zannımca yoktur. Kitabımda da bahsettiğim gibi üniversite yıllarımda fakültenin federe kulübünün de iki yıl başkanlığını yaptım.
Ailenizde ya da çevrenizde futbola yakın kişiler var mı?
Ailemizde üst düzey futbol oynayan Erkan Yanardağ'ı (Yangın) hatırlıyorum. 1962-1971 yılları arasında iki kez de şampiyonluk yaşadığı Beşiktaş'ın efsane sağ beki. Kendisi babamın amcasının oğluydu. Bunun dışında halen Sarıyer'de futbol yaşantısını sürdüren, Pazarspor'da yetişip en fazla sayıda profesyonel maç oynayan (450 maç) yeğenim Ozan Solak var.
30 yıldır futbolun içindesiniz. Özellikle alt ligleri bilen insanlar sizi çok iyi tanıyor. Ancak yaptığınız çalışmaları bir de sizden dinlemek istiyoruz. Bize futboldaki yöneticilik sürecinizi anlatabilir misiniz?
Spor yöneticiliğim 1975 yılında 20 yaşında iken fakültenin (İTÜ - YDO) federe kulübü başkanlığı ile başladı. Futbol kulübü yöneticiliğim ise Pazarspor'un Profesyonel Liglere yükseldiği 1991-1992 sezonunda başladı. 10 yıllık yöneticilikten sonra 2001-2019 yılları arasında toplamda 16 yıl Pazarspor Kulüp Başkanlığı ile devam etti.
Sizi hep TFF Genel Kurullarında muhakkak söz almanız ve renkli çıkışlarınızla hatırlıyorum. Hatta Yıldırım Demirören Federasyonu döneminde ligden düşen takımların destek almasında önemli bir rol de oynamıştınız. Hemen her konuşmanızın uzun süre alkışlandığına şahidim. Genel kurullara özel bir çalışma yapıyor muydunuz, yoksa o çıkışlarınız spontane mi gelişiyordu?
2005'te Pazarspor'u 2. Lig'e yükselttiğimiz yıl ilk kez TFF Delegesi oldum ve Başkanlık sürecimin sonuna kadar her TFF Kongresine aktif olarak katıldım. Her kongrede 2. ve 3. Liglerin sorunlarını, taleplerini, uğradıkları haksızlıkları dile

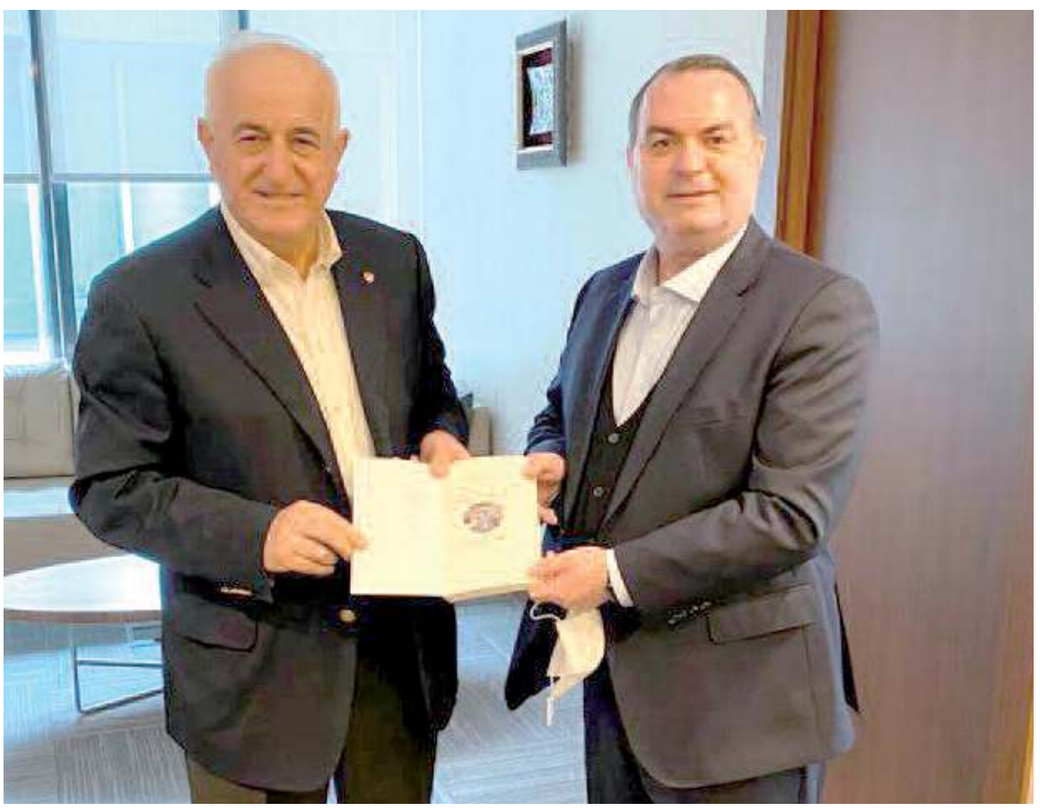
getirdim. Kimisini de vermiş olduğumuz önergelerle elde etmeye çalıştık. Önemli ölçüde başarılı olduğumuzu düşünüyorum.
2005 yılında kulüplerimizin TFF ve Spor Toto'dan aldığı katkılar yok denecek kadar azken bugün 3. Lig için 2-2.5 milyon TL, 2. Lig için 2.5-3 milyon TL seviyelerine geldi ise bunda benimle birlikte hareket eden kulüp başkanlarımızın katkısı büyüktür. Sadece ligden düşen takımlara can yeleği desteği değil, sırası ile

- Naklen Yayın Payının yükseltilmesi
- Seyahat ve konaklama desteğinin hayata geçirilmesi
- Hakem-gözlemci giderlerinin, ambulans, sağlık ve itfaiye giderlerinin TFF tarafından üstlenilmesi
- Liglere isim sponsorluğu katkısı ve bu katkının devam etmesi
- 2. ve 3. Liglerde Pro Lisanslı teknik sorumlu uygulamasının mâkûl senelere ertelenmesi
- Genç sporcu teşvik sisteminin hayata geçirilmesi gibi...

Tüm bunları yaparken TFF Başkan ve yönetimlerinin önemli desteğini ve katkısını aldık. Tüm taleplerimizin doğruluğu ve haklılığı onların da bu taleplere olumlu yaklaşmasını sağladı. Geldiğimiz nokta önemli olmakla birlikte hâlâ yeterli değil ve atılacak çok adım var. Bahsettiğimiz konuşmalarımızın bir bölümü dersimize iyi çalışmamızdan ötürü olsa da bazen de Genel Kurul Faaliyet ve Bütçe Raporları'nı okuduğumda dikkate değer konuları spontane olarak gündeme getiriyordum. Bu sürecin sonunda da 2016 yılında 2. ve 3. Ligler Birliği'nin kuruluşuna öncülük ettim ve birliğin kurucu başkanı olmak onuruna eriştim. Elbette ki bu birliğin kurulması ve kurucu başkanı olmamda, uzun yıllar TFF nezdinde haklarımızı, menfaatlerimizi aramak, takip etmek ve kazanımlar sağlamamızın etkisi büyüktür.

Uzun yıllar futbolun içinde bulundunuz . Yaşadığınız çok güzel anılar vardır. Unutamadığınız bir hatıranızı paylaşır mısınız?

Yaşadığım anıları kitabımda paylaştım. Yine de özel olanlardan birini burada anlatayım. 2014-2015 sezonu, 2. Lig'de Göztepe ile deplasmanda maçımız var. Hafta başı Göztepe yöneticisi olan değerli dostum Can Kestelli arayıp "İzmir'de maç oynanacak stat bulamıyoruz, civar iller de uygun değil, Sakarya'da oynayabilir miyiz?" diye bizim onayımızı istedi. Hiç araştırıp soruşturmadan tereddütsüz kabul ettik. Yeter ki bize ilâve bir masraf çıkartmasın bu değişiklik... Maç günü Sakarya Atatürk Stadı'na gittik. Başkan Mehmet Sepil ve yöne-

timi bizi büyük ilgiyle karşıladı. Nerede ise oturtacak yer bulamayacaklar... Başımızı kaldırıp tribünlere bakınca bu ilginin nedenini anladık. Stat tıklım tıklım dolu... Tribünlerdeki yaklaşık 15 bin kişinin yarısı İzmir'den gelen Göztepeli taraftarlar, diğer yarısı da Sakaryasporlu olup Göztepe'yi desteklemek için gelenler. Göztepe bu maça özel 15 bin kaşkol yaptırılıp seyircilere dağıtılmış; yarısı Göztepe, yarısı Sakaryaspor'un renkleri formatında. Meğer iki takım kardeş kulüpmüş ve aralarında taraftar dayanışması varmış. Maçı neden Sakarya'ya aldıklarını ancak anladık ama en ufak bir sitemde bulunmadık. Bizden üç puan almak için çok önemli bir bütçe ayırmışlardı, bu da bizi ne kadar ciddiye aldıklarının bir göstergesiydi. Ancak maç hiç de Göztepelilerin istediği gibi gitmedi ve Pazarspor oynadığı üst düzey futbolla maçı 2-0 kazandı. Centilmen Göztepe taraftarları takımımızı tribünlere davet edip dakikalarca alkışladı. Ancak aynı sıcak tepkiyi Göztepe Başkanı Mehmet Sepil ve arkadaşım Can Kestelli'den göremedik. Onca külfet ve masrafa karşın Pazarspor gibi mütevazı bir takıma kendi sahalarında (!) yenilmeleri onları üzmüş ve sarsmıştı. Bizi ayaküstü tebrik edip stadı terk edeceklerken, "Nereye gidiyorsunuz acele acele, konuğumuz olun, birlikte ıslama köfte yiyelim. Siz onca masraf ettiniz, biz de az da olsa karşılığını verelim" derken, dostlarım maçı kaybetmenin üzüntüsüyle stadı terk ettiler. Sporda dostluğun, arkadaşlığın güzel örneklerindendir bu maç. Ne zaman Mehmet Sepil Başkanla karşılaşsam o maçı hatırlarız. Her şeye karşın o sezon Göztepe şampiyon olup öce 1. Lig'e, ardından Süper Lig'e çıkabilmişti.

Geçtiğimiz aylarda "Sevdamın Rotası" adıyla bir kitap yayınladınız. Kendinize has bir yapınız var. Yayınlamış olduğunuz kitabınızda bunu görüyoruz. Kitap yazma fikri ne zaman oluştu, neden kitap yazmaya karar verdiniz?

30 yıla yakın aktif futbol yöneticiliği yapıp 15 bin nüfuslu küçük bir kent takımını 2. ve 3. Liglerde kesintisiz yaşatırsanız dağarcığınızda onlarca hikâye birikir. Bunları bizzat yaşasam da Pazarspor ve futbol camiasının da detaylarını bilmelerini istedim. Kitaba biyografim ve deniz serüvenimin geldiği noktayı da ekleyerek "deniz ve futbolu" aynı rotada buluşturdum. Kitabımın ilk baskısında aldığım tepkiler ne kadar doğru iş yaptığımı gösterdi ve beni mutlu etti. Bu tepki ile ikinci baskıya hazırlanıyorum ve ilk baskıda yazmadığım, yazamadığım ve mutlaka yazmamın doğru olacağına inandığım hikâyelerle okuyucunun karşısında olacağım. İlkini okuyamayanlar ikinci baskısını mutlaka okusunlar derim.

Türk futbolunun amatör ve en alt liglerden başlayarak daha da gelişmesi ve yukarı tırmanması için sizce neler yapılmalı?

Türk futbolunun amatörden en üst seviyeye kadar ivme kazanması için çok fazla kafa yormaya gerek yok. Ülkemde Gençlik ve Spor Bakanlığı ve kulüpler önemli stat ve tesis yatırımları yaptılar. Bu anlamda eksiğimiz hemen hemen yok. İş sportif gelişim ve başarıya geliyor. Orada da yapılacak şey hem kulüpler hem federasyonların özgür ve bağımsız olması. Yönetimlerde eğitimli, başarılı eski sporcuların, teknik adamların mutlaka yer alması.

Türkiye'de çok sayıda profesyonel takım var. Sizce çok sayıda takım olmalı mı; yoksa niteliği yüksek daha az sayıda takımın olması mı daha doğrudur?

Pandemi ile birlikte küme düşmenin kaldırılması ve BAL'dan gereğinden fazla takımın lige alınması liglerin dengesini bozdu. Süper Lig ve 1. Lig 18'er takımdan oluşmuştu. 36 takımlı 2. Lig ve 54 takımlı 3. Lig bile fazla iken bu sayı azalacağına arttı. Yeniden eski haline dönmesi, hatta 2. Lig'in 18, 3. Lig'in ise 36 takıma kadar zaman içerisinde düşürülmesi doğru olur kanaatindeyim. Bu şekilde kulüplerin pastadan alacağı pay büyüyecek ve Finansal Fair Play uygulamasına adapte olmaları da kolaylaşacaktır. Bunun yanında stadyum ve antrenman tesisi zorunluluğu da getirilerek, doğal çim antrenman sahası ve stadyum ze-

mini olmayan kulüplere lige katılma hakkı verilmemesi oyun ve sporcu kalitesini de yükseltecektir. Ayrıca amatör futbola daha fazla kaynak aktarılmalı ve onların da elit olanlarının bölgesel anlamda sporcu yetiştirmelerini teşvik edecek yöntemler oluşturulmalıdır.

Hüseyin Yangın futboldan tamamen elini, ayağını çekti mi? Sizi bir daha yeşil sahalarda, farklı görevlerde göremeyecek miyiz?

Futbol bir tutku, bir aşk, sevda... Sağlığımız ve imkânlarımız elverdiği sürece sporun içinde olmaya devam edeceğim. Özelde Pazarspor'a destek olmayı, genelde de Türk futbolunun kalkınması için fikir üretmeyi sürdüreceğim. Önümüzdeki dönemde de 2. ve 3. Lig Kulüpler Birliği ile yapacağımız çalışmalarla TFF yönetimlerinde yer alarak bu liglerin değerlerini artırmaya ve futbola katma değer oluşturmalarına çalışacağım.

Futbol ailesine kitabınızdan alınması gereken mesajlarla ilgili bir tavsiyeniz olacak mı?

Kitabımı ve özellikle 2. baskı ile birlikte yazacaklarımı tüm futbol ailesinin okumasını isterim. 2. ve 3. Lig kulüplerinin başkan ve yöneticileri mutlaka okumalı. Çünkü kendilerine yol haritası çizerken bu kitaptan alacakları örnekler olduğunu düşünüyorum.

Türk futbolunun yeniden yapılanması konusundaki görüş ve önerileriniz nedir?

2. ve 3. Lig Kulüpler Birliği'ni kurarken amacımız sadece kulüpleri bir araya getirmek değildi. Özellikle futbol ailesi kavramının son yıllarda içinin boşaltılmasına karşı da bir hamleydi. Futbol ailesi kavramı gerçekten önemli bir terim. Ancak içinin de gerekli şekilde doldurulması ve doğru okunması gerekiyor. Futbolda adalet denince hep sahadaki hakemden beklenen bir olgu akla gelir. Hâlbuki futbol yönetiminin adaleti çok daha önemlidir. Bu alanda adaleti sağlayamazsanız sahada da sağlayamazsınız. Liglerde

en tepede olan Süper Lig'den başlayarak en alttaki amatör liglere kadar futbol ailesi kavramının içi âdil bir şekilde doldurulmalıdır. TFF yönetimlerinde bu ailenin her kesiminin âdil bir şekilde yer alması gerekir. Futbol pastası bölüşülürken "Nalıncı keseri gibi" hep bana anlayışı bir kenara bırakılarak, "testere gibi bir bana bir sana" anlayışı yer bulmalıdır. 2. ve 3. Lig Kulüpler Birliği de bu amaca hizmet etmelidir. Özellikle bu kurumu yönetecek kardeşlerimiz ateşten gömlek giydiklerini bilmelidir. Tüm kulüplerin ortak menfaatleri için gerekirse başkanları oldukları kulüplerin çıkarlarını yok saymalıdırlar. Bu anlayışları yok ise de o makamlarda bulunmamalıdırlar.

Futbol markasının daha iyi noktalara gelmesi için alt liglerdeki kulüplere şu an ne tür önerilerde bulunursunuz?

Alt ligler öncelikle dostluklarını pekiştirmeli, dayanışmalarını artırmalı. Rekabeti saha içinde doyasıya yaparken, saha dışında tek vücut olmalılar. Güçlerini eksiksiz birleştirdiklerinde edinemeyecekleri kazanım olmadığını bilmeliler. Geçmişte örneklerini kitabımda da görebilirler. Futbol ailesi de şunu bilmeli ki, 2. ve 3. Ligler, amatör ligler Türk futbol çınarının kökleri ve gövdesidir. Bu çınarın köklerini iyi sular, gövdesine iyi bakarsanız, dalları da filizlenir, yaprakları da en canlı şekilde yeşerir. Netice olarak kulüpler özgür ve bağımsız olacak, spor dışı amaçları olmayacak, tabanlarından kopmadan ehil ve bu işten başka bir beklentisi olmayan kişilerce yönetilecekler. Son olarak da her kulüpte icra kurullarının içinde Spor Hukuku Yönetimi konusunda eğitim almış en az birkaç yönetici olacak.

Bizim sormadığımız, sizin özellikle eklemek istediğiniz konular var mı?

Ben kendime, "Hayata yeniden başlasanız ne olmak ve neler yapmak isterdiniz?" diye sorar ve "Yine denizci olurdum, yine futbol insanı olurdum" cevabını verirdim.

Son olarak futbol ailesiyle ilgili dileğinizi alabilir miyiz?

Adı üstünde futbol ailesi... En üstteki anne-babadan en alttaki evlâda kadar birbirlerine saygı, sevgi ve dayanışma içinde âdil olmaları. Aile içinde adalet olunca futbolda da sporda da adalet tecelli eder. Her şey kazanmak veya kaybetmek değildir. Bunlar geçici şeylerdir. Asıl olan dostluk, kardeşlik, dayanışma ve adalettir.

Ptt Kargomat 7/24

7/24 TESLİMATIN ADRESİ

Evde veya iş yerinde beklemeden gönderilerinizi **Kargomat**'lardan **7/24** alabilirsiniz.

İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya, Bursa, Eskişehir ve Kocaeli'nde hizmetinizdeyiz.
Size en yakın Kargomatı öğrenmek için **www.kargomat.ptt.gov.tr**
adresini ziyaret edebilirsiniz.

Ptt

www.ptt.gov.tr /PTTKurumsal /Ptt.Kurumsal /pttkurumsal 444 1788

Manisa FK ve Eyü

İki grupta 39 takımın mücadele ettiği Misli.com 2. Lig'in Beyaz Grup'unda Manisa FK, Kırmızı Grup'unda ise Eyüpspor, rakiplerine fark atarak açık ara şampiyon oldu. Namağlup şampiyon olan Manisaspor, TFF 1. Lig'de ilk kez mücadele edecek. Eyüpspor ise 1994'te veda ettiği lige 27 yıl sonra geri döndü.

Tüm profesyonel liglerde şampiyonluk için müthiş çekişmeler yaşanırken, Misli.com 2. Lig'de şampiyonlar oldukça erken belli oldu. 19 takımın mücadele ettiği Beyaz Grup'ta Manisa FK, Kırmızı Grup'ta da Eyüpspor bitime beş hafta kala şampiyonluk ipini göğüslemeyi başardı.

Beyaz Grup'taki mücadelede, teknik direktörlüğünü Serkan Özbalta'nın üstlendiği Manisa FK, ilk haftadan itibaren lige ağırlığını koydu. Sadece ilk haftada Ankara Demirspor'un averajla arkasında kalan siyah-beyazlı takım, sonrasında sürekli değişen takipçileriyle arasındaki puan farkını aç namağlup şampiyonluğa koştu.

Profesyonel liglerde 2015-2016 sezondan bu yana Manisa Büyükşehir Belediyespor olarak mücadele eden, 2017-18 sezonunun sonunda 2. Lig'e yükselen ve 2019'dan itibaren de Manisa FK adını alan siyah-beyazlı takım, sezonun ilk yarısı geride kaldığında 18 maçta 15 galibiyet, 3 beraberlikle 48 puan toplayarak en yakın takipçisi Hekimoğlu Trabzon'a 11 puan fark atmıştı.

33'üncü haftada deplasmandaki 1-1'lik Uşakspor beraberliğiyle şampiyonluğunu ilân eden siyah-beyazlı takım, kalan beş haftalık

üpspor şampiyon

bölümde de yenilmezlik unvanını korudu ve böylece Süper Lig'de (O zamanki adıyla 1. Lig) Beşiktaş'ın 1991–1992 sezonunda elde ettiği namağlup şampiyonluktan 29 sene sonra alt liglerde benzer başarıyı göstermiş oldu. Gol krallığını Çorumspor'dan Sinan Kurumuş'un 27 golle elde ettiği Beyaz Grup'ta sezonu son üç sırada tamamlayan Gümüşhanespor, Sancaktepe FK ve Hacettepe küme düştü.

Kırmızı Grup'taki şampiyonluk yarışında da benzer bir senaryo yaşandı ve Eyüpspor en yakın takipçisi Sakaryaspor'a 18 puan fark atarak şampiyonluğa ulaştı. Bu gruptaki fark, Eyüpspor'un Manisa FK'ya göre biraz daha geç açılması ve liderlik koltuğuna 8'inci haftada oturması oldu. Birinci Lig'de (O zamanki adıyla 2. Lig) en sonra 1993–94 sezonunda yer alan Eyüpspor, bu sezon Zafer Turan yönetimindeki zafer yürüyüşüne ilk haftadaki 4–1'lik Pazarspor galibiyetiyle başladı. Sonrasında Sakaryaspor beraberliği ve içerideki Karacabey yenilgisiyle sarsılan takım toparlanmakta gecikmedi ve kalan bölümde sadece bir kez de Turgutluspor'a yenildi ve 28 galibiyet, 8 beraberlikle 92 puan toplayarak ipi göğüsledi. Sezonun ilk yarısı tamamlandığında 47 puanla en yakın takipçilerinden Vanspor FK'nın 10, Turgutluspor'un 11, Sakaryaspor'un da 12 puan önünde bulunan eflatun-sarılılar, ikinci yarıda da benzer bir performansla 45 puan daha topladı. Bitime beş hafta kala evindeki 0–0'lık Kastamonuspor beraberliğiyle şampiyonluğunu garantileyen Eyüpspor, böylece 27 yıl oradan sonra 1. Lig'e geri dönmüş oldu. Şampiyon Eyüpspor'un 82 gol atığı grubu, 80 gollü Bodrumspor'un 30 gol atan oyuncusu Ozan Sol, gol kralı olarak tamamladı. Grubun son üç sırasında kalan Tetiş Yapı Elazığspor, Mamak FK ve Kardemir Karabükspor ise küme düştü.

Zafer Kocaelispor'un

TFF 1. Lig'e yükselen üçüncü takım Kocaelispor oldu. Mustafa Reşit Akçay'ın teknik direktörlüğünü yaptığı yeşil-siyahlı takım, play-off'ta Ankara Demirspor, Hekimoğlu Trabzon ve Sakaryaspor engellerini aşarak 11 yıl sonra 1. Lig'e geri döndü.

Misli.com 2. Lig'de gruplarını ilk sırada tamamlayan Manisa FK ve Eyüpspor'un ardından oynanan play-off'ta rakiplerine üstünlük sağlayan Kocaelispor da TFF 1. Lig'e yükseldi. Beyaz Grup'ta 84 puanlı şampiyon Manisa FK'nın ardından sıralanan 71 puanlı Hekimoğlu Trabzon, 69 puanlı Kocaelispor, 65 puanlı Ankara Demirspor ve 62 puanlı Anagold 24Erzincanspor play-off oynama hakkını elde etmişti. Kırmızı Grup'ta ise 92 puanlı şampiyon Eyüpspor'un arkasında kalan 75 puanlı Sakaryaspor, 71 puanlı Kırşehir Belediyespor, 70 puanlı Kırklarelispor ve 69 puanlı Silahtaroğlu Vanspor play-off'a kalmıştı.
Beyaz Grup'ta Kocaelispor, Ankara Demirspor'u 1-1 ve 3-0, Hekimoğlu Trabzon'u da 0-0 ve 2-2'lik skorlarla eleyerek finale yükseldi. Kocaelispor'a 2-2'lik beraberliği ve finali getiren Hekimoğlu Trabzon maçındaki ikinci golü 90'ıncı dakikada Mustafa Tahir Babaoğlu penaltıdan kaydetti. Kırmızı Grup'ta ise Sakaryaspor, Silahtaroğlu Vanspor'u her iki maçta da 2-0 yendikten sonra Kırşehir Belediyespor'u da 0-0 ve 5-1'lik skorlarla eleyerek finale çıktı.
Finalist iki takım da geçmişlerinde Süper Lig'de çok başarılı dönemler yaşayan ve ülkemizi Avrupa kupalarında temsil eden ekiplerdi. Kocaelispor Süper Lig'de 20 sezon geçirirken Türkiye Kupası'nı iki kez kazanmış, Sakaryaspor ise Süper Lig'de 11 sezon geçirirken Türkiye Kupası'nı bir kez sahip olmuş ve ülke futboluna çok önemli oyuncular hediye etmişti. Ancak iki takım da 2010'lu yıllarda dipleri görmüş, Kocaelispor BAL'a, Sakaryaspor ise 3. Lig'e kadar düşmüştü.
Misli.com 2. Lig'in final maçı 28 Mayıs'ta Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynandı. Teknik direktörlüğünü Mustafa Reşit Akçay'ın üstlendiği Kocaelispor, Serdar Bozkurt'un yönettiği Sakaryaspor'u 4-0 yenerek TFF 1. Lig'e çıktı. Henüz 2'nci dakikada Musa Nizam'ın golüyle öne geçen Kocaelispor, 38'inci dakikada Benhur Keser, 41'inci dakikada Murat Cem Akpınar ve 88'inci dakikada da Bahattin Köse'nin golleriyle 4-0 kazanarak zafere ulaştı.

kendimizi geçince herkesi geride bıraktık

Başarımızı bu yıl daha da ileri taşıdık, "Türkiye'nin en değerli akaryakıt markası" olarak başarımızı bir kez daha taçlandırdık.

Dünyanın önde gelen bağımsız marka değerlendirme kuruluşu Brand Finance'in itibar, inovasyon, güven, duygusal bağ, tavsiye, kalite, farkındalık kriterleri üzerinden yaptığı araştırmaya göre hem akaryakıt sektörünün en değerli markası hem Türkiye'nin en güçlü dördüncü markası Opet.

Bu gurur hepimizin.

Koç

opet

Dört grupta dört şamp

Misli.com 3. Lig'de 67 takımın dört grupta mücadele ettiği normal sezon tamamlandı ve 1. Grup'ta Diyarbekirspor, 2. Grup'ta Nazilli Belediyespor, 3. Grup'ta Somaspor, 4. Grup'ta da Dila Gıda Adıyaman 1954 Spor şampiyon olarak Misli.com 2. Lig'e yükseldi. Misli.com 3. Lig 1. Grup'ta sezonun ilk yarısı tamamlandığında Bucaspor 35 puanla lider, Diyarbekirspor ise 33 puanla ikinci sıradaydı. İki takım arasındaki yarış sezon sonuna kadar kıyasıya devam etti. Bitime iki hafta kala Bucaspor averajla liderlik koltuğunda oturuyordu ancak 29'uncu haftada İzmir ekibi Edirnespor'a yenilirken, B. Derincespor'u mağlup eden Diyarbekispor 3 puan öne çıktı ve son hafta Arnavutköy Belediye deplasmanında aldığı beraberlikle de şampiyonluğunu ilân etti. Şampiyon takım sezon boyunca dış sahada maç kaybetmedi. Grupta son dört sırada kalan 1877 Alemdağspor, Antalya Kemerspor, Palaspor ve Manisaspor küme düştü. Grubun gol krallığını 22 golle Malatya Yeşilyurt Belediyespor'dan Emre Gemici elde etti.

2. Grup'ta ise yarış üç takım arasında geçti. İlk yarının sonunda Fethiyespor ve Nazilli Belediyespor 32'şer, B. Kütahyaspor ise 31 puana sahipti. 26'ncı haftaya gelindiğinde ise 7 maçlık bir galibiyet serisi yakalayan B. Kütahyaspor 53 puana ulaşmış, Fethiyespor 47, Nazilli Belediyespor ise bir maç fazlasına rağmen 44 puanda kalmıştı. Ancak B. Kütahyaspor kalan bölümde sadece 8 puan toplarken, Fethiyespor da 11 puan alacak, adeta şaha kalkan Nazilli Belediyespor ise sekiz maçından yedisini kazanıp sadece bir beraberlik alarak 22 puan daha toplayarak şampiyonluğa ulaşacaktı. İzmir ekibinin son hafta maçında deplasmanda Yomraspor'u 9+4'te attığı penaltı golüyle yenerek mucizevî bir şampiyonluk elde et-

Diyarbekirspor

Somaspor

piyon

Misli.com 3. Lig'de nefes kesen normal sezon sona ererken 1. Grup'ta Diyarbekirspor, 2. Grup'ta Nazilli Belediyespor, 3. Grup'ta Somaspor ve 4. Grup'ta da Dila Gıda Adıyaman 1954 şampiyon olarak 2. Lig'e direkt yükselmeyi başardı.

Nazilli Belediyespor

tiğini de ekleyelim. Bu grupta Çengelköyspor, Tekirdağspor, Tokatspor ve Yozgatspor 1959 küme düşerken, gol krallığını 18 golle Fethiyesporlu Anıl Gir kazandı.

3. Grup'ta tam bir Somaspor hâkimiyeti vardı. En başından itibaren yarışın içinde bulunan Manisa ekibi, 15'inci haftada ele geçirdiği liderliği bir daha kimseye bırakmadan sezon sonunda da şampiyonlukla kucaklaştı. Sezonun ilk yarısı sona erdiğinde zirvede Somaspor 35, İçel İdmanyurdu 34, Esenler Erokspor da 33 puanla sıralanıyordu. Somaspor ikinci yarıda ilk yarıdaki performansının 1 puan üzerine çıkıp 69 puana ulaşırken, Erokspor 29, İçel İdmanyurdu ise sadece 18 puan toplayabildi ve sezon da Manisa ekibinin şampiyonluğu ile tamamlandı. Bu grupta Cizrespor, Gölcükspor, Arhavispor ve Yalovaspor küme düşerken 17 golle Ispartaspor'dan Emir Kaan Gültekin gol kralı oldu.

Dila Gıda Adıyaman 1954

4. Grup'ta ise nefes kesen mücadeleyi Adıyaman 1954 kazandı. Sezonun ilk yarısı geride kaldığında Bursa Yıldırım ve 1954 Kelkit Belediyespor 31'er, 68 Aksaray Belediyespor 30, Düzcespor ve Adıyaman 1954 ise 29'ar puanla şampiyonluk yarışının içindeydi. Mücadele o kadar çetin geçti ki, ikinci yarıda hiçbir takım ilk yarıda elde ettikleri puanlara ulaşamadı. Bu takımlar arasında 29 puanlı Adıyaman 1954, 28 puan da alıp 57 puana çıkarak şampiyonluğu elde etti.

İlk yarının lideri Yıldırımspor 24, ikincisi Kelkit Belediye 20, üçüncüsü Aksaray Belediye ise 23 puan toplayabilmişti. Düzce Belediyespor'un bu yarıdaki 25 puanlık performansı da Adıyaman 1954'ün arkasında kaldı. Kozanspor, Sultanbeyli Belediye, Silivrispor ve Muğlaspor'un küme düştüğü grupta gol krallığını Kırıkkale Büyük Anadoluspor'dan Aykut Çift 17 golle kazandı.

İki takım daha güldü

Misli.com 3. Lig'de dört grup üzerinden oynanan ligde gruplarını ilk sırada bitiren dörder takımın şampiyon olarak 2. Lig'e yükselmesinin ardından, play-off yoluyla 2. Lig'e çıkan son iki takım da Bucaspor 1928 ve Isparta 32 Spor oldu.

Gruplarında şampiyonun ardından sıralanan dörder takımın katıldığı play-off'ta 1. ve 2. Grup'tan bir, 3. ve 4. Grup'tan bir takım 2. Lig'e yükselecekti.

1. Grup'ta şampiyonluğu 1 puanla kaçıran Bucaspor 1928, çeyrek finalde deplasmanda 1-1 berabere kaldığı Arnavutköy Belediyesi'ni İzmir'de 2-0 yenerek eledikten sonra yarı finalde de Malatya Yeşilyurt Belediyespor'u deplasmanda 2-1 mağlup edip, evinde de golsüz berabere kalarak saf dışı bıraktı ve finale yükseldi. Bucaspor'un karşısında 2. Grup'ta beşinci sırayı alan ancak önce Belediye Kütahyaspor'u 1-0 ve 3-2'lik iki galibiyetle, ardından da Fethiyespor'u 1-1'lik beraberlik ve 1-0'lık galibiyetle eleyen İskenderun FK vardı. Final maçı 24 Mayıs'ta İstanbul Necmi Kadıoğlu Stadı'nda oynandı.

Normal süre 78'de İskenderun'dan Nureddin Ersoy ve 83'te Bucaspor 1928'den Berke Bıyık'ın golleriyle 1-1 sona erdi. Uzatmalarda ise 92'de Buca, Tunç Murat Behram'la öne geçti ama İskenderun 105'te Feyzullah Şahin Güneş'le 2-2'yi yakaladı. Eşitlik yine bozulmayınca geçilen seri penaltılarda 3-2 üstünlük kuran Buca 1928, Misli.com 2. Lig'e yükseldi.

Diğer yanda ise 3. Grup'u dördüncü sırada bitiren Isparta 32 Spor, çeyrek finalde İçel İdmanyurdu'nu 0-0 ve 2-2'lik beraberliklerle eledi. Deplasmandaki gol avantajıyla yarı finale çıkan Isparta 32, 2-2'lik maçtaki beraberlik golünü 90+3'te kaydetti. Akdeniz temsilcisi, yarı finalde de evinde 0-0 berabere kaldığı Erokspor'u deplasmanda 2-1 mağlup ederek finale yükseldi. 4. Grup'tan finale yürüyen takım ise çeyrek finalde Kelkit Belediyesi'ni 1-1 ve 2-2'lik iki beraberlikle eledikten sonra yarı finalde de 68 Aksaray Belediye'yi 1-0 ve 3-2'lik galibiyetlerle saf dışı bırakan Bursa Yıldırımspor oldu.

Isparta 32 Spor ile Bursa Yıldırımspor arasındaki final maçı da 24 Mayıs'ta Eskişehir Yeni Stadyumu'nda oynandı. Bursa Yıldırımspor'un 18'inci dakikada Doğacan Diker'le attığı gole Isparta 32 Spor, 65'inci dakikada Emir Kaan Gültekin'le karşılık verdi. Normal süre ve uzatmalar bu skorla bitince geçilen seri penaltılarda rakibine 4-1 üstünlük kuran Isparta 32 Spor, Misli.com 2. Lig'e çıkmayı başardı.

2020-2021 Sezonu profesyonel ligleri tescil edildi

2020 – 2021 sezonunda Süper Lig, TFF 1. Lig, Misli.com 2. Lig, Misli.com 3. Lig ve Ziraat Türkiye Kupası Müsabaka sonuçlarının, hakem raporlarındaki sonuçlara ve bu sonuçlar esas alınarak düzenlenen puan cetvellerine göre, Futbol Müsabaka Talimatı'nın 26. Maddesi hükmü gereğince tesciline,

Buna göre; Süper Lig'i birinci olarak tamamlayan Beşiktaş'ın Süper Lig Şampiyonu ve Ziraat Türkiye Kupası'nı kazanan Beşiktaş'ın Ziraat Türkiye Kupası Şampiyonu olarak tesciline,

Süper Lig'de 18, 19, 20 ve 21'inci sıraları alan Büyükşehir Belediye Erzurumspor, MKE Ankaragücü, Gençlerbirliği ve Yukatel Denizlispor takımlarının TFF 1. Lig'e düşürülmelerine,

TFF 1. Lig müsabakaları sonucunda birinci ve ikinci sıraları alan Adana Demirspor ile GZT Giresunspor ve play-off müsabakaları sonucunda başarılı olan Altay takımlarının Süper Lig'e yükseltilmelerine,

TFF 1. Lig müsabakaları sonucunda 16, 17 ve 18'inci sıraları alan Akhisarspor, Ankaraspor ve Eskişehirspor takımlarının Misli.com 2. Lig'e düşürülmelerine,

Misli.com 2. Lig müsabakaları sonucunda Beyaz Grubu birinci olarak tamamlayan Manisa Futbol Kulübü ve Kırmızı Grubu birinci olarak tamamlayan Eyüpspor ile play-off müsabakaları sonucunda başarılı olan Kocaelispor takımlarının TFF 1. Lig'e yükseltilmelerine,

Misli.com 2. Lig müsabakaları sonucunda, Beyaz Grup'ta 17, 18 ve 19'uncu sıraları alan, Gümüşhanespor, Sancaktepe Futbol Kulübü ve Hacettepe Spor takımları ile Kırmızı Grup'ta 18, 19 ve 20'nci sıraları alan Tetiş Yapı Elazığspor, Mamak FK ve Kardemir Karabükspor takımlarının Misli.com 3. Lig'e düşürülmelerine,

Misli.com 3. Lig müsabakaları sonucunda 1. Grubu birinci olarak tamamlayan Diyarbekirspor, 2. Grubu birinci olarak tamamlayan Nazilli Belediyespor, 3. Grubu birinci olarak tamamlayan Somaspor, 4. Grubu birinci olarak tamamlayan Dila Gıda Adıyaman 1954 Spor ile gruplar arası play-off müsabakaları sonucunda başarılı olan Bucaspor 1928 ve Isparta 32 Spor takımlarının Misli.com 2. Lig'e yükseltilmelerine,

Misli.com 3. Lig müsabakaları sonucunda 1. Grup'ta 13, 14, 15 ve 16'ncı sıraları alan 1877 Alemdağspor, Antalya Kemerspor, Payasspor ve Manisaspor, 2. Grup'ta 14, 15, 16 ve 17'nci sıraları alan Atlas Maden Çengelköyspor, Tekirdağspor, Tokatspor ve Yozgatspor 1959 FK, 3. Grup'ta 14, 15, 16 ve 17'nci sıraları alan Cizrespor, Gölcükspor, Arhavispor ve Yalovaspor, 4. Grup'ta 14, 15, 16 ve 17'nci sıraları alan Kozan Spor FK, Sultanbeyli Belediyespor, Silivrispor ve Muğlaspor takımlarının Bölgesel Amatör Lig'e düşürülmelerine,

2020 – 2021 Sezonu Bölgesel Amatör Lig müsabakaları sonucunda Misli.com 3. Lig'e yükselecek takımların daha sonra ilân edilmesine,

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu'nun 29.05.2021 tarih ve 85 Sayılı toplantısında karar verilmiştir.

Buna istinaden; 2021 – 2022 Sezonunda Süper Lig 20 takımın, TFF 1. Lig 19 takımın, TFF 2. Lig 39 takımın, TFF 3. Lig 55 takımın katılımı ile oynanacaktır.

Dişi Kartallar da şampiyon oldu

Turkcell Kadın Futbol Ligi, 16 takımın katılımıyla 17 Nisan – 8 Mayıs tarihleri arasında Antalya'da oynandı ve finalde Fatih Vatanspor'u 2–0 mağlup eden Hatice Bahar Özgüvenç yönetimindeki Beşiktaş JK Vodafone Kadın Futbol Takımı şampiyonluğu elde etti.

Turkcell Kadın Futbol Ligi, bu sezon pandemi nedeniyle farklı bir formatta oynandı ve Beşiktaş JK Vodafone Kadın Futbol Takımı'nın şampiyonluğu ile sonuçlandı.

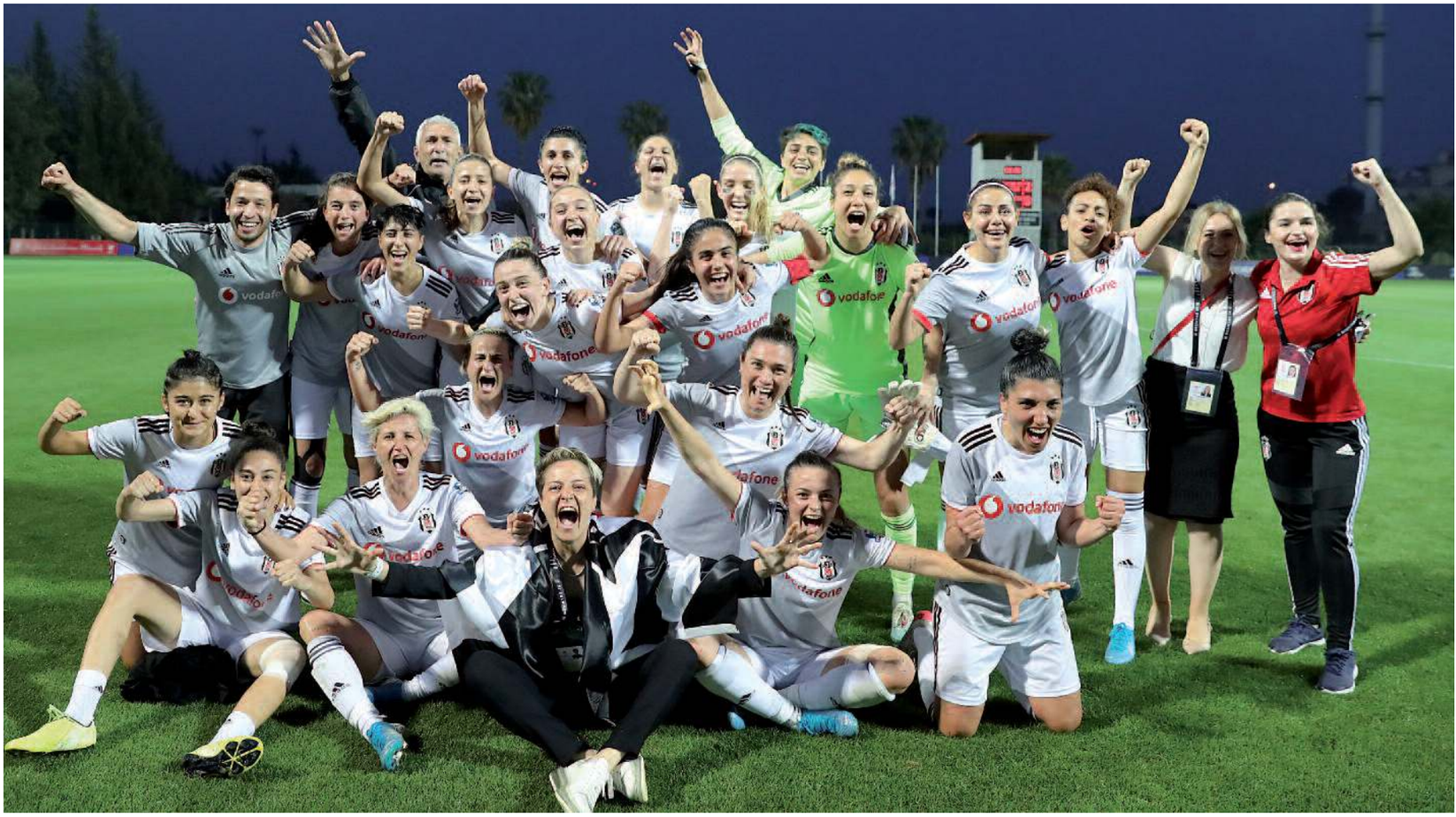
Lig, 16 takımın katılımıyla 17 Nisan – 8 Mayıs tarihleri arasında Antalya'daki Aslan Zeki Demirci Spor Kompleksi'nde seyircisiz olarak düzenlendi.

Takımlar 1. Tur'da dörder ekipten oluşan dört grupta tek devreli lig usulüne göre mücadele etti. Gruplarında ilk iki sırayı alan takımlar çeyrek finallerde yer alma hakkını elde etti.

8 Nisan'da yapılan fikstür çekiminde A Grubu'nda Beşiktaş, Fatih Vatanspor, Amed SF ve İlkadım Belediyesi Yabancılar Pazarı, B Grubu'nda Ataşehir Belediye, Hakkarigücü, Adana İdmanyurdu ve 1207 Antalya FK, C Grubu'nda ALG Spor, Kireçburnu, Fomget Gençlik ve Dudullu, D Grubu'nda da Konak Belediye, Kdz. Ereğli Belediye, Kocaeli Bayan FK ve Kayseri Gençler Birliği takımları yer aldı.

İlk defa Turkcell'in sponsorluğunda oynanan ve "2020-2021 Sağlık Çalışanları Sezonu" olarak adlandırılan sezon, 17 Nisan'da oynanan maçlarla başladı.

A Grubu'nda Beşiktaş, İlk Adım Belediyesi Yabancılar Pazarı'nı 8-1, Amed Sportif Faaliyetler'i 7-0 ve Fatih Vatanspor'u da 1-0

yenip üçte üç yaparak 9 puanla zirvede yer aldı. Sadece Beşiktaş'a kaybeden Fatih Vatanspor ise Amed Sportif Faaliyetler'i 8-0, İlkadım Belediyesi Yabancılar Pazarı'nı da hükmen 3-0 yenerek 6 puanla ikinci sırayı aldı ve Beşiktaş'la birlikte çeyrek finale yükseldi. Fatih Vatan ile İlkadım Belediyesi Yabancılar Pazarı arasındaki maçın ilk yarısında Fatih Vatan 3-0 öndeyken rakibi ikinci yarıya çıkmadığı için bu maçın skoru 3-0 olarak tescil edildi ve İlkadım Belediyesi Yabancılar Pazarı'na da 3 ceza puanı verildi. İlkadım Belediyesi Yabancılar Pazarı, son maçında Amed Sportif Faaliyetler'i 3-2 mağlup ederek grupta üçüncü sırayı aldı.

B Grubu'nda ise Adana İdmanyurduspor, Hakkarigücü'nü 2-1, 1207 Antalyaspor'u 1-0 yenip Ataşehir Belediyespor'la da 1-1 berabere kalarak ilk sırayı aldı. Adana ekibinin yanı sıra 1207 Antalyaspor'la da 1-1 berabere kalan Ataşehir Belediyespor, Hakkarigücü'nü 5-0 yenip 5 puanla grup ikincisi oldu ve çeyrek finale yükseldi. Hakkarigücü ile 1207 Antalyaspor arasındaki maç ise 1-1 sonuçlandı.

C Grubu'nda, ALG Spor rakiplerine net bir üstünlük kurdu. Gaziantep ekibi, Dudullu ile Kireçburnu'nu 7-0, Fomget Gençlik'i de 1-0 yenerek 9 puanla grup birinciliğini elde etti. ALG Spor'a kaybeden Fomget Gençlik ise Kireçburnu'nu 6-3, Dudullu'yu da 3-0 mağlup ederek ikinci sırayı aldı ve çeyrek finalistlerin arasına katıldı. Grupta üçüncülüğü ise Dudullu'yu 3-2 yenen Kireçburnu elde etti.

D Grubu'nda Konak Belediyespor, Kayseri Gençlerbirliği ile golsüz berabere kaldıktan sonra Kocaeli Bayan FK'yı 2-0, Kdz. Ereğli Belediyesi'ni de 1-0 yenerek 7 puanla grup birinciliğini kazandı. Kayseri Gençlerbirliği ise Konak Belediye beraberliğinin ardından Kdz. Ereği Belediye'yi 1-0 yenip Kocaeli Bayan FK ile de 2-2 berabere kalarak 5 puanla ikinci sırayı alarak adını çeyrek finalistler arasına yazdırdı. Kocaeli Bayan FK'yı 2-1 mağlup eden Kdz. Ereğli Belediyespor ise grupta üçüncü oldu.

Çeyrek final maçlarında ise müthiş bir çekişme yaşandı. Bu turda en net galibiyeti Kayseri Gençler Birliği'ni Ukpong Esther Sunday ve Bassira Toure'nin golleriyle 2-0 yenen ALG Spor elde etti. Fomget Gençlik ise Adana İdmanyurdu'nu henüz ilk dakikalarda Bengü Sena Bayrakçı'dan yediği golle geriye düştüğü maçta Tuğba Karataş'ın 23, Zehra Borazancı'nın da 89'daki golleriyle 2-1 yenerek son dört takım arasına kaldı.

Beşiktaş'ı şampiyonluğa taşıyan kırılma noktası ise Ataşehir Belediyespor maçındaydı. Ataşehir Belediyespor'un 30'uncu dakikada golü bulup uzun süre önde götürdüğü maçın 85'inci dakikasında Kader Hançar ile skor 1-1'e getirerek karşılaşmayı uzatmalara taşıyan siyah-beyazlılar, 102 ve 120+4'üncü dakikalarda Gizem Gönültaş'ın golleriyle maçı 2-1 kazanarak yarı finale yükseldi.

Konak Belediyespor ile Fatih Va-

tanspor'un çeyrek final mücadelesinde ise yarı finale çıkacak takımı seri penaltı atışları belirledi. Maçın normal süresi 49'uncu dakikada Konak Belediye'den Sümeyra Kıvanç ve 57'nci dakikada Fatih Vatanspor'dan Zelal Baturay'ın golleriyle 1-1 sona erdi. Uzatma bölümünde de gol olmayınca geçilen seri penaltılarda rakibine 3-2 üstünlük sağlayan Fatih Vatanspor adını son dört takımın arasına yazdırdı.

Yarı final mücadelesinde de büyük çekişme devam etti. Fatih Vatanspor, Fomget Gençlik'i Zelal Baturay'ın 19'uncu dakikada penaltıdan attığı golle 1-0 yenerek finalist olurken, Beşiktaş ile ALG Spor'un karşılaşmasında normal süre ve uzatmalarda gol sesi çıkmayınca finalisti seri penaltılar belirledi. Penaltılarda rakibine 2-1 üstünlük sağlayan Beşiktaş, finalde Fatih Vatanspor'un rakibi oldu.

İki finalist takım grup maçlarında da karşılaşmış, Beşiktaş JK Vodafone Kadın Futbol Takımı, Fatih Vatanspor'u Elif Keskin'in attığı golle 1-0 yenmişti. Beşiktaş finale gelene kadar 19 gol atıp kalesinde 2 gol görürken, 14 gol atan Fatih Vatanspor da tıpkı rakibi gibi 2 gole geçit vermişti. Fatih Vatanspor'dan Zelal Baturay 7 golle finale gelinceye kadar en çok gol atan oyuncu unvanını taşırken, Beşiktaş'ın en golcü isimleri ise rakip fileleri üçer kez havalandıran İrem Eren ve Yağmur Uraz'dı.

Final maçını TFF Başkanı Nihat Özdemir, TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Hamit Altıntop, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş, TFF Futbol Gelişim Direktörü Oğuz Çetin, Turkcell Kurumsal İletişim Direktörü İsmail Özbayraktar, Kadın Millî Takımı Teknik Direktörü Necla Güngör Kıragası ve Kadın Millî Takımlar Teknik Heyeti de izledi.

Büyük çekişme içinde geçen maçın ilk yarısı golsüz eşitlikle tamamlandı. Karşılaşmanın 58'inci dakikasında Esra Erol, Beşiktaş JK Vodafone Kadın Futbol Takımı'nı 1-0 öne geçirdi. 65'inci dakikada Didem Karagenç'in kırmızı kart görmesiyle 10 kişi kalan siyah-beyazlı ekip, 74'üncü dakikada Melike Öztürk ile bir gol daha buldu ve maçtan 2-0 galip ayrılarak şampiyonluğu kazandı.

Bu mücadeleden önce oynanan üçüncülük maçında ise ALG Spor, Fomget Gençlik ve Spor'u 22'nci dakikada Yana Derkach, 56'ıncı dakikada Ebru Topçu ve 66'ncı dakikada Ece Tekmen'in attığı gollerle 3-0 yendi.

Karşılaşmaların ardından düzenlenen kupa töreninde, dereceye giren takımlara kupaları ve madalyaları verildi. Pandemi nedeniyle sağlık tedbirleri alınarak gerçekleştirilen törende, attığı 7 golle "Gol Kraliçesi" olan Fatih Vatansporlu Zelal Baturay, "En İyi Kaleci" seçilen Beşiktaş'tan Fatma Şahin, "En Değerli Oyuncu" unvanına lâyık görülen Fatih Vatansporlu Cansu Nur Kaya ve "En İyi Teknik Direktör" seçilen Fatih Vatanspor Teknik Direktörü Efe Mehmet Aydın da ödüllerini aldı.

Ayrıca finalin hakemleri Melis Özçiğdem, Deybet Gök, Betül Nur Yılmaz ve Cansu Tiryaki ile karşılaşmanın gözlemcisi Özlem Yapaklar'a ve organizasyona büyük destek veren Dr. Esin Nur Taşdemir ile Dr. İsmail Başöz'e plaket takdim edildi.

Beşiktaş Başkanı Ahmet Nur Çebi'nin de katıldığı ödül töreninde şampiyon Beşiktaş'a kupasını TFF Başkanı Nihat Özdemir verdi...

Engelli futboluna desteğimiz 15 yaşında

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir, 10-16 Mayıs Engelliler Haftası nedeniyle bir mesaj yayınladı. Başkan Özdemirin mesajı şöyle:

"Engelli futbolunu geliştirme stratejisi kapsamında Türkiye Futbol Oynuyor projesi ve Futbol Aşkı Engel Tanımaz sloganı ile 2006 yılında dört Engelli Spor Federasyonumuz ile yapmış olduğumuz stratejik ortaklıkla başlayan TFF-Engelli Futbolu iş birliği 15 yaşında.

Yola çıkarken, UEFAnın engelli bireylerin futbol oynama fırsatına yardımcı olma misyonunun yanı sıra engelli sporcularımızın organizasyonlarını dünya standartlarının üzerine çıkarma felsefesi ve anlayışını benimsedik.

Büyük bir gurur ve mutlulukla ifade edebiliriz ki, bugün geldiğimiz noktaya bakınca çizdiğimiz hedeflerimize ulaştığımızı rahatlıkla söyleyebiliriz. Ayrıca her yıl yenilediğimiz ve güncellediğimiz Engelliler Futbolunu Geliştirme Stratejimiz ile hedeflerimizi çeşitlendiriyor ve çıtayı hep yukarılara koyuyoruz.

Bu bağlamda kurmuş olduğumuz bu başarılı yapı ile ülke içerisinde yatay anlamda engelli futbolu büyürken, uluslararası rekabette de almış olduğumuz başarılar bunun göstergesi oldu. Türkiye bugün engelli futbolunda dünyanın birçok ülkesine ilham kaynağı olmuş bir ülke durumundadır.

TFF olarak Engelliler Spor Federasyonları ile kurduğumuz iş birliği ve engelli futbolu ile yollarımızın kesişmesinden sonra, elde ettiğimiz sportif başarıların yanında ülkemizde yaşayan engelli vatandaşlarımızın sorunlarını futbol yoluyla gündeme getirmeyi de başardık. Diyebilirim ki; uzun bir süre Tek Ayaklı Kramponların röveşata golleri, Sesi Görenlerin hissederek attıkları gollerle engelli yurttaşlarımıza büyük bir hayranlık duygusu oluşturuldu ve engelli futbolu, engellilerin sorunlarını kamuoyuna taşıma konusunda lokomotif rolü üstlendi.

TFF, futbolun ayırt etmeksizin 7den 70e herkese ulaştırılması ve futbol oynatma misyonu doğrultusunda, düzenli olarak engelli futbolu faaliyetlerini de yürütmektedir. Ayrıca TFF, dört Engelli Spor Federasyonu bünyesinde faaliyet gösteren futbol branşlarını geliştirmek ve dünya standartları üzerine çıkarmak üzere çalışmalar yapmaktadır.

UEFAya bağlı ülke federasyonları içerisinde bir ilk özelliği taşıyan TFF Engelliler Koordinasyon Kurulu, dört Engelli Spor Federasyonuna sağladığı her geçen yıl artan finansal desteğin yanı sıra Federasyonlara yol gösterme, yön verme misyonuyla birlikte iletişim ve pazarlama alanında da stratejik ortaklık ve iş birliği sağlamaktadır.

Türkiye, engelli futbolunun gelişimi, ligleri, millî takım faaliyetleri ile dünyanın en başarılı ülkesidir.

TFF bu süreçte ana sponsorlarını da engelli futboluna dâhil etti. Millî Takımlar bugün artık marka değeri olan, kurumsal alt yapısını sağlamış, lig isim sponsoru, yayıncı kuruluşu ve medya görünürlüğü ile son derece önemli bir noktaya ulaştı.

Bir diğer önemli husus da TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesislerinin tüm engelli futbol millî takımlarına kamp yapmaları için açılmasıdır. Bu kamplar sporcularımıza moral olmuş, Riva başarıya giden yolun adresi haline gelmiştir.

15 yıllık süreçte Federasyon olarak daima pozitif güç oluşturan, futbolun kitleselliğini, gülen yüzünü ve paylaşımcılığını ortaya koyan bu projelerimizi sporcularımızın Avrupa, dünya ve Olimpiyat şampiyonlukları ile taçlandırmalarının mutluluğunu yaşıyoruz. Sevgi dolu bakışlarıyla bizleri mutlu eden, hayalleri gerçek kılan başarılarıyla futbol aşkının engel tanımadığını bizlere ispat eden sporcularımızla gurur duyuyoruz.

Bu vesileyle; 10-16 Mayıs Engelliler Haftasının ülkemizdeki ve dünyadaki tüm engelli sporcularımız ve bireylerimiz için hayırlara vesile olmasını diliyor, tüm engellilere saygı ve sevgilerimi sunuyorum."

TFF-Engelli iş birliğinde önde gelen başarılar

İşitme Engelliler

2008 Yunanistan Patras Dünya İkinciliği
2011 İsveç Dünya Futsal Şampiyonası İkinciliği
2012 Türkiye Dünya Futbol Şampiyonası Birinciliği
2015 Almanya Hanover Avrupa Futbol Şampiyonası Birinciliği
2016 İtalya Salerno Dünya Futbol Şampiyonası Birinciliği
2016 U21 Avrupa Şampiyonası İkinciliği
Dünya Şampiyonluğu Kupası
Dünya İkinciliği Kupası
Avrupa Şampiyonluğu Kupası
Futsal Dünya Şampiyonluğu Kupası
U21 Avrupa İkinciliği Kupası

Görme Engelliler

2012 Londra Paralimpik Oyunları'na B1 Futbol Millî Takımı Avrupa dördüncüsü olarak gitmeye hak kazandı.
2013'te Avrupa Şampiyonası'nda üçüncü olarak tarihinde ilk kez Dünya Şampiyonası'na gitmeye hak kazandı.
2014'te Tokyo'da düzenlenen Dünya Şampiyonası'nda 11. oldu.
2015'te Dünya Oyunları'na katılan B1 Millî Takımımız 6. oldu.
2015'te Avrupa Şampiyonu olarak Rio Paralimpik Oyunları'na gitmeye hak kazandı.
Rio Paralimpik Oyunları'ndı 5. sırada tamamladı.
2013'te Avrupa üçüncüsü
2015'te Avrupa şampiyonu
2015'te Madrid Kupası'nı kazandı
2016'da Selanik Kupası ikincisi
2016'da Roma Uluslararası Turnuvası şampiyonu
2016'da Romanya Bacau Cup ikincisi

Bedensel Engelliler

2005 Dünya Ampute Şampiyonası'nda beşincilik
2015 Avrupa Şampiyonası'nda beşincilik
2007'de dünya üçüncüsü
2008'de Avrupa ikincisi
2010'da dünya üçüncüsü
2012'de dünya üçüncüsü
2014'te dünya üçüncüsü
2015 EuroCup'ta şampiyonluk
2017 Avrupa Şampiyonası'nda şampiyon
2017 Dünya Kupası'nda ikinci

Özel Sporcular

2010 Dünya Şampiyonası'nda dokuzuncu
2010 Futsal Avrupa Şampiyonası'nda dördüncü
2012 Avrupa Şampiyonası'nda beşinci
2016 Futbol Avrupa Şampiyonası'nda beşinci

71. FIFA Kongresi online olarak yapıldı

Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği'nin (FIFA) 71. Olağan Kongresi, üye ülke federasyonların üst düzey yöneticilerinin katılımıyla yapıldı. Video konferans yöntemiyle gerçekleşen kongrede Türkiye Futbol Federasyonu'nu TFF 1. Başkan Vekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı ile Genel Sekreter Kadir Kardaş temsil etti.

eMillî Takım eEuro2021'de

Ülkemizi 55 ülkenin katıldığı eEuro2021 ön elemelerinde temsil eden eMillî Takımımız, Play-Off Grubu'nda aldığı sonuçlar neticesinde eEuro2021'e katılmaya hak kazandı. Avrupa'nın en iyi 16 ülkesi arasına adını yazdıran eMillîlerimiz, 9-10 Temmuz'da oynanacak maçlarda Türkiye'yi temsil edecek. eMillîlerimizin kadrosunda Ali Doğan Barutçu, Emirhan Ünal, Erman Gökdemir ve Mücahit Sevimli yer alıyor. eEuro2021'de mücadele edecek diğer ülkeler Hırvatistan, Fransa, Yunanistan, İsrail, Karadağ, Polonya, Portekiz, Romanya, Sırbistan, İspanya, Almanya, İtalya, Hollanda, Rusya ve Ukrayna oldu.

Adana Demirspor'a başsağlığı mesajı

Adana Demirspor Kulübü Asbaşkanı Şentürk Çalık vefat etti. Türkiye Futbol Federasyonu, Çalık için yayınladığı mesajda, "Şentürk Çalık'ın tedavi gördüğü hastanede vefat ettiğini derin bir üzüntü ile öğrenmiş bulunuyoruz. Merhum Şentürk Çalık'a Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları ve Adana Demirspor camiasına başsağlığı diliyoruz" ifadelerini kullandı.

ŞİMDİ TAM ZAMANI

Bağışıklığını güçlendirmenin en keyifli yolu spor! Kapalı alanda da sosyal mesafe kurallarına uyarak rahatça ve güvenle sporunu yapabilirsin...

- Acıbadem Sports, 4.500m2'lik bir alana sahip.
- Acıbadem Sağlık Grubu standartları kapsamında uygulanan tüm hijyen önlemleri, Acıbadem Sports'ta da uygulanıyor.
- Dışarıdan aldığı havayı filtreleyerek içeriye %100 temiz, taze hava sunan havalandırma sistemi mevcut.

Bilgi için (212) 261 42 42

ACIBADEM SPORTS / FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE

Şenol Güneş'in 19 Mayıs mesajı

A Millî Takım Teknik Direktörümüz Şenol Güneş, 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı nedeniyle bir mesaj yayınladı. Güneş'in mesajı şöyle: "Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 19 Mayıs 1919 tarihinde Samsun'a ayak basarak Kurtuluş Savaşı'nı başlatmasının 102'nci yıldönümündeyiz. Ülkeyi düşman işgalinden temizledikten sonra, vatanın kurtuluşu adına attığı ilk adımın bayramını gençlere armağan eden Büyük Atatürk, 'Ey Türk Gençliği! Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir' sözleriyle onlara duyduğu güveni ve yüklediği sorumluğu de göstermiştir. Yarınlarda ülkemizin güvencesi olarak gördüğümüz gençlerimiz, kendilerini bu büyük göreve hazırlarken son derece titiz davranmalı ve duyarlılıklarını bir an olsun kaybetmemelidirler. Bunun için çok çalışmak, yüksek ahlâk taşımak, sevgiyi, saygıyı geliştirmek, güçlü bir karaktere sahip olmak, başarının ve dirençli olmanın en temel anahtarlarıdır. Bu vesileyle milletimizin önderi Mustafa Kemal Atatürk'ün aziz hatırası önünde saygıyla eğiliyor, tüm gençlerimizin bayramını kutluyorum."

Ümit Millî Takım'dan 19 Mayıs kutlaması

Ukrayna ile oynayacağı özel maçın hazırlıkları için TFF Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde toplanan Ümit Millî Takım teknik heyeti ve futbolcuları 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı'nı kutladı.

TFF Başkanı Nihat Özdemir'den Ramazan Bayramı mesajı

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Nihat Özdemir, Ramazan Bayramı nedeniyle bir mesaj yayınladı. Başkan Özdemir'in mesajı şöyle: "Bayramlar dayanışma geleneğimizi pekiştiren, manevi değerlerimizi en güzel şekilde yaşamamıza vesile olan, sağladığı hoşgörü ortamıyla toplumumuzun kenetlendiği en güzel günlerdir. Gönlümüz isterdi ki, geçmiş bayramlarda olduğu gibi tüm sevdiklerimizle bir arada olalım. Ancak bu bayramı da her birimiz evlerimizde geçirmek durumundayız. Büyük özveride bulunduğumuz bu dönemin sonunda, inşallah ülke olarak verdiğimiz mücadeleyi kazanıp sağlıklı günlere ve bir araya geldiğimiz bayramlara kavuşacağız.
Bu duygularla, Ramazan Bayramımızın ülkemize ve milletimize sağlık, huzur ve mutluluk getirmesini temenni ediyor, futbol ailemizin, vatandaşlarımızın ve tüm İslam aleminin bayramını içtenlikle kutluyorum."

19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı kutlu olsun

Samsun'da bundan 102 yıl önce 19 Mayıs 1919'da ulusal kurtuluş mücadelemizi başlatan Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları, hiçbir millete nasip olmayan destansı zaferleri Türkiye Cumhuriyeti'ni kurarak taçlandırdı. Büyük Önder Atatürk, şanlı tarihimizde ayrı bir yeri olan bu anlamlı günü, Cumhuriyetimizi emanet ettiği güçlü Türkiye'nin teminatı genç nesillere ve milletimize Gençlik ve Spor Bayramı olarak armağan olarak sundu.
"Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur" sözüyle gençlerin sporcu olmalarına rehberlik eden Ulu Önderimizin sözünü şiar edinerek, sporun ve futbolun yurt sathına yayılması ve gelişimi için her türlü katkıyı sunma misyonumuza var gücümüzle devam edeceğiz. Milletimize bu eşsiz vatanı bırakan Gazi Mustafa Kemal Atatürk başta olmak üzere bağımsızlığımızı borçlu olduğumuz tüm kahramanlarımızı rahmet, saygı ve şükranla yâd ediyor, tüm gençlerimiz ve ulusumuzun 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı'nı kutluyoruz.

UEFA ve Ulusal Kulüp Lisansı alan kulüplerimiz belli oldu

TFF Kulüp Lisans Kurulu, lisans adayı kulüpleri, Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Talimatı'nda aranan Sportif, Altyapı, Personel-İdari, Hukuki ve Mâli kriterler yönünden inceledi ve 2021-2022 sezonu için UEFA ve Ulusal Kulüp Lisansı almaya hak kazanan kulüpleri belirledi. Yapılan incelemeler sonucunda 19 erkek ve 9 kadın kulübünün UEFA Lisansına başvurduğu görülüp, bunlardan Süper Lig'den Beşiktaş, Çaykur Rizespor, Demir Grup Sivasspor, Fatih Karagümrük, Fenerbahçe, Fraport-TAV Antalyaspor, Galatasaray, Göztepe, Medipol Başakşehir FK ve Trabzonspor ile TFF 1. Lig'den İstanbulspor ve Turkcell Kadın Futbol Ligi'nden Beşiktaş JK Vodafone Kadın Futbol Takımı UEFA Lisansı almaya hak kazandı. Ulusal Kulüp Lisans başvurusunda bulunan 59 kulübün dosyaları üzerinde yapılan inceleme sonucunda, TFF 1 . Lig'den Altınordu, Ankara Keçiörengücü, Bereket Sigorta Ümraniyespor ve Yılport Samsunspor ile Misli.com 2. Lig'den Anagold 24Erzincanspor, Kırklarelispor, Manisa Futbol Kulübü ve Niğde Anadolu FK kulüpleri Ulusal Lisans almaya hak kazandı. Kurul, kalan 58 kulübe ise kriter eksiklerini tamamlamaları için ilgili maddelere göre ek süre tanıdı.

Yayın İhâlesi Komisyonu iş başında

Türkiye Futbol Federasyonu'nun Kulüpler Birliği Vakfı ile ortaklaşa oluşturduğu Yayın İhâlesi Komisyonu çalışmalarına başladı. TFF'nin Riva'daki idari merkezinde 26 Mayıs'ta gerçekleştirilen toplantıya TFF adına Başkan Nihat Özdemir, 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, Başkan Vekilleri Mehmet Baykan ve Erhan Kamışlı ile Genel Sekreter Kadir Kardaş, Kulüpler Birliği'ni temsilen ise Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Ahmet Nur Çebi, Başkan Yardımcıları Ali Koç ve Fatih Saraç ile Medipol Başakşehir FK Başkanı Göksel Gümüşdağ katıldı. Toplantıda yeni dönem yayın ihâlesi ile ilgili durum değerlendirilmesi yapıldı.

Başkanlardan Özdemir'e ziyaret

Misli.com 3. Lig'de yer alan 16 kulübün başkanı, 26 Mayıs'ta TFF Başkanı Nihat Özdemir ve Yönetim Kurulu üyelerini ziyaret etti. TFF'nin Riva'daki idari merkezinde gerçekleşen ziyarette TFF 1. Başkan Vekili Servet Yardımcı, Başkan Vekilleri Mehmet Baykan ve Ali Düşmez, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Hamit Altıntop ile Genel Sekreter Kadir Kardaş da yer aldı. Ziyarette Cizrespor, Tokatspor, Tekirdağspor, 1877 Alemdağ Spor, Atlas Maden Çengelköyspor, Gölcükspor, Manisaspor, Muğlaspor, Yalovaspor, Sultanbeyli Belediye Spor, Yozgatspor 1959 FK, Antalya Kemerspor, Silivrispor, Arhavispor, Payasspor ve Kozanspor FK kulüplerinin başkanları bulundu. 2020-2021 sezonu ilgili değerlendirmelerin yapıldığı ziyarette karşılıklı fikir alışverişinde bulunuldu.

OTHELLO®

Başarının anahtarı sağlıklı bir uyku

Othello yastık,yorgan ve uyku pedleri ile tesislerimizde uykular artık daha konforlu.

"TFF Hasan Doğan Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Resmi Destekçisi"

www.othellobedding.com

TFF

Kadın A Millî Takımı'nın Dünya Kupası Elemeleri maç programı belli oldu

2023 FIFA Kadınlar Dünya Kupası Elemeleri'nde Almanya, Portekiz, Sırbistan, İsrail ve Bulgaristan ile birlikte H Grubu'nda yer alan Kadın A Millî Takımı'nın maç programı belli oldu. İlk sınavını evinde 16 Eylül 2021 tarihinde Portekiz karşısında verecek olan Necla Güngör Kıragası yönetimindeki Kadın A Millî Takımımız, 6 Eylül 2022 tarihinde ise yine Portekiz'le deplasmanda oynayacağı karşılaşmayla grup maçlarını tamamlayacak. Grup ikincilerinin katılacağı play-off karşılaşmaları ise 2022 yılının Ekim ayında yapılacak.

Maç Programı

16 Eylül 2021	Türkiye – Portekiz
21 Ekim 2021	Türkiye – Bulgaristan
26 Ekim 2021	Sırbistan – Türkiye
26 Kasım 2021	Almanya – Türkiye
30 Kasım 2021	Türkiye – İsrail
23 Şubat 2022	Türkiye – Sırbistan
7 Nisan 2022	Bulgaristan – Türkiye
12 Nisan 2022	İsrail – Türkiye
3 Eylül 2022	Türkiye – Almanya
6 Eylül 2022	Portekiz – Türkiye

Karadağ maçı Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanacak

A Millî Takımımızın Eylül ayında oynayacağı 2022 FIFA Dünya Kupası grup eleme maçlarının stadyumları belli oldu. Buna göre ay-yıldızlı ekibimiz 1 Eylül 2021 tarihinde, Atatürk Olimpiyat Stadı'nda Karadağ ile karşılaşacak. Bu maçın ardından Cebelitarık'a gidecek olan Millî Takım, 4 Eylül'de Cebelitarık ile Victoria Stadyumu'nda oynayacak. Türkiye, Eylül ayının son maçını ise 7 Eylül'de Amsterdam Johan Cruyff Arena'da Hollanda ile yapacak.

Eğitimde yoğun mesai

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü'nün antrenör eğitimcileri çalışma toplantısı Antalya'da yapıldı. Futbol Gelişim Direktörü Oğuz Çetin'in yönettiği organizasyonda, antrenör eğitim programlarının içinde yer alan saha uygulamalarıyla ilgili rötuşlar yapıldı. Yaklaşık 9 aylık bir süreçte oluşturulan "Aday antrenör odaklı", "Gerçek Temelli", "Akıcı Oyun Prensipli" yeni eğitim modelinin, aday antrenörlere sunulması öncesi son prova niteliğini taşıyan eğitim etkinliğine TFF'nin antrenör eğitimcileri katıldı. Organizasyonda saha çalışmalarında piyonlar da yer aldı. 30 Mayıs'ta sona eren bu çalışma toplantısı sonrası 31 Mayıs - 15 Haziran tarihleri arasında UEFA B-A Birleşik Antrenör Eğitim Programı'nda üçüncü aşamanın yüz yüze eğitimleri yapılacak. Bu programın ikinci etabı online olarak gerçekleştirilmişti. Üçüncü aşama ise 24 Mayıs'ta yine uzaktan eğitim yöntemiyle başladı.

Şahinbey Belediyesi Ampute Futbol Şampiyonlar Ligi Şampiyonu oldu

TFF'nin 'Türkiye Futbol Oynuyor' projesi kapsamında 15 yıldır aralıksız olarak Engelli Futboluna verdiği destekler ürünlerini vermeye devam ediyor.

Millî Takım seviyesinde Avrupa Şampiyonluğu ve dünya ikinciliğinin ardından şimdi de kulüpler kategorisinde Türkiye Ampute Futbol Ligi'nin son şampiyonu Şahinbey Belediye Spor Kulübü Avrupa Ampute Futbol Federasyonu (EAFF) Şampiyonlar Ligi şampiyonu oldu.

Gaziantep'te düzenlenen şampiyonanın final maçında Polonya'nın Leiga Varşova takımını 3-1 mağlup eden Şahinbey Belediyesi Spor Kulübü'nün gollerini Fatih Şentürk (2) ve Kudret Khudoykulov kaydetti.

Türkiye Futbol Federasyonu olarak Ampute futbolun ülkemizde gelişimine büyük destek veren Şahinbey Belediyesi Başkanı Mehmet Tahmazoğlu, Kulüp Başkanı Cuma Güzel ve teknik heyet ile tüm futbolcuların Şampiyonlar Ligi Şampiyonluğu'nu gönülden kutlarız.

SEN İSTE EVE ŞUTLAYALIM!

McDelivery
444 62 62
mcdonalds.com.tr

Big Maç Menü:

2 Big Mac, 2 Orta Boy Patates, 2 Orta Boy İçecek, 8'li Soğan Halkası

Anadolu Grubu

Milli Takımlar Lezzet Sponsoru

Kulüp Lisans Kurulu'ndan üç kulübe ihtar

Kulüp Lisans Kurulu, 2019–202 dönemi için Takım Harcama Limitleri aşma oranıyla ilgili kararını açıkladı. Kuruldan yapılan açıklama şöyle:
"28 Haziran 2019 tarihinde yayınlanan 'Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Talimatı 89. Maddesinde' bulunan, 'Kulüplerin Takım Harcama Limitlerinin belirlenmesi' kapsamında talimata eklenen Ek.XII'de belirtilen prensiplere uygun olarak; kulüplerin 2019–2020 futbol sezonuna ait Takım Harcama Limitleri 2 Eylül 2019 tarihinde belirlenip kulüplere tebliğ edilmiş ve aynı zamanda TFF'nin resmi internet sitesinde yayınlanmıştır.
2 Eylül 2019 tarihinde ilân edilen Takım Harcama Limiti tutarı 15 Aralık 2019 tarihine kadar Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Talimatı Ek.XII/G maddesi kapsamında kabul edilen başvuruların değerlendirilmesi sonucunda yeniden belirlenmiş ve 31 Aralık 2019 tarihinde kulüplere tebliğ edilmiş ve TFF internet sitesinde yayınlanmıştır.
2019–2020 futbol sezonunun tamamlanmasını takiben kulüpler tarafından hazırlanan ve Bağımsız Denetim Şirketi tarafından onaylanan Takım Harcama Limiti gerçekleşme raporları 03.05.2021 tarihinde yapılan Kulüp Lisans Kurulu Toplantısında Kurulumuzca nihai olarak incelenmiştir.
Kulüplerin 2019–2020 ikinci tescil dönemi içerisinde gerçekleşen transfer işlemleri ve limit artırım başvurularının değerlendirilerek ikinci transfer ve tescil dönemi sonunda (%30 sapma payı dikkate alınarak) ilgili sezona ait hesaplanmış olan Takım Harcama Limitleri, sezona ait gelir ve gider gerçekleşmeleri de dikkate alınarak, kulüpler tarafından hazırlanan ve Bağımsız Denetim Şirketi tarafından onaylanan Takım Harcama Limiti gerçekleşme raporları ile karşılaştırılmıştır. Yapılan inceleme sonucunda;
1- Alanyaspor, Beşiktaş, Denizlispor, Fenerbahçe, Galatasaray, Gençlerbirliği, Göztepe, Kasımpaşa, Kayserispor, Konyaspor, Yeni Malatyaspor, MKE Ankaragücü, Çaykur Rizespor, Sivasspor ve Trabzonspor'un tahsis edilen takım harcama limitleri dahilinde kaldıkları kanaatine varılmış olup "Ek.XII/J maddesi uyarınca herhangi bir cezai işlem uygulanmamasına
2- Antalyaspor, Başakşehir ve Gaziantep Futbol Kulübü'nün tahsis edilen takım harcama limitlerini % 6'dan daha az aştıkları tespit edilmiş ve Ek.XII/J maddesi uyarınca ihtar cezası ihdas edilmesine karar verilmiştir.

BAL'da fikstür çekimi yapıldı

2020–2021 sezonu Bölgesel Amatör Lig kura ve fikstür çekimi 26 Mayıs'ta Ankara'da yapıldı. 266 takımın katılımıyla oynanacak BAL sezonu için, Covid-19 riskinin devam ettiği süreçte daha önce açıklanan statü ve tarihlerde başlatılamaması üzerine bu sezon lige katılamayacağını belirten 158 kulübün haklarının saklı tutulmasına karar verildi ve lige katılacağını belirten 108 kulübün oynayacağı 3 ve 4 takımlı 32 grubun kura ve fikstür çekimi yapıldı. 5 ve daha fazla takımla lige katılan İstanbul, İzmir, Kocaeli, Bursa ve Diyarbakır takımları grup belirleme kuraları çekerken, tüm grupların fikstür çekimi de tamamlandı. Sıkıştırılmış bir takvimle oynatılacak lig müsabakaları 9 Haziran 2021 Çarşamba günü başlayacak. Grup müsabakalarının tamamlanmasından sonra grup birincisi olan 32 takım tek maç eleme usulü çeyrek final, yarı final ve final müsabakalarını oynayacak. Sekizer takımlı dört 4 bölgede oynanacak çeyrek final müsabakaları öncelikle 1. ve 2., 3. ve 4., 5. ve 6. ve 7. ve 8. grup birincilerinin çeyrek final müsabakaları oynamasıyla, 1-2 galibinin 3-4 galibi ile, 5-6 galibinin, 7-8 galibi ile yarı final müsabakaları oynayacak. Yarı final müsabakalarının galipleri ise tek maç eleme usulü final müsabakası oynayacak. 4 Bölgenin birincisi olan 4 takım TFF 3. Lig'e çıkma hakkı kazanacak.
Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu genel merkezinde yapılan fikstür çekiminde TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan statü hakkında bilgilendirme yaptı. Kura ve fikstür çekimini BAL Koordinatörü Fahrettin Eserdi yönetti.

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize **2.541 adet**
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Miyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI

www.sportoto.gov.tr

Türker Arslanı kaybettik

TFF Tahkim Kurulu eski Başkanı ve Türk sporunun değerli isimlerinden Türker Arslan, tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti. Uzun yıllar TFF Tahkim Kurulu'na başkanlık eden Türker Arslan, Uluslararası Spor Tahkim Mahkemesi (CAS) üyeliğinde bulunmuştu. Türkiye Dopingle Mücadele Komisyonu Başkanlığının yanı sıra 1998 yılından beri Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi (TMOK) Yönetim Kurulu üyesi olan Arslan, Galatasaray Spor Kulübü Divan Kurulu üyeliği ile birlikte bir çok dernek ve vakfın üyesiydi. Türker Arslan için 6-9 Mayıs tarihlerinde oynanacak tüm profesyonel müsabakalar öncesinde 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Merhum Türker Arslan'a Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları, Galatasaray Kulübü ve tüm spor camiasına başsağlığı diliyoruz.

Tahkim Kurulu'ndan duyuru

Tahkim Kurulu, aldığı kararların gerekçelerini mayıs ayından itibaren TFF'nin internet sitesinden yayınlama kararı aldı. Kuruldan yapılan duyurunun tam metni şöyle: "TFF Tahkim Kurulu tarafından alınan kararların gerekçeleri mayıs ayı itibariyle Türkiye Futbol Federasyonu'nun internet sitesi www.tff.org'dan kamuoyu ile paylaşılacaktır. Kısa kararların yanı sıra gerekçeli kararlar da kişisel veriler saklı tutularak ve gizlilik esaslarına riayet edilerek Tahkim Kurulu Talimatı 16. maddesi uyarınca TFF'nin internet sitesindeki Tahkim Kurulu sayfasında yer alacaktır. Bu uygulama kapsamında ilk olarak örnek teşkil etmesi amacıyla geçmiş tarihli bazı gerekçeli kararlar da yayınlanarak kamuoyunun bilgisine sunulmuştur."

Tahir Perek hayatını kaybetti

Fenerbahçe Kulübü eski Yönetim Kurulu Üyesi Tahir Perek vefat etti. Merhum Tahir Perek'e Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları ve Fenerbahçe camiasına başsağlığı dileriz.

Can Çobanoğlu'nun baba acısı

A Millî Takım eski Menajeri Can Çobanoğlu'nun babası Hıfzı Çobanoğlu vefat etti. Merhum Hıfzı Çobanoğlu'na Allah'tan rahmet; Sayın Can Çobanoğlu, ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Hüseyin Er vefat etti

İşitme Engelliler Futbol Millî Takımı oyuncusu Hüseyin Er geçirdiği kalp krizi sonucunda vefat etti. Er'in cenazesi, uzun süre yaşadığı İngiltere'de defnedildi. 1985 doğumlu başarılı oyuncu kariyeri boyunca 1 İşitme Engelliler Olimpiyatı, 2 Dünya Şampiyonası ve 1 Avrupa Şampiyonası şampiyonluğu yaşamıştı. Merhum Hüseyin Er'e Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları ve spor camiasına başsağlığı diliyoruz.

Millî Takımlar Ana Sponsoru

TÜRKİYE'NİN İLK, DÜNYANIN 4. BITCOIN VE
KRİPTOPARA ALIM SATIM PLATFORMU

BtcTurk

Kolayca Bitcoin Al, Sat

Millî takımlarımıza başarılar diler.

Türkiye'nin ilk, dünyanın 4.
Bitcoin ve kriptopara işlem platformu olarak ülkemizi
Dünya Kupası'nda temsil edecek
millî takımlarımızın ana sponsoru olmaktan gurur duyuyoruz.

#sonukupaolsun

Hemen indirin

GET IT ON Google Play

Download on the App Store

/BtcTurk /BtcTurkOfficial /btcturkprotr

/BtcTurk /BtcTurk /BtcTurkOfficial btcturk.com

MİLLİ TAKIMLAR ANA SPONSORU

Plaj Futbolu Millî Takımı Riva'da kampa girdi

Portekiz'de 14-21 Haziran tarihleri arasında düzenlenecek Avrupa Elit A Ligi müsabakalarına ve 17-27 Haziran 2021 tarihleri arasında aynı ülkede yapılacak Dünya Kupası Avrupa elemelerine katılacak Plaj Futbolu Millî Takımı'nın hazırlık kampı 30 Mayıs'ta başladı. Türkiye Futbol Federasyonu'nun Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde toplanan Plaj Futbolu Millî Takımımız, çalışmalarını 13 Haziran'a kadar burada sürdürecek. Teknik direktörlüğünü Emrah Aykurt'un üstlendiği Plaj Futbolu Millî Takımımızda şu oyuncular yer alıyor: Kaleciler: Mehmet Aşlamacı (Seferihisar Citta Slow), İsmail Turhan (Alanya Belediye Spor), Serkan Banazlı (Seferihisar Citta Slow). Defans: Ferit Yücel Ergün (Alanya Belediye Spor), Semih Türkmen (Seferihisar Citta Slow), Volkan Yeşilırmak (Seferihisar Citta Slow), Yasin Bağcı (Alanya Belediye Spor), Efe Lorenzo Deniz (Manavgat Belediye Spor), Oğuzhan Karaca (Manavgat Belediye Spor), Ferhat Gülbağ (Seferihisar Citta Slow), Arca Saffet Serin (Dikili Çandarlıgücü).
Forvet: Seyit Ahmet Süer (Alanya Belediye Spor), Ege Alkan (Manavgat Belediye Spor), Barış Terzioğlu (Seferihisar Citta Slow), Cem Keskin (Alanya Belediye Spor), Ömer Behiç Benlidayı (Alanya Belediye Spor), Enes İşcan (Seferihisar Citta Slow)

Fikret Engin için başsağlığı mesajı

Spor spikeri Fikret Engin, girdiği şeker komasından çıkamayarak 29 Mayıs'ta hayatını kaybetti. 1973 yılında Bursa'da dünyaya gelen Fikret Engin, ATV, Star TV, Süper FM, Teleon TV ve TV8'de çalışmıştı. Türkiye Futbol Federasyonu, Fikret Engin'in ölümü üzerine yayınladığı mesajda şu ifadeleri kullandı: "Spor spikeri Fikret Engin'in vefat ettiğini derin bir üzüntü ile öğrenmiş bulunuyoruz. Merhum Fikret Engin'e Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları ve Türk spor basınına başsağlığı diliyoruz."

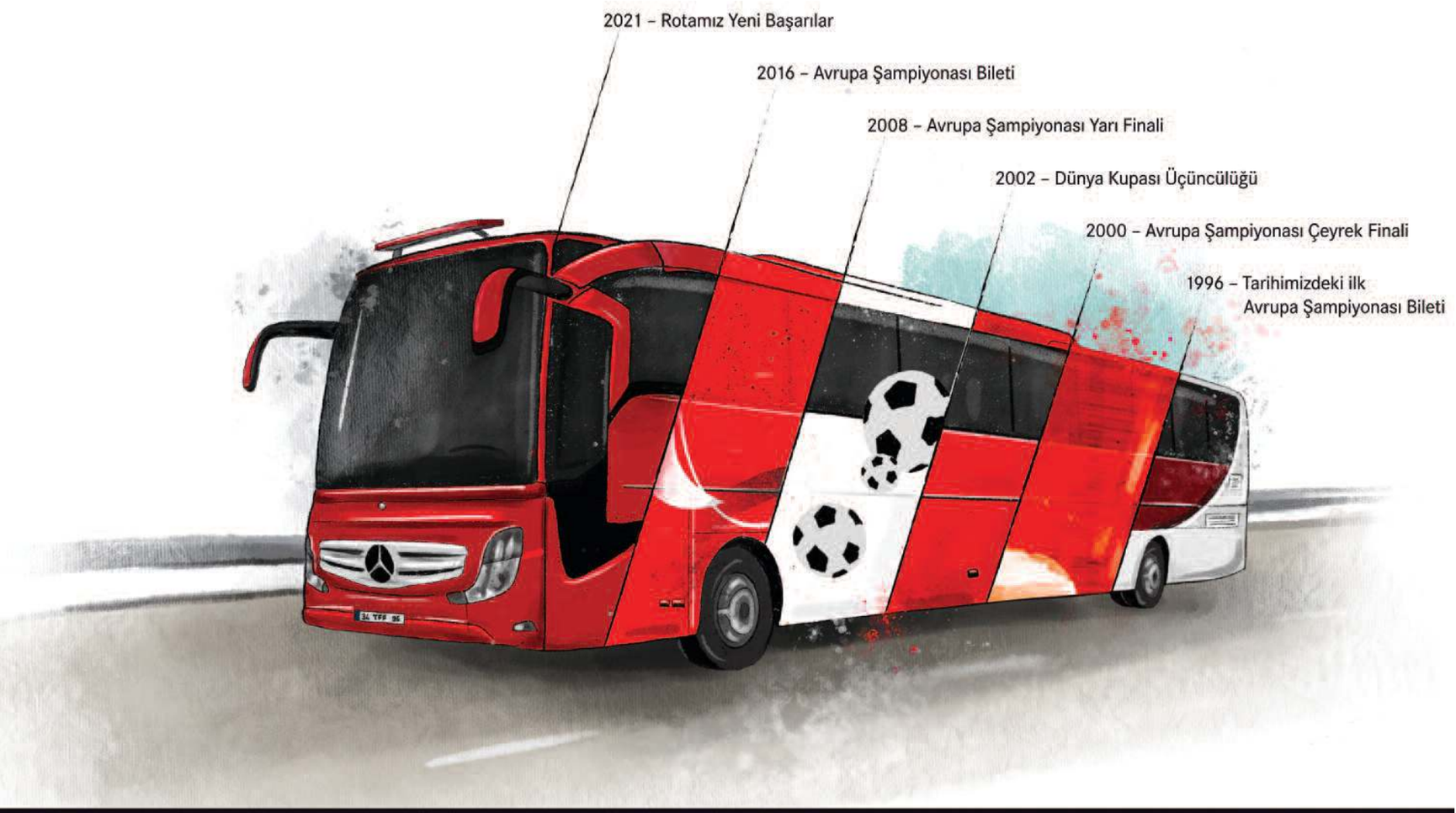

Koray Uzun'un anne acısı

TFF Seyahat ve Konaklama Müdürlüğü'nde uzman olarak görev yapan Koray Uzun'un annesi Bedriye Sertoğlu vefat etti. Bedriye Sertoğlu'nun cenazesi 29 Mayıs Cumartesi günü Yalova Mezarlıklar Müdürlüğü'nde saat 15.00'te kılınan cenaze namazının ardından Paşakent Mezarlığı'nda toprağa verildi. Merhume Bedriye Sertoğlu'na Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Fahri Şamcı vefat etti

TFF eski Riva Tesisleri'nde bir dönem tesis müdür yardımcılığı görevinde bulunan Fahri Şamcı vefat etti. Merhum Fahri Şamcı'ya Allah'tan rahmet; ailesi, yakınları ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

25 Yıldır Rotamız Başarı

Tam 25 yıldır Türk Futbol Milli Takımları Ana Sponsoru olmaktan gurur duyuyoruz.
Şimdi yeni başarılar için yola çıkma zamanı.

1996'dan beri Türk Futbol Milli Takımları Ana Sponsoru

Mercedes-Benz

ÜLKER
A MİLLİ FUTBOL TAKIMI RESMİ SPONSORU
MİLLÎ TAKIM RESMİ SPONSORU ÜLKER,
BİZİM ÇOCUKLARA
BAŞARILAR DİLER!
FUTBOL AŞKIYLA
ÜLKER
TÜRKİYE AŞKINA